உ

கடவுள் துணை.

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

இவை

இராமநாதபுரம் ஸம்ஸ்தானம் ம-ள-ள-ஸ்ரீ

பொன்னுசாமித் தேவரவர்கள்

அனுமதியினால்

முன்பதிப்பித்த பற்பலபிரதிகளைக்கொண்டும்

இன்னுஞ்சிலபாடங்களும்நூதனமாகச்சேர்த்து

இஃது

மயிலம்

சுப்பிரமணியசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு.

—:*:—

சென்னை-இட்டா

பார்த்தசாரதிநாயுடு

அவர்களாற்றமது

ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1902.

சென்னை-ஆச்சாரப்பன் தெருவு 84-வது நெ. வீடு.

உ

ஸ்ரீலக்ஷ்மீகடாக்ஷமஸ்து

ம-ள-ள-ஸ்ரீ, முத்துராமமுதலியாரவர்கள் தமையனார்குமாரர்

கோ. சபாபதிமுதலியாரவர்கள் இயற்றிய

சிறப்புப் பாயிரம்.

---*---

கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

தண்ணளிமிழற்றுபைங் கற்பகநன்னீழலிற்றனியரசுபுரியிந்திரனும், தலைமைசேரும்ராம நாதபுரநற்சமஸ்தானமாகேசரென்னும், அண்ணன்மகவேள்பொன்னுசாமிதேவப்ரபலர் அமராமகிலத்தினோர் அகமகிழ்ந்துட்கொளத் திருமாலெனுந்தில்லையம்பூரரும்புவிதுதி,பண்ணவருமுயர்ச்சந்தரசேகரக்கவிராஜபண்டிதரெழிற்கச்சியம்,பதிமருவு வித்துவான் சச்சபாலயரெனப் பகருமிவ் விருவரைநக்கொண், டெண்ணரும்புல்வர்கள் கவிகளாங்கடலைபவ ரிணையின்மதிமந்திரத்தால், இனிதிற்கடைந்தமுத மாந்தனிடப்பாடலை யெடுத்திங்களித்தனரரோ.

தலைமைபெறுந்திசைவர் சிவஞானதேவர்சுதர் தகுராமநாதபுரநற், சமஸ்தானமதனுக்கு முயர்பரம சிவனடிதனக்கு மாகேசர்வழுதி, தாமென்னமுத்துதமிழ்ப் பைங்கூழ்க்கலைத்திடச் சந்ததப்போன்மாரி பெய், தகமைய கனூற்பொன்னுசாமி தேவர்பெயர்கொள் தனுமரர்புகலவளவில், கலைகளுணர் தில்லையம் பூர்ச்சந்த்ரசேகரக் கவிராஜபண்டிதரும்வண், காஞ்சிமாநகர்மேவு முசிதகனவித்துவான் கச்சபாலயருமவர்தம், கருத்தின்படிக்கு செய்திருவோமெவக் கண்ணங்கங்கணங்கட்டியே, கலைகடலிடப்பல விடங்களிற்சிதறிவெகு காலமுன்வீழ்ந்திருந்த, அலகினற்பொருடனைக் கண்டெடுத்ததினடிசெலர்த்தமிவை காறுமாறு அவனியில்வழங்குமெண் ணறுதனிப்பாடல்கள்வைக்குணமுபற்றவைகளை, அன்றுசொன் னவர்கருத் திற்கணும்வழுவா தனந்தமுறையதிநுட்பமாய், ஆராய்ந்தொருங்குசேர்த்ததிலமெல்லாம்புகழ வங்சிற்பதித்ததைக்கண், டுலகிலிவ்விருவர்தங் கல்வித்திறத்தையோர் துணராதுவித்தைக்கியான்,ஒருவனேயென்றெண்ணலிழிவெனவுறுமுகவனெனிரகங்குன்றினொறுன், உயர்முனிவரெனசா னுடம்புமொருசாணினு மொடுங்கினனிவர்புலமைதேர்ந், தாமேவுந்தொருகாலருந்திவிருயினமையாவ லோடியதமுற்றனரோ. உ

சிறப்புப்பாயிரம்-முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீலக்ஷ்மீகடாக்ஷசஹமஸ்து.

சாத்துக்கவிகள்

இ ஃ வ.

சென்னைத் துரைத்தனக்கல்விச்சாலையில் தமிழ்த்தலைமைப்புலமை
நடாத்தும் இயற்றமிழாசிரியராகிய
திருத்தணிகை
விசாகப்பெருமாளையரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

சீர்மலியோர்பெறு திகழ்கடலுடுத்த
பார்தனிலார்தரு பற்பலமொழிகளுள்
பண்ணருந்தமிழாம் பாற்கடலதனைச்
சொன்னயப்பொருணயச் சுவைமிகவுணர்ந்து
துங்கமிகுதகிடு சங்கப்புலவர்கள்
வள்ளுவரௌவை வாணகாளமேகம்
தென்னுபொய்யாமொழி திகழ்கம்பராதியாம்
நாவலரென்னு நல்முகில்பருகி
ஒவறவாங்கரங் கொழுக்கியகவியாம்
தண்ணுறுமழைத மண்ணவர்செவியால்
உண்டுகளிப்பகே யுறுதியென்றோர்ந்து
தென்னுடைதனிற் பொன்னீனுடொக்கும்
நிலமகள்வதனத் திலகியதிலகமாம்
பலர்புகழிராம நாதநற்பதியில்
இனிதுவீற்றிருந்து மநுநாலாவிதவழிச்
செங்கோனடாத்து சங்கேந்துந்திருமால்
திரியலர்மடங்கல சற்குணமேறு
அறிவையற்குருவ மாகியவங்கசன்
மன்னுறுகலிகளை மாற்றுமருந்து
சென்னியின்மதிபுனை சிறபரனடிதொழூஉம்
சிவஞானதேவன் செய்தவப்பயனே
புவமிசையுருக்கொடுப் போந்தெனத்தோன்றிய
பொன்னுசாமியெனும்பூபாலன்
தன்மனமுவந்து தயங்குறவெழுதா
வெழுத்திற்பொறுத்தே யீந்திடுகென்ன
ஆரியதவத்தரும் பெரியோர்களும்வாழ்
பொன்னிசூழ்சென்னி புன்னாடதனில
மன்னுதில்லையம் பூரெனும்பதிவாழ்
வாருறுசந்திர சேகரனென்னும்
புவிராஜர்புகழ் கவிராஜபண்டிதனால்

பழுக்கிடும்வருக்கையின் செழுத்தகனியினை
வான்கவிசவ்வுபூ உமந்திக்கீந்து
தானூட நீர்க்கும் தண்டலையுடுத்த
மணலியம்பதிவாழ் மாண்புறுநலலோன்
குணநிறைநறுமலர்க குவளைத்தாரான்
பெரியதம்பியா ருரியபெயரினன்
வழுவுக்களைவித்து வாகுறுமச்சிற்
கெழுஉவறப்பதித்துக் கிளர்வித்தனனரோ

இவை.

காஞ்சீபுரம்-பச்சையப்பமுதலியாரவர்கள் கல்விச்சாலையில்
தமிழ்த்தலைமைப் புலமைநடாத்திய
வித்வான் காஞ்சீபுரம்
சபாபதிமுதலியாரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

நேரிசை-ஆசிரியப்பா.

திங்கள்சேர்செஞ்சடைத் தேவனியம்
மங்கைமணாளன் மதுரைப்பெருமான்
இறையெனமேவி யியற்றமிழாய்ந்த
பொறைமிகுசங்கப் புலவரேயாதி
யாண்டுளபுலவரு மினிதின்முன்னரே
பூண்டிளவளமெலாம் பொற்புடனினிவரும்
நற்றமிழ்வலலோர் நாமுமதன்வளம்
தெற்றெனவுரைக்குதுஞ் சிறிதெனத்தத்தம்
நாப்புடைபெயரா வண்ணனலத்திகழ்
கோப்புடைக்கவியாற் கூறியதாகி
அன்னவர்பின்வரு மறிஞர்களனையோர்ந்
தென்னெனப்புகழ்ந்து மித்தமிழ்நாட்டினை
ஒல்லும்வகையா னுரைத்துமென்னிலோ
சொல்லியசொல்லுஞ் சுகமாகுதுமென
எண்ணியெண்ணி யேக்கங்கொண்டப்
புண்ணியசங்கப் புலவர்புகன்ற
செய்யுட்களனைவையுஞ் செவ்விதினோதி
உய்வதேபயனென வுவப்புறாஉம்பாண்டிநன்
னாட்டுவிராமநாதர்தங்கமலத்
தாட்டலைகொண்டு தகவுடனேத்தி
அவமெலாமகற்ற வருளமுதுண்ணுஞ்
சிவஞானதேவர் செய்தவக்கடலிடைத்
தோற்றியசெம்மணி தூபகுணமணி
நாற்கவிப்புலவர் நாவிம்புகழ்மணி
அந்தணர்சிவபிரா னடியவரெவர்க்கும்
வந்துளவளமெலாம் வழங்கவுண்மதித்தாங்
கியாதருபொருளு மிலையென்றுதருள்

சேதுபதியெனுஞ் செல்வன்செங்கோல்
கோடாவகைநிறீஇக் குடிகள்பலரும்
வாடாவகையான் மகிழ்ந்துபுரந்தே
அறத்தாறிக்தென் றறிந்தானறமங்கசொற்
றிறக்காறறியுந் தேர்ச்சிநன்னூலொடு
மதிநுட்பமுமுள மாண்பமைவள்ளல்
அதிநுட்பமிராவையு மகற்றுமாண்டகை
தன்பெயரதனுற் றன்பதியிவனென
மாண்புவிமேயார்கண மதித்திடவாய்ந்த
பொன்னுசாமிப் புலவர்சிகாமணி
தான்னுற்சாக மொடுதொகுத்தியற்றுக
என்றுரைசெய்ய வியற்றமிழ்க்கடலைக்
குன்றுபடுமுனியெனக் குடியாதுடித்துக்
களிப்புறுகின்ற கவிராஜபண்டிதன்
தனிப்பூஞ்செஞ்சடைச் சங்கரன்பதமலர்
அல்லும்பகலு மன்புடனேத்தும்
தில்லையம்பூர் செந்நாப்புலவன்
சந்திரசேகர தகுபெயரறிஞன்
புந்தியினுய்த்த பொற்புளதாந்தனிப்
பாடற்றிரட்டெனும் பாற்றிரட்டதனை
நீடக்கருங்கொலா னிகழ்வித்திடாது
பாருள்வாழ்வோர் பண்டுகடிலாச்
சீருள்வரியாற் றிகழ்பதித்தனன்
களிமயிலாவளங் காட்டுபுவிளங்கும்
மணலிநன்னகர்வாழ் மகிபதிகளவிலும்
இணையடிமறவாச் சிந்தையன்சான்றோர்
தளவிலாக்கேள்வித் தகைசாலறிஞன்
பெரியதம்பிப் பெயரினன்
உரியவுலக முவப்புறற்பொருட்டே

இவை.

சென்னைத் துரைத்தனக்கல்விச்சங்கத்தில் தமிழ்ப்புலவராகிய

அஷ்டாவதானம்.

வீராசாமி செட்டியாரவர்களா லியற்றப்பட்டது

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

திருமலிகூடற் பெருநகர்வைகிய
புலம்புரிபுலவராம் வலம்புரிசங்குமும்
காளமேகமா நீள்கவிமருப்பும்
வல்லுநவரென்னுந் தெள்ளுநற்கலியும்
சீருபரெனுமவை யாவெனுஞ்சாலியும்
ஒட்டக்கூத்தராம் வட்டவாரிசமும்

புகழேந்தியென்னுந் திகழேந்துதிகிரியும்
உம்பர்வியந்திடுங் கம்பராகன்னலும்
அழிவறுபொய்யா மொழியெனும்பூகமும்
தேசுறுசிவப்பிர காசராமதிசயமும்
மாசில்ஞான தேசிகப்புயலும்
ஏனைப்புலவராம் பாணிறவிப்பியும்
அற்புதமாகப் பற்பலவமையத்
தாங்காங்குதவிய பாங்காகியதனிப்
பாடலென்னும் பீடுறுபடல்வதைச்
சத்தங்கேறி இநந்துநன்மணியின்
வர்க்கமதனைப் பொற்கம்பியன்போல்
வடித்தவிர்ந்திட வாய்ந்தெடுத்துவிளுத்தகச்
சேர்த்தொருவடமாக் கோத்துநிரல்பட
இப்புவியோர்க ளிறும்பூதெய்தச்.
செப்பமாகத் திரட்டியச்சிடுகென்
றசரோறுவிறை செய்பூந்தாரான்
இரவலர்கற்பகம் வரகுணமேரு
மருமலர்க்கசனி கருணைவாரிதி
பல்வளமோங்குஞ் செல்வப்புவிமகன்
இல்குமுகத்திற் றிலகமெனக்கிளர்
மேதகுராம நாதபுரம்வாழ்
சிவஞானதேவன் றவமோருருவாய்
வந்தவதரித்த மைந்தனிலத்திடைட்
அருங்கலையனைத்து மொருங்கினிதுணர்ந்தோன்
தென்னவன்போற்றமிழ் தன்னைவளர்ப்பவன்
பொன்னுசாமி யென்னும்புரந்தரன்
நன்னயமாகச்சொன்ன சொன்மேற்கொளிஇ
ஆழ்திரைப்பொன்னி சூழ்பொன்னாட்டினில்
மல்லலம்மழனத் தில்லையம்பூர்வரும
இந்திரதருநிகர் சந்திரசேகரகவி
ராஜபண்டிதனு லாசறத்திருத்தித்
தேமலர்ச்சோலையும் தாமறவாவியும்
மன்னியமணலி யென்னுமாநகரோன்
சால்புறுகின்ற சைவசிகாமணி
பாலியென்னுஞ் சீலமார்நதியினன்
திவளுநல்லொளிசேர் குவளைமாலையான்
விரிபுகழ்நிலவிய பெரியதம்பி
எனப்பெயர்மருவிய வனப்பெயர்குணநிதி
கவிஞர்குழாங்கண்டு வகையின்வியக்கப்
பற்பலதிசையும் பரவப்
பொற்புடன்பதித்துப் புலப்படுத்தினனே

சென்னைக்கல்விச்சங்கத்துமதற்சார்பூஜுமென்னும்பாடசாலையில்
தமிழ்ப்புலமைநடாத்தும்-கூவம்
சு-சிதம்பரமுதலியாரவர்களா லியற்றப்பட்டது.
கழிநெடிலடி-ஆசிரியவிருத்தம்.

சொல்லயமபூரணமதியிற்றபுக்காய்ந்துண்மை
கொடாம்பருமேடோர்இருக்கடவுட்பலகைச்சங்கத்
தொலைவில்புகழ்க்கவிஞர்முதற்றமிழ்மேதக்க
சுருதிவொழித்தலைவர்பண்டுதொகுத்துச்சேர்த்த
செல்லையம்பூருகக்கினியசுவைபாலிக்குஞ்
செழுங்கனியவெலைப்பயத்தற்கியநூலன்றுச்
சிலசிமித்தத்துலனுற்றுபலகவிதைசெம்பொன்
றிகைமறைசதங்குறைவிளிகாணபெரியதாகத்
தில்லையம்பூரச்சந்திர சேகரப்பேர்வாய்ந்த
தெளிதருநாவலனேனுமஞ்சனங்கண்கொண்டு
தெரிதெடுத்ததசசிறிற்பதிப்பித்தவர்க்குங்கல்விச்
சிறுமைகட்க்களிதுலங்குநதிறங்கங்காணுற்
றுல்லையம்பூர்சடிலனையுண்ணெகிழ்ந்துபோற்றுந்
தூய்மையும்வாய்மையுமுடையான்ராமநாதச்
சொன்மருவுபரன்பொன்னுசாமிமாறன்
சொலமணலிப்பதிப்பெரியதமபிவேளே

இவைதமிழ்ப்புலவராகிய கூடலூர்
இருசப்பஉபாத்தியாயரவர்களா லியற்றப்பட்டது.
கழிநெடிலடிஆசிரியவிருத்தம். வசய

நற்கவிஞராங்கம்பர்காளமேகம்நவிகடொய்யாமொழியவ்வை
ந்துரைத்த, பொற்கவியைத்திரட்டியச்சிற்பதிக்கவெனப்பொன்னுசாமி
மித்தேவன் பொறையான்மிகக்கோன், சிற்குணன் முள்பணியன்பன்
சொல்லச் சந்திரசேகரனுங்கவிராசன் இருத்திநல்க,எற்குலவுபெரியத
மபிமணலிவாசன் இருஞ்சிலைமேலெழுத்துப்போ லியற்றினனே.

தனிப்பாடல்களைத் திரட்டிக்கொடுத்த திருக்காட்டுப்பள்ளி
இராமசாமிமுதலியாரவர்சிறப்பு.
கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

சீர்கொண்ட மணிமாட மேனியின் முகிலுலவச் சிறப்பினோங்கு
ம்,திருக்காட்டுபள்ளியெனுமெழிலூரன்செங்குவளைச்செழும்பூந்தார
ன், கார்கொண்டவேங்கடேசன் மலையாமேனோர்பாலிசைந்தீயுடையோன்தன்
னன், வார்கொண்டமுலைமாதர் மடலூருமெழின்மாரனமதிக்குஞ்சீர
ன், வாய்மைபெறிராமசாமிக்குரிசிலோரைம்பானவருடங்காறும், வர்
கொண்டவன்பினொடு பொருள்செலவிட்டருஞ்செய்யுளிதினற்றெறி,
எழுதிவைத்த பலபாட்டுப்பிரதியொன்றுதந்துபுகழ்ந்குற்றனே.

சாத்துகவிகள் - முற்றுப்பெற்றது.

உ

கடவுள் துணை.

வித்வசிரோன்மணியாகிய

காளமேகப்புலவர்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

)(*)(

காப்பு,

வெண்பா,

ஏரானைக்காவிலுறை யென்னானைக்கன்றளித்த
போரானைக்கன்றுதனைப் போற்றினால்-வாராத
புத்திவரும்பத்திவரும் புத்திரவுற்பத்திவரும்
சத்திவருஞ்சித்திவருந் தான்.

வெள்ளைக்கலையுடுத்தி வெள்ளைப்பணிபூண்டு
வெள்ளைக்கமலத்தில் வீற்றிருப்பாள்வெள்ளை
அரியாசனத்திலரசரோடென்னைச்
சரியாசனம்வைத்த தாய்.

(சிலேடைகள்.)

ஆமணக்கும்-யானைக்கும்.

முத்திருக்குங்கொம்பசைக்கு மூரித்தண்டேர்திவரும்
கோத்திருக்குநேரே குலைசாய்க்கும-எத்திசைக்கும்
தேமணக்குஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
ஆமணக்குமால்யானை யாம். க

வைக்கோலுக்கும்-யானைக்கும்.

வாரிக்களத்தடிக்கும் வந்துபின்புகோட்டைபுகும்
போரிற்சிறந்து பொலிவாகும்-சீருற்ற
செக்கோலமேனித் திருமலைராயன்வரையில்
வைக்கோலுமால்யானை யாம். உ

பாம்புக்கும்வாழைப்பழத்துக்கும்.

நஞ்சிருக்குந்தோலுரிக்கு நாதர்முடிமேலிருக்கும்
வெஞ்சினத்திற்பட்டால் மீளாது-விஞ்சுமலர்த்

தேம்பாயுஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
பாம்பாகும்வாழைப் பழம். ௫

பாம்புக்கும் எள்ளுக்கும்.

ஆடிக்குடத்தடையு மாடும்போதேயிரையும்
மூடித்திறக்கின் முகங்காட்டும்-ஓடிமண்டை
பற்றிற்பரபரெனும் பாரிற்பிண்ணாக்குமுண்டாம்
உற்றிடுமபாம்பெள்ளெனவே யோது. ௬

பிண்ணாக்கு பிளவுள்ளதற்கு

பாம்புக்கும்-எலுமிச்சம்பழத்துக்கும்

பெரியவிடமேசேரும் பித்தர்முடியேறும்
அரியுண்ணுமுப்புமே லாடும்-எரிகுணமாம்
தேம்பொழியுஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
பாம்புமெலுமிச்சம் பழம்.

(அரி-காற்று-அரிபடல்)

முகுந்தனுக்கும்முறத்துக்கும்.

வல்லரியாயுற்றிடலான் மாதர்கையிற்பற்றிடலான்
சொல்லரியமாப்புடைக்கத் தோன்றுதலால்-வல்லோர்
அகங்களிலேவாழ்தலா லகன்றுலகளந்த
முகுந்தனுமேயாகும் முறம் ௭

சந்திரனுக்கும்-மாலைக்கும்.

நிலவாய்விளங்குதலா னீள்வான்படிந்து
சிலபோதுலாவுதலாற் சென்றா தலைமேல்
உதிர்த்துவரலா லுயர்மாமலையை
மதிக்குநிகராகவழுத்து ௮

நாய்க்குந் தேங்காய்க்கும்

ஓடுமிருக்குமத னுள்வாய்வெளுத்திருக்கும்
நாடுங்குலைதனக்கு நாணாதுசேடியே
தீங்கானதில்லாத் திருமலைராயன்வரையில்
தேங்காயுநாயுமெனச் செப்பு. ௯

மீனுக்கும் பேனுக்கும்.

மன்னீரிலேபிறக்கு மாற்றலையிலேமேயும்
பின்னீச்சிறத்தும் பெருமையாற்சொன்னேன்கேள்
மேனுந்துசோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
மீனும்பேனுஞ்சரியாமே. ௰

பனைமரத்துக்கும்-வேசைக்கும்

கட்டித்தழுவுதலாற் கால்சேரவேறுதலால்
எட்டிப்பன்னாடை யிழுத்தலால்-முட்டப்போய்
ஆசைவாய்க்கள்ளை யருந்துதலாலப்பனையும்
வேசையெனலாமேவிரைந்து. ௰௧

வெற்றிலைக்கும்-வேசைக்கும்.

கொள்ளுகையானீரிற் குளிக்கையான் மேலேறிக்
கிள்ளரையாற்கட்டிக் கிடக்கையால-தெள்ளுபுகழ்ச்
செற்றலரைவென்ற திருமலைராயன்வரையில
வெற்றிலையும்வேசை யாமே.

கண்ணாடிக்கும்-அரசனுக்கும்.

யாவருக்கும்ரஞ்சனைசெய் தியாவருக்குமவ்வராய்ப்
பாமனையாய்த்தீதகலப் பார்த்தலாலமேவும்
எதிரியைத்தன்னுள்ளாக்கி யேற்றரசத்தாய்
சதிருறலாலாடி யரசாம். ௰௩

கூத்தியாருக்கும்-குறங்குக்கும்.

ஓட்டங்கடியதா னுள்ளவரைமேவுதலால்
சேட்டையெவரிடத்துஞ் செய்ததால்-நாட்டமுடன்
காத்திரத்திற்குட்டியுறக் கட்டுதலாற்றெட்டுதலால்
கூர்த்தியர்க்குநேராங் குறங்கு. ௰௪

(ஒட்டம்-உதடு)

குதிரைக்கும்-காவிரியாற்றுக்கும்.

ஓடுஞ்சுழிசுத்த முண்டாகுந் துன்னலரைச்
சாடும்பரிவாய்த் தலைசாய்க்கும்-நாடறியத்
தேடுபுகழான திருமலைராயனவரையில
ஆடுபரிகாவிரியாமே. ௰௫

(துன்னலர்-பகைவர்-மலர்.

கீரைப்பாத்திக்கும்-குதிரைக்கும்,

கட்டிவடிக்கையாற் கான்மாறிப்பாய்கையால்
வெட்டிமறிக்கின்ற மேன்மையால்-முட்டப்போய்
மாறத்திரும்புகையால் வண்கீரைப்பாத்தியுடன்
ஏறப்பரியாகுமே. ௰௬

கதவுக்கும்-ஆட்டுக்கும்.

செய்யுட்கிடமறிக்குஞ் சேர்பலகையிட்டுமுட்டும்
ஐயமறமேற்றா ளடர்க்குமே-துய்யநிலை

தேடும்புகழ்சேர் திருமலைராயன்வரையில்
ஆடுங்கதவு மிகராம். ௰௭

குதிரைக்கும்-ஆட்டுக்கும்

கொம்பிலையேதீனிதின்னும் கொண்டதன்மேல்வெட்டுதலால்
அம்புவியினன்னடைய தாதலால்-உம்பர்களும்
தேடுநற்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
ஆடுங்குதிரையு மோராம். ௰௮

துப்பாக்கிகளுக்கும்-ஓலைச்சுருளுக்கும்.

ஆணிவரையுறலா லானகுறிப்பேதரலால்
தோணக்கருபருந்தைத் தோய்ந்திடலா-நீணிலத்தில்
செப்பார்க்குத்தவாத் திருமலைராயன்வரையில்
துப்பாக்கியோலைச் சுருள்.

வானவில்லுக்கும்-விஷ்ணுவுக்கும்-வெற்றிலைக்கும்

நீரிதுளவா னிறம்பச்சையாற்றிருவால்
பாரிற்பகைதீர்க்கும் பான்மையால்சாருமனுப்
பல்வினையைமாற்றுதலாற் பாரீர்பெருவான்
வில்விண்டுநேர்வெற்றிலை. ௨௰

(பல்வினை-பலநேரம்-தந்தரோகம்.

பூசனிக்காய்க்கும் பரமசிவனுக்கும்

அடிநந்திசேர்தலா லாகம்வெளுத்துக்
கொடியுமொருபக்கத்திற் கொண்டு வடிவுடைய
மாசுணத்தைப்பூண்டு வளைந்தழும்புபெற்றதனால் ௨௧.
பூசனிக்காயீசனெனப் போற்று

(நந்தி காம்பு)

ஓடத்துக்கும் நிதம்பத்துக்கும்.

படுகையிடுமுள்ளே பருமாணிகைக்கும்
சளமிறைக்குமாளேறித் தள்ளும்வுலகரிய
ஓடமுமென்றே யுலகாகும்பெண்டீர்
மாடமுமொன்றேற்ற மயிர் ௨௨

கரண்டகத்துக்கும் பெண்குறிக்கும்

இட்டிட்டுவாங்குதலா லின்பவெள்ளைதோன்றுதலால்
மட்டிடுமூடி மறக்கையால்மூடத்
தெருணடோர்கள்போற்றுந் திருமலைராயன்சீர்க்
கரண்டகமும்பெண்குறியுங்காண

அரகரதிருசிற்றம்பலவர்ணுவர்
ரதரூபமகேசசிதம்பரதே

வசிதம்பரதே வசிதம்பரதே
வசிதம்பரதே வனே. ௨௪

இந்தோ திலகநுதல் ராமராமாவனசக்
கொந்தோகளபமுலே கோவிந்தா-சந்ததமும்
வேலோவினைவிழிகள் வேங்கடவாநல்லவயி
ரூமீலாகாணுராயணு ௨௫

ஒன்றிரண்டுமூன்றுநான் கைந்தாறுவேழெட்டு
ஒன்பதுபத்துப் பதினொன்றுபன்னி
ரண்டுபதிமூன்றுபதி னான்குபதினைந்துபதி
னாறுபதினேழ் பதினெட்டு. ௨௬

டு-டு-வரப்பாடியது.

ஓ, கா, மா, வீ, தோ, வுரைப்பன், டு, டு, டு, டு, டு,
நாகார்குடந்தை நாகர்க்கதிபர்-வாகாய்
எடுப்பாநடமிடுவ ரேறுவரம்பர்க்குக்
கொடுப்பாரணிவர் குழைக்கு. ௨௭

எடுப்பார்-ஓடு, நடனமிடுவர்-காடு, ஏறுவர்-மாடு, அன்பர்க்குக்கொடுப்பா-வீடு, குழைக்கணிவர்-தோடு.

குடத்திலேகங்கையடங்கு மெனப்பாடியது

விண்ணுக்கடங்காமல் வெற்புக்கடங்காமல்
மண்ணுக்கடங்காமல் வந்தாலும்-பெண்ணை
இடத்திலேவைத்த விறைவர்சடாம
குடத்திலே கங்கையடங்கும். ௨௮

பச்சைவடம்-பாகுசேலை-சோமனென்று பாடியது.

மாயன்றுயின்றதுவு மாமலராள்சொல்வதுவும்
ஏயகுருந்திற்கொண் டேறியதும்-தூய
இயப்பாகன்சென்னியின்மே லேறியதும்பச்சை
வடப்பாகுசேலை சோமன். ௨௯

மாயன்றுயின்றது-பச்சைவடம், பாமலராள்சொல் - பாகு, குருந்திற் கொண்டேறியது சேலை, பரமசிவன் சிரசின்மேலேறியது சோமன், பச்சைவடம்-ஆலிலை.

கின்னிரிவாசிக்குங் கிளியெனப்பாடியது.

ஆடல்புரிந்தானென்று மந்நாளிலேமூவர்
பாடலுந்தானென்றும் பான்மையினால்-கூடலிலே

கன்னரிவாசிக்கு நடைப்பயிற்றுமென்றும்
இன்னிரிவாசிக்கும் இனி.

பொன்னுவரையிலை காய்பூவென்றுபாடியது.

உடுத்ததுவுமேய்த்ததுவு மும்பர்கோன்றன்னல்
எடுத்ததுவும்பள்ளிக் கிரையப்-படுத்ததுவதும்
அங்காளெறிந்ததுவு மன்பினிரந்ததும்
பொன், னு, வரை, யிலை, காய், பூ
ரோகய்ந்தான்மேய்த்தான் குடையாத்தூக்கினான்மேன்மேலாச்
சாய்ந்தாளெறிந்தான்பின் சாப்பிட்டால-ஆய்ந்துசொலும்
மன்னுவரத்தில் மால்சாமிநாதாகேள்
பொன்னுவரையிலை காய்பூ. ௩௨

செங்கழுநீர்க்கிழங்கென்று பாடியது.

வாதமணரேறியது மாயன்றுயின்றதுவும்
ஆதிதடுத்தாட்கொண்ட வவ்வுரும்-சீதரனார்
தாள்கொண்டளந்ததுவுந் தண்கச்சிக்காவலா
கேள்செழுங்கழுநீர்க் கிழங்கு. ௩௩

அமணரேறியது-செங்கழு, மாயன்றுயின்றது-நீர், ஆதிதடுத்தாண்டவுரு-கிழம், தாள்கொண்டளந்தது-கு.

(கு-பூமி.)

நாநீநூநேயென்று பாடியது.

அரையின்முடியி லணிமார்பில்நெஞ்சில்
தெரிவையிடத்தமர்ந்தான் சேவை-புரையறவே
மாணர்விழியிர், ம, ல, ர, ண, வொற்றிற்கும்
ஆனுலா, கா, நீ, நூ, நே. ௩௪

நேம்-நெஞ்சில், நூல்-மார்பில், நீர்-முடியில், நாண்-அரையில்நே அன்பு நேமென மருவியது.

ஈயேற மலைகுலுங்கப்பாடியது.

வாரணங்களெட்டு மகமேருவுங்கடலும்
தாரணியெல்லாஞ் சலித்தனவால்-நாரணனைப்
பண்பாயிடைச்சி பருமத்தினலடித்த
புண்வாயிலீமொய்த்த போது.

கடுங்காற்றுமழைகாட்டும் கநெட்டுப்பகைகாட்டுமெனப்பாடியது.

நீரோபிறவா நெறிகாட்டியாரெமக்கு
நீரோசமுசை நிலையிட்டீர்-நீரேயிவ்
விங்களமேன்செய்தீர் விடுங்கடுங்காற்றுமழைகாட்
டுங்கநெட்டுப்பகை காட்டும். ௧௬

விநாயகர்-முருகர்-பரமசிவனுக்குச் சிலேடை.

சென்னிமுகமாறுளதாற் சேர்கரமுன்னாலுமையால்
இன்னிலத்திற்கேடென் றிருக்கையால்-மன்னுகுளக்
கண்ணுறுதலானுங் கணபதியுஞ்செவ்வேளும்
எண்ணரனு நேராவரே. ௧௭

(நாலுகை-தொங்குங்கை-குளம்-வெல்லம்-நெற்றி)

மும்மூர்த்திகளின் உணவுமுதலியன.

சிறுவனணைபயறு செங்நெற்கடுகு
மறிதிகிரிகண்டுமணிநூற்-பொரியரவம்
வெற்றேறுபுள்ளன்னம் வேதனரனமாலுக்குக்
கற்றூம்பூவே கறி. ௧௮

(கல்-மலை-தாழம்-ஆழமானநீர்.)

இராசியை அடைசொல்லில்லாமற்பாடியது.

பகருங்கான்மேடமிடபம் மிதுனங்கர்க்க
டகஞ்சிங்கங்கன்னிதுலாம-விருச்சிகந்த
நுசுமகரங்கும்ப மீனம்பன்னிரண்டும்
வகையறுமிராசி வளம். ௧௯

தை-மாசி-பங்குனி மாதமென்று பாடியது.

பாணர்க்குச்சொல்வதும் பைம்புனலேமூடுவதும்.
தாணுவுரித்ததுவுஞ் சக்கரத்தோன-ஊணதும்
எம்மானையேத்துவது மீசனிடத்துஞ்சிரத்தும்
தைமாசிபங்குனி மாதம். ௨௰

பாணர்க்குச்சொல்லுவது தை, பைம்புனலேமூடுவது மாசி, தாணுவுரித்தது இபம், சக்கரத்தோனூண்கு, எம்மானையேத்துவது உனிசனிடத்து மாது, சிரத்து அம, உன்னி உனியென்றுமிற்று.

ஞானசபைகனகசபை சிற்றம்பலம்பே
ரானந்தக்கூடந் திருமூலட்டானம்பே
ரம்பலம்பஞ்சாவரண நாற்கோபுரம்பொற்
கம்பமண்டபஞ்சிவ கங்கை ௨௧

சங்குதீர்த்தந்திருச் சாளரவாயில்வீர
சிங்காசனந்திருவந்திக் காப்புபங்குனிமா
தந்திருநாடீர்த்தந் திருவிளுதன்கோயில்
உக்கிரபாகந்திருவாரூர். ௪௨

அப்பாகுமரகோட்டக் கீரைசெவிலிமேட்
டுப்பாக்கிற்காய்பருத்திக்குழிநீர்-செப்புவா
சுற்காற்றுக்கம்பத் தடியிற்றவங்கருமா
நிப்பாச்சல்யார்க்கு மினிது. ௪௩

பாதிவெண்பாவில் மாலவதாரஞ்சொன்னது.

மெச்சுபுகழ்வேங்கடவா வெண்பாவிற்பாதியிலென்
இச்சையிலுன்சென்மமெடுக்கவா-மச்சாகூர்
மாகோலாசிங்காவா மாராமாராமாரா
மாகோபாலாமாவா வாய். ௪௪

திருக்குடந்தையாதி கும்பேர்செந்தா
மரைக்குளங்கங்கை மகங்கா விரிக்கரையின்
ஓரங்கீழ்க்கோட்டங்கா ரோணமங்கைநாதியார்
சாரங்கபாணி தலம். ௪௫

மன்னென்றெடுத்து மலுக்கென்றுமுடித்தது.

மன்னுதிருவண்ணா மலைச்சம்பந்தாண்டார்க்குப்
பன்னுங்கலைச்சவரம் பண்ணுவதேன்-மின்னின்
இளைத்தவிடமாத ரிவன்குடுமிபற்றி
வளைத்திழுத்துக்குட்டா மலுக்கு ௪௬

சோகாமா ஏவாதாவென்று பாடியது.

சோ, கா, மா, ஏ, வா, தா, சொல்லின்மனைக்கூட்டியுமை
பாகார்க்கில்லைப் பரமேசர்-வாசாய்த்
தரித்தாரெரித்தார் தரித்தாருதைத்தார்
உரித்தார்களைபடைத்தா ருக்கு ௪௭

சோமன் காமன் மாமன் ஏமன் வாமன் தாமன் மாயன்

கொட்டைப்பாக்கென் றெடுத்துக் களிப்பாக்கென்று முடித்தது.

கொட்டைப்பாக்குக்கொருகண் கூண்டையைப்பார்க்குமடியில்
பிட்டைப்பாக்கும்பாகம் பெண்பாக்கும்-முட்டநெஞ்சே
ஆரணனுநாரணனு மாதிமறையுந்தேடும்
காரணனைக் கண்டுகளிப் பாக்கு

பார்க்குமென்பது-யார்க்குமெனமருவியது

செருப்பென்றெடுத்து விளக்குமாறென்றுமுடித்தது

செருப்புக்குவீரர்களைச் சென்றுழக்கும்வேலன்
பொருப்புக்குநாயகனைப் புல்லமருப்புக்குத்
தண்டேன்பொழிந்தகிருத் தாமரைமேல்வீற்றிருக்கும்
வண்டே விளக்குமாறே ௨௯

(விளக்குமாறு விளக்கும்வழி)

கரியென்றெடுத்து உமியென்றுமுடித்தது

கரியதனைவேயுத்த கையானையேயங்
தரியகுற்றமெட்டா தனவயா-பரிவர்க
அண்டரெல்லாங்கூடி யமுதங்கடைந்தபொழு
தண்டநெஞ்சையிங்கேயுமி ௩௰

கரிக்காய்பொரித்தாள் கன்னிக்காயைதீர்த்தாள்
பரிக்காயைபச்சடியாய்ப் பண்ணினாள் உருக்கமுள்ள
அப்பக்காயநெய்துவட்ட லாக்கினாளத்தைமகள்
உப்புக்காண்சீசீயுமி ௩௧

கூதிக்கேட்டேழுங் குலைந்தாடுநடுங்கிப்
பதிக்கொப்பாகவென்றே போல்விடுமேஆதி
நரக்காட்டகவரியை நற்சாபமாக்கிச்
சுருக்காவிடணஞ்சுணி ௩௨

சித்துப்பூத்தென்றுபாடியது

அப்பூருஞ்செஞ்சடைமே லப்புவியையார்த்துப்பார்த்
தெப்போதுஞ்சித்துப்பூத் தென்னவேமுப்போதும்
வாலங்காட்டாநிற்கும் வாயங்காக்காநிற்கும்
ஆளங்காட்டான்பூணரச ௩௩

யாற்கடலிற் சென்றுளெழுப்பப்பாடியது

சுத்தபாற்கடலி னடுவினிற்றாளிமேதான் றியவதிசயமதுகேள்
மத்தக்கரியை யுரித்தவன்மீது மகன்பொருதருந் திடுமாற்றம்
வித்தகக்கமலைசெவியுறக்கேட்டாள் விழுந்துநொந்துயர்ந்தழுதேங்கிக்
கைத்தலமலரான்மார்புரப்புடைத்தாளெழுந்ததுகளவையிலெசென்று

தடக்கலிற்பள்ளிகொள்வோ மதனைநற்சங்கரனார் (ள்)
அடற்புலிக்குட்டிக் களித்தனராமதுகேட்டுநெஞ்சில்
எடுக்கம்வந்துற்றநகை காலெழுநாளினத்தியென்னை
இடிக்கடிபாயைச் சுருட்டிடுயேகடியம்பலத்தே

செற்றலரைவென்ற திருமலைராயன்கரத்தில்
வெற்றிபுரியும்வாளே வீரவாள்மற்றயவாள்
போவாள்வருவாள் புகுவாள்புறப்படுவாள்
ஆவாளிவளாவா ளாம், ௫௭

தெருமுட்டப்பாளை சிதறிவளர்பூகத்
தருமுட்டச்செவ்வானை தாவுந்திமிழ்முட்டத்
தூரிலேகண்டே னொருபுதுமைபன்றிக்கு
மாரிலேகொப்பானவாறு

நாலாநாலாயிரநா னூற்றுநாற்பத்தொன்பான்
பாலாநானூற்றுநாற் பத்தொன்பான் மேலாநாற்
பத்தொன்பான்சங்கமொடு பத்துநாலாடலுக்குங்
கர்த்தன்மதுரையிற் சொக்கன் ௫௮

இம்மென்னுமுன்னே யெழுநூறுமெண்ணூறும்
அம்மென்றாலாயிரம் பாட்டாகாதோ சும்மா
இருந்தாலிருந்தே னெழுந்தேனே யாயின்
பெருங்காளமேகம் பிளாய் ௫௯

குரங்கனலில்வீழ்ந்து வெறிகொண்டுதேள்கொட்டக்
கரஞ்செறியப்பாம்பல்வன் கவ்வவிரைந்துபோய்
பற்றவேகள்ளுண்டு பச்சைமிளகைக்கடித்தால்
எத்தனைபார்சட்டைகிடம் ௬௰

நீறுவாய்செற்றி நெருப்பாவாயங்கமிரு
கூறுவாய்மேனி கொளுந்துவாய்வாறுத
நட்டமாலாய்சோறு நஞ்சாவாய்நாயேனை
இட்டமாய்காப்பா யினி ௬௧

சுருக்கவிழ்ந்தமுன்குடுமிச் சோழியா சோற்றுப்
பொருங்குலாந்தவாயா புலையா திருக்குளத்தைக்
கேட்டானேநாயே குரங்கேயுனையொருத்தி
போட்டாளேவேலையற்றுப் போய் ௬௨

பெருமாளுநல்ல பெருமாளவர்தந்
திருநாளுநல்ல திருநாள்பெருமான்
இருந்திடத்திற்சும்மா யிராமயினாலேயோ
பருந்தெடுத்துபோகிறதேபார் ௬௩

வாலெங்கே நீண்ட வயிறெங்கே முன்னிரண்டு
காலெங்கே யுட்குழிந்த கண்ணெங்கே சாலப்
புவிராயர் போற்றும் புலவீர்காள் நீர்
கவிராய ரென்றிருந்தக் கால். ௬௪

நச்சரவம்பூண்ட தில்லை நாதரே தேவரீர்
பிச்சையெடுத்துண்ணப் புறப்பட்டும் உச்சிதமாங்
காளமேன் குஞ்சரமேன் காற்கடல்போற்றான் முழங்கும்
மேளமேன் ராசாங்க மேன் ௬௫

கத்துகடல்சூழ்நாகைக் காத்தான்றன் சத்திரத்தில்
அத்தமிக்கும்போதி லரிசிவரும் குத்தி
உலையிலிட வூரடங்கு மோரகப்பையன்னம்
இலையிலிட வெள்ளி யெழும் ௬௬

இஃது துதியும் வசையும்,

மாயனார்போற்று மதுராபுரிச்சொக்க
நாயகனார்பித்தேறி னாரென்றே நேயமாங்
கன்னன்மொழியங்கயற்கட் காரிகையாளையோ
அன்னமிரங்காம லிருந்தாள் ௬௭

எட்டொருமாவென்காணி மீதேயிருந்தகலை
பட்டொருமாநான்மாவிற் பாய்ந்ததே சிட்டர்தொழுந்
தேவாதிதேவன் றிருவொற்றியூரடையான்
மாவேறிவீதிவரக்கண்டு ௬௮

மூப்பான்மழுவும் முராரிதிருச்சக்கரமும்
பார்ப்பான்கதையும் பறிபோச்சேமாப்பார்
வலிமுகத்தமும்மதத்து வாரணத்தையையோ
எலியிழுத்துப்போகின்ற தென் ௬௯

மூக்காலுக்கேகாமுன் முன்னரையில்வீழாமுன்
அக்கால்அரைக்கால்கண் டஞ்சாமுன் விக்கி
இருமாமுன்மாகாணிக் கேகாமுன்கச்சி
ஒருமாவின்கீழரையின் றோது ௭௰

வண்ணங்கரியனென்று வாய்வேதநானறியுங்
கண்ணனிவனென்றுங் கருதாமன் மண்ணை
அடிப்பதுமத்தாதேயளந்தானையாச்சி
அடிப்பதுமத்தாலேயழ ௭௧

காலணையுங்காமணையுங் காட்டுகிறுத்தொண்டர்தரு
பாலணையுங்கொளற பழிபோமோ சேலுமுட
நாட்டமேலேவீற்றிருந்த காதலிரநீர்திருச்சங்
காட்டிமேலேவீற்றிருந்தக்கால் எஉ

பூனைக்கியாறுகாதல் புள்ளினத்துக்கொன்பதுகால்
ஆனைக்குக்காற்பதினை ந்தானதே மாமனைகேள்
முண்டகத்தின்மீது முழுநீலம்பூத்ததுண்டு
கண்டதுண்டுகேட்டதில்லை எ௩

அப்பனிரந்துண்ணி ஆத்தாள்மலைநீலி
ஒப்பரியமாமனுறியிருடி சப்பைக்கால்
அண்ணன்பெருவயிறனாறுமுகத்தானுக்கிங்
கெண்ணும்பெருமையிவை எ௪

கூத்தாள்விழிகணெடுங் கூர்வேலாங்கூத்தாள்தன்
மூத்தாள்விழிகண் முழுநீலம் மூத்தாள்தன்
ஆத்தாள்விழிகளரவிந்தமாத்தாள்தன்
ஆத்தாள்விழிகளிரண்டப்பு எ௫

என்னைக்கொடுத்தாலிரக்கமுனக்குண்டோ
வன்னக்கமலமுக வல்லியேதுன்னுசரக்
காட்டானைகோட்டுமுலைக் காரிகையேநீபயந்த
கோட்டானைத்தானே கொடு எ௬

முன்னேகடிவாளமூன்றுபேர்தொட்டிழுக்கப்
பின்னேயிருந்திரண்டுபேர்தள்ளஎந்நேரம்
வேதம்போல்வாயான் விகடராமன்குதிரை
மாதம்போங்காதவழி எஎ

ஆறும்பதினாறு மாமூலிவெங்கட்டன்
ஏறும்பரிமாவே யேற்றமாவேறுமா
எந்தமாசுப்பா வெறுமாகனிகின்ற
வந்தமாசந்தமாமா எஅ

ஆடரோபின்னியவ ரண்டபரெலாய்பார்த்திருக்க
நீடாரூர்வீதியிலே நின்றுதான் தோடாரும்
மெய்க்கோபரிமளங்கள வீசுந்தியாகேசர்
ஐக்கேபணமிருந்தக் கால். எ௯

வள்ளலெனும்பெரிய மாயூரநாதருக்கு
வெள்ளிமலைபொன்மலையு மேயிருக்கத்-தெள்ளுமையாள்
அஞ்சலஞ்சலென் றுஇன மண்டையிலேதானிருக்க
நஞ்சுதனையேனருந்தி னார். ௮௰

நல்லதொருபுதுமை நட்டிற்கண்டேனதனைச்
சொல்லவாசொல்லவா சொல்லவா-தெல்லை
மதுரைவிக்குநேச்சுரனை மாதுமையாள்பெற்றாள்
குதிரைவிற்கவந்தவனைக் கூடி. ௮௧

வெள்ளையானையேறும் விமலரடிபணியும்
பிள்ளையார்வாழும் பெருந்தெருவில்-வள்ளை
இலைக்கருவிற்பாணமருங்கு விற்றுவிடுமென்று
முலைக்கரிவிபாரிலையே முன். ௮௨

சட்டியிலேபாதியந்தச் சட்டுவத்திலேபாதி
இட்டகலத்திற்பாதி யிட்டிருக்கத் திட்டமுடன்
ஆடிவந்தசோணேச ரன்றழைத்தபோதுபிள்ளை
ஓடிவந்ததெவ்வா றுரை. ௮௩

நெற்றிராவந்தொருவ னித்திரையிற்கைபிடித்தான்
வேற்றானென்று விடாயென்றேன்-ஆற்றியே
கஞ்சிகுடியென்றான் களித்தின்றுபோவென்றேன்
வஞ்சியரேசென்றான் மறைந்து. ௮௪

கண்டீரோபெண்காள் கடம்பவனத்தீசனார்
பெண்டீர்தமைச்சுமந்த பித்தனார்-எண்டிசைக்கும்
மிக்கானதங்கைக்கு மேலேநெருப்பையிட்டார்
அக்காளை யேறினாராம். ௮௫

மாட்டுக்கோன்றங்கை மதுரைவிட்டுத்தில்லைநகர்
ஆட்டுக்கோனுக்குப்பெண் டாயினாள்-கேட்டலையோ
குட்டிமறிக்கவொரு கோட்டானையும்பெற்றாள்
கட்டிமடிச்சிற்றிடைச்சிகாண். ௮௬

நாட்டுக்குளாட்டுக்கு நாலுகாலையாநின்
ஆட்டுக்கிரண்டுகா லானாலும்-நாட்டமுள்ள
சீர்மேவுதில்லைச் சிவனேயிவ்வாட்டைவிட்டுப்
போமோசெல்லா யப்புலி. ௮௭

தாண்டியொருத்தி தலையின்மேலேறுளோ
பூண்டசெருப்பாலொருவன் போடானோ-மீண்டொருவன்
ஐயானேவினமுறிய மாட்டானேதென்புலியூர்
ஐயாவேயழை-யானால். ௮௮

கொங்குலவுந்தென்றில்லைக் கோவிந்தக்கோனிருக்கக்
கங்குல்பகலண்டர்பலர் காத்திருக்கச் செங்கையிலே
ஓடெடுத்தவம்பலவா வோங்குதில்லையுட்புகுந்தே
ஆடெடுத்ததெந்த வுபாயம். ௮௯

ஆதிக்கியாகமே யாட்டமென்றானுமக்கு
வீதிஞ்சமுசார மேலிட்டுக்-கூடிச்
செறுக்கிவிளையாடச் சிறுவரிரண்டாச்சே
இருக்குமூரொற்றி யாச்சே, ௯௰

திங்கணதலர் திருமணம்போலேசிறிப்
பொங்குகடலுப்பைப் புகட்டியே-எங்களிட்
ஆச்சாளுக்கூறுநா யாகாமலாருக்காக்
காச்சாய்வடுகமாங் காய், ௯௧

அம்பேந்துங்கையா னவன்பதியிலேம்மாவைக்
கொம்பேந்திதந்தையுணி கொண்டதோ-அன்பா
அரிந்தமகவை யமுதுக்கழையென்
றிருந்தவன்றன் செங்காட்டிலே, ௯௨

அம்பேந்துகையான்-அகத்தியன், கொம்பேந்துதந்தை பரமசிவ
ன் ஐம்மா-கால்-காற்று,

முற்றுநகாஞ்சியினு முல்லையினும்பாலையினுங்
கற்றான்பின்சென்ற கருணைமால்-பெற்றான்தன்
ஆலைப்பதித்தா ரளகத்தியாட்களுர்
வேலைப்பதித்தார் விழி, ௯௩

கஞ்சமுகமுங்களிற்றானையின்கொம்பும்
அஞ்சுமுலைநாலுமுலை யானதுவும்-மிஞ்சுபுகழ்
பெற்றான்றன்மாலை பிறர்க்களிந்ததுங்குதலை
கற்றான்பிறந்தபின்பு காண், ௯௪

தந்தைபிரந்திரவாத் தன்மையினுற்றன்மாமன்
வந்துபிறந்திருக்கும் வண்மையினால்-முந்தொருநாள்

வீணிக்குவேலை யெறித்தான்மகன்மாமன்
காணிக்கு வந்திருந்தானைகாண், ௯௫

தாதிதூதோதீது தத்தைதூதோதாது
தூதிதூதோத்தித்த தூத்தே-தாதொத்த
துத்திதத்தாதேது தித்தித்தேதொத்தீது
தித்தித்ததோ தித்திதி, ௯௬

முன்னான்கிலொன் றுடையான் மூந்நான்கிலொன்றெடுத்து
மூந்நான்கிலொன் றின்மேன் மே நினான்-முன்னான்கில்
ஒன்றறிந்தாலாகுமோ ஓமடமயிலே
அன்றணைந்தான்வாராவிட்டால், ௯௭

ஆனாரிலேயே யயனுந்திருமாலும்
கானாரடிமுடிமுன் காணபதற்கு மேனாள்
இரவுதிருவானூரி லெந்தபிரானைசென்ற
பரமதிருவாயிற் படி, ௯௮

சங்கரர்க்குமாறுதலை சண்முகர்க்குமாறுதலை
ஐங்கரர்க்குமாறுதலை யானதேசங்கைப்
பிடித்தோர்க்குமாறுதலை பித்தானின்பாதம்
படித்தோர்க்குமாறுதலைபார், ௯௯

வாதக்காலந்தமக்கு மைத்துனர்க்குநீரிழிவாம்
போதப்பெருவயிறும் புத்திரனுக்கோதக்கேள்
வந்தவினை தீர்க்க வகையறியார்வேளூரர்
எந்தவினை தீர்த்தா ரிவர், ௱

சீரங்கத்தாருந் திருவானைக்காவாரும்
போரங்கமாகப் பொருவதேன்-ஓரங்கள்
வேண்டாமிதென்ன விபரந்தெரியாதோ
ஆண்டானுந்தாதனு மானால், ௱௧

உத்திரத்துக்கோர்நாளு ரோகணிக்குப்பத்தாநாள்
சித்திரைக்குநேரே சிறந்தநாள்-எத்திசையும்
காராரும்பூஞ்சோலைக் கன்னபுரம்வாழ்சவுரி
நாராயணனைபிறந்த நாள், ௱௨

சிரித்துப்புரமெரித்தான் சிந்துறத்தைப்பற்றி
உருத்திரம்பாய வுடுத்தான்-வருத்தமுடன்

வாருமடியாருடனே வானவருந்தானவரும்
ஓடுபயந்தீர்த்தாருஞ் சண்ணி, ௪௯

ஆலங்குடியானை யாலாலமுண்டானை
ஆலங்குடியானென் றூர்சொன்னார்-ஆலங்
குடியானேயாயிற் குவலயத்தோரெல்லாம்
மடியாரோமண் மீதிலே, ௫௰

காவலனெங்கள் கனவைப்பாஞ்சோமேசன்
மாவலிகங்கை மணிவாரி-ஆவெனவென்
றப்புளங்கைதோய்க்க வதிலவாரியமுத்தைக்
கொப்புளமென் றாறுங் குரங்கு' ௫௧

பென்னஞ்சடையநகம் புல்லுக்கும்பூம்புணர்க்கும்
தன்னெஞ்சுவகையுந் தாவுமே-அன்னங்கள்
செய்க்கமலத்தூற்றுலவுந் தில்லைநடராசன்
கைக்கமலத்துற்றமான் கன்று ௫௨

ஏய்ந்ததனங்க ளிரண்டுமிருபாகற்கால்
வாய்ந்தவிடைசெக்குலக்கை மாத்திரமே-தோய்ந்தகுழல்
முக்கலச்சிக்கும்பிக்கு மூதேவியாள்கமலைக்
குக்கலுச்சிக்குங்கலைச் சிக்கு, ௫௩

நஞ்சுகுடிகொண்டகண்ணை நாலுந்தெரிந்துமதன்
இஞ்சிகுடிதன்னிலும்வந் தெய்வானேவிஞ்சு
முலைச்சிநகரத்தாலமுக்தி முத்தமிட்டுசற்றே
கலைக்கிரத்தாலணைத்தக்கா: ௫௪

தீத்தானுங்கண்ணிலே தீத்தானுங்கையிலே
தீத்தானுமுன்றன் சிறப்பிலே-தீத்தானுன்
மெய்யலாம்புள்ளிருக்கும் வேளூராவுன்னையிந்தத்
தையலாளெப்படிச் சேர்ந்தாள், ௫௫

வெண்ணய்திருடியுண்ட வேணியரனுரிருக்கக்
கண்ணன்மேல்வைத்த கவலேது-பெண்ணைத்
திலையிற்சுமந்தான்மால் சாப்பத்திலேறி
ஆலையிற்றுயின்றானரன், ௫௬

எட்டிகுளத்தி லிருந்துசரக்குவிற்கும்
குட்டிசெட்டிதன்மகனைக் கொண்டுபோய்-செட்டுதற்கோ

ஆயிரம்யானை பெழுநூறுகூன்பகடு
பாயும்பகடெண் பதனைந்து. ககக

தண்டாங்கூர்மாசனங்காள் சற்குணரீரென்றிருந்தேன்
பண்டங்குறையவிற்ற பாவிகாள்-பெண்டுகளைத்
கேடியுண்ணவிட்டீர் தெருக்கடெருக்கடொறும்
ஆடிமுதலானி வரைக்கும். ககஉ

நாராயணனோநா ராயணனென்றேகம்பன்
ஓராமற்சொன்ன வுறுதியால்-நேராக
வாரென்றால்வாரெபேன் வாளென்றால்வள்ளென்பேன்
காரென்றுனூரென்பேன்நான். ககங

வாழ்த்ததிருநாகை வாகானதேவடியாள்
பாழ்த்தகுரலெடுத்துப் பாடினாள்-நேற்றுக்
கழுதைகட்டவண்ணான் கண்டேன்கண்டேனென்று
பழுதையெடுத்தோடிவந்தான் பார். ககச

காலையிலும்வேலை கடையக்கயிராகும்
மாலையிலும்பூமுடித்து வாழுமே-சோலைசெறி
செய்யிலாயிரம்மயிலுஞ் செந்துரித்திமானகர்வாழ்
பொய்யிலாமெய்யரிடும் பூண். ககரு

மண்டலத்தினாளும் வயித்தியராய்த்தாமிருந்தும்
கண்டவினைதீர்க்கின்றார் கண்டீரோ-தொண்டர்
விருந்தைப்பார்த்துண்டருளும் வேளூரென்னாதர்
மருந்தைப்பார்த்தாற்சுத்த மண். ககசு

கூடல்புனைவாயால் குற்றாலமாப்பனூர்
ஏடகநல்வேலி யிராமேசம்-ஆடானை
தென்பரங்குன்றஞ்சுழியில் தென்றிருப்புத்தூர்காசி
வன்கொடுங்குன்றப்பூவணம் ககஎ

பண்புளருங்கோர்பறவை பாவத்திற்கோரிலக்கம்
நண்பிலனைரக்கண்டக்கா னற்காலி-திண்புவியை
ஆள்வார்மதுரை யழகியசொக்கர்க்கரவம்
கீழ்வாகனநன் னிலம். ககஅ

சதுராகர்சங்கத் தழகர்செங்கைச்சங்கை
அதரமிசைவைத்திலரே யாயின்-முதலை

வருந்துளத்தின் முண்டகங்கை வைப்பான்றே பன்று
பொருங்களத்தினாற்றுவர்முன் போய். கக௯

கண்டக்காற்சிட்டுங் கயிலாயங்கைக்கொண்டுட்
தொண்டக்கான்மோட்சங் கொடுக்குமே-கொண்டத்தூர்
த்ணடைக்காலம்மை சமைத்துவைத்தபூசணிக்காய்
அண்டாக்கா மீசருக்குமாம். கஉ௰

போலநிறபாவார்க்குப் பூணூரைபாவாரை
ஏலவகைபெய்தா லியல்பாமோ-காலப்
பழிக்கஞ்சுந்தென்மதுரைப் பாவைபிருநான்கு
விழிக்கஞ்சனசோமனலே வேந்து. கஉக

கண்ணணிடுங்கரியுங் காட்டுசிருத்தொண்டரன்பிற்
பண்ணுகிறுவன்கறியும் பற்றுமோ-கண்ணோடு
மட்டேறுஞ்சோலை வருந்தீசரென்பத்திக
குட்டியையேன்தீர்த்தீர் குறித்து. கஉஉ

மாடுதின்பானபார்ப்பான் மறையோதுவான்தயவன்
கூடிமிகமண்பிசைவான் கொல்லனே-சேடி
இரும்படிப்பான்செக்காணென் யனய்விற்பான்வண்ணான்
பரும்புடவைதப்பும் பறை. கஉ௩

ஆயனுக்குக்கண்மூன்று மாதிசிவனுக்கிருகண
மாயனுக்குச்செங்கையிலே மான்மழுவா-நேயமுடன்
சக்கரற்குச்சங்காழி தான்மாலுக்காலமாம்
மங்கையிடத்தாற்காகுமண். கஉச

கண்ணபுரக்கோயிற் கதவடைத்துத்தாழ்போட்டார்
மண்ணையுண்டார்வெண்ணையுண்ட மாயனார்-எண்ணும்
சிரக்கப்பரையேந்திச் செங்காட்டிலீசர்
இரக்கப்புறப்பட்டாரென்று. கஉரு

கொன்றைமலர்தரித்தான் கோபாலன்கோலெடுத்து
நின்றுகுழலூதினான் நீள்சடையோன்-பொன்றிகழும
அக்கணிந்தான்மாய னரவணையிற்கண்வளர்த்தான்
சிக்கலிலேவாழுஞ் சிவன்

திருந்தாடரவணியுந் தென்கமலையீசர்
இருந்தாடாதென் செய்திடுவார்-பொருந்த

ஒருகாலையல்லவே யொண்டொடித்தாவன்
றிருகாலுஞ் சந்துபோனல். ௧௨௭

சந்துபோல்-தூதுபோல் உண்டைவிலக்கல்,

உள்ளங்கால்வெள்ளெலும்பு தோன்றவொருகோடி
வெள்ளங்காலந்தரித்து விட்டோமே உள்ளபடி
ஆரூர்முதலியமார் கோணியிற்கிருக்கப்
போமூரறியாமற் போய், ௧௨௮

கம்மாளனங்கி கணக்கனெனவே துதித்தார்
செம்மான்மதுரைத் திருவரிசை-அம்மாகேள்
வாணியனும்பொன்னேறி வாழும்வெள்ளாழனுமே
சேணியனுமன்றே தெரிந்து, ௧௨௯

கம்மாளன்-கபாலத்தையுடையவன, அங்கிக்கணக்கன்-அழற்கண்ணையுடைய நக்கன், செம்மான் (சக்கிலி சிவந்தமானையுடையவன் வாணியன்- பிரமன், பொன்னேரி-அழகையுடையஇலக்குமி, வெள்ளாழன்-பாற்கடலையுடையான், சேணியன் இந்திரன்.

பாரளக்குந்தூதுசொல்லும் பையரவின்மேனடிக்கும்
சீரகலிசாபத்தைத் தீர்க்கும்மே-ஊரருகில்
சண்டச்சகடுதைக்குந் தையலாய்கார்நீல
கண்டத்தாரூரன் கழல் ௧௩௦

காலாற்படியளக்குங் கண்ணிடந்துபூசிக்கும்
சேலாங்கமடமாஞ் சிங்கமாம்-பாலாகும்
ஆழியப்பிலேதுயிலு மைவர்க்குத்தூதாகும்
வீழியப்பரேறும் விடை ,௧௩௧

கமடம்-ஆமை

கடம்பவனச்சொக்கருக்குக் கண்ணன்றான்வேறே
இடம்பெரியகண்ணொன்றை யீந்தான்-உடம்புரனிற்
சொம்பாதியானன் சுமக்கவெருதானன்
அம்பானன்றேவியுமானன் ௧௩௨

கன்னபுரமாலே கடவுளிலுநீயதிகம்
உன்னிலுமோயானதிக மொன்றுகேள்-முன்னமே
உன்பிறப்போபத்தாமுயர்சிவனுக்கொன்றுமில்லை
என்பிறப்பெண்ணத் தொலையாது, ௧௩௩

ஆனைகுதிரைதரு மன்னதனைக்கொன்றகரி
சேனைமன்னரைக்கய்யதுன் றீயவரை பூநெயுடன்

கூட்டியமுதிட்டான் குருக்களமராபதியான்
வீட்டிலுணவுந்தேன் விருந்து. ௧௩௰

அன்னவயல்சூழ்ந்திருக்குமருநாநெஞ்சத்தில்
இன்னம்வயிர மிருப்பதா-முன்னமொரு
தொண்டன்மகனைக்கொன்றுஞ் சோழன்மகனைக்கொன்றுஞ்
சண்டன்மகனைக்கொன்றுந் தான். ௧௩௫

வாலிமடிந்ததுவும் வல்லரக்கர்பட்டதுவும்
கோலமுடிமன்னர் குறைந்ததுவுஞ்-சால
மதியுடைய நூற்றொருவர் மாண்டதுவுமையோ
சதிவிரக்கத் தால்வந்த தாழ்வு, ௧௩௬

கோளரிருக்குமூர் கோள்களவுகற்றவூர்
காளைகளாய்நின்று கதறுமூர்-நாளையே
விண்மாரியற்று வெளுத்துமிகக்கருத்து
மண்மாரிபெய்கவிந்த வான், ௧௩௭

கம்பததானைக்கடையிற் கட்டினான்கால்சாய
அம்பைத்தாவித்தான்கா லானதே-வம்புசெறி
பூவைகள்கிள்ளைகாள் பூங்குயில்காளன்றில்காள்
பாவையாளாண்டபதி, ௧௩௮

கம்பத்தான்-இராவணன், கடையிற்கட்டினான்-வாலி, அம்பைத் தாவித்தான்-அரிதாள்,

சாரங்கபாணியாஞ் சக்கரத்தார்கஞ்சனைமுன்
ஓரங்கங்கொய்பவுகிர்வாளர்-பாரெங்கும்
ஏத்திடுமையாக ரிணிதாயிருவருமமைக்
காத்திடுவரெப்போதுங் காண், ௧௩௯

சாரங்கம் மான், வில், கஞ்சன்-பிரமன், கம்சன், உமைபாகர் சிவன், மையாகர்-மால்,

கட்டளைக்கலித்துறை,

விண்ணீரும்வற்றிப் புவிநீரும்வற்றிவிரும்பியழுத்
தண்ணீரும்வற்றிப் புலவோர்த்தவிக்கின்றகாலத்திலே
உண்ணீருண்ணீரென்றுபசாரஞ்சொலியுபசரித்துத்
தண்ணீருஞ்சோறுந்தருவான் திருப்பனந்தாட்பட்டனே, ௧௪௰

விள்ளப்புதுமையொன்றுண் டாளவாயினின்மேவுதென்னம்
பிள்ளைக்கொருகுலை மூன்றேகுரும்பைபிடித்ததிலே,

கொள்ளிக்கணன்றிட்டியாலோர் குரும்பைகுறிக்கிர்தம்
உள்ளிற்பொதிந்தவிரண்டிளநீர் கச்சுறைந்ததுவே ௧௪௧

ஆட்டுக்கிசைந்தவரம்பலவாண ரவர்க்கெதிரே
நீட்டிற்றுமால்வட பாலினிற்காலென்னீதினையேல்
சூட்டுற்றமுப்புரஞ் செற்றவர்தம்மைச்சுமந்தலுத்த
மாட்டுக்கென்னோவிடங்காணீட்டல்லசொல்லவழக்கில்லையே ௧௪௨

பாரூரறிபப்பலிக்குழன்றீர் பற்றிபபாற்சமிடத்
தோரூருமில்லை யிருக்கவென்றாலுமுள்ளூரு நமொற்றி
பேரூரறிபத்தியாகரென்றேபெரும் பேரும்பெற்றீர்
ஆரூரிலேயிருப்பீரினிப்போய்விடு மம்பலத்தே, ௧௪௩

பாணியன் பாட வண்ணான்சுமக்கவடுகன்செட்டி
சேணியன்போற்றக் கடற்பள்ளிமுன்றொழத்திங்கரும்பைக்
கோணியன்வாழ்த்தக்கருமான் றுகிறனைகொண்டணிந்த
வேணியனனவன்றட்டான் புறப்பட்டவேடிக்கையே, ௧௪௪

வாணியன்-பிரமன், வண்ணான்-நந்தி, வடுகன்-வைரவன். செட்டி முருகன். சேணியன்-இந்திரன், கடற்பள்ளி மாயன். கரும்பைக்கோணியன்-மதன், கருமான்றுகில்-யானைத்தோல், தட்டான்-காண்டற்கரியபரமசிவன்,

கழியும்பிழைபொருட்டள்ளிநன்னூலங்கடலினுண்டு
வழியும்பொதிய வரையினிற்கால்கொண்டுவன்கவிதை
மொழியும்புலவாமனத்தேயிடித்து முழங்கிமின்னிப்
பொழியும்படிகருக்கவிகாளமேகம் புறப்பட்டதே. ௧௪௫

வில்லாலடிக்கச்செருப்பாலுதைக்க வெகுண்டொருவன்
கல்லாலெறியப் பிரம்பாலடிக்கவிக்காசினியில்
அல்லார்பொழிற்றிலை யம்பலவாணற்கோரன்னைபிதா
இல்லாததாழ்வல்லவோ விங்ஙனேயெளிதானதுவே, ௧௪௬

பாங்குபெறுநதிருவவற்றாற் றிரட்டியபணவிடையில்
தூங்குமதிலொருமா வேற்றபுண்டுசுரர்முனிவர்
ஆங்கவர்செப்பிற்கடகா துலகமனைத்தும்பெறும்
ஓங்குமரக்கத்திருப்பெட்டகத்து ளொருமணியே, ௧௪௭

சத்தாதியைந்தையுந் தாங்காததெய்வஞ் சனிமறையும்
கத்தாவெனுந்தெய்வ மம்பலத்தேகண்டு கண்களிரு

பக்கானன்மைந்தன்பொய்த்தீநவியைக்கொல்லப்பார்த்தழுத
பித்தானவன்றனையோ தெய்வமாகப்பிதற்றுவதே, ௧௪௮

திரண்டிமையோர்தொழுந்தென்னரங்கேசர்மின்செங்கைகளா
லிரண்டுடையோனுமெதிர்சென்றகாலெதிர்ந்தார்தமைக்கண்
டருண்டெழுமைவர்க்குத்தேருர்பவன்கொளனைவெருண்டு
புரண்டொருபுற்றைக் கடந்தொருபுற்றிற்புகுந்ததுவே, ௧௪௯

மொக்கைக்கிரங்குங்குருகும் வளர்சக்ரவாசப்புள்ளுந்
தக்கச்சாபங்குழைந்த தெவ்வாறுசகதலத்தை
ஆக்கிப்பெருக்கித்திருவறச்சாலையி லன்னமிட்டுக்
காக்கைக்கொருகொக்கின் கீழேயிருக்குங்கருங்குயிலே, ௧௫௰

தென்னுக்குஞ்சோலைக் கமலைப்பிரான்செஞ்சடாவுதான்
என்னுக்குமென்னி னெரியொக்குமந்தவெரியிலிட்ட
பொன்னுக்குங்கொன்றை கரியொக்கும்வண்டுநற்பொன்பணிசெய்
மின்னுக்குங்கங்கைகிழக்கொல்லனுக்குமெய்வெண்பிறையே, ௧௫௧

கரியொன்றுபொன்மிகும்பையேமக்கற்றவர்சூழ்ந்துதொழ
எரியொன்றுசெல்வன் றுலாத்தினிலேறவிருண்டரஞ்சு
சொரிகின்றநாகமின் சோற்றினிலேறிநதொடர்ந்துவர
நரியொன்றுசொந்தக் கனலேறிவந்ததுங்களத்தே. ௧௫௨

கரிகணபதி (பொன்மைசாளி) பொன்மிகும்பை - பெருச்சாளி
எரியொன்றுசெல்வன்,முருகன்-துலாம (துலாஸ்நானகட்டம் மாயூர
மாதலால்)மாயூரமென்பது-மயில், நாயகமின்-உமை, சோறு-அன்னப்
பட்சி-நரி,சம்பு-சொந்தக்கனல்-நந்தி,

இந்தாரைகேள்வனை யொக்குமாவையெழுபுனலைக்
திருந்தாரைவன்னியை முன்முடித்தோன்செய்யவேளைப்பண்டு
தருந்தாதைநாயகன் சுந்தரன்றூதன்சமரிலன்று
பொருந்தார்புரத்திட்டதீப்போன்மதியம்புறப்பட்டதே. ௧௫௩

தாரைகேள்வன்-சந்திரன்,வாலி-திருந்தார்-ஆத்திமாலை, பகைவர்
வன்னி, பத்திரம-ஓரக்கண-முடித்தல்-தரித்தல்- கொல்லல்-வேள்மு
ருகன்-மதன்-சுந்தரன-அுதன்-சுந்தரற்குத்தூதன் சுந்தரனுகியஇராம
னுக்குத் தூதன்.

ஆராயுதுத்தமிழாற் றாரிற்சோமியமுருகண்டு
நாராயணனெடுமா லாகினன்மற்றைநான்முகனும்

ஓராயிரமடலூர்க்கான்வின்மாரனுருவழிந்தான்
பேரானவானவர்கோனுங்கண்ணாயிரம் பெற்றவனே. ௪௫௪

ஓராயிரமடல்-தாமரைமலர்.

பறவாதகும்பிசுருகாதவெங்கரி பண்புரண்டே
இறகாதகந்தியுருகாதமாதங் கமிந்துநுகல்
நிலவாதசிந்தூரம்பூசாக்களப நெடுஞ்சுனையிற்
பிறவாம்பல்வலஞ் சுழிக்கேவறப்பெற்றனனே. ௧௫௫

கம்பமதகடகளிற்றான் றில்லைவாழ்மா
கணபதிதன்பெருவயிற்றைக் கண்டுவாடி
உம்பரெலாம்விழித்திருகா ரயில்வேற்செங்கை
உடையவனுமுகவனுங்கண்ணீராறானான்
பம்புசுடர்க்கண்ணனுமே நஞ்சுண்டான்மால்
பயமடைந்தானுமையுமுடல் பாதியானாள்
அம்புவியைப்படைத்திடுவ தவமேதெயென
நயனுமன்னமிறங்காம லலைகின்றானே. ௧௫௬

பாளைமணங்கமழுகின்ற கயிற்றாற்றுப் பெருமாளே பழிகாராகேள்
வேளையென்றாலிவ்வேளை பதினாறுநாழிகைக்கு மேலாயிற்றென்
கோளைமுறித்ததுவன்றி நம்பியானையுங்கூடச் சுமக்கச்செய்தால்
நாளையினியார்சுமப்பா ரென்றென்றுமுன்கோயிறுசந்தானே. ௧௫௭

வீமனெனவலிதுதைத்த திருமலைராயன்கீர்த்தி வெள்ளம்பொங்கத்
தாமரையினயனோடிச் சத்தியலோகம்புகுந்தான் சங்கபாணி (லேறிச்
பூமிதொட்டுவாளமட்டும்வளர்ந்துநின்றான் சிவன்கையிலைப்பொருப்பி
சோமனையுந்தலைக்கணிந்துவடவரைத்தடாலாழஞ்சோதித்தானே

அதிமதுரகவிராயர்.

மூச்சுவிடுமுன்னே மூன்னூறுநானூறும்
ஆச்சுதென்றாலாயிரம்பாட்டாகாதா-பேச்சென்ன
வெள்ளைக்கவிக்காள மேகமேநின்னுடைய
கள்ளக்கவிக்கடையைக் கட்டு. ௧௫௮

தெய்வப்புலமை

ஔவையார்.

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறியதனிப்பாடற்றிரட்டு.

மதுரமொழிநல்லுமையாள் சிறுவன்மலரடியை
முதிரநினையவல்லார்க்கரிதோ முகில்போன்முழங்கி

அதிரவருகின்றயானையுந்தேரு மகன்பின்சென்ற
குதிரையுங்காதங்கிழவியுங்காதங் குலமன்னனே. ௧

விரகரிருவர் புகழ்ந்திடவேவேண்டும்
விரனிறையமோதிரங்கல் வேண்டும் அரையதனிற்
பஞ்சேனும்பட்டேனு வேண்டுமவர்கவிதை
நஞ்சேனும்வேம்பேனு நன்று.

வான்குருவியின்கூடு வல்லரக்குத்தொல்கறையான்
தேன்சிலம்பியாவர்க்குஞ் செய்யரிதால்-யாப்பெரிதும்
வல்லோமேயென்று வலிமைசொலவேண்டாங்காண்
எல்லார்க்குமொவ்வொன் றெளிது. ௩

இவ்வளவுகண்ணுடையா ளிவ்வளவுசிற்றிடையாள்
இவ்வளவுபோன்ற விளமுலையாள்-இவ்வளவா
ணந்தவுடலாணவ மேவுமனமதன்றன்
ஐந்துகணை யால்வாடினள். ௪

ஐயமிடுமின்னற நெறியைக் கைப்பிடிமின்
இவ்வளவேனுமன்ன மிட்டுண்மின்-தெய்வம்
ஒருவனேயென்று முணரவல்லீரேல்
அருவினைகளைந்து மறும். ௫

அற்றகலைபோக வருதகலைநான்கினையும்
பற்றித்திருகிப் பறியேனே-வற்றும்
வாமனையானுக்கிந்த மானைவகுத்திட்ட
பிரமனையான்காணப் பெறின். ௬

காணாமல்வேணதெல்லாங் கத்தலாங்கற்றோர்முன்
கோணாமல்வாய்திறக்கக் கூடாதே-நாணாமற்
பேச்சுப்பேச்சென்னும் பெரும்பூனைவந்தக்கால்
கீச்சுகீச்சென்னுங்கிளி, ௭

சித்திரமுங்கைப்பழக்கஞ் செந்தமிழுநாப்பழக்கம்
வைத்தவொருகல்வி மனப்பழக்கம்-நித்தம்
நடையுநடைப்பழக்க நட்புந்தயையுங்
கொடையும்பிறவிக் குணம். ௮

சூரதந்தனிவிளைத்த தோகைசுர்க
விரதந்தனிவிளைத்த தேனி-நிரதம்

கொடுத்திளைத்ததாதா கொடுஞ்சமரிற்பட்ட
வடுத்துளைத்தகல் லபிராமம். ௯

நம்பனடியவர்க்கு நல்காத்திரவியங்கள்
பம்புக்காம்பேய்க்காம் பரத்தையர்க்காம்-வம்புக்காம்
கொள்ளைக்காங்கள்ளுக்காங் கோவுக்காஞ்சாவுக்காங்
கள்ளாக்காந்தீக்காகுங்காண். ௧௦

எட்டேகாலட்சணமே யெமனேறும்பரியே
மட்டில்பெரியம்மை வாகனமே-முட்டமேற்
கூறையில்லாவீடே குலராமன்றூதவனே
ஆரையடாசொன்னா யது. ௧௧

வெய்தாய்நறுவிதாய் வேண்டளவுந்தின்பதாய்
நெய்தானளாவி நிறம்பசந்த-பொய்யா
அடகென்றுசொல்லு மமுதத்தையிட்டாள்
கடகஞ்செறிந்த கையாள். ௧௨

விருத்தம்.

இலக்கணக்கவிஞர்சொ லின்பந்தேடுவர்
மலக்குசெற்றேடுவர் வன்கணாளர்கள்
நிலத்துறுங்கமலத்தை நீளும்வண்டது
றலைச்குறைகமலத்தைச் சாருந்தன்மைபோல். ௧௩

தண்ணீருங்காவிரியே தார்வேந்தன்சோழனே
மண்ணாவதுஞ்சோழ மண்டலமே-பெண்ணாவாள்
அம்பொற்சிலம்பி யரவிந்தத்தாளணியுஞ்
செம்பொற்சிலம்பே சிலம்பு. ௧௪

கூரியவாளாற் குறைத்திட்டகூன்பலா
ஓரிதழாய்க்கன்று யுயர்மரமாய்-சிறியதோர்
பண்டுபோற்கொட்டையாய் வண்காயத்தின்பழமாய்ப்
பண்டுபோனிற்க பலா. ௧௫

கூழைபலாத்தழைக்கப் பாடக்குறமகளும்
மூழைக்குழக்குத் தினைதந்தாள்-சோழாகேள்
உப்புக்கும்பாடிப் புளிக்குமொருகவிதை
ஒப்புக்குமென்ற னுள்ளம். ௧௬

நிட்டூரமாக நிதிதேடுமன்னவனும்
இட்டதனைமெச்சா திரப்போனும்-மூட்டவே

கூசிநிலையில்லாக் குலக்கொடியுங்கூசிய
வேசியுங்கெட்டு விடும். கஎ

காணக்கண்கூசுதே கையெடுக்கநாணுதே
மாணொக்கவாய்திறக்க மாட்டாதே-வீணுக்கென்
என்பெல்லாம்பற்றி யெரிகின்றதையையோ
அன்பில்லாளிட்ட வமுது. கஅ

இருந்துமுகந்திருத்தி யீரோடுபேன்வாங்கி
விருந்துவந்ததென்று விளம்ப-வருந்திமிக
ஆடினாள்பாடினா ளாடிப்பழமுறத்தால்
சாடினாளோடினான் றான். ககூ

பத்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதையுண்டானா
லெத்தாலுங்கூடியிருக்கலாம்-சற்றேனு
மேறுமாறாக விருப்பளேயாமாயிற்
கூறாமற்சந்நியாசங் கொள். உ0

காணொந்தேனொந்தேன் கடுகிவழிநடந்தேன்
யான்வந்ததூர மெளிதன்று-கூனன்
கருந்தேனுக்கண்ணார்ந்த காவிரிசூழ்நாடா
யிருந்தேனுக்கெங்கே யிடம். உக

பாரிபறித்த பறியும்பழையனூர்க்
காரிகொடுத்த களைக்கட்டுஞ்-சேரமான்
வாராயெனவழைத்த வாய்மையுமிம்மூன்றும்
நீலச்சிற்றாடைக்கு நேர். உஉ

ஒருகொம்பிருசெவியு மும்மதத்தநால்வாய்க்
கரியுரிவைக்கங்காளன் காளாய்-பரிவுடனே
தண்ணால்லைல கடிதொழுதவாராயேல்
தண்ணாண்மைதீர்ப்பன்சபித்து. உங

சேரலர்கோன்சேரன் செழும்பூந்திருக்கோவல்
ஊராளவுந்தான்வருக வுட்காதே-பாரிமகள்
அங்கவையைக்கொள்ள வரசன்மணமிசைந்தான்
சங்கவையையுங் கூடத்தான். உ

புகார்மன்னன்பொன்னிப் புன்னாடன்சோழன்
தகாதென்றுதானங் கிருந்து-தகாதே

கடிதின்வருகக் கடக்கோவலூர்க்கு
விடியப்பதிநெட்டாநாள். ௨௫

வையைத்துறைவன் மதுராபுரித்தென்னன்
செய்யத்தகாதொன்று தேம்பாதே-தையலர்க்கு
வேண்டுவனகொண்டு விடியவீரொன்பான்
ஈண்டுவருக விசைந்து. ௨௬

கருணையாலிந்தக் கடலுலகங்காக்கும்
வருணனேமாமலையன்கோவல்-திருமணத்து
முன்மாரிபெய்யு முதுவாரியைமாற்றிப்
பொன்மாரியாகப் பொழி. ௨௭

முத்தெரியும்பெண்ணை முதுநீரதுகவித்துத்
தத்திநெய்பா லறைப்பெய்து-குத்திச்
செருமலைதெய்வீகன் றிருக்கோவலூர்க்கு
வருமளவுங்கொண்டோடிவா. ௨௮

பொன்மாரிபெய்யுமூர் பூம்பருத்தியாடையாம்
அந்நான்வயலரிசி யாகுமூர்எந்நாளும்
தேங்குபு ழேபடைத்த சேதிமார்நாடதனில்
ஓங்குந்திருக்கோவ லூர். ௨௯

சொல்லாமலேபெரியர் சொல்லிச்சிறியர்செய்வர்
சொல்லியுஞ்செய்யார் சுயவரே-நல்ல
குலமாலைவேற்கண்ணாய் கூறுவமைநாடிற்
பலாமாவைப்பாதிரியைப்பார். ௩௦

கலித்தாழிசை-அல்லது-அந்தத்தடி-நீண்டிசையாமையின்
ஐந்தடிக்கலித்துறை யென்னலுமாம்.

திங்கட்குடையுடைச் சேரனுஞ்சோழனும்பாண்டியனும்
மங்கைக்கருகில்வந்துநின்றார் மணப்பந்தலிலே
சங்கொக்கவெண்குருத்தீன்றுபச்சோலைசலசலத்து
நுங்குக்கண்முற்றி யடிக்கண்கறுத்துநுனிசிவந்து
பங்குக்குமூன்று பழந்தரவேண்டும்பனந்துண்டமே. ௩௧

ஆயன்பதியி லரன்பதிவந்துற்றளக
மாயதனூதுங்கருவியாலும்-தூயபணிக்
குன்றுபோல்வீறு குவிமுலையாடன்னுடனீ
இன்றுபோலென்று மிரு. ௩௨

சிறப்பார்மணிமவுலிச் சேரமான்றன்னைப்
புறப்பாடியான்கேட்கப் பொன்னொடொன்றீந்தான்
இறப்பவறென்பெறினுங் கொள்வர்கொடுப்பவர்
தாமறிவார் தன்கொடையின்சீர். ௩௩

நூற்றுபத்தாயிரம் பொன்பெறினு நூற்சீலை
நாற்றிங்களுக்கு நைந்துவிடும்-மாற்றலரைப்
பொன்றபெருநடக்கைப் போர்வேற்களங்கா
என்றுங்கிழியாதென் பாட்டு. ௩௪

வரகரிசிச்சோறும் வழுதுணங்காய்வாட்டும்
முரமுரெனவேபுளித்த மோரும்-திரமுடனே
புள்வேளூர்ப்பூதன் புகழ்ந்துபரிந்திட்டசோ
றெல்லாவுலகும் பெறும். ௩௫

ஏசியிடலி னிடாமையேநன்றெதிரிற்
பேசுமனையாளிற் பேய்நன்று-நேசமிலா
வங்கணத்திநன்று வலியபகைவாழ்வில்லாச்
சங்கடத்திற்சாவதே நன்று. ௩௬

கரியாய்ப்பரியாகிக் காரெருமைதானாய்
எரிதாய்முழப்புடைவை யாகித்-திரிதிரியாய்த்
தேரைக்கால்பெற்றுமிகத் தேய்ந்துகாலோய்ந்ததே
கோரைக்காலாள்வான் கொடை. ௩௭

பாடல்பெறானே பலர்மெச்சவாழானே
நாடறிநன்மணங்க ளுடானே-சேடன்
இவன்வாழும்வாழ்க்கை யிருங்கடல்சூழ்பாரிற்
கவிழ்ந்தென் மலர்ந்தென்னகாண். ௩௮

காலையிலொன்றுவர் கடும்பகலிலொன்றுவர்
மாலையிலொன்றுவர் மனிதரெல்லாஞ்-சாலவே
முல்லானைப்போல முகமுமகமும்மலர்ந்த
நல்லானைக்கண்டறியோநாம். ௩௯

கற்றதுகைம்மண்ணளவு கல்லாதுலகளவென்
றுற்றகலைமடந்தை யோதுகிறாள்-மெத்த
வெறும்பந்தயங்கூற வேண்டாம்புலவீர்
எறும்புந்தன்கையா லெண்சாண். ௪௰

நூலெனிலோகோல்சாயு. நுத்தமரேல்வெஞ்சமராங்
கோலெனிலோவங்கே குடியாயு-நாலாவான்
மந்திரியுமாவான் வழிக்குத்துணையாவான்
அந்தவரசே யரசு, ௪௧

செம்மான்கரத்தனருள் சேயேநெடியோனை
அம்மானெனப்பெற் றருள்வேலா-இம்மான்
கரும்பிறைக்கும்வெண்பிறைக்கும் கண்ணம்பிறைக்கும்
அரும்பிறைக்குங்கூந்த லினை, ௪௨

மதியாதார்முற்ற மதித்தொருகாற்சென்று மிதியாமைகோடிபெறும்
உண்ணீருண்ணீரென் றுபசரியார்தம்பனையி லுண்ணாமைகோடிபெறும்
கோடிகொடுத்துங் குடிப்பிறந்தார்தம்மோடு கூடுதல்கோடிபெறும் (ம்
கோடானுகோடிகொடுப்பினுந்தன்னுடை-நாக்கோடாமைகோடிபெறு

வாதக்கோனாளையென்றான் வையக்கோன்பின்னையென்றான்
ஏதக்கோன்யாதேனு மில்லையென்றான்-ஓதக்கேள்
வாதக்கோன்சொல்லதிலும் வைக்கோன்சொல்லதிலும்
ஏதக்கோன்சொல்லே யினிது. ௪௪

சுற்றுங்கருங்குளவி சூரைத்தூறரியப்போய்
எற்றுஞ்சுடுகா டிடிகரைபின்-புற்றில்
வளர்ந்தவடற்பனைக்குள் வைத்ததேனொக்கும்
தளர்ந்தோர்க்கொன்றீயார் தனம். ௪௫

ஆர்த்தசபை நூற்றொருவ ராயிரத்தொன்றாம்புலவர்
வார்த்தைபதினா யிரத்தொருவர்-பூத்தமலர்த்
தண்டாமரைத்திருவே தாதாகோடிக்கொருவர்
உண்டாயினுண்டென் றறு. ௪௬

தண்டாமலீவது தாளாண்மைதண்டி
அடுத்தாக்காலீவ துண்மை அடுத்தடுத்துப்
பின்சென்றாலீலதுகாற் கூலிபின்சென்று
ஈயானெச்சம்போலறு. ௪எ

உள்ளவழக்கிருக்க வூரார்பொதுவிருக்கத்
தள்ளிவழக்கதனைத் தான்பேசி எள்ளளவும்
கைக்கூலிதான்வாங்குங் காலறுவான்கன்கிளையும்
எச்சமறுமென்று லறு. ௪அ

வழக்குடையானிற்ப வலியானைக்கூடி
வழக்கைபழிவழக்குச் செய்தோன்-வழக்கிழந்தோன்
சுற்றமுந்தானுந் தொடர்ந்தழுதகண்ணீரால்
எச்சமறுமென்றறு. ௪௯

வெண்பாவிருகாலிற் கல்லானைவெள்ளோலை
கண்பார்க்கக்கையா லெழுதானைப் பெண்பாவி
பெற்றாளேபெற்றாள் பிறர்நகைக்கப்பெற்றாளே
எற்றேமற்றெற்றேமற் றெற்று. ௫௰

கருங்குளவிசூரைதூ றீச்சங்கனிபோல்
வருந்தினரைக்கொன் றியாதான் வாழ்க்கை அரும்பகலே
இச்சித்தபொருள் தாயத்தார்கோள்வாரே
எற்றேமற்றெற்றேமற் றெற்று, ௫௧

வானமுளதான் மழையுளதான் மண்ணுலகிற்
றானமுளதாற் றயையுளதால் ஆனபொழு
தேய்த்தேதாமிளைத்தோமென்றேமாந்திருப்போரை
எற்றேமற்றெற்றேமற்றெற்று. ௫௨

எண்ணாயிரத்தாண்டு நீரிற்கிடந்தாலும்
உண்ணீரம்பற்றுக் கிடையேபோற்-பெண்ணாவாய்
பொற்றொடிமாதர் புணர்முலைமேற் சாராரை
எற்றேமற்றெற்றேமற் றெற்று. ௫௩

கருங்காலிகட்டைக்கு நாணுங்கோடாலி
இருங்கதலித்தண்டுக்கு நாணும்பெருங்கானிற்
காரெருமைமேய்க்கின்ற காளைக்குநான்றோற்ற
வீரவுந்துஞ்சா தென்கண். ௫௪

கொடியது.

கொடியதுகேட்கி னெடியவெவ்வேலோய்
கொடிதுகொடிது வறுமைகொடிது
அதனினுங்கொடிது இளமையில்வறுமை
அதனினுங்கொடிது ஆற்றொணாக்கொடுநோய்
அதனினுங்கொடிது அன்பிலாப்பெண்டிர்
அதனினுங்கொடிது
இன்புறவவர்கயி லுண்பதுதானே. ௫௫

இனியது.

இனியதுகேட்கிற் றனிநெடுவேலோய்
இனிதுயினிது ஏகாந்தமினிது
அதனினினுமினிது ஆதியைத்தொழுதல்
அதனினிமினிது அறிவினர்ச்சேர்தல்
அதனினுமினிது அறிவுள்ளாரைக்
கனவினுநனவினுங் காண்பதுதானே, ௫௬

பெரியது,

பெரியதுகேட்கி னெரிதவழ்வேலோய்
பெரிதுபெரிது புவனம்பெரிது
புவனமோ நான்முகன்படைப்பு
நான்முகன் கரியமாலுந்திவந்தோன்
கரியமாலோ வலைகடற்றுயின்றோன்
அலைகடல்குறுமுனிகையிலடக்கம்
குறுமுனிபோகலசத்திற்பிறந்தோன்
கலசமோ புவியிற்சிறுமண்
புவியோ வரவினுக்கொருதலைபாரம்
அரவோ வுமையவள்சிறுவிரன்மோதிரம்
உமையோ விறைவர்பாகத் தொடுக்கம்
இறைவரோ தொண்டருள்ளத்தொடுக்கம்
தொண்டர்தம்பெருமை சொல்லவும்பெரிதே ௫௭

அரியது.

அரியதுகேட்கின் வரிவடிவேலோய்
அரிதரிது மானிடராதலரிது
மானுடராலனுங் கூன்குருடுசெவிடு
பேடுநீக்கிப் பிறத்தலரிது
பேடுநீக்கிப் பிறந்தகாலையும்
ஞானமுங்கல்வியு நயத்தலரிது
ஞானமுங்கல்வியு நயத்தகாலையில்
வானமுந்தவமுந் தான்சேயலரிது
தானமுந்தவமுந் தான்செய்வாராயின்
வானவர்நாடு வழிதிறந்திடுமே. ௫௮

மாடில்லான்வாழ்வு மதியில்லான்வாணிபநன்
னுடில்லான்செங்கோ னடாத்துவது கூடுந்

குருவில்லாவித்தைகுணமில்லாப்பெண்டு
விருந்தில்லாவீடும் விழல் ௫௯

நேசனைக்காணாவிடத்தே நெஞ்சாரவேதுதித்தல்
ஆசானையெவ்விடத்து மப்படியே-வாச
மனையாளைப்பஞ்சணையின் மைந்தர்தமைநெஞ்சில்
வினையாளைவேலை முடிவில். ௬௰

ஆலைப்பாலாவாக்க லாமோவருஞ்சுணங்கள்
வாலைநிமிர்க்க வசமாமோ நீலநிறக்
காக்கைதனைப்பேசுவிக்க லாமோகருணையிலா
மூர்க்கனைச்சீராக்க லாமோ. ௬௧

நிழலருமைவெய்யலிலே நின்றறிமினீசன்
கழலருமைவெவ்வினையிற் காண்மின் பழகுதமிழ்ச்
சொல்லருமை நாலிரண்டிற் சேரமான்கொடையருமை
புல்லரிடத்தேயறிமின் போய். ௬௨

காசினியிற்பிள்ளைக் கவிக்கம்புலிபுலியாம்
பேசுமுலாவிற் பெதும்பைபுலிஆசு
வல்லவர்க்குவண்ணம் புலியாமற் றெல்லாப்
புலவர்க்கு வெண்பாப்புலி. ௬௩

ஈதலறந்தீவினைவிட் டீட்டுபொருளெஞ்ஞான்றுங்
காதலிருவர் கருத்தொருமித்தாதரவு
பட்டதேயின்பம் பரனைநினைந்திம்மூன்றும்
விட்டதேபேரின்ப வீடு. ௬௪

தாயோடறுசுவைபோந் தந்தையொடுகல்விபோம்
சேயோடுதான்பெற்ற செல்வம்போம்-ஆயவாழ்
வுற்றாருடன் போ முடற்பிறப்பாற்றோள்வலிபோம்
பொற்றாலியோடெவையும்போம். ௬௫

போந்தவுதாரனுக்குப் பொன்றுரும்புசூரனுக்குச்
சேர்ந்தமரணஞ் சிறுதுரும்பு ஆய்ந்த
அறிவோர்க்குநாரியருந் துரும்பாமில்லத்
துறவிக்குவேந்தன் றுரும்பு. ௬௬

மேற்பார்க்கமைந்தருண் மூவாவெருதும்விளங்குகங்கை
நீர்ப்பாச்சலுநன்னிலமு முண்டாகியுநின்னிடத்திற்

பாற்பாக்கியவதிங்கா திருந்துப் பலிக்குழன்றீர்
ஏற்பாக்கிடாமலன்றோபெருங் கோவிலிறையவனே. ௯௭

அகவல்.

மூவர்கோவையு மூவிளங்கோவையும்
பாடியவென்றன் பனுவல்வாயால்
என்னையும்பாடுக வென்றனையெங்ஙனம்
பாடுதுமியங்கா ளிறுபடுசெங்க
கண்ணிற்காணீர் வெளிறுபடுநல்யாழ்
விறப்பமாயக்கேளீர் இலவவாச்சி
யரிளமுலைபுல்லீர் புலவர்வாய்ச்சொற்புலம்
பலுக்கிரங்கவிர் ஊடருண்ணீர்
கோடூர்கொள்ளீர் ஓவாக்கானத்
துயர்மரம்போலத்தா வாக்கினிற்றோன்றினீரே, ௯௮

கல்வியுடையீர் கருங்கானகத்திடையே
கெல்லிலையுதிர்க்கு நிற்பதெவன-வல்லாய்கேள்
வெல்லாவழக்கை விலைவாங்கிவெடிக்கும்
வலலாளன்சுற்றம்போன் மாண்டு. ௯௯

வண்டமிழைத்தேர்ந்த வழுதிகலியாணத்
துண்டபெருக்க முரைக்கக்கேள்-அண்டி
நெருக்குண்டேன்றள்ளுண்டே னீள்பசியினாலே
சுருக்குண்டேன் சோறுண்டிலேன், ௱

ஆக செய்யுள்-௱௫

—(*)—

ஔவையார்முதலிய எழுவரும்பாடியது.

ஔவையார்.

இட்டமுடிதென்றலையி லின்னபடியென்றெழுதி
விட்டசிவனுஞ்செத்து விட்டானோ முட்டமுட்டப்
பஞ்சமேயானாலும் பாரமவனுக்கன்னாய்
நெஞ்சமேயஞ்சாதே நீ. ௧

உப்பை.

அத்திமுகலெறும்பி னானவுயிரத்தனைக்குஞ்
சித்தமகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகன்-முற்றவே

கற்பித்தாலோ போனானோ சாக்கட்டனிலேயோ
வற்பனே வள்ளுவனா யரன். ௨

அதிகமான்.

கருப்பைக்குண் முட்டைக்குங் கல்லினுட் டேரைக்கும்
விருப்புற்றமு தளிக்கு மெய்யன்-உருப்பெற்றால்
ஊட்டி வளர்க்கானோ வோவெவ்வா யன்னாய்கேள்
வாட்ட முனக்கேன் மகிழ். ௩

உறுவை

சண்டைப்பைக்குள்ளுயிர்தனை யூட்டுருந் தத்தா னருந்தும்
அண்டத்துயிர்பிழைப்ப தாச்சரியம்-மண்டி
அலையின்றவன் னாயர னுடைய வுண்மை
நிலைகண்டுநீ யறிந்து நில். ௪

கபிலர்

கண்ணுழையாக்காட்டினிற்கருங்கற்றவளைக்கும்
உண்ணும்படியறிந் தூட்டுமவர்-நண்ணும்
நமக்கும்படியளப்பார் நாரியோர்பாகர்
தமக்குத்தொழிலென்ன தான். ௫

வள்ளியம்மை.

அன்னைவயிற்றி லருந்திவளர்த்தவன்றான்
இன்னும்வளர்க்கானோ வென்றாயே-மின்னவரம்
சூடும்பெருமான் சுடுகாட்டினின் றவிளை
ஆடும்பெருமானவன். ௬

வேழமுடைத்து மலைநாடுமேதக்கச்
சோழவளநாடு சோறுடைத்துப்பூமியர்கோன்
தென்னாடுமுத்துடைத்துத் தெண்ணீர்வயற்றொண்டை
நன்னாடுசான்றோ ருடைத்து. ௭

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

எவ்வுயிருங்காக்கவொ ரு வீசனுண்டோவில்லையோ
அவ்வுயிரில்யானொருவ னல்லனோ-வவ்வி
அருகுவதுகொண்டிங் கலைவதேனன்னே
வருகுவதுதானே வரும். ௧

பூவிலயனும் புரந்தரனும்பூவுலகைத்
தாவியளந்தோனும் தாமிருக்க-காவில்
இழைநக்கிநூனெருடு மேழையறிவேனோ
குழைநக்குமபிஞ்சகன்றன் கூத்து. ௯

ஐயரென் றுரைத்தீர்நாயேற் கடுக்குமோவருளிலேனை
பொய்யொடுகளவுமற் றுப் புலன்களையொடுக்கிக்கொண்டு
உய்யவேபுலன்களைந்து முயர்பரவெளியுள்ளாக்கி
வெய்யவன்மதியம்போல விரவுவரையராவர். ௰

ஞானவானென் றுசொன்னீர் காதவிந்துவுங்கடந்து
கானலைவரையுஞ்சுட்டுக் கடுவெளிபரமானந்தந்
தானெனுமவையிரண்டுந்தவிர்த்துதன்வசமுங்கெட்டு
மோனமுங்கடந்தேயப்பான் முடிந்தவர்ஞானியாவார் ௧௧

சாதியிலேதொண்ணூற்றொன் பானுஞ்சாதி
சமயத்திற்பதின்மூன்றுஞ் சமயமாகும்
நீதியிலேசிவனுடைய நீதியாகும்
நிலைமையிலேவேதாந்த நிலைமையாகும்
ஆதியிலேபொங்கலூர் கருவூராகும்
அந்தத்திற்போயடைவோம் பேரூர்தன்னில்
சோதியிலேபரஞ்சோதிக் கூட்டமாகும்
சொல்லுதற்குமெங்கள்குலஞ்சுக்கிலமதாமே. ௧௨

எந்தவூரென் றீ ரிருந்தவூர்நீர்கேளீர்
அந்தவூர்செய்தி யறிவீரோ வந்தவூர்
முப்பாழும்பாழாய் முடிவிலொருசூனியமாய்
அப்பாலும்பாழென் றறி. ௧௩

நில்லுநில்லென் றுசொன்னீர் நேசபாசங்களைந்தும
புல்லறிவோடுவாக்காப் புலைகொலைகளவுமற்றுச
சொல்லுதற்கரியஞானச் சுழிமுனைமுடியின்மீதில்
எல்லையுங்கடந்தேயப்பா லேகமானவர்கணிற்பார். ௧௪

இருமிருமென் றுசொன்னீ ரேற்குமோவேழையேற்குத்
தருபொருளுணர்ந்துசைவ சமயமுமனைத்துநீங்கி
மருடருவினையுநீங்கி மாசிலாவுண்மைஞானம்
பொருந்தினருப்பார்பின்பு பொருதவரிறப்பர்தாமே. ௧௫

போமெனவுரைத்தீரென்னைப் பொறியொடுபுலன்களைந்தும்
ஆமெனுமவிச்சையோடு மங்கணேமதித்துக்கொண்டே

ஏமமூன்றுசாமமற்றே யிரவொடுபகலுமற்றச
சோமனார்பதியைவிட்டுத் துறந்தவர்போலரன்றே. ௧௮

அடிசிற்கினியாளே அன்புடையாளே
படிசொற்றவறாத பாவாய்-அடிவருடிப்
பின்றூங்கிமுன்னெழுந்த பேதையேபோதியே
என்றூங்குமென்கண் ணிரா. ௧௯

ஆக செய்யுள்-௨௪௯.

மகாவியாக்கியகம்பர்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறியதனிப்பாடற்றிரட்டு.

கடல்கிழக்குத்தெற்குக் கரைபொருவெள்ளாறு
குடதிசையிற்கோட்டைக் கரையாம-வடதிசையில்
ஏணாட்டுப்பெண்ணை யிருபத்துநாற்காதம
சோநாட்டுக்கெல்லையெனச் சொல். ௧

வெள்ளாறதுவடக்கா மேற்குப்பெருவழியா
தெள்ளார்புனற்கன்னி தெற்காகும-உள்ளாரா
ஆண்டகடல்கிழக்கா மைம்பத்தறுகாதம
பாண்டியநாட்டெல்லைப் பதி. ௨

வடக்குதிசைபழனி வான்கீழ்தென்காசி
குடக்குதிசைகோழிக் கோடாம-கடற்கரையின்
ஓரமோதெற்காகு முள்ளெண்பதின்காதம்
சேரநாட்டெல்லையெனச் செப்பு. ௩

மேற்குப்பவளமலை வேங்கடநேர்வடக்காம்
ஆர்க்குமுவரி யணிகிழக்கு-பார்க்குளுயர்
தெற்குப்பினாகி திகழிருபதின்காதம்
நற்றொண்டைநாடெனவே நாட்டு. ௪

ஆழியான்புள்ளி யனேயவன்கடந்த
வாழிவரையின் மணித்தாம்பே பூமியான்
பூணேபுரமெரித்த பொற்சிலையிற்பூட்டுகின்ற
நாணேயகல நட. ௫

மங்கையொருபங்கர் மணிமார்பிலாரமே
பொங்குகடல்கடைந்த பொற்கயிறே-திங்களையும்
சீறியதனமேலூருந் தெய்வத்திருநாணே
ஏறியபண்டே யிறங்கு. சு

பாறைச்சுமந்த படவரவே பங்கயக்கண்
வீரன்குடந்துறங்கு மெல்லணையே-ஈரமதில்
செஞ்சடையான்பூணுந் திருவாபரணமே
கஞ்சுகமட்டையார் நாகட. எ

சிரம்பார்த்தானீசனயன் றேவிதனைப்பார்த்தான்
கரம்பார்த்தான்செங்கமலக் கண்ணன்-உரஞ்சேர்
மலைவளர்த்ததிண்புயத்து வண்ணான்சிராம
மலைவளர்த்த நேர்த்திதனைக்கண்டு. அ

ஆரார்தலைவணங்கா ரார்ரார்தங்கையெடார்
ஆரார்தஞ்சத்திரத்தி லாறாதார்-சீராரும்
தென்புலியூர்மேவுஞ் சிவனருள்சேரப்பட்டத்
தம்பிபுகாவாசலிலேதான். கூ

கொற்கையான்மாறன் குலசேகரப்பெருமான்
பொற்கையானுண்கதை போதாதோ-நற்கமல
மன்றலைவாரி மணிவாசலையசைக்கத்
தென்றலையேன்வந்தாய் செப்பு. ௰

பேரரசர்தேவிமார் பெற்றமதலையர்தம்
மார்பகலங்கண்டு மகிழ்வாரே-பேர்பெரிய
வல்லானைகண்கள் வானன்றிருநாமம்
எல்லாமெழுதலாமென்று. ௰க

உலைக்குரியபண்டம் வந்திருக்கச்சென்றால்
கொலைக்குரியவேழங் கொடுத்தான் றலைக்குரிய
வாணர்கோனுறை மகதேவனுக்கிந்த
பாணனோ டென்னபகை. ௰உ

வாணன்பெயரெழுதா மார்புண்டோமாகதர்கோன்
வாணன்புகழுரைய வாயுண்டே-வாணன்
கொடிதாங்கவில்லாத கொப்புண்டோவுண்டோ
அடிதாங்கிநில்லா யரசு. ௰௩

உமையவளுமீயு மொருங்கொப்பேயொப்பே
உமையவளுக்குண்டங் கோளுனம் உமையவடன்
பாகந்தோய்ந்தாண்டான் பலிக்குழன் முன்பாண்டியனின்
ஆகந்தோய்ந்தாண்டா னரசு ௰௪

மோட்டெருமைவாவிபுக முட்டுவராற்கன்றென்று
அடையாநெடுங்கதவுமஞ்சலென்றுசொல்லும்
வீட்டளவும்பால்சொரியும் வெண்ணெயேகாட்டில்
உடையான் சடையப்பனூர் ௰௫

வெற்றிபுனைதா தகிக்கும் வேம்புக்கும்பெண்ணைக்கும்
சுற்றும்பெறுகழலாயத் தோன்றுமேகற்றோர்
இறந்தாங்குந்தாங்குஞ் செகமுழுதுந்தாங்கும்
அறந்தாங்குந்தொண்டையரசு ௰௬

கந்தமலர்ப்பிரமன் கன்னியடவார்க்கெல்லாம்
அந்தவிளமைமுலையாக்கினுங்கந்தரஞ்சேர்
தோற்றமிகுவல்லிக்குத் தோப்பைமுலையாக்கினன்
ஏற்றமிதில்யார்தா னியம்பு ௰௭

இருந்தவளைப்போனவளை யென்னையவளைப்
பொருந்துவளையரித்துப் போனான்-பொருந்தவளை
பூத்தத்தேன்சொரியும் பொன்னிவளநாட்டில்
மாத்தத்தன்வீதியினில் வந்து. ௰௮

ஆழியானாழி யயனெழுத்தாணியென்பார்
கோழியான்குன்றெறிய வேலென்பார்-பூழியான்
அங்கைமழுவென்பா னருள்பெரியமாவண்டூர்ச்
சிங்கனுலைக்களத்தில் சென்று. ௰௯

குணகர்குணகட லென்பர்குடக்குக்
குடகர்வட கடலென்ப வடகடலோர்
தென்கடலென்பர் இருந்துதாரச்சுதனின்
முன்கடைநின்றார்க்கு முரசு. ௨௰

தினைவிளைந்தார்முற்றந் தினையுணங்குஞ்செந்நெல்
தனைவிளைத்தார்முற்றமது தானும்-கனையு
முரசணங்கச்சங்குணங்கு முரித்தேர்த்தானை
அரசணங்குமச்சுதன் முற்றம். ௨௧

குறையுளாரெங்கிரார் கூர்வேலிராம
விறைபாறுதிங்க ளிருந்தான் முறைமையால்
ஆலிக்குந்தார்மார்பா வச்சுதா வங்காளில்
வாலிக்கினையான கடை. ௨௨

அரசனெங்க னச்சுதன்முற்றத்
தரசரவதரித்த வந்தான்-முரசதிரக்
கோட்டிவிடுமோசையினும் கோவேந்தர்காற்றளையை
வெட்டிவிடுமோசை மிகும். ௨௩

தளையவிழ்காண்மலைத் தாயரேயாவி
களையினுமென்கண்டிறந்து கட்டேன்-வளைகொடுபோம
வன்கண்ணன்மாவிசையன் மால்யானைத்தன்னெடும்வந்
தென கண்புகுத்தா னினி ௨௪

பாண்டியனே பேர்மாற்றும பாணர்க்கரசளித்த
வாணடகைபென்றுன்னை யதியேனே-மூண்டெழுந்த
கார்மாற்றுஞ்செங்கைக் கடகரிவாணுவுனது
பேர்மாற்றுவதரிதோ பேசு ௨௫

வாட்டானைத்தென்னவர்கோன் மாகதற்குத்தோற்றசெய்தி
கேட்டானத்திக்குரலும் கேட்டதிற்பின்-காட்டம்
பொருந்தாவிருவிழியான் பொன்முடியைச்சாய்த்தங்
கிருந்தானிங்கென்னுகு மென்று. ௨௬

பாணன்மதுரைப் பதியாளவைத்தபிரான்
வாணர்புகழ்வருமே கம்பவாணன
கரும்போதகமேறின் காலபணிவேல்மீண்டு
வரும்போதகமே யன். ௨௭

படிபெருக்குஞ்சூர்ப்பேசும பண்பிருகளசென்னுய்
கொடிகழுகுமித்தனையுமகூடி-வடிவுடைய
கோமான்களப்பாளன் சொல்யானைபோமாது
போமாறுபோமாறு போம். ௨௮

என்சிவிகை யென்றுவசமென்கவசம
என்பரியிதென்கரியி தென்பரே-மன்கவன
மாவேந்தன்வாணன வரிசைபரிசுபெற்ற
பார்வேந்தரைவேந்தர் பார்த்து. ௨௯

சோற்றுக்கமலவயற் றென்னுரைவாணனையான
சோறறுக்கறிதரச்சொன்னக்கால்வேற்றுக்
களிக்குமாவைத்தந்தான் கற்றவர்க்குச்செம்பொன்
அளிக்குமா றெவ்வாறவன். ௧௰

தெருளைப்புரவிவாரணத்தொகுதி திறைகொணர்ந்துவரும் மன்னரின்
தேசமேதுணைதுகாமமேதபுகல் செங்கையாதடவுபாணகேள்
வாருமெத்தகுடிநீருகாமமு மகதேவனுரைநகர்காவலன்
வாணபூபதிமகிழ்ந்தளிக்கவெகு வரிசைபெற்றுவரிபுலவன்யான்
நீறுமிப்பரிசுபெற்றுமீளவரலாகுமேகுமவன்முன்றில்வாய்
நித்திலசசிகரமமாடமாளிகை நெருஙகுகோபுரமருங்கெலலாம்
ஆருநிற்குமுயர்வேலம்புநிற்கும்வளர் பனையுநிற்குமதனருகிலே
அரசுநிற்குமரசைச்சுமந்தசில வத்திநிற்குமடையாளமே ௧௧

அலங்கணிமார்பனு றைவர்கோன்வாணன்
விலங்குகொடுலருக வென்றுன் இலங்கிழையீர்
சோற்றுக்கோசோழற்கோ தென்பாண்டிநாடானும
வீரற்கோயாற்கோ விலங்கு. ௧௨

பரப்போதனாலமொருதம்பி பாளப்பனிமதியும
துரப்போனெருதம்பி பின்வரத்தானும-துணைவியுடன்
வரப்போனமைந்தற்குத்தாதைபொறுதுயி மாய்த்தனஞ்செய்
சுரப்பேவெனக்கிங்கினியாருவமை யுரைப்பதற்கே. ௧௩

கண்டாயேபார்வேந்தா கானகத்துகள்ளினகீழ்
வெண்டாழைபூத்து விளக்கெரிய-பெண்டாளி
பூட்டுதற்குமுன்னமொரு புத்திரனைப்பெற்றெடுத்தாள்
காட்டிற்கழுகோட்டுங்கை. ௧௪

கன்னிலசமூலையாடன்காமக்குரோதபஞ்சத்தில்
என்னுக்கெழுதிக்கெடுத்தேனென் றிரம்பக்கேளாயிகல்வேந்தே
மின்னுக்கெழுதியிடைகெழுதி வேண்டும்பொருட்குமெழுதியருட்
பொன்னுக்கெழுதிகொடுத்தேன் பொய்யுமுரையேன்புகல்வேந்தே

பாண்டியன்பாடியது.

போற்றினும்போற்றுவர் பொருள்கொடாவிடில்
தூற்றினுந்தூற்றுவர் சொன்னசொற்களை
மாற்றினுமாற்றுவர் வன்கணாளர்கள்
கூற்றினும்பாவலர் கொடியராவரே. ௩௬

மன்னவனுநீயோ வளநாடுமுன்னதோ
உன்னையறிந்தே தமிழை யோதினேன்-என்னை
விறைந்தேற்றுக்கொள்ளாத வேந்துண்டோவுண்டோ
குரங்கேற்றுக்கொள்ளாத கொம்பு. ௩௭

அன்றையிலும்வைய மகன்றதோவல்லவென்று
குன்றெடுத்துநீ திருடிக்கொண்டாயோ-என்றும்
அடைக்காரைக்காக்கு மகளங்காதுங்கா
நடந்தாயோ நாலாரடி. ௩௮

காதமிருபது நான்கொழியக்காசினியை
ஓதக்கடல்கொண் டொளித்ததோ-மேதினியிற்
கொல்லிமலைத்தேன்சொரியுங் கொற்றவாநீமுனைந்தால்
இல்லையோ வெங்கட் கிடம். ௩௯

நீரெலாஞ்சேற்றுநாற்ற நிலமெலாங்கல்லுமுள்ளும்
ஊரெல்லாமபட்டிதொட்டி யுண்பதோகம்பஞ்சோறு
பேரெலாம்பொம்மன்றிம்மன் பெண்களோநாயும்பேயும
காருலாங்கொங்குநாட்டை கனவிலுநினைக்கொணாதே. ௪௰

குமிண்டியும்பண்ணையுங் கூடமுளைக்கின்றகொல்லைக்கம்பை
நிமிண்டியுமூதியுந் தினவல்லோரிந்தநீணிலத்திற்
றுமிண்டியுங்காய்தன்னை மொட்டையம்பாலையுஞ்சூரர்கண்டீர்
நமிண்டியிற்பள்ளிக ளத்தனைபேர்களுநல்லவரே. ௪௧

செட்டிமக்கள்வாசல்வழிச் செல்லோமேசெக்காரப்
பொட்டிமகள்வாசல்வழி போகோமே-முட்டிபுகும்
பார்ப்பாரகத்தையெட்டிப் பாரோமேயெந்நாளுங்
காப்பாரேவேளாளர் காண். ௪௨

மேழிபிடிக்குங்கை வேல்வேந்தர்நோக்குங்கை
ஆழிதரித்தே யருளுங்கை-சூழ்வினையை
நீக்குங்கையென்று நிலைக்குங்கைநேமி
காக்குங்கை காராளர்கை. ௪௩

மற்கொண்டதிண்புயத்தான் மாகர்விட்டிக்குலத்து
சொற்கொண்டபாவின் சுவையறிவாரீங்கிலையோ
விற்கொண்டவாணுதலாள் வேலிதருங்கூலி
நெற்கொண்டுபோமளவு நில்லாய்நெடுஞ்சுவரே. ௪௪

விருத்தம்.

தேரையார்செவ்விளநீருண்ணப்பழிசுமப்பர்
காரியோர்தாமறிவார் காமவரைத்தாமை
கோரைவாய்பொன்சொரியுங் கொல்லிமலைநன்னாடா
ஊரைவாயமூட வுலைமூடிதானிலையே. ௪௫

மட்டுபடாக்கொங்கை மாதர்கலவிமயக்கத்திலே
கட்டுப்பட்டாயென்ன காதல்பெறலாய மதன்கையம்பினாற்
பட்டுபட்டாயினுந்தேறுவையேயென்று பார்த்திருந்தேன்
வெட்டுப்பட்டாய்மகனே தலைநாளின்விதிப்படியே. ௪௬

வில்லம்புசொல்லம்பு மேதினியிலிரண்டுண்டு
வில்லம்பிற்சொல்லம்பே மேலதிகம்-வில்லம்பு
பட்டதடாவென்மார்பிற் பாண்டியாநின்குலத்தைச்
சுட்டதடாவென்வாயிற் சொல். ௪௭

கரைக்குவடக்கிருக்குங் காளிகாளம்மைக்
கரைத்துவழிசாக்கைத் தொட்டப்போய்-உரைத்தும்
மற்றைக்கழியறியா தவன்பேயின்கையைக்
குறைக்குமாங் கூன்கத்திகொண்டு. ௪௮

காலப்புயனிகர் காராளர்தம்மைக்கடனுடுத்த
தாலக்குலமங்கைபெற்றதனாற் சதாகாலமுமால்
கோலத்திருமுகத் தாமேலமுகந்தனன்கூடலிலே
சூலக்காரப்படையான் றலைமீதுசுமந்தனனே. ௪௯

கலங்காடுதனில்விளையாக் கடுநிலத்திற்றன்முளையா
அல்லிருந்தகருங்கூந்த லணங்குக்கணங்குபோலாவள்
செல்லென்றேவிமனைகடோறுந் தேடித்திருந்துங்காணாத
நெல்லஞ்சோறேகம்பஞ்சோற் றினைச்சுமந்துதிரிவாயே ௫௰

கம்பர்கற்றுச்சொல்லி

மாவுறங்கினபுள்ளுறங்கின வண்டுறங்கின தண்டலைக்
காவுறங்கினவெலா கண்மாணிரு கண்ணுறங்கிலனையகோ
கோவுறக்குலடைத்தலைக்குல தீபவள்ளைகுதட்டிவாய்
ஆவுக்குபசாரசஞ்சல மஞ்சலென்னவடுக்குமே. ௫௧

அம்பிகாபதியும் கம்பரும்பாடியது.

இட்டடிநோவ வெடுத்தடிகொப்பளிக்க
வட்டில்சுமந்து மருங்கசையக்-கொட்டிக்
கிழங்கோகிழங்கென்று கூறுவாணாவில்
வழங்கோசையைவையம் பெறும். ௫௨

அம்பிகாபதி.

சற்றேபருத்ததனமேகுலுங்க தரளவடந்
துற்றேயசையக்குழையூசலாடத் துவர்கொள்செவ்வாய்
நற்றேனொழுகநடனசிங்கார நடையழகிற்
பொற்றேரிருக்கத்தலையலங்காரம் புறப்பட்டதே. ௫௩

வெங்கண்சிவந்துவெடிவான்முறுக்கி வெகுண்டெழுந்தன்
அங்கம்பிளக்கவருங் களிறேயன் றிரணியனைப்
பங்கப்படவுரங்கீண்டேயுதிரப் பருகுநர
சிங்கமிருக்குதகாண்கெடுவா யென்றன்சிந்தையிலே. ௫௪

வீரமுண்டோமதன்கையம்பினால் வெந்தவீமுலைக்கு
நேரமுண்டோவஞ்சிநேர்பட்ட காவியினெஞ்சைவிடப்
பேரமுண்டோ சொல்லொண்ணாத காமப்பெருநெருப்புக்
கீரமுண்டோவையனேயென்ன பாவமினிச்சொல்வதே. ௫௫

உருகியுடல்கருகி யுள்ளீரல்பற்றி
எரிவதவியா தென்செய்வேன்-வரியரவ
நஞ்சிலேதோய்ந்த நளினவிழிப்பெண்பெருமாள்
நெஞ்சிலேயிட்ட நெருப்பு. ௫௬

வாணன்புகழ்க்கெல்லை வாழ்த்தினோர்நாவெல்லை
வாணன்புகழ்க்கொல்லை மண்ணெல்லைவாணன்
படைக்கெல்லைதிக்கெல்லை பைந்தமிழ்தேர்வாணன்
கொடைக்கெல்லை யேற்பவர்தங் கோள். ௫௭

நில்லாதபல்லும் பறிபட்டகூந்தலுநீண்டகரிப்
பொல்லாவழுக்குப்புடவையுமாய்வெகு பூச்சியம்போய்ச்
செல்லாப்பணத்தக்குத்தேட்டேனுமற்றுத் தியங்கியொன்றும்
இல்லாதபாவிதனக்கார் துணைபொன்னிராட்டினமே. ௫௮

வாசமலர்மடந்தைபோல்வார்மருதவனத்
தீசனடியாரெழுபதின்மர்-நேசத்

இரவலர்மேனீட்டுவர்கை யீண்டுலகையாளும்
புரவலர்னீட்டுவர் பொற்றாள். ௫௯

ஆற்றங்கரையி னருகிருக்குமாமரத்திற்
காக்கையிருந்து கஂகஂ தகஂகஂ வென்னக்-காக்கைதனை
எய்யக்கோலில்லாமல் இச்சிச்சென வெய்தான்
வையக்கோனரிமகன். ௬௰

ஏகம்பவாணன்மனைவி.

சேனைதழையாக்கிச் செங்குருதிநீர்தேக்கி
ஆனைமிதித்து வருஞ்சேற்றில் மானபரன்
பாவேந்தர்வேந்தன் பறித்துநட்டானேகம்பன்
மூவேந்தர் தங்கண்முடி. ௬௧

கம்பர்வீட்டுவெள்ளாட்டி.

நெற்படிவினைகழனி புடைசூழ்தென்புலிவாழ்தசசன்
கற்படிபணிதோளான் பெயரோகங்க கணகணவன்
விற்படிவாணுதலாண் மனைவி மின்மினிமினிமினிமி
சொற்படிவேலைசெயுமவளோதும் துமிதுரிதுரிதி. ௬௨

வட்டமதிபோலிருக்கும் வண்ணக்கொடிதாவுங்
கொட்டுவார்கையினிற் கூத்தாடும-சுட்டால
ஆகராவெனுமே யம்பலசோமாசி
ஒருநாள்விட்டேனீ துரை. ௬௩

தென்னவாமீனவா சிவிலிமாறுமதுரை
மன்னவாபாண்டி வாராமர்-துன்னுங்
கரும்புக்குத்தாரளித்த தூய்யதமிழ்நாடா
கரும்புக்கும்வேம்பிலே சிண். ௬௪

மாப்பைந்தார்க்கல்லெழுத்து வண்ணத்தார்க்கல்லவஞ்சி
வேப்பந்தார்க்காசைகொண்டு விட்டாளே-பூப்பைந்தார்
சேர்ந்திருக்குநெலவேலிச சிவிலிமாறுதமிழை
ஆய்ந்திருக்கும்வீரமாறு. ௬௫

வேம்பாகிலுமினிய சொல்லுக்குநீபுனைந்த
வேம்பாகிலும்முதவவேண்டாவோ மீனபாயும
வேலையிலேவேலைவைத்த மீந்தவாகின்புயத்து
[illegible] [illegible]

இலகுபுகழாறை யேகம்பவாணன்
அலைசவரும் வருமென் றஞ்சி-உலகறிய
வானவர்கோனசென்னிமிசை வண்கைவளையெறிந்த
மீனவர்கோன்கைவிடான் வேம்பு. ௬௭

பாண்டியன் மனைவி.

வேண்டியபோதின்பம் விரும்புமடைந்தையரைத்
தீண்டியகையாலென்னைத் தீண்டாதே-பாண்டியா
முல்லைக்கதிபா முகம்பார்த்தகலநின்று
சொல்லக்கடவதெல்லாஞ் சொல். ௬௮

கலையான் முலைமூடிக் கன்னவலைக்குள்ளாக்கும்
விலைமாதர் தாம்வர விட்டாரே-விலைமாதர்
கொங்கையிலே தோய்ந்த குறைதீரத் துய்யசிவ
கங்கையிலே நீராடிவா. ௬௯

ஆக செய்யுள்-௬௰௯.

இலக்கணக்கவிகளாகிய

ஒட்டக்கூத்தரும் புகழேந்திப்புலவரும்.

அவ்வவ்வமையங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு

கலைவாணிநீயுலகிலிருப்பதுவுங் கல்விவல்லோரைத்
தலையாகக்காப்பதுவுமவர்நாவில் வாழ்வதுவுஞ்சத்தியமேயன்றோ
சிலைவாணனாவிருந்தாயிரம்புயங்க ளெணிக்குமுயர்சிவனுற்றான்
தலையாவிகொடுத்திடுஞ் செங்குந்தருயிர்பெற்றிட நீ தயைசெய்வாயே.

நிலைதந்தாரலகினுக்குமியாவருக்கு மானமதை நிலைக்கத்தந்தார்
கலைதந்தார்வணிகருக்குச்சிவனுஞ்செய் திடவென்றேகையிற்றந்தார்
விலைதந்தார்தமிழினுக்குச் செங்குந்தரென்கவிக்கேவிலையாகத்தான்
தலைதந்தாரெனக்குமொட்டக் கூத்தனெனப்பெயரினையுந்தான் தந்தாரே

பத்துக்கொண்டன விக்கும பதறிப்போயலையப்
பைம்பொற்றாரசைசிந்தப் பிரண்டதிடைநீள்
மத்துக்கொண்டுமதிக்குந்திரை யாருநெடுமால்
வடிவாகிப்புவிகைக்கொண் டருணமானுபரனு
முத்துப்பந்தரினிற்கும் குருவேஞ்சினவேள்
[illegible]

கொந்தர்க்கும்பதுமக் கொங்கயனுக்குமலதிக்
கூழைத்தலைக் கடம்பூக்கேன் கொயுங்காளமுமே. ௩

இன்றல்லோ கம்ப னிறந்தநாளென் கவிதை
இன்றல்லோ ராசசபைக் கேற்குநாள் இன்றல்லோ
பூமடந்தைவாழப் புவிமடந்தைவீற்றிருக்க
நாமடந்தை நூல்வாங்கு நாள். ௪

இன்றல்லோ கம்ப னெழுந்தநாளென் கவிதை
இன்றல்லோ ராசசபைக் கேறுநாள் இன்றல்லோ
பூமடந்தைவாழப் புவிமடந்தைவீற்றிருக்க
நாமடந்தை நூல்பூட்டு நாள் ௫

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாங்குயிலாள்வில்லி தன்னை பிறைக்காம்பவாரிதியால்
ஓங்கியபூமெல்லணையொன்றி றைம்பர்மதியாற்
றீங்குறுமேவாகவெழில் குன்றுமோகொமபுரிக்கெடுமோ
காங்கெயனேசொலைகளங்களே கடைக்காவலனே. ௬

கரண்டகண்டத்தொனிக்கஞ்சிய மாண கருக்கங்குயிலே
திரண்டவெள்ளத்திற்பிணை மீது சென்றங்ஙன்சேர்ந்தவனை
அரண்டவின்பங்கொடுமீளக் காம்பற்றவங்கொலுவால்
குரண்டகன்னத்திலுதைத்தனன் காணக்குலோத்துங்கனே. ௭

கோரத்துக்கொப்போ கனவட்டமம்மானை
கூறுவதுங்காவிரித்து வைகையோவம்மானை
ஆருக்குவேம்புநிக ராகுமோவம்மானை
ஆதித்தனுக்குள்வீரனொரு மீனவனோவம்மானை
வீரர்க்குள்வீரனொரு மீனவனேவம்மானை
வெற்றிப்புலிக்கொடிச்சி மீனகொடியோவம்மானை
ஊருக்குறைந்தகிகர் கொற்கையோவம்மானை
ஒக்குமோசோணாட்டுக்குப் பாண்டியநாடம்மானை

புகழேந்தி.

திருநெடுமாலவதாரஞ் சிறுபுலியோவம்மானை
சிவன்முடியிலேறுவதுஞ் செங்கதிரோவம்மானை
ஒருமுனிவனேரியிலோ வுரைதெளிந்ததம்மானை
ஒப்பரியதிருவிளையாட் டுறைந்தையிலோவம்மானை
கரையெதிரேட்டியது காவிரியோவம்மானை
கடிப்பகைக்குத்தாங்கியங் கன்னியோவம்மானை

பாவைப்படிந்தது சோழன் பதந்தனிலேலாவம்மானை
பாண்டியனார்பராக்கிரமம் பகரெளிதோவம்மானை, ௯

ஒட்டக்கூத்தனும சோழராசனும் பாடியது.

ஆடுங்கடைமணி நாவசையாமலகிலமெங்கும்
நீடுங்குடையைத்தரித்தபிரா னிந்நீணிலத்தில்
பாடும்புலவர்புகழொட்டக்கூத்தன் பதாம்புயத்தைச்
சூடுங்குலதுங்கசோழனென்றேயெனைச்சொல்லுவரே. ௰

ஒட்டக்கூத்தன்.

இன்னங்கலிங்கத்தில் வேந்தருண்டென்றோ
தென்னன்றமிழ்நாட்டைச் சீறியோ-சென்னி
அகளங்காவுன்க ளயிராவதத்தின்
நிகளங்கால்விட்ட நினைவு. ௧௧

புகழேந்தி.

தென்னவன்றென்னர் பெருமான்றென்மதுரை
மன்னவன்கோக்களிற்றின் வல்லிக்கும்-பொன்னிநா
டாலிக்கும்வேந்த ரம்புயாகுலன்மகளிர்
தாலிக்குமொன்றே தளை. ௧௨

புகழேந்தி

சத்தம்பயிலும்புலவோர்கதலித் தண்டோட்டம்பகும்
பித்தனிவனென்பரென்னைக்கண்டார் பெருத்துப்பனைத்துத்
தத்தம்பிறகிடும்பார்வேந்தர் தங்கடகுபட
சத்தம்பசத்தங்காண் கங்குல்யானைச்சயதுங்கனே ௧௩

ஒட்டக்கூத்தன்.

மானிற்குமோவிக்க வாளரிவேங்கைமுன்வற்றிச்செத்த
கானிற்குமோவிவ்வெரியுந் தணன்முன்கனைகடலின்
மீனிற்குமோவிந்த வெங்கட்சுறா முனம்வீசுபனி
தானிற்குமோவிக்கதிரவன் றோற்றத்திற்றூரமன்னனே. ௧௪

புகழேந்தி.

வானவனானங்கவாளரி வேங்கைமுன்வற்றிசசெத்த
கானவனனவ்வெரியுந் தணன்முன்கனைகடலின்
மீனவனானத்தவெங்கண் சுறாமுனம்வீசுபனி
தானவனனக்கதிரவன் றேத்தகற்றூர்மன்னனே. ௧௫

ஒட்டக்கூத்தன்.

காணேயினியுனைவேண்டுவதில்லை களிமலர்த்
தேனேகபாடந்திறந்திடுவாய் திறவாவிடிலோ
வானேறனையவிரவிகுலாதிபன் வாயில்வந்தாற்
றானேதிறக்குநின்கையிதழாகிய தாமரையே. ௧௬

புகழேந்தி.

இழையொன்றிரண்டுவகிர்செய்த நுண்ணிடையேந்துவள்ளைக்
குழையொன்றிரண்டுவிழியணங்கே கொண்டகோபந்தணி
மழையொன்றிரண்டுகை மானாபரணனின்வாயில்வந்தார்
பிழையொன்றிரண்டுபொறாரோ குடியிற்பிறந்தவரே ௧௭

ஒட்டக்கூத்தன்.

வெள்ளத்தடங்காச்சினவாளை வேலிக்கமுகின்மீதேறித்
துள்ளிமுகிலைக்கிழித்துமழைத் துளியோடிறங்குஞ்சோணாடா
கள்ளக்குறும்பர்குலமறுத்த கண்டாவண்டாகோபாலா
பிள்ளைமதிகண்டமபேதை பெரியமதியுமிழந்தாளே. ௧௮

ஔவையார்.

ஒட்டாவொருமதிகெட்டாய்

புகழேந்தி.

பங்கப்பழனத்துழுமுழவர் பலவின்கனியைப்பறித்ததென்று
சங்கிட்டெறியக்குரங்கிளநீர் தனைக்கொண்டெறியுந்தமிழ்நாடா
கொங்கைச்சமராபதியளித்த கோவேராஜகுலதிலகா
வெங்கட்பிறைக்குங்கரும்பிறைக்கு மெலிந்தபிறைக்கும்விழிவேலே

ஒட்டக்கூத்தன்.

புள்ளிருக்குந்தார்மார்பன் பூம்புகார்வாழ்களியேம்
கள்ளிருக்குங்கள்ளையுண்டுஞ் சோர்விலோ உள்ளபடி
சொல்லவாவாலி துரோபதையைமுக்கரிந்த
தல்லவாமாபாரதம்.வாலி-அரவக்கொடியையுடைய துரியோதனன்,

என்றுபெருவேள்யா னீசன்திருமுடிமேல்
சென்றுவிளையாடுகின்ற தீபமே-என்றும்
செருப்புக்குத்தோல்வாங்குஞ் சென்னியாளங்கன்
பொருப்புக்குத்தோலாப் புயம.தோல்-யானை. ௨௧

வேளாளன்.

கோக்கண்டுமன்னர் குரைகடற்புக்கிலர்கோணகப்
பூக்கண்டுகொட்டியும பூவாதொழிந்திலபூமுழுதும்

காக்கின்றமன்னவியொட்டக்கூத்தனின்கட்டுரையாம்
பாக்கொண்டொளிப்பார்களோ தமிழ்ப்பாண்டியபாவலரே. ௨௨

கருமான்,

செல்வன்புதல்வன்திரு வேங்கடவன்செகத்குருவான்
கொல்லன்கவிதையைக்குறைசொல்லு வோரைக்குறடுகொண்டு
பல்லைப்பிடுங்கிப்பருந்தாட்டமாட்டிப் பகைவர்முன்னே
அல்லும்பகலுமடிப்பேன் கவியிரும்பாணிகொண்டே. ௨௩

அம்பட்டன்.

விண்பட்டகொக்கென வெல்லும்வல்லூரின்விலவிலத்து
புண்பட்டநெஞ்சொடு மிக்குநின்றாய்பொட்டை யாய்புகலாய்
கண்பொட்டையாயினு மம்பட்டனான்கவி வாணர்முன்னே
பண்பட்டசெந்தமிழ்நீயுங் இடுக்கிடப்பாடுவனே. ௨௪

குயவன்.

மோனமுத்தமிழ் மும்மதமுமபொழி
யானைமுன்வந் தெதிர்த்தவனாரடா
கூனையுங்குடமுங் குண்டுசட்டியும்
பானையும்வனையுங் குசப்பையல்யான். ௨௫

தச்சன்.

சொன்னசந்தக்கவியாவருஞ் சொல்லுவர்சொற்சுவைசேர்
இன்னசந்தக்கவியேதென்ற போதிலெதிர்த்தவரை
வன்னசந்தங்கெடவாயைக் கிழித்திந்தவாச்சியினாற்
கன்னசந்தங்களினிக் கவியாப்பைக்கடாவுவனே. ௨௬

தட்டான்.

திகிரிவட்டக்குடைச்செங் கோல்பயன்செழுஞ்சிலம்பிற்
பகுதியொட்டக்கூத்தபண்டனை நாணப்பனைக்கவியினை
மிகுதவொட்டத்தட்டிவிட்ட கையோட்டி லுருக்கிகுத்திப்
புகுதவொட்டத்தட்டிமே லணுகாவண்ணமபோர்செய்வனே. ௨௭

ஒட்டக்கூத்தனும்-புகழேந்தியும்.

வென்றிவளவன் விறல்வேந்தர்தம்பிரான்
என்றமுதுகுக்கிடான் கவசம் அன்றும்
வெரியார்துடைகமழு மீனவாகோன்கைவேல
எறியன்புறங்கொடுக்கி னென்று. ௨௮

பழியும்புகழு மெவர்க்குமுண்டாமிந்தப் பாரிலுனக்
கழியுஞ்சிலையுங் கயலுமென்று லகளங்கதுங்கா

பொழியுமெழுதெங்கள் பெண்சக்ரவர்த்தி மகத்திரண்டு
விழியுமபுருவமுமாகியவே பாவுமெல்லின்றமதே. ௨௯

திக்குளெட்டுக்கயக்துக்க முற்றுத்திக்கிட்டலற
மைககடற்குட்சாக்கைதக்க விட்டோர்க்கிடமாமதுர
இக்கூழற்றிக்கணுச்சற்று விட்டுத்தெறித்திட்டமுத்தைக்
கொக்குமொக்கிவிக்கிக்கக்குமச் சோலைக்குறங்குடியே. ௩௰

ஆக-செய்யுள்-௩௰௫.

கவிவீரராகவமுதலியார்

—(*)—(*)—

தேன்பொழிந்தவாயான் றிருவேங்கடத்துடனே
ஏன்பிறந்தான்கணனுக் கினியானே-வானசிறந்த
சிதேவியாருடனே செய்யதிருப்பாற்கடலில்
மூதேவியேன்பிறந்தாண் முன். ௧

இம்பர்வானெல்லை யிராமனையேபாடி
யேன்கொணர்ந்தாய்பாணநீ யென்றான்பரணி
வம்பாதங்களபமென்றேன் பூசுமென்றால்
மாதங்கமென்றேன்யாம் வாழ்ந்தேமென்றாள்
பம்புசீர்வேழமென்றேன் றின்னுமென்றாள்
பகடென்தேனுழுமென்றாள் பழனந்தன்னைக்
கம்பமாவென்றேனற் களியாமென்றாள்
கைம்மாவெனறேன்சும்மா கலங்கினாளே. ௨

இல்லெனுஞ்சொலலறியாத சீனக்கயிலவாழ்தா னனைப்போல்யாழ்ப்பாணன்யான, பல்லைவிரித்திருந்தக்கால் வெண்சோறும் பழந்தூசும் பலியாமற், ரெல்லகினைநேதனது நால்வாறைப்பறிசென்று கொடுத்தான்பார்க்குள்,தொலலையெண தொருவாய்க்கு நால்வாய்க்கு மிரையெங்கே தரப்புவேனே. ௩

முன்னாளிருவர்க்கும் யாக்கையொன்றாக முயங்கினமால்
இன்னாட்பிரியனவிரியையென்று யினப்பேசலுறும
இந்நாட்கொழுநன் மனையென்றுயின மின்னமுமோர்
சின்னாளிலெப்படியோ வையநீயின்றுசெப்புகவே. ௪

வாழுமிலங்கைக்கோ மானில்லை மானில்லை
ஏழுமராமரமோ விங்கில்லை-ஆழி

அலையடைத்தசெங்கை யபிராமவின்று
நிலைபெற்றவாறெமக்குச் செப்பு ௫

செஞ்சடையின்கமலத்தனையுந் தென்னிலங்கைவேந்தனையும்
பஞ்சவரிற்பார்த்தனையும் பாராதே விஞ்சு
விரதமேபூண்டிந்த மேதினியையாண்ட
பரதனையுமாமனையும் பார். ௬

டவைக்கணவனைப்பிழிந்துகொண்டு மற்றுமொருகால்வடித்தெடுத்து
ாடைத்துருத்திவைத்தூதி மருககாய்ச்சிகுழம்புசெய்து
புடவிக்கயவர்தமைப்பாடிப் பரிசுபெறுமற்றிருமபவரும்
புலவர்மனப்போர்நெருப்பைப் புழுகெனநிறைத்தாற் பொறுப்பாளோ

அடவிக்கதலி பங்குறத்தை சசுக்குழலின்மந்தி யஞ்சி
அஞ்சொற்கிளிகள்பஞ்சரம்விட் டகலாநிற்குங்களங்கா
திடமுக்கடவாரணமுகைத்த தேவேதேவசிங்கவே
இக்குவிசயஞ்செலுத்திவரு செங்கோனடாத்துமெங்கோனே. ௭

மாதணிசெம்மன்முலைதோய் மாராசிதம்பரபூ
மாதரணிராசர்மகிழ் மாவசன-மாதர்
மறுகிடத்தேயபொன் மடவார்பழிக்கநெஞ்ச
மறுகிடத்தேங்குந் துரைப்பெண்வா. ௮

சொல்லுமல்லும் பகலுஞ் சோறுகிடைகிடைக்கும்
கல்லுமுருகக் கனிந்தமற்றும் புல்லியனை
விணகலக்குங்கீர்த்தி வேள்சிதம்பரக்குமுறை
பெண்கலக்கங்கொண்டு நின்றன்பேர். ௯

வந்தனைத்த மன்பூ பணைத்தோய்த்துபாயப்பா
வந்தணமவியமிச்சோர்ந்தான் வாகோடி-வந்தனைக்கன்
அன்னமனங்கொள்ளாம லான்சிதம்பரக்குமுறை
அன்னமனங்கொண்டியேவ யாங்கு ௰

மாவாரிபூத்தவெணபண் மாதுமலையத்தணிசேர்
மாவாரிமுத்தளித்த ... போகா-மாவுச்
சிதம்பரவையா நீதிக்குறையர்பூமா
சிதம்பரவையா நீதிக்கு. ௰௧

பங்கஜமேன்மேவியசௌ பாக்கியசுபமானளித்த
அங்கஜவேன்வெங்கணையா லாவிகொந்த-எங்களிட
மாமாஞ்சிதம்பரவு மாதினையான்கோடிகமன்
காரஞ்சிதம்பர போகா. ௰௨

இன்னங்கலைமகள்மீ திப்புத்தகமேந்தியந்தப்
பொன்னம்பலந்தனிற் புக்கிருந்தாளென்னைப் பெண்ணரியமோ
கன்னன்களங்கத்தக்கவிவீரராகவன் கச்சியிலே
தன்னெஞ்சமேயிடனாக் கற்றாளென்றனுழைத்தமிழையுமே. ௰௩

முன்னாட்டுத்தவமுனியுஞ் சேடனும் வான்மீகனும் முன்னிமல்லாமற்
றென்னாடுமலையிடத்தும் பாரிடத்தும் புற்றிடத்து சென்றுசொன்னார்
இந்நாட்டுப்புலவருனக் கெதிரிலையேகவிவீர ராகவனே
பொன்னாட்டுப்புலவருடன் வாதுசெய்யப்போயினையே புகலுவாயே()

கோளரவேந்துலகிலிக்கற்புநுமையுண்டோவெனமொழிந்தகுமணனுகே
யாளரைவந்தமைத்தோய்ந்த கற்புடையபாஞ்சாலியனைந்தவீமன்
வாளரிபோலருகிருக்க மலய்வெற்பிலிருந்துவந்த மாமனைச்
சாளரவாசலைத்திறந்து வரவழைத்துமுலையாரத் தழுவினாளே ௰௫

பணிபாரந்தோசை யிலக்கொங்கைதோய்ந்திடப் பார்ப்பர்பல்லி
பணியாரந்தோசை யிலாச்செந்துளாய்ப்பிறப் பார்களென்னே
பணிபாரந்தோசைமுன னேதுக்கிட்டேத்திப் பழனிச்செவ்வேள்
பணியாரந்தோசை வராகாரனோர்க் கென்னபாவமிதே. ௰௬

வீரஞ்சொரிகின்ற பிள்ளாயுனக்குப்பெண் வேண்டுமென்றால்
ஆருங்கொடாருகக ளப்பனகபாலி றம்மான்றிருடன்
ஊருஞ்செங்காடு நின்றன்முகம்யானை யுனக்கிளையோன்
பேருங்கடம்பனுன்றாய் கீலிநிற்கும் பெருவயிறே. ௰௭

கட்டுச்சோற்றைப் பறிகொடுத்தபோது பாடியது.

சீராடையற்ற வைரவன்வாகனஞ் சேரவந்து
பாராருநான்முகன்வாகனந்தன்னை முன்பற்றிக்கௌவி
காராயணனுயர் வாகனமாயிற்று நம்மைமுகம்
பாரான்மைவாகனன் வந்தேவயிற்றினிற் பற்றினனே. ௰௮

மைவாகனன் அக்கினிதேவன்.

பாண்டியன்மாலைகண்டாய் மகளேநினைப்பார்த்தவர்க்கு
வேண்டியவின்பமிகவருமோ வெண்ணெயேதிருடித்
தாண்டிக்குதித்தகற்கோ கண்டராமன் றடவரைமேல்
ஆண்டியிருப்பிடந் தாதனிருப்பிட மானபின்னே. ௰௯

சோலையுங்காத்து நல்லானையுங்காத்துத் துரோபதைதன்
தானையுங்காத்தடைந் தானையுங்காத்துத்தடக்கவி
மானையுங்காத்தனு மானையுங்காத்து மடுவில்விழும்
ஆனையுங்காத்தவ னேயெனைக்காப்ப தரிதல்லவே. ௨௰

பொய்யருக்குப்பொய்யுரைத்தால் வெற்றியாமவருக்குப் பொய்யாகாத, மெய்யருக்குப்பொய்யுரைத்தாற் றேய்பிறைபோற்ற வக்குறையுமிடியுண்டாகும், துய்யதாய்தந்தையர்க்குப் பொய்யுரைத்தால்வறுமைபிணிதொலையாவென்றும், உய்யவருந்தேசிகர்க்குப் பொய்யுரைத்தாரகமதுவுண்மைதானே. ௨௧

ஆக செய்யுள் ௩௱௬௩.

—(*)—

படிக்காசுத்தம்பிரான்.

—*[*]*—

அடகெடுவாய்பலதொழிலு மிருக்கக்கல்வி
யதிகமென்றேகற்றுவிட்டோ மறிவில்லாமல்
இடமுளமோசனமாடக் கழைகூத்தாடச்
செப்பிடுவித்தைகளாடத் தெரிந்தோமில்லைத்
தடமுலைவேசையராகப் பிறந்தோமில்லைச்
சனியானதமிழைவிட்டுத் தையலார்தம்
இடமிருந்துகுற்றேவல் செய்தோமில்லை
என்னஜென்மமெடுத்துலகி லிரக்கின்றோமே. ௧

பெற்றுளொருபிள்ளையென்மனையாட்டியப்பிள்ளைக்குப்பால்
பற்றாதுகஞ்சிகுடிக்கத்தரமல்ல பாசிரக்கச்
சிற்றாளுமில்லையிவ்வெல்லாவருத்தமுந்தீரவொரு
கற்றாதரவில்லை யாவல்லைமாநகர் காளத்தியே. ௨

வழிமேல்விழிவைத்து வாடாமலென்மனையாளுமற்றோர்
பழியாமற்பிள்ளையும் பாலென்றழாமற் பசியெனுஞ்சொல்
மொழியாமலென்னை வரவிட்டபாவி முசித்துச்சதை
கழியாமலாவளித்தாய்வல்ல மாநகர்காளத்தியே. ௩

சீதக்காதிபேரில்

ஓர்தட்டிலேபொன்னு மோர்தட்டிலேநெல்லு மொக்கவிற்கும்
கார்தட்டிபஞ்சகாலத்தில் தங்கள்காரியப்பேர்
ஆர்தட்டினுந்தட்டுவாராமலே யன்னதானத்துக்கு
மார்தட்டியதுரைமால் சீதகாதிவரோதயனே. ௪

நேசித்துவந்த கவிராசர்தங்கட்கு நித்தநித்தம
பூசிக்குநின்கைப் பொருளொன்றுமேமற்றைப் புல்லர்பொருள்
வேசிக்குஞ்சந்து நடப்பார்க்குமவேசிக்கும் வேலைசெயுந்
தாசிக்குமாகுங்கண்டாய் சீதகாதி தயாநிதியே. ௫

ஈயாதபுல்லரிருந்தென்ன போயென்னவெட்டிமரம்.
காயாதிருந்தென்னகாய்த்துப்பயனென்ன கைபரப்பிப்
போயாசகமென்றுரைப்போர்க்குச் செம்பொன்பிடிபிடியா
ஓயாமலீய்வன்வேள்சீதக்காதி யொருவனுமே. ௬

சாய்ந்துசிவந்ததுசூரியகாந்தி கலவியிலே
தோய்ந்துசிவந்ததுமின்னார்நெடுங்கண்க டொல்பலநூல்
ஆய்ந்துசிவந்ததுபாவாணர்நெஞ்ச மனுதினமும்
ஈந்துசிவந்ததுமால்சீதக்காதி யிருகரமே. ௭

தேட்டாளன்காயன்றுறை சீதக்காதிசிறந்தவச்ர
நாட்டான்புகழ்க்கம்பு நாட்டைவைத்தான்றமிழ்நாவலரை
ஓட்டாண்டியாக்கியவர்கடம்வாயில ஒருபிடிமண்
போட்டானவனுமொளித்தான்சமாதிக் குழிபுகுந்தே. ௮

வேல்கொடுத்தாய்திருச் செந்தூர்க்கும்பின் மீதுவைக்கக்
கால்கொடுத்தாய்நின் மணவாளனுக் கவுணியர்க்குப்
பால்கொடுத்தாய்மக வேளுக்குமூவர் பயப்படச்செங்
கோல்கொடுத்தாயன்னையேயெனக் கேதுங்கொடுத்திலையே. ௯

பொல்லாசமூர்க்கருக்கெத்தனை தான்புத்திபோதிக்கினும்
நல்லார்க்குண்டானகுணம் வருமோ நடுராத்திரியிற்
சல்லாபுடவைகுளிர்தாங்குமோ நடுச்சந்தையினிற்
செல்லாப்பணஞ்செல்லுமோ தில்லைவாழுஞ்சிதம்பரமே. ௰

மூவேந்தருமற்றுச் சங்கமும்போய்பதின் மூன்றொருடிரு
கோவேந்தருமற்று மற்றொருவேந்தன் குடையுமற்றுப
பாவேந்தர்காற்றி லிலவம்பஞ்சாகப் பறக்கையிலே
தேவேந்திரதாருவொத்தாய் ரகுநாதசெய் துங்கனே. ௰௧

முன்னனின்னன்னைமுலை யூட்டிமையிட்டுமெச்சுச்சிங்கிக்
கன்னமுங்கிள்ளிநாளல்லவெயென்னைக்காப்பதற்கே
அன்னமும்ஆனையும்போலிரு பெண்கொண்டவரன்பிள்ளைநீ
இன்னமுஞ்சின்னவன்றோனே செந்தூரிலிருப்பவனே. ௰௨

மூர்க்கரைப்பாரையேற விட்டாட்டுக்கொண் முதல்வருள்ளக்
கற்கரைக்குப்படிபோதிக்கிருங்கருணைக் கடலைச்
சிற்பரைக்குட்டிமைப வெங்கெங்குகிதுஞ் செங்கரும்பில்
சற்கரைக்கட்டேன் செந்தூரொனுங்காணத்திலே ௰௩

சின்னஞ்சிறுபிள்ளை செங்கோட்டுப்பிள்ளை சிவந்தபிள்ளை
பொன்னின்மணிப்பிள்ளை பூலோகமெங்கும்புகழும்பிள்ளை
சொன்னெஞ்சு நல்கின்ற சூரனைவென்றசொக்கேசப்பிள்ளை
வன்னக்கிளிப்பிள்ளை செந்திற்குமரற்கு மாப்பிள்ளை, ௰௪

காட்டிற்சிறந்ததிருமலையாதுங்க நாகரிகா
காட்டில்வளைத்துத்திரிந்து மூலாமற் கலைத்த சேதர்
பாட்டிற்சிறந்தபடிக்காசனென்றொரு பைங்கிளியைக்
கூட்டிலடைத்துவைத்தா யிரைதாவென்றுகூப்பிடுவே, ௰௫

விண்ணுக்குமண்ணுக்கும் போய்விளக்குதேவேந்திரனென்னு
கண்ணுக்கினிய துரை சீதக்காதிகமலக்கர்
தண்ணுக்கிசைந்தவதனசந்திரோதய சாமியிந்த
மண்ணுக்குள்ளேயொளித்தான் புலவோர்முகமவாடியதே, ௰௬

மறந்தாகிலுமிரைக்காகக்கொடாமட மாந்தர்மண்மேல்
இறந்தாலென்னவிருந்தாலென்ன விறந்துவிண்போய்ச்
சிறந்தகாருங்காயற்றுரை சீதக்காதிதிரும்பிவந்து
பிறந்தாலொழியப்புலவோர்தமக்குப்பிழைப்பில்லையே, ௰௭

என்னனைக்கன்றுமுக்கனைக்குனிக்கு பிறையணையனைக்குமேயன்று
மன்னனைக்கன்றிப்பின்னனைக்குதவா வன்புளாய்வருந்திவாடுவனோ
முன்னனைக்கொன்றுபின்னனைப்புரந்த முதுபகையவன்பிதாவுருமற்
கன்னனைக்கொன்றுவிசயனைப்புரந்த கவுந்துவாகாயலாதிபனே, ௰௮

கல்லடிக்குமுளியிரண்டு காதடிக்குளடிப்பதெனக் கவிதைகேட்டு
பல்லடிக்கிடுகிடெனப் பறையடிக்குநெஞ்சர் தமைப்பாடுவனோ
வில்லடிக்கும்பிரம்படிக்குங் கல்லடிக்கும்விரும்பிநின்ற மெய்யனீன்ற
செல்லடிக்குந்தடவரையிற் சேறடிக்கவலையடிக்குஞ் செந்திலானே, ௰௯

குட்டுதற்கோபிள்ளைப் பாண்டியனிங்கில்லைக்
குறும்பியளவாக்காதைக் குடைந்துதோண்டி
எட்டினமட்டறுப்பதற்கோ வில்லியில்லை
இரண்டொன்றுமுடித்துதலை யிறங்கப்போட்டு
வெட்டுதற்கோகவியொட்டக் கூத்தனில்லை
விளையாட்டகக்கவிதை தனைவிரைந்துபாடித்
தெட்டுதற்கோவழியில்லாத் துரைகளுண்டு
தேசமெங்கும்புலவரெனத் திரியலாமே ௨௰

சீதக்காதியின் பேரில் தாசி பாடியது,

இனங்கொடுக்குங் கொடியோனே
யென்காயற் றியானே சீதக்காதி
இனங்கொடுத்த வுடமையல்ல
தாயகொடுத்தவுடமையல்ல வெளியாளாசை
மனங்கொடுத்துமிதழ்கொடுத்து மயிமானைத்
தனைகொடுத்து மருவிரண்டு
தனங்கொடுத்தவுடமையெல்லாங் கள்ளர்கையிற்
பறிகொடுத்து தவிக்கிறேனே, ௨௬

ஆக்கசெய்யுள் : ௮௯.

சவ்வாதுபுலவர்.

கிளையாளன்சேதுபதி ரகுநாயகன் கிஞ்சுகவாய்
இளையார்கலைவிடத்தநப்பீசரெடுத்துமென்றும
வளையாதபொன்முடிசற்றேறவளையு மகுடமன்னர்
தலையாடியகையிற் காளாஞ்சியேந்துஞ்சமயத்துமே ௧

பானுகிரணம் பார்க்கும்பங்கேருகமிலவு
தானும்வரப்பார்க்குஞ் சகோரங்கள்-வானமரும
மையைப்பார்க்குமமயில்கண மாவிசையானந்தரங்கன்
கையைப்பார்க்குமபுலவோர் கண். ௨

பாலையிலானபின்னைக்காற் பஞ்சுளியென்றேசுளிப்பாள்
பாலையிலாள்பின் னென்படுவாளோ-சோலையிலே
ஆடுமயிற்பிரம்பூ ரானைதரங்கதுரை
நாடுதனிலென்னிளமின்றாள், ௩

பஞ்சு-உளியென்று கோபிப்பாள்,

அலைபான்கவடுபடா னுருடங்காயான்
இலையென்பதோர்நாளுமில்லை-கலைநேர்ந்த
சாலைமுத்துக்கிருஷ்ணனருள் சற்குணசிந்தாமணியைச்
சோலையென்றுசொன்னவரார் சொல், ௪

செல்லப்பன்கச்சியிலே சேர்ந்ததம்பிணுமணிக்
கல்லதருமேக கவிதியஞ்-சொல்லவே

முட்டின்றியொன்றிரண்டு மூன்றுநான்கைந்தாறேழ்
எட்டொன்பான் பத்தானவே. ௫

கச்சிசெல்லப்பன்றோன்றினபின், அவனோடுசேர்ந்து ஆ ஒன்று இரண்டாயின, மணிமூன்றுநான்காயின தருஐந்து ஆறாயின் மேகம ஏழு எட்டாயின கிளியர்ஒன்பது பத்தாயின.

ஆகசெய்யுள்-௩௱௰௨.

காளிமுத்து.

—(*)—

நெல்லைச்சொன்னபரணத்தைக் கைம்மாறவிதரிதரும்
வெல்லச்சொன்னலவர்க்கியுங் குழந்தைவிசயகின்பாற்
சொல்லச்சொன்னவென்னையிப்போ தென்மையல்லைத் தீர்த்திடென்று
சொல்லச்சொன்னளந்தமின்னாள் பன்னாமலர்ச்சோலையிலே. ௧

பழுத்தான்மரத்திற்பறவையைப்போல நற்காவலற்குக்
கொழுத்தான்வழங்குங்குழந்தையென்கொங்கைக்கூறுகிறாள்
அழுத்தாதவேளையில் வெங்கீர்பன்னீர்மதியும்மழல்சேர்
கொழுத்தான்மதனுங் கொழுத்தான்பருவக்குறிப்பறிந்தே. ௨

பொன்றோர்பருமத்தன் பூம்பாவைவேலப்பூபனருள்
மன்னுகுழந்தைக்குருநாத நீதவரோதயனே
பன்னுண்மலர்க்குழற் பின்னளெந்நாளும்பரிந்தணைய
நன்னாளிந்நாள்வரச்சொன்னன் மின்னுண்மணநாளென்னவே, ௩

மாகமழைக்கரன்பூம் பாவைவேலப்பன் மைந்தன்பின்னோர்
மோகன்குழந்தைகுருநாதன்வெற்பின் மோடிவைத்துப்
பாகமொழிக்குழன் மாதேவிரித்துப்படவெடுக்கும்
நாகமறைத்துக் குழனமக்கீத னலமல்லவே. ௪

போதத்தைமேவு மயிலைக்குழந்தைக்குப்போர்மதன்செய்
தேகத்தையுங்குயினாதத்தையுந் தனக்கின்னாத்தினு
மோகத்தையுந்துயி லாதத்தையும்மயன் மூட்டுதென்றல்
வாசத்தையுந்தரி யாதத்தையுஞ்சொல்லி வாதத்தையே. ௫

வண்டாங்கிசைடயின்மலையின் வேலம்பன்மைந்தனிகி
கொண்டான்இளையைவளர்த்தான் குழந்தைக்குவட்டின்மின்னே
பண்டாங்கிசையினண்மால்கொண்டு பாண்பன்குளத்திநெடுங்
கண்டாங்கியைக்கிழித் தாளென்னபாவங்கருதுவதே. ௬

பாப்பன்-அரவாபரணன்-குளத்தினடுக்கண் - நெற்றிக்கண்ணாகிய அக்கினி-தாங்கி-அவன்வாகனமாகிய-ஆடு.

மனக்கொந்தளவஞ்சிபூஞ்சோலைத்தஞ்சிவளருமிரு
தனக்குன்றுசெய்யுந்தொழில்சொல்லவோ தமியேனைக்கண்டாற்
கனக்கும்புளிக்கும் பாக்கும்பூரிக்குங்கண்கறக்குஞ்
சினக்குந்தனக்குமெனக்குமுண்டாக்குந்தினஞ்சண்டையே. ௪

ஆகசெய்யுள் ௨௱௯௰௪.

பலபட்டைச் சொக்கநாதப் புலவர்.

சரராசநம்பு வைரியென்மாது சரீரமெல்லாம்
பொராராசரத்துக் கிசன்பொருட்டேபாம் போற்கிரண
அரராசதிவ்ய கிரீடவிபாடக தடிக்கடிக்கைப்
பரராசரவண ராமாபராக்ரம பாண்டியனே. ௧

காளைமுகிற்குலமெல்லாம் விளங்குகடிந்திட்டனீ
வேளையுமப்படிச்செய்திலையே விளைநெல்வயலில்
வாளைகுதித்து வளர்பூங்கமுகின் மடலொடியப்
பாளைமுறிக்குந் துறைவா பராக்ரமபாண்டியனே ௨

ஆர்க்குங்குளிருநிலவுயர்கோவின் னலங்கல்பெறா
வார்க்குந்துமுலையாட் கனலாகும்வடக்குந்தெற்கும்
மேற்குங்கிழக்குமொரு வெளுப்பாமுன் றுவிண்ணைமுட்டிப்
பார்க்கும்புகழுக்கிறைவா பராக்ரமபாண்டியனே. ௩

கூரம்பொருந்தவிழியாள் கதலிக்குறுத்திலிட்ட
ஈரம்பொறுக்கவருந்திலளே யிந்திரனிட்டசெம்பொன்
ஆரம்பொறுத்தபுயமீதி லாயிரநாவுரக
பாரம்பொறுத்தபுயலே பராக்ரமபாண்டியனே. ௪

வெருக்குமக்கொங்கை யீதேயிளம்பிறைவெள்ளிநிலா
எரிக்கும்பொழுதவந்தாயிலையே யிலங்காபுரிநாயக
குறிக்கின்றராவணன் பொன்முடிபத்துங் குரங்கைவிட்டு
பறிக்கின்றசண்பகமாறா பராக்ரமபாண்டியனே. ௫

சுரும்பேய்க்கும்வாட்கண்ணி பங்காளார்கண்கொண்டுசுட்டுவிட
பெரும்பேய்க்குவேப்பிலைக்காப்பு வாய்புனைசேர்பசங்கோர்
கருப்பேய்க்குமென்முலையாரமுதூட்டியடர்த்துகொல்ல
வரும்பேய்க்குவாலுதவுங் குலசேகரமன்னவனே. ௬

பூணித்திலத்துப்புயல்வீரமாறன் புகல்கவிக்கு
நாணிப்புலவர்செல்வதென்செய் வாரித்தரணிலத்தில்
ஆணிக்கனகமணந்தரிற்பூமணம் யார்சொல்லுவார்
மாணிக்கத்திற்றிக்கி லென்றுகுமற்றமதுரங்களே ௭

எண்ணீர்மைநூலகத்தியினுயிலை யென்பதெல்லாம்
வெண்ணீர்மையன்றிவிரகல்லவே யிவ்வியனுலகிற்
பண்ணீர்மைவைதரும் பராக்கிரமாறன் பகங்கழுவுந்
தண்ணீர்க்குடித்தல்லவோ கும்பயோனிதமிழ்க்கற்றதே. ௮

காப்புவளம்புக்க கோளாட்குலின்றன் கழுத்திலிட்ட
வேம்புதனக்கும் விதியில்லையோவெகுண்டாச்சியர்கள்
தாம்பிண்டிக்க வுறலோடுகெட்டத் தலைப்பட்டுச்சிப்
பாம்பினடிக்கின்ற மாவேபராக்கிரம பாண்டியனே. ௯

கடந்தூங்குவேழப் பிடற்கேவரக்கண்டு கண்ணமுத்து
வடந்தூங்குவாடும் இனிக்கென்செய்வேன் மணிவாய்திறக்க
விடந்தூங்குபாம்பின் படத்தின்மிசைநிமி இத்தியென்ப
படந்தூங்குவாடும் புயலேபராக்கிரம பாண்டியனே. ௰

சடம்பழுக்குங்கிழிட்டுக்குருகிர் தலைசாய்த்துநின்று
மூடம்பழுக்குங் கைதாற்றுரையிற்றெங்கு முப்புடைக்காய்
குடம்பழுக்குங்கொங்கையாங் குலசேகரன்கூடலிலென்
உடம்பழுக்குஞ்சிறைபம்பழி காரருணர்ந்திலவரே. ௰௧

மற்றொப்பிலாக்கொடைச் சண்பகமாறவரோதயவின்
வெற்றிக்கிரண்டின் டங்காதகாரியமேருகிரிச்
சுற்றிலுங்கீர்த்தி யடங்காதுநின்னுடைத் தோடொழுவாக்
கற்றைக்குழலிக்கு மாலடங்காதிது கைகண்டதே. ௰௨

விருத்தம்.

ஒருதாளுதல்பண்டுளங்களிக்க வுயர்வான்முகடேற்றித்தெரிந்து
மருவார்தருவின்மரங்கொணர்ந்த மதுரைவடிவேலதிவீரா
அரவார்வேம்பின்பசுந்தண்ணி யந்தியிறைவிக்கருளென்று
இரவாஇருக்கவேளித்தற் கெங்காதிருந்தாயினானே. ௰௩

இரட்டையர்.

தெங்குபுகழாங்கூர்சிவனே வல்லாளியப்பா
நாங்கள்பசித்திருக்கைநாயமோ-போங்காலும்

கூறுசங்குதோன்முரசு கோட்டோசையல்லாமல்
சோறுகண்டமூளியார் சொல். ௰௪

மூடர்முன்னேபாடன் மொழிந்தாலறிவரோ
ஆடெடுத்தபுலியூ ரம்பலவா-ஆடகப்பொற்
செந்திருவைப்போலணங்கைச் சிங்காரித்தென்னபயன்
அந்தகனே நாயகனானால். ௰௫

வேயின்றமுத்தர்தம்மை வெட்டினானேஇடையன்
தாயின்றமேனிதயங்கவே-பேயேகேள்
எத்தனைநாளென்றே யிடறுவான்யாற்குடத்தை
அத்தனையும்வேண்டுமவாக்கு. ௰௬

மாங்காட்டுவேலன் மகனோமருமகன்பாற்
போங்காட்டியின்பம் புணர்ந்தனே-ஆங்காணும்
மக்கள்மெய்தீண்ட லுடற்கின்பமற்றவர்
சொற்கேட்ட லின்பஞ்செவிக்கு ௰௭

குன்றுங்குழியுங் குறுகிவழிநடப்ப
தென்றுவிடியுமெமக் கென்கோவே-ஒன்றுங்
கொடாதானைக்கோவென்றுங் காவென்றுங்கூறில்
இடாதோநமக்கிவ் விடி. ௰௮

காணென்றாநஞ்சிருக்கு நற்சாபங்கற்சாபம்
பாணந்தான்மண்டினிற் பாணமே-தாணுவே
சீரூர்மேவுஞ் சிவனேநீயெப்படியோ
நேரார்புரமெரித்த நேர். ௰௯

காளமேகப்புலவரும் இரட்டையரும்.

ஆசுகவியாலகில வுலகெங்கும்
வீசுபுகழ்க்காள மேகமே-பூசுரா
வெணகொண்டசெந்தணலாய வேகுதேயையையோ
மண்டினறபாணமென்றவாய். ௨௰

கட்டளைக் கலித்துறை.

புராசனமானதமிழ்ப்புலவீ ரிந்தப்புன்குரங்கு
மராமரம்விட்டிங்கு வந்ததென்னைவகை கேட்டிலேயோ
தராதலம்வென்ற தமிழ்மாறனையுந் தன்தம்பியையும்
இராகவனென் றுமிலக்குவனென்று மிருந்ததுவே. ௨௧

ஆக-செய்யுள்-௪௨௰.

ஒப்பிலாமணிப்புலவர்பாடிய-அகவல்.

ஆடெறிபடர்ந்த கோடுயரடுப்பில்
ஆம்பிபூம்பத் தேம்பசியுழல
இல்லிதூர்ந்தன பொல்லாவறுமுலை
சுவைதொறுஞ் சுவைதொறும் பால்காணமற்
குழவிதாய்முகநோக்க யாமும்
நின்முகநோக்கி வந்தனங்குமணா ௧

குமணராசன்.

அந்தநாள்வந்திலை யறுங்கவிப்புலவோய்
இந்தநாள்வந்து நீநொந்தெனையடைந்தாய்
தலைதனைக்கொண்டுபோய்த் தம்பிகைகொடுத்ததன்
விலைதனைமீட்டுன் வெறுமைநோய்களையே ௨

மாந்தையிலேவாழ மகுடத்தியாகியுனக்
கேந்துதழும்போ வுரண்டுளவேந்தர்
முடித்தழும்புன்காலிலே முத்தமிழோர்க்கீயும்
படித்தழும்பின்கையிலேபார் ௩

வெம்புங்காலை வெதும்பிவிழுஞ்சிரம்
செம்பொன்கோடி விலையெனச்சிந்தித்தான்
உம்பர்நாடு முலகினுந்தேடினும
எம்பிபோலெமக் கியாவருரியரே ௪

ஆறுபெருக்கற் றருந்திடர்தான்பட்டாலும்
ஊறலமையாதோ உலகாற்றத்தேற
வறியையேயானாலு மென்கலியைமாற்றச்
சிறியையோசீர்க்குமணா செப்பு ௫

வில்லைவளையாதே மீசைமுறுக்கிச்சினத்து
முல்லைமலரம்மையென்மேன் மோதாதேகில்லடா
வந்தாரடாமுருகர் வந்துகடப்பந்தாரைத்
தந்தாரடா மன்மதா

செந்திற்குமாரன் றிருவழகைக்கண்டவுடன்
வந்திக்குமாறன் வதைக்கிறான் அந்திக்கு

முன்னமேசென்றெனது மோகமெலாஞ்சொல்லிவந்தாள்
அன்னமேகும்பிடுவேன் யான் ௭

தக்கடனமிருக்கத் தார்வேந்தரெல்லோரும்
எக்கடனத்துக்கே யிச்சிப்பார்எங்க டனம்
கச்சிருக்கும்பாலிருக்குங் காமபாணங்கள்பட்டு
பிச்சிருக்கும்வேண்டாம் பிணாய் ௮

இடுவோர்சிறிதிங் கிரப்போர்பெரிது
கெடுவாய்நமனே கெடுவாய் படுபாவி
கூவத்துக்காரணலைக் கொன்றாயேகற்பகப்பூங்
காவெட்டலாமோகரிக்கு ௯

மையூருங்கண்ணார் மயங்கப்பொருகரும்பு
கையூருங்காமவுண கண்ணுளைசெய்யூர்
வளவனையினுல்பிரிந்த வாறுனக்குச்சொன்ன
உளவனையினுனென் றுரை ௰

வளவன் கயிறுன்.

ஆழிவாய்ச்சத்த மடங்காதோயான்வளர்த்த
கோழிவாய்மண்கூறு கொண்டதோஊழி
திரண்டதோசந்திர னகன்றதோதேரும்
உருண்டதோ பாதாளத்துள் ௧௧

அர்வங்காரத்ததோ வச்சமாயிற்றுப்
புரவிக்கயறவிப்போச்சோ இரவிதான்
செத்தானோவில்லையே தீவினையோபாங்கியெனக்
கெத்தால்விடியுமிரா ௧௨

முலையுங்குழலு முலைப்பதற்றுமுன்னே
கலையுமலையுங்காழன்றுன்மலைரல்
சிராப்பளியானேறிவருஞ் சேவின்மணியோசைக்
கிராப்பளியுங்கொள்ளா ளிவள் ௧௩

பாண்டியன்றாரானே பசலைமுலைப்பாலானேன்
ஆண்டிலைகயிலோதிய கொன்றானேனே வேண்டியபோ
துள்ளிங்கைத்தேனானே னோர்மகலைப்பூத்தபின்
புள்ளங்கைத்தேனானே னூக்கு ௧௪

முட்டத்துப்பன்றி முளறித்திருப்பகத்தைக்
கிட்டத்துப்பன்றிக் கிடந்தேனே-தொட்டு
மருங்கிலேசங்கெடுத்த மாலேயெனக்கு
வருங்கிலேசங்கெடுக்கவா, ௰௫

மாதர்க்கிணங்கவிவாணர்க்குச் சாலவணக்கங்குரு
நாதர்க்குநீதிமேய கடாசாரநண்பியைந்தவர்க்குக்
கோதற்றவாசகம்பொய்க்குப்பொய்கோளுக்குக்கோளறிவி
லாதாக்கிரட்டிப் பறிவுடையோர்செய்யு மாண்மைகளே. ௰௬

குழல்காலரவிந்தங் கூம்பக்குமுதமுகையவிழ்ப்ப
நிழற்கான்மதியன்மன்றோ நின்றிருக்குலீயவன்றன்
அழற்காலவிற்சடை மீதேயிருந் தவ்வந்திவண்ணன்
கழற்கால்வணங்குதியோ வணங்காமுடிக்கேத்தவனே ௰௭

டாட்டாளைதைவண்டு பாடுங்குழற்பண்பகவல்லிதன்
றோட்டாமறையைத்தொழுதேனினி யென்றலையில்விதி
தீட்டான்கருமுகில் போலேவருமந்தச் சேட்டெருமை
மாட்டானினிவரமாட்டான் வந்தாலும்வணங்குவனே. ௰௮

சீமானுநாமகள்கோமானுமேத்தித் தினம்பணிந்து
பூமாலைசாத்தியரன்சபாபதி பொன்னடிக்குப்
பாமாலைசாத்தினின்றே னவனுன்மிகப்பாடுபட்ட
ஏமாவுன்னாலினியாமா வெண்பாவினியெய்துதற்கே ௰௯

தடங்கொண்டகடல்வில்லின் மெல்லெனப்பூட்டிதமதுரத்தில்
வடங்கொண்டுசாத்தி விடங்கொண்டுபார்த்துமணிகிளரும்
படங்கொண்டபாம்பில் பழகியபின்மலைப்பாவைதன்னை
இடங்கொண்டவெற்றித் தியாகேசர்புற்றி னிடங்கொண்டதே, உ௰

விடங்காட்டிக்கண்டத்திற் றோலுரிகாட்டித்தன்மெய்யினைப்புற்
றிடங்காட்டிவானை யொருபுறங்காட்டிவண்டேறுமலர்த்
தடங்காட்டியபொழி லாரூர்த்தியாகர் மதுபெற்றுட
டங்காட்டியாடிநின் றருலசேழும் பணியென்னைமேவ உ௧

புரந்தனைமாலைச் சதுரானனந்தனைப் போகியைமுப்
புரந்தனைச்சாதித் திமையாதநாட்டப் புலோமசைவாழ்
புரந்தனைமானுந் திருவொற்றியூர்நின் பொன்மணிக்கோ
புரந்தனைக்கண்டனன் காணேனுதிக்குப்புரந்தனையே, உஉ

வெண்பா.

நல்லம்புலியணிந்தோ னுளதனுக்கெட்டாநாள்
வில்லம்புடன்கூடிவிட்டாலும்-வல்லி

இடையாளே முன்னூலக மேளன்தோள்மைந்தன்
குடையானதன்றோ கொடிது, உ௩

அம்பிலியணிந்தோனுள் ஆதிரைஎட்டாநாள்-அத்தம்-கைமவில் புருவம்-அப்பு-கண்.

வாழ்நிலைசேர்பொன்னுலகம் வண்களந்தைக்கோபுரத்தின்
ஏழ்நிலைமேலேறிடினுமேறலாம்-பாழ்மனமே
ஆன்புன்னைக்காட்ட வரனறிவதேயருமை
தென்புன்னைக்காட்டனடி சேர், உ௪

கஞ்சிசுடியாளே கம்பஞ்சோறுண்ணு
வெஞ்சினங்களென்றும் விரும்பாளே-நெஞ்சதனில்
அஞ்சுதலையாவாருக் காறுதலையாவாளே
கஞ்சமுககாமட்சி காண், உ௫

சிதாறவிந்தபுயன் றென்னவரன்றன் றிண்சிலப்பிற்
போதநலுங்கண்ணுலும் போர்செய்வோர்க்-கோதும்
கொடியிடையார் தம்மாற் சுணமாமோவிந்தத்
துடியிடையார்கொண்ட துயர், உ௫

போதாற்போர்செய்வான் மன்மதன் கண்ணாற் போர்செய்வான் பரமசிவன்-இவர்கள்-கொடிமீனம்-இடபம்-இவற்றி னிடையிலுள்ளது மேஷம்-ஆடு,

அப்பிலேதோய்த்திட்டடுத்தடுத்தநாமதனை
தப்பினம்மையது தப்பாதோ-யிப்புவியில்
இக்கலிங்கமபோனலென் னே கலிங்கமாமதுரைச்
சொக்கலிங்கந்தானிருக்கச் சொல். உ௭

ஆக-செய்யுள்-௪௪௬,

பட்டணத்துச்சாமிகள்,

——)(*)(——

நாப்பிளக்கப்பொய்யுரைத்து நவநிதியந்தேடி
நலமொன்றுமறியாத நாரியரைக்கூடிப்
பூப்பிளக்கவெழுகின்ற புற்றீசல்போலப்
புலபுலவெனக்கலகலவெனப் புதல்வர்களைப்பெறுவீர்
காப்பதற்கும்வகையறியீர் கைவிடவுமாட்டீர்
கவட்டுத்தொன்மறத்திடுக்கிற் றாலைத்துக்கொண்டே
ஆப்பதனைப்பிடித்திழுத்த பேய்க்குரங்குபோலே
அகப்பட்டீர்கிடந்துழல வகப்பட்டீர்நீரே- ௧

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்.

ஐயநின்சென்னிமிசை யுறைகின்றமடமங்கை யாரென்னவுமைவினவவும், மன்னதொருமடமங்கை யன்றுவெண்டிரைகொழித்தழகொழுகுதண்புனலெனத், துய்யவொளியானனங் கரியவிழிகாதுவாய்த் தோயத்திலுண்டோவெனச், சொல்லருங்கமலமர் காவிமல கொடிவள்ளையாயசெங்குமுதமென்னப், பொய்யெனமினைத்துரற் கொங்கையுங்கூந்தலும் புனலினிடையுண்டோவெனப், புற்பலஞ்சைவலம தெனவேமறுத்துப்புகன்றிடுதிங்களையெனத், தையலவளேயென்ன நாணுறுவணங்கியென் றன்பிழைபொறுத்திடென்றே, சங்கரனுரைத்திடத்திருவுள மகிழ்ந்தசிவ சங்கரியுமைகாக்கவே. ௨

அரனவனிடத்திலேலையங்கரன் வந்துதானையவென் செவியைமிகவும, அறுமுகன் கிள்ளினனென்றேசிணுங்கிடவு மதகன்வேலவனைநோக்கி, விரைவுடன் வினவவேயண்ணனென்சென்னியில்விளங்குகண்ணெண்ணினனென்ன, வெம்பிடும்பிள்ளையைப் பார்த்துநீயப்படி விகடமேன் செய்தாயென, மருவுமெனகைந்நீளமுழமளந்தானென்னமயிலவனகைத்துநிற்க, மலையரயனுதவுவரு முமையவளைநோக்கிநின்மைந்தரைப்பாராயெனக், கருதரியகடலாடையுலகு பலவண்டங் கருப்பமாய்ப்பெற்ற கன்னி, கணபதியையருகழைத் தகமகிழ்வுகொண்டனள் களிப்புடனுமைகாக்கவே. ௩

அம்பிகையானறன்னைநோக்கி யுன்னுபரணமாவமென வுமையைநோக்கி, அரியரவசயனத்தையரவுருவமானத்தை யறியாச்சொல்சிறிதுமென்ன, நம்பிமனைதொறுமிரந்துனுமாண்டிநீயென்னநான்றுதனறிவேனென, நவையுறும பொய்புகன்றீரெனப்பாரத நடந்ததே காரியமென வெமபியொருவன்பிரம்பாலடித்தேனென்ன விளங்கிழை யொருத்திதாம்பால,வீசினதுசொல்லென்னவெண்ணுயிரம்பெண்கண் மிகுகற்பைநீக்கினையெனப், பம்புகற்பினிலோரிரட்டிப்புநீக்கினது பதருமனிதேளெனப், பரமருடனிவ்வாறுவிளையாடுபச்சைப் பசுங்கொடியுமைக்காக்கவே

அச்சுதனளிப்பனிலமுமதுநேயன் வித்தையருளுவன் பலபத்திரன் அலமுதவுவன்சமனபகடீபவனந்தமக்காளாதோ ரொருதுமுண்டேமுச்சிரவயற்படை யினைக்கொழுவதாக்குவோ மொய்ப்புடனிழுத்திருக்கழுந்தியவடக்கயிற்றுடன்மற்றுமதனபர் முன்போயிரந்துகொளவோம், இச்சையுடனமதிளைய தனையனுகியகந்த னினிமையொடு மாடுமேய்ப்பேன், இனிபுழுதுபயிரிடுதனைனறுநன் றிதைவிட்டிறந்துண்ப தீனமெனவே, கச்சுமுலைமாதுமையுரைத்திடபுத்தியைக் கைக்கொண்டுளத்திலிதுநற், காரியமெனக்கருதி மெத்தக்களித்திடுங் கண்ணுதலுமைகாக்கவே.

கவுரிகமலாயரனிரந்தசோரிதுவெனக் கமலைமன் கண்டேனெனக்,காளையொன்றேயரற்கெனமாடுமேய்த்ததைக் கட்டிடைய னுரோவெனச்,சிலசொருவர்தூதென்ன வந்துதுசென்றகதை செப்பிலொருபாரதமெனச், சேரோடுதிருடினு னரனெனக்கடமுண்ட செய்திகாமறிவோமென, சபையினடமாடினு னரனென்னபவ்வாட லரவமறியாதோவென, ஆலமதயுண்டானன் னரனென்ன மண்ணுண்ட வதனை யறியோமோவென, விவரமொடுமலைமகளுமலர்மகளுமிவ்வாறுவிளையாடு மிவர்கடுணையா,மேவிவருபுத்ரமித்திரகளத்திரருடமேன்மேலுமிகவாழியே.

நிறையவுளதோவெளிதோ கொளுவோம்
பிறையைமுடிக்கணிந்தபெம்மான்-உறையும்
திருக்காட்டுப்பள்ளிதிரியாவாய்நீயின்
இருப்பாட்டுப்பள்ளியெமக்கு. எ

அடுத்துவருந்தொண்டனுக்காகவந்தகனைத்தாளால்
அடர்ந்ததுவுஞ்சத்தியமேயானல்-எடுத்ததொரு
டாங்கனிக்காவனைமடிபிடித்தமாபாவி
சாங்கனிக்காத்ததனவரத்தான. அ

கு. க்கோடுவாளெயிறுகொண்டார்க்குக்கேழன்
முடக்கோடுமுன்னமணிவார்க்கு-வடக்கோடு
மேதருடையாணுறவுகருத்திலலைதோன்மேற்கொள்ளல்
உணருடையாமெனனுழுலகு. கூ

விருத்தம,

சேயகொண்டாருங்கமலச்செம்மலுடனேயரவப்
பாயகொணடாளுமபணியுமபடீச்சுரத்தானே
நோயகொணடாலுங்கொளலாநூறுவயதாமளவும்
பேயகொணடாலுங்கொளலாமபெண்கொள்ளலாகாதே. ய

நிட்டையிலேயிருந்துமணத்துறவடைந்தபெரியோர் சு.ணிமலன்றுளைக்,கிட்டையிலேயதொடுத்து முத்திபெறுமளவும பெரியசுகங் கிடைக்குங்காம, கட்டையிலேமதுமயங்கிச சிறுவருக்குமணம்பேசி விரும்பித்தாலி,கட்டையிலேதொடுத்துங்கட்டையிலேகிடத்துமட்டுங் கவலைதானே. யக

இருந்துதமிழிலக்கணவை. திணைக்கோவைவிருத்தகிரிச் செலவற்கோதும், பெருந்தனைசமையுடையம்யாம்விடுமோலைனெங்களு ரப்பிடாரிகாணக. இரும்புவியிலொருமுருங்கைக் கொம்பொடியாமற்காத்திங்கிருக்குநீகம்,முருங்கைதனைவேரோடுங்களைந்தனையென்று லுனக்கு முறைநன்றுமோ. உய

இவர்பிதா.

கயல்வாய்த்தகண்ணியுலகின்றவல்லிபங்காவுனது
செயல்வாய்த்தவம்பர்க்குமல்லாதவர்க்குஞ்சிரிப்பல்லவோ
இயல்வாய்த்தவெங்கைக்குயான்வாய்த்ததுவுமிங்கென்றெனக்கு
வயல்வாய்த்ததுமனைவாய்த்ததுமைந்தர்கள்வாய்த்ததுமே.

முன்னமொருதமிழ்ப்புலவன்றனையுண்டுகண்டசுவை முதிர்ச்சியாலே,தன்னியலைமுழுதுமுரைத்தமையர்முன்னினைக்கவந்து தடங்காளத்தி,மன்னவனுண்டானெனுமாதவத்தின் வலிதீர மண்ணின்மீதே,என்னுடன்வந்தவதரித்தவிளங்கருணைப்பிரகாசனென்னுக்கோவே. ௰௪

நாணியென்பதைகாண்யென்றுரைக்கிடுநகையால்
வேணுவானதுவளைந்துபோய்புகுந்ததுவென்றுற்
காணலாவதோருருவமெங்காரியைக்கண்டால்
பூணுவார்மயல்காளையரென்பதும்புதிதோ. ௰௫

அல்லிமலர்ப்பண்ணவனுமாராய்ந்ததிகவிதை
சொல்லிமிருவரிடைத்தோன்றியயான்-முல்லை
அரும்பிற்பொலியுமணிமுறுவலல்லாய்
கரும்பிற்கணுநிகர்த்தேன்காண். ௰௬

வேலையசுவாமிகள்.

ஆண்டதனாலெனையொவ்வாய் வித்தையினிற்றமயனிலுமதிகமென்றே, பூண்டவுலகதனிலுள்ளோர்புகல்வதுகேட்டிருந்துமென்ன புதுமைதானோ, காண்டகுகண்மணியேகல் விளங்கருணைப்பிரகாசக் காளாய்நீதான், மாண்டனையென்றறிந்திருந்து முயிர்தரித்தேன் யானுமிதுவன்னெஞ்சேனே. ௰௭

சத்திமுத்தப்புலவர்.

நாராய்நாரய்செங்கானாராய்
பழம்படுபனையின்கிழங்குபிளந்தன்ன
பவளக்கூர்வாய்ச்செங்கானாராய்
நீயுநின்மனைவியுந்தென்றிசைக்குமரியாடி
வடதிசைக்கேகுவீராயின்
எம்மூர்ச்சத்திமுத்தவாவியுட்டங்கி
நனைசுவர்க்கூரைக்கனைகுரற்பல்லி
பாடுபார்த்திருக்குமெம்மனைவியைக்கண்டு
எங்கோன்மாறன்வழுதிகூடலில்

ஆடையின்றிவாடையின்மெலிந்து
கையதுகொண்டுமெய்யதுபொத்திக்
காலதுகொண்டுமேலேதழீஇப்
பேழையுளிருக்கும்பாம்பெனவுயிர்க்கும்
ஏழையாளனைக்கண்டனமெனுமே. ௰௮

வெறும்புற்கையுமரிதாங்கிள்ளைசோறுமென்வீட்டில்வரும்
எறும்புக்குமாற்பதமில்லைமுன்னாளென்னூருங்கலியாம்
குறும்பைதவிர்த்தகுதாசியைச்சென்றுகூடியபின்
தெறும்புற்கொள்யானைகவளங்கொள்ளாமற்றெவிட்டியதே. ௰௯

வரதுங்கபாண்டியன்.

அஞ்சலென்றகரதலமுங்கணபணமுங்கங்கணமு
மரைகசைந்தபுலியுடைமம்புலிச்செஞ்சடையுங்
கஞ்சமலர்ச்சேவடியுங்கனைகழலுஞ்சிலம்புங்
கருணைபொழிதிருமுகமுங்கண்களொருமூன்று
நஞ்சையுண்டமணிமிடறுமுந்நூலுமார்பு
நலந்திகழ்வெண்ணீற்றொளியுமறிமானுமழுவும்
பஞ்சடிச்சிற்றிடையுமைமாளொப்பனைபாகமுமாய்ப்
பால்வண்ணனுளத்திருக்கப்பயமுண்டோவெமக்கே. ௨௰

அவர்மனைவி.

ஆக்கையெனும்புழுக்குரம்பையனைந்தனையாப்பொருளை
யருளொளியைப்பராபரத்துக்கப்புறமாமதியை
நீக்கமறமயிர்முனைக்குமிடமறவெங்கெங்கு
நிறைந்துநின்றமுழுமுதலைநினைவிலெழுஞ்சுடரைப்
பாக்கியங்கள்செய்தனந்தத்தவக்குறைகளைமுடிக்கும்
பூவடியார்தமக்குதவும்பசுந்துளவர்க்கற்பகத்தை
வாக்குமனைவிகற்பகத்தாலளவுபடாவொன்றை
மாசற்றவெறுவெளியைமனவெளியிலடைப்பாம் ௨௧

ஆக செய்யுள்-சகூஎ.

நின்றுபடியளக்குநீலங்கொடிகளிரண்
டென்றுமுளவாங்குடக்கையீச்சுரருக்-கொன்றுக்
குரைசகுமரையீந்தாரொன்றனுக்கென்று
வரைக்குமரையியாரவர். ௧

எடுத்தசனனங்கடோறுமீனறெடுத்ததாய்மார்
கொடுத்தமுலைப்பாலனைத்துங்கூட்டில்-அடுத்தமணிப்
பைங்காமணைதுயின்பால்பாலாழியுஞ்சிறிதா
மன்னுசிதம்பரதேவா. ௨

முக்கண்ணனென்றரனைமுன்னோர்மொழிந்திடுவார்
அக்கண்ணற்குள்ளதரைக்கண்ணே-மிக்க
உமையாள்கண்ணொன்றரைமற்றூன்வேடன்கண்ணொன்
றமையுமிதனாலென்றறி. ௩

பாணியிலேபுள்ளிமான்பாகத்தேபச்சைமான்
வேணிதனிலேயோர்வெள்ளமான்-காணுமலர்ச்
செம்மானுலவுந்திருமறைக்காட்டீசரே
எம்மானுக்கெங்கேயிடம். ௪

கட்டளைக்கலித்துறை

வான்பணிந்தாலவனென்பேயுரைக்குமலரிலயன்
தான்பணிந்தாலவன்றலையேசொல்லுந்தாரணியுன்
பான்பணிந்தாலவன்கண்ணேபரிந்துபரிந்துரைக்கும்
நான்பணிந்தாலெனக்கார்சொல்லுவார்சொக்கநாயகற்கே. ௫

மெய்க்கேயணியும்பணியேயென்பேமுடிமேற்கிடந்த
கொக்கேவெண்கூன்பிறையேயரைசேர்ந்தகொடும்புலியே
அக்கேயுமக்குக்கிடைத்தவுபாயங்களாலெமக்குஞ்
சொக்கேசர்பாதத்தைக்கிட்டுமுபாயத்தைச்சொல்லுங்களே. ௬

தாண்டித்திரியும்விடையேறியோடென்றுதாங்கிப்பிச்சை
வேண்டிக்கலியுககாலந்தள்ளாமல்விரும்பிச்சொக்கர்
ஆண்டித்தொழிலைவிட்டையோமதுரைக்கரசிருந்து
பாண்டித்துரைத்தனஞ்செய்தேபிரம்புபட்டனரே. ௭

ஆகத்திலேயொருபாதியென்னம்மைக்களித்தவுடன்
பாகத்திலேயொன்றுகொண்டாயவண்மற்றைப்பாதியுமுன்
றேகத்திற்பாதியுஞ்சேர்ந்தாலிருவருண்டேசிவனே
ஏமத்திராமலிருப்பாயகளந்தையுமென்னெஞ்சமே. ௮

துணையானநாரி புவியையெல்லாம்பெருந்தொல்லைவடிக்
கணையானதுபுவியெல்லாயெடுத்துண்ணுங்கைச்சிலைகள்
லணையாகநின்றுபுவியிணைத்தாங்குமென்றாலினியான
பணையாரகளந்தைப்பதியார்செயலையென்பன்னுவதே. ௯

முன்னளைக்கூப்பிடவோடிவந்தானைமுளரிமலர்ப்
பொன்னனையேறியிருப்பானைப்பூழியன்னைக்கருமையைத்
தின்னனையென்றுகல்லானைக்கிட்டானைத்திருமதுரை
மன்னனைவீதியிலேறிவந்தாளைவணங்குதுமே. ௰

நமக்கின்றொருவரநீர்தரவேண்டுநலந்திகழ்க்குங்
குமக்கொங்கைபாகத்துக்கொச்சையுள்ளீர் கொடுங்கோளரவிற்
கிமைக்கும்பிறையையளித்தாலதற்குமிரும்பசிபோ
முமக்குந்தலைச்சுமைபோமெங்கணமானுமுயிர்பெறுமே. ௰௧

ஆனையுரித்துமதனைப்போர்த்திட்டடியும்பட்டு
மானமழிந்தங்கிரந்தேதிரிந்தமதுரைச்சொக்கர்
ஞானமிகப்பெற்றுவாழ்வதெல்லாஞ்சொக்கநாயகியாள்
பானைபிடித்தமுகூர்த்தத்தினல்வந்தபாக்கியமே. ௰௨

ஆய்முத்துப்பந்தரின்மெல்லணைமீதுன்னருகிருந்து
நீமுத்தந்தாவென்றவர்கொஞ்சும்வேளையினித்தவித்தம
வேய்முத்தரோடென்குறைகளெல்லாமெல்லமெல்லச்சொன்னால்
வாய்முத்தஞ்சிந்திவிடுமோநெல்வேலிவடிவன்னையே. ௰௩

குதியானமனையுதைத்துள்ளங்காலினிற்கூனிமிர
மதியாகத்தேய்த்தவ்விலங்கேசன்மாமுடிபத்துநக
நுதியான்மிதித்துமுயலகன்மேனிதுலங்கவின்னு
மிதியாநின்றாலருளெங்கேசொக்கேசர்தம்மெல்லடிக்கே. ௰௪

மண்ணென்றமண்டலமெல்லாம்புரக்கும்வழிசெற்றுந்
தண்ணென்றநெஞ்சந்தரித்திலனேதனுவேடனெச்சில
உண்ணென்றபோதுண்டவர்சொக்கர்பாதியுடலம்மைப்
பெண்ணென்றறிந்துமடித்தாலெவ்வாறுபிரம்புகொண்டே. ௰௫

இன்றுக்கவேண்டிவெவ்வாறுக்குமோவெழில்சேர்களந்தைக்
குன்றுக்குங்கோபுரமொக்குமக்குன்றதுபோல்
அன்றுக்கவேண்டுமென்னல்வினைதீவினையாமிரண்டும்
என்றுங்குமோவினித்தெனைகளக்காடனையான்பெறவே. ௰௬

மாதம்படியுண்டுமெய்சிவந்தான்குழல்வைத்திசைத்துச்
சேதாம்பலதகனிவாய்சிவந்தான்செம்மலர்த்திருவின்
சூதாந்தனந்தைத்தாஞ்சிவந்தானவர்தூதுசென்று
பாதாமபுயஞ்சிவந்தான்சிவந்தான்மல்லைப்பல்லவனே. ௰௭

பாடுந்தமிழ்க்குச்சிவந்தெழுந்தான்மல்லைப்பல்லவர்கோன்
காடுஞ்செடியுந்திரியாதிரட்டைக்கடுக்கன்செய்து
போடும்பொழுதென்னபூட்டகிமாவற்பப்புல்லரைக்கொண்
டாடும்பொழுதின்கன்னத்திலேநின்றடிக்கின்றதே. ௰௮

நான்றெண்டனிட்டகனங்குழலாளையென்கண்மணியை
தேன்றுண்டைவாய்ச்சியைத்தென்கூடல்வாழ்சிறுபெண்பிள்ளையை
யான்றெண்டனிட்டபொழுதேயியமனெக்குமடி
என்றெண்டனிட்டவிண்ணப்பமென்றோலையெழுதுவனே. ௰௯

மற்றோரொருவரைக்கண்டதுண்டோசத்தியவாசகராய்
உற்றோர்கஞ்சுவெண்ணெய்க்கீறன்தாய்க்கொருகோடிபொய்கள்
சொற்றோனுந்தழைமலர்சாட்கியென்றுசொன்னோனுமல்லால்
கற்றோர்கள்வம்மின்கள்செம்மின்கள்பொம்மின்களந்தையிலே. ௨௰

அண்டத்தமராருமாயனும்வேதனுமந்தணரும்
பண்டைத்தனைதவஞ்செய்தனரோமணப்பந்தலிலே
துண்டப்பிறையணிசொக்கர்கைத்தகலிக்குநீதுணிந்து
கண்டத்தைநீட்டினையேகூடல்வாழுங்கயற்கண்ணியே. ௨௧

அற்பின்றதாயென்றுனைப்பணிந்தாலென்னவதியெல்லாம்
பொற்பின்றபூஷணம்போற்குறித்தாய்புகழ்க்கூடலில்வாழ்
கற்பின்றகட்டிக்கரும்பேயுனக்குக்கன்னெஞ்சதுதான்
வெற்பின்றவாசனையோவுள்ளவாறுவிளம்பெனக்கே. ௨௨

பேயல்லவோவொருவேளைவரந்தந்துபேசிடுங்கல்
லாயல்லவோநின்மணங்கெட்டியானதுமற்புதந்தான்
நீயல்லவோமதுரேசர்பங்குற்றவணியெனக்குத்
தாயல்லவோபிள்ளைநானல்லவோசிவசாம்பவியே. ௨௩

பண்டோதரியமறைபாடுங்கூடற்பதிக்கினியைக்
கண்டோதினெஞ்சேகவலையெல்லாமினிக்காலன்றண்டு
முண்டோதிவத்திடுபோகமுமைகோரின்றுமனமேதிரியும்
குண்டோதரன்கண்டுகொண்டாற்றுண்டைதட்டிக்கொள்ளுவனே. ௨௪

செகத்தாயெனவந்தாதெள்ளமுதேதென்னகலையெனு
நகத்தாற்பணியுங்கயற்கணமமேமின்னயத்திறல்
மிகத்தான்கருநிறங்கொண்டமையாலும்விளங்குதிரு
முகத்தாமரைக்கொருவண்டானதுமூக்குத்தியே. ௨௫

செகமதின்மிக்கமதுரையின்மாணிக்கஞ்செட்டியதாய்
முகமதிரத்தினம்விற்றசொக்கேசரைமேவியபாச
சுகமதிதந்தெனையாள்கயற்கண்ணிநின்சுந்தரமா
முகமதியீன்றகதிர்மணியோமூக்குத்தியே. ௨௬

பொன்னேமலயத்துசனுகியபுயலீன்றெடுத்த
மின்னேயுனதுவதனத்தையேவெண்மதியமெனத்
தன்னேயத்தாலொருதாரகையானதுதான்விரும்பி
முன்னேகிடந்தினம பார்க்கின்றதோமூக்குத்தியே ௨௭

வடிகொண்டசெந்தமிழ்க்கூடலில்வாழ்சொக்கர்வந்திருக்கும்
பிடிகொண்டபிட்டுக்குமண்ணேசுமந்து பெருமகரங்
கொடிகொண்டவெற்றித்துரைப்பாண்டியன்கைக்கொடுபிரம்பால
அடிகொண்டபோதிலடியாரவர்பொன்னடிகொண்டதே. ௨௮

அக்குவடமபுனையானந்தவெள்ளத்தையங்கயர்கண்
பக்கத்திருந்தபவளாசலத்தைப்பழம்பொருளை
முக்கட்கனியைக்கடம்பாடவிக்கண்முளைத்தெழுந்த
சொக்கைக்கண்டாலன்றித்தீராதுநெஞ்சிற்றுயரங்களே. ௨௯

பொன்போலுங்கூடற்பிராட்டியைச்சேவிக்கப்போமபொழுதில்
என்பால்வரவுமெதிர்நின்றுபேசவுமென்றலைமேல
தன்பாதஞ்சூட்டவுங்கேட்டதெல்லாந்தந்தருளவுமே
அன்பாகவந்திடுவாள்கலிகாலமென்றஞ்சுவனே. ௩௰

உரையேனும்பேரையுமூரேனுஞ்சீரையுணக்கருதிக்
கரையேனெவ்வாறுகடப்பேன்வினையைக்கடந்தகுண
வரையேயருட்பெருவாரிதியேமதுராபுரிக்குத்
துரையேயழகியசொக்கேதமிழ்தந்தசுந்தரமே. ௩௧

ழக்கட்பராபரைசொக்கப்பிரானெனு முன்னவனே
டாக்கச்சிவந்தகயற்கண்ணிலங்கிதி யுற்றுமிகச்
சக்கச்சிவந்தபொற்றுமரைப்பாத தெரிசனைக்கே
க்கத்தடுத்தவர்சொர்க்கத்தினையெட்டிப் பார்ப்பவரே. ௩௨

ட்டார்குழலங்கயற்கண்ம்மேயிம்மட்டென்றுதொகைக்
கெட்டதனை து துயர்நின்பாற்சொல்லி யேசலிக்க
ட்டாரநீசெய்யலாகாதுபாருன் னடிமைதன்னை
ட்டாற்றிற்கைவிட்டிடாதேபழிவெகு நாணிற்குமே. ௩௩

பிரித்தான்சடையைமகாமேருவாசுகி வில்லைவிட்டுச்
விரித்தான்புரத்தையெரித்தான்பரகுரு தேசிகன்முன்
ரித்தான்கரியை யுடுத்தான்பகிரண்டத் துள்ளுலகும்
ரித்தான்மதுரை தரித்தான்சவுந்தர பாண்டியனே. ௩௪

மைக்காற்கழற்பெண்வடிவாளைத்தென்னவன் மாமகளை
ழுக்காளையோன்பங்கி லாத்தாளைமாறங்கை யானவளைத்
ஙிக்கார்தொழுங்கயற் கண்ணாளையோதினஞ் சேவைசெய்தால்
க்காலமுமவர் சொர்க்காதிபோகத் திருப்பவரே ௩௫

வண்டிட்டகூந்தலும் வாரிட்டகொங்கை வரைகளுங்கற்
கண்டிட்டசொல்லுங்கயர்கண்ணிபாகமுங் கைதொழுதேன்
கண்டிட்டடிக்குமறலிவந்தாற்சன்னை யிட்டுநகைத்
ண்டிட்டுவாசிறுபிள்ளாயென்றாறுக் கனுப்புவனே. ௩௬

பொன்னேபொருந்தற்புதமேபொலிந்தமென் பூந்திருவே
தென்னேசிறந்தசெந்தேனேதிருந்தருட் சின்மயமே
முன்னேயமுதேயருளேயமரர்க் கரும்பொருளே
பின்னேவியன்சுடரேமதுராபுரி மீனம்மையே. ௩௭

கேட்டதுமில்லைகொடுப்பாருமில்லை திரத்துழவில்
பூட்டேருமில்லையிதெல்லாமெம்பாலிலை பூர்ணவரங்
கேட்டேனதற்குப்பிறிதில்லையேயினிக் கேட்கவுநன்
ாட்டேனுன்மேற்படிபோட்டேன்மதுரை மனோன்மணியே. ௩௮

ள்ளக்கவலையெலாம்விள்ளும்போது முனதுமனம்
ள்ளத்தனையிரங்காதிருந்தாயெளி யேனினிமேல்
தள்ளப்புறத்தினிலென்றுலும்போவது தானிலைப்பொன்
வள்ளத்தமுண்ணுங்கிள்ளாய்கடம்ப வனவல்லியே. ௩௯

ப்படியைப்படிச்சொன்னுலுநானிரங் கேனெனவே
அப்படியப்படியேயிருக்கின்ற வதிசயத்தை

இப்படியிப்படியென்றாகிலுமெனக் கேதெரியச்
செப்படிசெப்படியம்மாமதுரைச் சிவானந்தியே. ௪௰

செப்பத்திலுன்னைத்தொழுவாயிரங்கண்ணுஞ்செல்லும்போல்லேன்
தப்பத்தவறத்தொழுதாலுஞ்சொக்கர் தடம்புயத்துக்கு
கொப்பத்திரண்டகொங்கையுன்னவயவ மொன்றுக்கொன்று
முப்பத்திரண்டுகண்வேண்டுங்கண்டாயென் முகத்தினுக்கே. ௪௧

துடியார்கரத்துமதுரேசரேயும்மைத் துள்ளியசேற்
கொடியானடித்ததுங்குற்றமன்றேகிழக் கோதையிவள்
அடியாளென்றேசுட்டதிட்டையெல்லாமள்ளி யள்ளித்தின்று
வடியாநதியிற்கரைத்துவிட்டீரவள் வல்வினையே. ௪௨

கரஞ்சொன்னகண்டதெந்நாளோதொடுத்த கவிக்கெவர்கள்
உரஞ்சொன்னதோவந்திருத்ததிவ்வேளை யுதவுனக்கே
பரஞ்சொன்னேனின்னம்பராமுகமேதிது பத்துலட்சம்
தரஞ்சொன்னதாயெண்ணுவாய்சிவகாம சவுந்தரியே. ௪௩

ஒருபாதிமால்கொளமற்றொருபாதி யுமையவள்கொண்
டிருபாதியாலுமிறந்தான்புராரி யிருநிதியோ
பெருவாரிதியிற்பிரைவானிற்சர்ப்பம் பிலத்திற்கற்ப
தருவானபோஜகொடையுன்கையோடென்கை தந்தவனே. ௪௪

பாலனைப்பழித்தல்.

அரும்பாலகாமுனம் பூமணஞ்சொற்பொருளாகவுயிர்
கரும்பாஞ்சுவையெள்ளு மெண்ணையும்போலொத்த காதலரைப்
பெரும்பாலினல்லன்னங் கங்காசலத்தைப் பிரிப்பதுபோல்
சுரும்பாம்புலவர் யமனுலெசெக்கெனத் தோன்றினையே. ௪௫

அரும்பாக்கியகொங்கைபாலாக்கியவுங்க ளப்பனெஞ்சை
இரும்பாக்கியென்னெஞ்சைப்பித்தனையாக்கியவ் வேந்திழையைச்
சுரும்பாக்கியென்னையும் வேம்பாக்கியிவ்வண்ணங் கண்டனையே
பெரும்பாக்கியமல்லவோ யுனைப்பெற்றதுவே. ௪௬

கலவிமேற்பிரிதல்.

விண்ணுக்குமாமதிகாயவெங்காம வெரிகொளுந்தப்
பண்ணுக்குமாமொழி மாதங்கமாம்பஞ்ச பூதியம்போம்
கண்ணுக்குழக்குச்செவியாக்கையற்ற கடத்திலங்கும்
பெண்ணுக்குவார்தமைப்போலோதிவாரும் திரிபவரே. ௪௭

…னக்கின்றியான்செய்தகுற்றமொன்றில்லை யுனைப்பிரிந்தால்
…னக்குன்றிலேறிவிழவறியேன்வண்மை சேர்மயிலே
…னக்கென்றுவட்டமிட்டண்ணாந்துவிம்மி யிருக்குமுன்றன்
…னக்குன்றிலேறிவிழுவேனின்னல்குற் றடாகத்திலே. ௪அ

…ண்ணும்புதிட்டநல்லாள்காட்டமோதிரஞ் சூட்டமலர்க்
…ண்ணுரைக்கூட்டவிரனுன்கிருக்கக் கதிர்க்கம்பிபோல்
…ண்ணுநடுவிரற்கேதாமுலோபருக் கேதுகண்டாய்
…ண்ணுர்நுதலண்ணல்சேய்வணிகர்செந்தில் காத்தவனே. ௪௯

…ணம்போதத்தள்ளிப்பெரும்பூதம்போலப் பின்னேற்றுசெத்த
…ணம்போற்கிடந்துபுரளுவர்காண்பிறர்க் கிட்டுவைத்த
…ணம்போனபின்புவிவேகமுண்டாகுமப் பஞ்சைகள்வங்
…ணம்போதும்போதுங்கருப்பாதென்மாவையிற் காவலனே. ௫0

…வைக்குங்கூன்சிலைதொட்டானனங்க னிருவிசும்பில்
…வைக்குந்திங்கட்குடையெடுத்தான்றென்றற் றேருகைத்தான்
…ாவைக்குங்கண்மணிகஸ்தூரியீன்ற கருப்பன்வரை
…ாவைக்கும்பாவைக்கும்பூவைக்கும்போது வடுவைக்குமே. ௫க

…பான்னுகத்தார்பணிமாயோன்கரந்தைப் பொருப்பில்வரும்
…ன்னுண்முகங்கண்டனஞ்சாயல்போற்பெற வேண்டியன்றே
…ந்நாட்கமலமலர்கடன்மேரு வணிமயிலும்
…ன்னுலயனரிசங்கரன்வேலைத் தாங்கியதே. ௫உ

…ண்டைக்கொருத்தனைக்கூத்தாடும்பித்தனைக் குண்டுணியைக்
…ண்டக்கருப்பனைப்பிள்ளையைத்தின்னியைக் காணவயன்
…ண்டைக்கரத்தனைக்கண்ணப்பனெச்சிலை வாரியுண்ட
…ண்டைப்பறையனையோதேவனென்று பகருவதே. ௫௩

…ந்தங்கரும்பள்ளிபாசாங்குசத்தி கண்ணம்படைச்சி
…மந்தம்விடச்சிகுறத்திக்குமாமி நவில்வலைச்சி
…ந்தம்புழுக்கச்சிபாம்பணையோனுக்குத் தங்கச்சியாம்
…ந்தப்பரச்சியையோசிவகாமியென் றேத்துவதே. ௫௪

…லமேழளந்தநெடுமால்பணியு நிமலர்பொன்னம்
…லமேவுதில்லைப்பதிநடராயர் பனிவரையில்
…லமேதிமிங்கலமேசங்கமேநற் கயலினமே
…லமேசஞ்சலமேயென்று தீருமென் சஞ்சலமே. ௫௫

பொரடக்கயம்பிடியென்றுன்மதனுமிப் பூமையுமா
தரடக்கமுஞ்சற்றறிந்திலனேமலர்த் தாள்வணங்கா
முரடக்கடவுடக்கெடிமன்னர்வெற்றி முடிபிடுங்குங்
கரடக்களிற்றண்ணலேவல்லேமாங்கர் காளத்தியே. ருசு

கவியாகுமாதினைப்பெற்றேன் புலவன்கற் றேனணையாம்
செவியாரக்கேட்டங்குணர்வான்சகோதரன் செந்தமிக்கு
தவியாவருமையறியான்பதியவன் றுனிலையேல்
புவியாகுமண்ணுக்கு ளென்பலமாமந்தப் பூங்கொடிக்கே. ருஎ

சேராதவேடன்செருப்பாலடிக்கவுந் தீண்டவுந்தன்
நீர்வாயுமிழவுமுச்சிட்டம்போடவு நீண்டசிலைத்
தாராலடிக்கவுங்கண்ணீர்த்ததும்பவுந் தாய்தமர்கள்
ஆராகிலுமில்லையோ திருக்காளத்தி யப்பனுக்கே. ருஅ

ஒட்டாகவொட்டியுங்காற்பொன்னின்மாப்பொன் னுபாயமதாய்த்
தெட்டாதிரான்பணிசெய்யர்திரான்செம்பொன் மேருவினைக்
கட்டாகக்கட்டிக்கடுகளவர்நிறை காட்டவல்ல
தட்டானுக்கஞ்சியல்லோவணிந்தான்சிவன் சர்ப்பத்தையே. ருகூ

ஏராட்டும்பூந்தொங்கனமோகனக்காரற் கினியசுகம்
பாராட்டநாணினியாளல்லவேபசு மென்குழவி
தாராட்டவுஞ்சங்கிற்பால்விள்ளைக்கூட்டித் தடவிமஞ்சள்
நீராட்டமையிடப்போமோயெனக்குள்ள நேரமுமே. சுய

விருத்தம்.

மட்டாருந்தென்கணந்தைப்படிக்காசனுரைத்தமிழ் வரைந்தவே ட்டைப், பட்டாலேசூழ்ந்தாலுமூவுலகும்பரிமளிக்கும்பரிந்தவேட்டை த், தொட்டாலுங்கைம்மணக்குஞ் சொன்னாலும்வாய்மணக்குந் துய சேற்றில், நட்டாலுந்தமிழ்ப்பயிராய்விளைந்திடுமேயாட்டினிட நளினந் தானே.

வெண்பா.

ஆலெங்கேயங்கே யரும்பறவையாற்றுயிலும்
மாலெங்கேயங்கே மலர்மடந்தை-கோலஞ்சேர்
செங்கேதகைமணக்குஞ் செங்குன்றையூரனெங்கே
ஆங்கேயிரவலரெல் லாம். சுஉ

ஊரைச்சுடுமோ வுலகந்தனைச்சுடுமோ
ஆரைச்சுடுமோ வறியேனே-நேரே

பொருப்புவட்டமானமுலைப் பூவையரோயிந்த
நெருப்புவட்டமான நிலா, ௬௩

நற்றோரணவீதி நண்ணும்வல்லைக்காளத்தி
கற்றோர்தமக்களிக்கும் கையேகை-மற்றோர்கை
வேங்கைபலகைமுகை வேட்கைபுலகைநகை
காங்கையமுகைவிழு கை, ௬௪

போசநீபோர்புயலாப் பூமுழுதும்பொன்மாரி
வீசுவாயங்கதிலோர் விந்தேனும்-பேசுமென்மேல்
பட்டதில்லையெனவறுமை பாரக்குடையாகி
முட்டக்கவித்திடுத லால், ௬௫

சாலையரவிந்தங் கழுநீருடன்கலந்தால்
மாலையரவிந்த மயக்காதோ-பாலைப்
பழிக்கின்றமென்முலையீர் பாண்டியனுரை
அழிக்கின்றதென்ன வது. ௬௬

பாண்டியனூர்-கூடல்-அது-புணர்ச்சி,

ஆக-செய்யுள்-௬௬

பொய்யாமொழிப்புலவர்.

வாய்த்தலயிரபுர மாகாளியம்மையே
ஆய்த்தமணலி லணிவாயிற்-காய்த்த
கதிரைமாளத்தின்னுங் காளிங்கனேறுங்
குதிரைமாளக்கொண்டு போ, ௧

இவருபாத்தியாயர்,

பொதியிலகத்தியனுப் பொய்யாமொழியாய்ச்
சிதைவில்புலவர் சிகாமணியாய்த்-துதிசேருஞ்
செங்காட்டங்கோட்டத் துறையூரொனுந்தலத்தில்
தங்காட்டங்கொண்டிருப்பாய் தான், ௨

அகவல்,

வாழுசோழவேன் வாய்மொழிகேண்மோ
ஊழிநிலவெறி மாளிகையின்வயிற்
கட்டிளங்கணவன் கவின்பெறுசேக்கை
என்றறிமனைவி நெடிதுதுயில்கொளச்

செல்லக்கிடமி னெனக்கிடந்தருகெனேச்
சொல்லியநண்பன றனிச்செல்பவனோ
நானுமேகுவ னற்றுணையவர்க்கே, ௩

வெண்பா,

அன்றுநீசொல்லக் கிடவென்றாயாயிழையோ
டின்றுநீவா னுலக மேறினாய்-மன்றல்கமழ்
மானனைக்கும்வேல்விழியார் மாரனேகண்டியீர்
சினக்காசெல்லக் கிட, ௪

பூவேந்தர்முன்போற் புரப்பாரிலையெனினும்
பாவேந்தருண்டென்னும் பாண்மையாற்-கோவேந்தன்
மாறனறிய மதுராபுரித்தமிழோர்
வீறணையேசற்றே மித, ௫

உங்களிலேயானொருவ னெவ்வுவனோவொவ்வேனோ
திங்கட்குலனறியச் செப்புங்கள்-சங்கத்தீர்
பாடுகின்றமுத்தமிழ்க்கென் பைந்தமிழுமொக்குமோ
ஏடெழுதாரோரெழுவீ ரின்று, ௬

பொன்போலுங்கள்ளிப் பொறிபறக்குங்கானலிலே
என்பேதைசெல்லற் கியந்தனளே-மின்போலும்
மானவேன்முட்டைக்கு யாறுயதெவ்வர்போங்
கானவேன்முட்டைக்குங் காடு, ௭

முருகக்கடவுள்,

விழுந்ததுளியகரத் தேவேமென்றம்வீழின்
எழுந்துசுடர்சுடுமென்றேங்கிச் செழுங்கொண்டல்
பொய்யாதகானகத்திற் பெய்வளையுஞ்சென்றனளே
பொய்யாமொழிப்பகைஞர் போல். ௮

ஔவையார்.

ஐம்பொருளுநாற்பொருளு மூப்பொருளும்பெய்தமைத்த
செம்பொருளையெம்மறைக்குஞ் சேட்பொருளைத்-தண்குருகூர்ச்
சேய்மொழியதென்பர் சிலரியானிவ்வுலகில்
தாய்மொழியதென்பேன் றகைந்து. ௧

சேய்மொழியோதாய்மொழியோ செப்பவிரண்டுமொன்றே
வாய்மொழியையாரு மறையென்பர்-வாய்மொழிபோல்
ஆய்மொழிகள்சால வுளவெனினுமம்மொழியுஞ்
சாய்மொழியவென்பேன் றகைந்து, ௨

மதுரைச்சொக்கநாதர்.

கொங்குதேர்வாழ்க்கையஞ்சிறைத்தும்பி
காமஞ்செப்பாதுகண்டதுமொழிமோ
பயிலியதுகெழீஇயநட்பின்
மயிலியற்
செறியெயிற்றரிவைகூந்தலின்
நறியவுமுளவோநீயறியும்பூவே. ௰க

அ க வ ல்.

மதிமலிபுரிசைமாடக்கூடற்
பதிமிசைநிலவும்பாணிறவரிச்சிற்.
கன்னல்பயில்பொழிலாலவாயின்
மன்னியசிவன்யான்மொழிந்திடுமாற்றம்
பருவக்கொண்மூப்படியெனப்பாவலர்க்
கொருகையினுநிமையிறுதவியணிதிகழ்
குருமாமணிதிகழ்குலவியருடைக்கீழ்ச்
செருமாவுகைக்குஞ்சேரலன்காண்க
பண்பால்யாழ்பயில்பாணபத்திரன்
தன்போலென்பாலன்பன்றன்பால்
காண்பதுகருதிப்போந்தனன்
மாண்பொருள்கொடுத்து வரவிடுப்பதுவே. ௰உ

அங்கம்வளர்க்கவரிவாளிமெய்தடவிப்
பங்கப்படவிரண்டு கால்பரப்பி-சங்கதனைக்
கீர்கீரெனவறுக்குங்கீரனோவென்கவியைப்
பாரிற்பழுதென்பவன். ௰௩

நக்கீரர்.

சங்கறுப்பதெங்கள்குலஞ்சங்கரர்க்கங்கேதுகுலம்
பங்கமுறச்சொன்னாற் பழுதாமோ-சங்கை
அரிந்துண்டுவாழ்வோ மரனாரைப்போல
இரந்துண்டுவாழோமினி. ௰௪

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி.

கடியுண்டநெடுவாளைகராவிற்றப்பிக்
கயத்துக்குளடங்காமல்விசம்பிற்பாய
அடியுண்டவுயர்தெங்கின்பழத்தார்பூகம்
அலையுண்டுகுலைசிதறு மரலிநாடா

படியுண்டபெருமானைப்பரிந்துபாடிப்
பதம்பெற்றபெருமானேதமியேன்பெற்ற
கொடியொன்றுநின்பவனிக்கெதிரேசென்று
கும்பிட்டாளுயிரொன்றுங்கொடுவாளே. ௰௫

திருமங்கையாழ்வார்.

வருக்கைநறுங்கனிசிதறிச்செந்தேன்பொங்கி
மடுக்கரையிற்குளக்கரையின்மதிலிலோடப்
பெருக்கெடுத்துவண்டோலஞ்செய்யுங்காழிப்
பிள்ளையார்சம்பந்தப்பெருமாள்கேளீர்
அருட்குலவுமயிலைதனிலனலால்வெந்த
அங்கத்தைப்பூம்பாவையாக்கினேமென்
றிருக்குமதுதகவன்றுநிலவால்வெந்த
இவளையுமோர்பெண்ணாக்கலியல்புதானே. ௰௬

சேமங்குருகையோசெய்யதிருப்பாற்கடலோ
நாமம்பராங்குசனோநாரணனோ-தாமம்
துளவோவகுளமோதோளிரண்டோநான்கோ
உளவோபெருமானுக்கு. ௰௭

சங்கத்தார் அகவல்.

காலைஞாயிறுகடுங்கதிர்பரப்பி
வேலையுங்குளனும்வெடிபடச்சுவறித்
தந்தைதாய்மக்கண்முகம்பாராமல்
வெந்தசாதமும்வெவ்வேறருந்திக்
குணமுடனுளங்கொடுத்துறவாண்ட
கணவனைமகளிர்கண்பாராமற்
பழுத்தஉடலம்பசையறவற்றி
விழித்தறவிழியெலாம்வேற்றதுவிழியா. ௰௮

அறவுகையன்றிமறவுகைபெருகி
உறவறமொழிந்தவூழிகாலத்தில்
தாயிலார்க்குத்தாயேயாகியும்
தந்தையிலார்க்குத்தந்தையேயாகியும்
இந்தமாநிலத்திடுக்கண்டீர்
வந்துதோன்றியமாநிதிக்கிழவன்
நீலஞ்சேரிநெடுமாலனன்
ஆலஞ்செறியினன்றசடையன்

பிறந்தும்பிறர்கேடுநினையான்
பிறர்பொருள்வவ்வான்
மறந்தும்போகான்வாய்மையுங்குன்றான்
இறந்துபோகாதெம்மையுங்காத்தான்
வருந்தல்வேண்டாம்வழுதி
இருந்தனமிருந்தனமிடர்கெடுத்தனனே. ௰௯

திருமழிசையார்

கணிகண்ணன்போவென்றான் காமருபூங்கச்சி
மணிவண்ணா நீயிங்கிராதே-துணிவுடனே
செந்நாப்புலவன்யான் செலகின்றேனீயுமுன்றன்
பைந்நாகப்பாய்சுருட்டிக் கொள். ௨௰

ஆகசெய்யுள்-௫௩.

—*—*—

சொக்கநாதப்புலவர்.

——(*)——

சீர்கறுத்தமுகிற்காத்தான்கஸ்தூரிபூபனருள்சேயாவென்று, யோர்கறுப்புமில்லாததொண்டவளநாட்டிருக்குமுசிதவேளே, ஆர்கறுப்பனென்றுசொல்லியழைத்தாலு நாமுன்னை யன்பினாலே, பேர்கறுப்பணிறஞ்சிவப்பன்கீர்த்தியினால்வெளுப்பனெனப் பேசுவோமே.

பிள்ளைவயதினிற்கல்விகற்றோம்பின்பு
பெரியநரவாகனமும்பெற்றோம்பூமி
உள்ளளவுங்கீர்த்திநிலைநிறுத்திக்கொண்டோம்
ஒருகுறையுமில்லையினியுரைப்பக்கேண்மோ
தெள்ளிலகுசிதம்பரத்தைத்தெரிசித்தோம்பின்
சேற்கருங்கட்டளவநகைத்தெய்வயானை
வள்ளிபுணர்சிறப்பனையுந்துதித்தோமெங்கள்
மாவைவளர்கறுப்பவுன்னைவாழ்த்தினோமே.

எல்லப்பனம்மையப்பன்றருதிருவேங்கடராம னெழிற்சீராளன், வல்லக்கொண்டமனுடனேமாதைவெங்கடேசனைப்போல்வரிசைதந்தான்

செல்லத்தம்பியநுடனேமாவையில்வாழ்கநுப்டண்ணன்றெரு வீதிக்கே
பல்லக்குத்தாஙசுமந்தானதுநமக்கோராயிரமபொனபரிசுதானே. ௩

மெய்யிலேயொருபாதியுமைக்களித்தசெங்காட்டுவிமலனுரே, மை
யிலேதோய்ந்தவிழிச்சந்தனமானமுலைக்கறியையவளமாயாவி, வெயயலே
தான்சமைத்துக்கொடுத்ததிருந்தும்படைத்திருந்துகீதானினறு, கையி
லேமழுவெடுத்தாற்பொயயாமோபிள்ளைகொன்றகளவுதானே. ௪

துப்பரையுமரகதத்தின்கொழுந்தரையுமொன்றாகத் துலங்குமெ
ய்யா, செப்பரியபுலியதனைத்தரிக்குமக்காப்ஜியிற்சிவனேநீதான், அப்
பரையுமவிழுங்கியொருபிள்ளையுந்தின்றுநறுமலையோவின்னும், கப்பரை
ரயுங்கையுமாய்ப்புறப்பட்டாய் நலலதிருக்காட்சிதானே. ௫

அடிபட்டவர்கல்லாலு மெறிபட்டவரத்தனைக்குமாளாயந்தப், படிய
ட்டும்போதாமலுதைபட்டவரிப்படியுமபடுவாருண்டோ, முடிபட்ட சடை
புடையீர் கழுக்குன்றீர் முதற்கோணன் முட்டக்கோண, விடிபட்டு
பொருத்திருந்தீர்சிவசிவா வுமைத்தெய்வமென்னலாமே ௬

செல்லாருப்பொழில்புடைசூழ் புலியூரம்பலவாணதேவாவும்மை
க், கல்லாலும்வில்லாலுஞ்செருப்பாலும்பிரம்பாலுங்கடிந்துசாடும், எல்
லாருநல்லவரெனவெணணியருளீந்தவெதன்னவிகழ்ச்சியொன்றுஞ், சொ
ல்லாமன்மலராலவிட்டெறிந்தவனைக்காய்ந்ததென்னசொல்லுவீரே. ௭

கல்லாலேயிடமருவுந்தியாகையாவுமதிடத்தினியாயங்காணேம, க
ல்லாலேயெறிந்தோர்க்குஞ் செருப்படியாலுதைத்தோர்க்குங் கடிந்து
போரில்வில்லாலேயடித்தோர்க்குங்கொடுத்தீரேயல்லாமல் விழிநீர்சோ
ர, எல்லாமுனசெயலெனறேயிருப்போருக்கியாதேனுமீகிலீரே ௮

பண்காணுந்தமிழ்ப்புலவீரினத்தோடேயினஞ்சேரும்பரிசேபோ
லத், தண்காவிமலர்த்தடஞ்சூழ்காவிரிநாட்டொருபுதுமை சாற்றக்கேளீ
ர், கண்காணநரையான்மேல்வெண்காடைவீற்றிருக்கக் கண்டோமந்த
வெண்காடை யிடப்புறத்தே பச்சையன்னங் கலந்திருக்கும் விதங்கண்
டோமே, ௯

இந்திரன்கலையாபெண்மருங்கிருந்தானக்கினியுதாம்விட்டகலான்
எமனென்னைக்கருதானரனெனக்கருகிருநிலவங் தென்னையென்செய்தான்

அங்கமாம்வருணனிருகண்விட்ட கலானகத்தினின்மக்களும்யானும்
அங்கமாதகுமுத்தினைக்கொள்வோம் யாரெதிரெமக்குளாருலகிற்
சங்கதமிந்தவரிசையைப்பெற்றுக் கரித்திராசனை வணங்கித்
தலைசெயுமெம்மைநிலைசெயதங்கீர்த்திச் சானுவகோப்பையனுதவும்
மங்கரபுயத்தான்றிப்பையராயன் மகிழ்வொடுவிலையிலாவன்னேன்
வாக்கினுற்குபேரனுக்கினனவனே மாசிலீசானபூபதியே. ௰

வண்டுகின்றடியதொங்கலோகுணக்கெழுந்திடுமெனிலமோ
மன்னுநூபுரமோபயோதர மூருவானவர்கணிகையோ
அண்டர்பூபதிவனிதையோமுக மமுதவாயிதழ்த்துப்பியோ
அரிகையாயுதமோபிறந்திட மன்னனென்னவுலாவுவீர்
கொண்டநண்புமுதாரமுந்தவ ருதகோகனகானனன்
குத்திபல்லவராயமேரு குணுளதிப்பையன்வரையின்மேல்
துண்டவெண்பிறைவேணிகச்சிலை நாணெனப்புகலாவிடன்
தாரமோவதிபாரமோவொரு சேரனுக்கொருதொங்கலே. ௰௧

குணக்கெழுந்திடுமெனிலம்-கீழ்காற்று-கொண்டல்-மேகம் ஓடி நூபுரம்-சிலம்பு-மலை-கொங்கை-வானவர்கணிகை - அரம்பைவாழைதொடை அண்டர்பூபதிவனிதை-சசி-சக்திரன்-முகம்-துப்பி வண்டுதேன்-இதழ் அரிகையாயுதம்-ஆழி-திருப்பாற்கடல்-துண்டவெண்பிறைசூடி-கைச்சிலைநாண்-ஆதிசேடன்-வாசுகி-வா-சுகி-என்னுவிடன்-சேரன்தொங்கல்பனை-மடலேறுவேனென்பது-கருத்து,

சந்திரனுக்குடலூனந்தனதனுக்கோர் கண்ணூனந்தருவிகீழல்
இந்திரற்கோபக்குறியாமியமனுக்கோ புழுக்காலாமிரவியின்ற
மைந்தனுக்கோகான்முடமாம் வனசனுக்கோர்தலைகுறையாய் வாழ்வா
பந்தமுளமானிடரை விதிவிடுமோவாலவாயப்பதியுளானே. [ராயின்

கட்டளைக்கலித்துறை.

அட்டாவதானமுந்தொல்காப்பியமு மகப்பொருளும்
கொட்டாதிதொடடைப்ரபந்தமெல்லாநம்மைச் சொல்லச்சொல்லி
ஒட்டாரங்கட்டிநம்பல்லக்குக்கொம்பையொடித்தெறிந்த
தட்டாரப்பையலரிகரபுத்ரனைச் சண்ணினனே. ௰௩

பண்டனைப்பண்டனையோதுபெம்மானைப் பனிவரைக்கோ
தண்டனைதண்டனைசெய்யுமுத்தண்டனைத் தண்டனைமு
தண்டனையண்டர்தொழுந்திருமாற்பேறமர்ந்தமணி
தண்டனைக்கண்டனையாயினெஞ்சேமுத்தி கண்டனையே. ௰௪

துளைபடுமாமரமோரேழுமெய்தவன் றாதுகவி
உளைபடுவாரிதியொன்றேகடந்த தொளிர்தரள
வளைபடுவாவிமணவைமன்கூத்தன் வகுத்தகவி
தலைபடுகாலுடனேகடலேழையுந் தாண்டினதே. ௰௫

துங்காதரர்தலமெங்குமொருமிக்கத் துய்ந்தநர
சிங்காதராதரந்தானிந்தெனல்லச் சேலம்வந்த
கெங்காதராநின்புகழ்கேட்டசைப்பன் கிரீடமென்றே
வெங்காதராவுக்குச்செய்தானிலைமலர் வேதத்தனே. ௰௬

புரசைவடமலையப்பாவிருட்கயம் பூண்டுகொண்டு
முரசைவடமலையப்பாலுஞ்சொல்ல முழக்கஞ்செய்தோய்
சிரசைவடமலையப்பாம்பின்வைத்துத் திருக்கண்வளர்
இரசைவடமலையப்பாவிருப்பாருக்கோ ருந்திரனே ௰௭

சோதித்தவரிவிழிக்கோபுரவில்லை தூயகுழல்
கோதிச்சவரிமுடிக்கவரியாள்கொண்ட கோலமென்றே
நீதிச்சவரிபெருமாளென்றே நினைந்துருகப்
போதிச்சவரிவட்காரோவறிகிலன் பூங்கொடியே ௰௮

சொல்லுக்கினியகழுக்குன்றரேயுமைச் சொல்லவென்றால்
அல்லல்பிழைப்புப்பிழைத்துவிட்டீர்முப் புராதியர்மேல்
வில்லைக்குனித்தெய்யமாட்டாதகீரந்த வேளைதனிற்
பல்லைத்திறந்துவிட்டீரிதுவோவும் படைத்தொழிலே. ௰௯

துயிலையிலேயிடர்துன்னையிலே தெவ்வர்குழையிலே
பயிலையிலேயிருட்பாதியிலேபசும் பாலனத்தை
அயிலையிலேவயதாகையிலே நமக்கார்துணைதான்
மயிலையிலேவளர்சிங்காரவேலர் மயிலையிலே. ௨௰

போதாசிவருகுநாதாகலவை புழுகொடுசெவ்
வாதாந்தகொங்கைக்குறமாதுவள்ளிக்கு வாய்த்திடுமின்
பாதாருகற்செற்றவேல்விடுத்தாலென் பகையையறுக்
காதாமனமிரங்காதாசிவகிரிக் காங்கேயனே ௨௧

காப்பிள்ளைபிள்ளைக்கறிக்கிச்சைப்பட்டுவையைக்கரைமேன்
மாப்பிட்டுவந்தமயிலேசனேமலையானநின்னைக்
கூப்பிட்டுநின்றுகுனிந்தொருகோலக் கொம்பாற்றடவிப்
பூப்பட்டகண்ணிச்சயமாக்கினுன்மைப் புயல்வண்ணனே. ௨௨

உம்பரைவாழ்வித்ததஞ்சங்கண்டோமொண்புரமெரித்த
அம்பரையேற்றியசூலங்கண்டோமருளுங்குறைவில்
நம்பரைபாகமுங்கண்டோமவர்திரு நாமஞ்சொல்லா
வம்பரையுங்கண்ணிற்கண்டோம்வெண்காடனை வாழ்த்துங்களே உ௩

மாடேறுதாளுமதியேறுசென்னியு மாமலரோன்
ஓடேறுகையுமுடையார்தமக்கிட மோங்கியநெற்
சூடேறுசங்கஞ்சொரிமுத்தைமுட்டையென் றேகமலக்
காடேறுமன்னஞ்சிறகாலணைக்குங் கழுக்குன்றமே. உ௪

நெருப்புக்கறுக்கச்சிவப்புள்ளமேனியர் நீள்கனகப்
பொருப்பங்கனித்துப்புரமெரித்தார்க்கிடம்போர்க்களிற்றின்
மறுப்புக்கண்முத்தும்வளர்கழைமுத்தும வளைக்கண்முத்தும்
கருப்புக்கண்முத்துமதிக்குலங்காட்டுங் கழுக்குன்றமே. உ௫

ஆலங்கிடக்குமனத்தார்க்கொருகன் றியம்பிவிட்ட
கோலங்கிடக்குங்கிடக்குங்கண்டாய் குறையாதகுண
சீலங்கிடக்குமனத்தார்க்கொருநன்றீ செய்யில்வெகு
காலங்கிடக்குங்கண்டாய் வணிகர் செந்தில்காத்தவனே. உ௬

வெண்பா

வேளுக்குவாம்பரியும் வில்லுக்குநீலமுஞ்சேல்
வாளொக்குங்கண்டம்வார் வாய்க்காடும்-நாளும்
மருதப்பனையே வளர்த்துவிட்டதாலே
மருதப்பனையே வணங்குவார், உ௭

சிந்தாமணிசங்கு தேனுமலர்த்தாமரைசேர்
ஐந்தருவுநின்னவே யாயிருக்க-வந்தேதான்
கச்சவிடமேயுண்ட கண்டாகடைதோறும்
பிச்சையிரந்துண்டதென்ன பேசு. உ௮

அந்தக்கார்வந்துமய லாற்றுவாரன்னையிடு
வந்திக்கார்வந்து வழக்குரைப்பார்-நந்திக்கார்
கச்சிக்காளத்திக்கா காதலுரைப்பார்கனக்க
கச்சிக்காளத்திக்கார் காண். உ௯

இருப்போமென்றாலு மிராதுளமானேயிக்
கருப்போமென்றாலுங் கசக்கும்-விருப்பாரும்
காசண்முகனைக் கடல்புடைசூழ்கோவளம்வாழ்
மாசண்முகனை மறந்து. ௩௰

வாரவிளநீர்சுமக்கப் பண்டேபோறாதவிடை
ஆரவடஞ்சுமக்க வாற்றுமோ-நேரே
புடைகனத்தகொங்கையின்மேற் பூங்களபஞ்சாந்தி
இடைக்கனத்தம்வைத்தவரா ரின்று. கூக

வெங்காயஞ்சுக்கானால் வெந்தயத்தாலாவதென்ன
இங்காருமங்கிருப்பா ரிச்சரக்கை-மங்காத
சீரகத்தைத்தந்தீரேற் றேடேன்பெருங்காயம
ஏரகத்துச்செட்டியாரே. கூஉ

என்னெஞ்சுகல்லாகு மென்றறிந்தக்கல் லுமையால்
பொன்னஞ்சரணம் பொருந்தின்றே-முன்னாள்
இடத்தாளையம்மியின்மே லேற்றுக்கவக்காடா
இடத்தாளையஞ்சாதே யின்று. கூ௩

முன்னேயிரண்டுமுலை முற்றியபின்னாலு முலை
என்னேரவென்மதலைக் கெட்டுமுலை-எந்நாளும்
பைந்நாகஞ்சூழ்மதுரைப் பாணியின்பாகனுக்கின்
றென்னாகமென்னாமினி கூச

கங்கையொருத்தியையு நாமிருவர்மூவரையும
பொங்குமமளிபொறுக்குமே-சங்கம
குழையவ்ராவ்பாயுங் குருநாடர்கோவே
பழையவராலென் பயன். கூ௫

கங்கைபயண நமக்கென் றுரைத்தளவில
அங்கம்பசலைபிற மானதே-செங்கை
வளைநெகிழப்பாகி மறுத்தேனென்றோத
உளநெகிழப்பாகி யுடைந்து. கூ௬

உன்னுயிருமென் னுயிரு மொன்றென்பதின்றறிந்தேன்
மன்னுபுகழ்மச்சத்தார் மன்னவா-உன்னுடைய
பொன்னாகத்தெய்கையாதம போகககச்சின்னங்காண்
டென்னாகத்தேயிரிகையால் உஎ

ஒருவர்க்கிடமா யுகந்திருந்தபாயல்
ஒருவர்க்கிடமாயதென்னு-மருவலரைக்
கன்னாட்டவின்னாட்டுங் கண்டன்கரிகாலன்
தன்னாட்டிது புதுமைதான். கூஅ

அம்பலவா ணின்றொருகா லாடினுல காதோ
உம்பரெலாங் கண்டதெனக் கொப்பாமோ-சம்புவே
வெற்றிப் பதஞ்சலிக்கும் வெம்புலிக்கு நித்தியமே
ஒற்றிப் பதஞ்சலிக்கு மூர். ௩௯

மாதாவுடன்சலித்தாள் வல்வினையேன் காற்சலித்தேன்
வேதாவுங் கைசலித்து விட்டானே-நாதா
இருப்பையூர் வாழ்சிவனே யின்னமோ ரன்னை
கருப்பையூர் வாராமற் கா. ௪௰

இத்தனிடைக் கிற்பதரி தென்றிடையு மானை
சந்தேகமாகச் சமைத்தாளோ அந்தவயன்
பாரதிரா மன்னவரையிற் பைங்கொடியீர் கொங்கையின
நீரதிரா கண்ணடமினவீர். ௪௧

காளத்தி கண்டத்தே காளத்தி வெற்றியிலே
காளத்தியுன்றன் கரத்திலே-காளத்தி
அங்கமெங்கும் வெவ்வழலை யாற்றிநுண்ணோணப்பூங்
கங்கையெனு மபெண்ணொருத்தி கண்டு. ௪௨

மேவிலுடனே விடியும் விடாது
கோவைமணிமார்பனை கூடாநாள்-தேவர்
இரண்டா தரிக்கின்ற தென்னரங்கமாலே
இரண்டாலு மபொல்லா திரா. ௪௩

ஆக செய்யுள் ௪௩,

—*—

அம்மானை.

—(*)—

சித்தம்பூர் வாழுஞ் சிவனளித்த பிள்ளையார்
மெத்தப் பெருவயிறு வீங்கினர் காணம்மானை
மெத்தப் பெருவயிறு வீங்கினரே யாமாயின்
இத்தரையின் மீதவருக் கேச்சலவோ வம்மானை
இரவுபகல் குண்டுணிக்கிங் கேச்சுண்டோ வம்மானை. ௧

விருப்பாரும் பூஞ்சோலை மேவு திருவரங்கர்
திருப்பாற் கடலுடைய செல்வர் காணம்மானை
திருப்பாற் கடலுடைய செல்வரே யாமாயின்

இரப்பார்க்குப்பொன்கொடுத்த தென்னமதியம்மானை
என்றல்லோமன்னனுண் டிருந்தனர்காணம்மானை. ௨

ஆதாரமாகுடந்தை யாதிகுமரேசுரனார்
கோதாடுமன்மதனைக் கொன்றெரித்தாரம்மானை
கோதாடுமன்மதனைக் கொன்றெரித்தாராமாயின்
மாதாபிதாக்கள்பழி வாங்காரோவம்மானை
வாங்குதற்குமுன்வாயின் மண்விழுந்ததம்மானை. ௩

தொல்லுலகிலெல்லலோருஞ் சொன்மாங்கனியொன்று
நல்லதொருகாஞ்சி நகரிலுண்டோவம்மானை
நல்லதொருகாஞ்சி நகரிலுண்டோயாமாயின்
எல்லார்க்குந்தானே யினிக்குமோவம்மானை
இனித்திருக்குமொருவேளை யெரித்திருக்குமம்மானை. ௪

மட்டுவார்கூந்த லுமையரண்மணமகிழ்க்
கட்டுமாவொன்றுளது கச்சியிலேயம்மானை
கட்டுமாவொன்றுளது கச்சியிலேயாமாயின்
இட்டமாநற்கனிகா யில்லையோவம்மானை
இல்லாமற்கல்லா லெறிவாரோவம்மானை. ௫

கல்லாலின்கீழிருக்குங் காளத்திநாதருக்குப்
பொல்லாச்சிலந்தி புகுந்ததுகாணம்மானை
பொல்லாச்சிலந்தி புகுந்ததுவேயாமாயின்
வல்லாளொருபணிக்கன் வாரானோவம்மானை
வந்தல்லோபண்டு வடுபட்டதம்மானை. ௬

ஆரத்தடல்வயல்சூழாமாதைவாழழகர்
தாரொத்தமேனி தழலொத்ததம்மானை
தாரொத்தமேனி தழலொத்ததாமாயின்
ஈரக்கங்காநதியா னிருப்பதேனம்மானை
ஈரம்பெருநெருப்புக் கில்லையேயம்மானை. ௭

மாசிலாத்தென்விரிஞ்சை மார்க்கசகாயலிங்கர்
வேசியர்பாற்றூதுசொல்லி மீண்டனர்காணம்மானை
வேசியர்பாற்றூதுசொல்லி மீண்டனரேயாமாயின்
வீசழனைவெட்கமவர்க் கில்லையேயம்மானை
இல்லாமற்றலையிரக்க மேன்வந்ததம்மானை ௮

வற்றுதவையயிலும் வாள்விஜயன் தன்கையிலும்
பற்றுமலண்ணலடிபட்டனர்காணம்மானை
பற்றுமலண்ணலடி பட்டனரேயாமாயின்
பெற்றாரில்லாதசிறு பிள்ளையோவம்மானை
பிள்ளைமதியுடைய பித்தர்காணம்மானை ௯

பூங்காவனஞ்சூழும் புள்ளிருக்கும்வேளூரான்
பாங்கானதென்மதுரைப் பாணன்காணம்மானை
பாங்கானதென்மதுரைப்பாணனேயாமாயின்
தாங்காதிறையெடுத்துத் தைப்பனோவம்மானை
தையலுக்குநல்ல சமர்த்தன்காணம்மானை ௰

இப்பூமிதன்னிலியல்பாந்திருத்தணியில
முப்பூவிளையு முருகருக்கேயம்மானை
முப்பூவிளையு முருகருக்கேயாமாயின்
அப்பவருக்கங்கே யரிதல்லோவம்மானை
அவர்க்குமுகமாறுனு லப்பரிதோவம்மானை ௰௧

மாந்தரொடுவிண்ணோர் வணங்குதணிகாசலத்தான்
போந்துதலையோட்டிலிரப் போன்மகன்காணம்மானை
போந்துதலையோட்டிலிரப் போன்மகனேயாமாயின்
காந்திவிடுமாடகப்பொற் காசரிதோவம்மானை
கல்லாரவெற்படைந்தாற் காசரிதோவம்மானை ௰௨

பாலாறுசேறும பரமர்திருவிற்கோலா
நாலாறுசேரி கடுப்புகுந்தாரம்மானை
நாலாறுசேரி கடுப்புகுந்தாராமாயின்
தோலாமையோடெலும்பு தொட்டதுண்டோவம்மானை
தொட்டனரென்றேமறையோர் தொட்டிலர்காணம்மானை ௰௩

கோணமலையுடைய கோதையிடப்பாகனுர்
சேணுடர்போற்றுதிரு வம்பலர்காணம்மானை
சேணுடர்போற்றுதிரு வம்பலரேயாமாயின்
ஏனுதிமால்பிரமர்க் கெட்டாரோவம்மானை
இடைமதிக்குங்குசமதிக்கு மெட்டுவரோவம்மானை ௰௪

அண்டரெல்லாம்போற்றுகின்ற வண்ணுமலைநாதர்
கண்டொருபெண்பாதியுடல்கைக்கொண்டாரம்மானை

கண்டொருபெண்பாதியுடல் கைக்கொண்டாராமாயின்
எண்டவிடமெல்லாமே யூராதோவம்மானை
ஊருமென்றேயுண்ணாமுலைபாகனம்மானை. ௰௫

தேவாதிதேவன் திருவல்லிக்கேணியண்ணல்
ஓவாப்பெருஞ்செல்வ முற்றவன்காணம்மானை
ஓவாப்பெருஞ்செல்வ முற்றவனேயாமாயின்
பூவாளுமாவலிபாற்போவதேனம்மானை
போனகதைகேட்கிலது பூதானமம்மானை. ௰௬

வில்வந்திருடிச்சடிலமேவுமயிலேச்சுரனார்
செல்வந்தழைந்தநின்ற செல்வர்காணம்மானை
செல்வந்தழைந்துநின்ற செல்வரேயாமாயின்
இல்லங்கடோறு மிரப்பதேனம்மானை
இரந்தார்விதிதலைவந் தேறலாமம்மானை ௰௭

தீமைக்கடல்விடத்தைத்தேர்ந்தவிரிஞ்சேசுரனார்
வாமத்தொருமயிலை வைத்தனர்காணம்மானை
வாமத்தொருமயிலை வைத்தனரேயாமாயின்
ஏமமுடிமேலாவ தேறுமோவம்மானை
ஏறுதோவன்புற்றிருந்தக்காலம்மானை ௰௮

இவருக்குங்காண்பரியவிசாமதுரேசர்
விருதுகட்டியங்கமவெட்டி வென்றனர்காணம்மானை
விருதுகட்டியங்கம்வெட்டிவென்றனரேயாமாயின்
அருமையுடம்பிருகூ றுவதேனம்மானை
ஆனாலுங்காயமில்லை யையரிவர்க்கம்மானை ௰௯

அடர்ந்துவாழுங்குடந்தை யாராவமுதர்
மடந்தைபாகர்க்கேரு மாடுகாணம்மானை
மடந்தைபாகர்க்கேரு மாடுதானுமாயின்
கடந்தபாதமிரண்டும் காணாரோவம்மானை.
கண்ணிரண்டும்பூவானாற் காண்பாரோவம்மானை ௨௰

கொண்டறிகற்சோலைவளர் கும்பபுரிவாழரனார்
பெண்டுகளைச்சுமந்த பித்தர்காணம்மானை
பெண்டுகளைச்சுமந்தபித்தரேயாமாயின்
கண்டவிடந்தங்குங் கருத்தரோவம்மானை
கண்டவிடந்தங்குங் கருத்தர்தாமம்மானை ௨௧

தெண்டிரைசூழ்தில்லைச் சிவகாமித்தாயாருக்குக்
கண்டமெல்லா ஞானக்கரும்பதுகாணம்மானை
கண்டமெல்லாஞானக் கரும்பதுவேயாமாயின்
கண்டர்பிரானாலைதனிலாடாரோவம்மானை
ஆடிப்புலியூ ரமர்ந்தனன்காணம்மானை. ௨௨

விருத்தசடைத்தில்லைநகர் மேவுஞ்சிதம்பரற்கு
வருத்தமிகுமொருகால் வாதமல்லோவம்மானை
வருத்தமிகுமொருகால்வாதமேயாமாயின்
பொருத்தகடனஞ்சாற் பிழையாரோவம்மானை
பிழைத்தல்லோநடமாடிப் பேருற்றாரம்மானை ௨௩

விரிந்தபுகழ்புள்ளிருக்கும் வேளூர்வயித்தியனார்
பரிந்துவினைதீர்க்கவல்ல பண்டித காணம்மானை
பரிந்துவினைதீர்க்கவல்ல பண்டிதரேயாமாயின்
மருந்துவிலைக்கூலி வாங்காரோவம்மானை
வாயிலேமண்போட்டு வாங்குவர்காணம்மானை. ௨௪

பாட்டுவரிச்சுரும்பர் பாடுஞ்சிதம்பரனார்
மாட்டிடையன்றேடமன்றி லாடெடுத்தாரம்மானை
மாட்டிடையன்றேடமன்றி லாடெடுத்தாராமாயின்
ஆட்டுக்காரன்னை யறிந்ததோவம்மானை
அறிந்தான்காண்காற்புலியு மறைப்பாம்புமம்மானை ௨௫

இன்னதிதுவென் றிறைவன்றிறமதனைச்
சொன்னமறையுந் துணிந்தறியாதம்மானை
சொன்னமறையுந் துணிந்தறியாதாமாயின்
கன்னிவனத்திடையே காணலாமம்மானை
கண்டார்பிரிதென்றுங் காணார்காணம்மானை ௨௬

மாலறியாக்கள்ளனவன் வந்துமன்றுளேபுகுந்து
கோலமுடனெடுத்துக் குன்றொளித்தானம்மானை
கோலமுடனெடுத்துக் குன்றொளித்தாராமாயின்
காலுதலைதோலெலும்புகண்டதுண்டோவம்மானை
கண்டல்லோவிருகழுகு காத்திருப்பாரம்மானை ௨௭

கற்றைச்சடைமுடியார்கச்சியேகம்பருக்கு
நெற்றிக்கண்ணொன்று நெருப்பதுகாணம்மானை
நெற்றிக்கண்ணொன்று நெருப்பதுவேயாமாயின்

பற்றிச்சடையிற் படாதோவம்மானை
படருமென்றேகங்கை பதிவிருந்தாளம்மானை உஅ

செம்பொன்மலைவெள்ளிமலை சேரவிருண்டிருக்க
கம்பர்விரும்புவதுங் கஞ்சிகாணம்மானை
கம்பர்விரும்புவதுங் கஞ்சியேயாமாயின்
அம்புவியெல்லாமடக்க மன்னமெங்கேயம்மானை
அன்னந்திருக்கம்பை யாற்றிலுள்ளதம்மானை உகூ

ஈசன்பசுவாகி யேமனொருகன்றாகி
வீசுபுகழாரூரின் வீதிவந்தாரம்மானை
வீசுபுகழாரூரின்வீதிவந்தாராமாயின்
காசளவுபாலுங் கறவாதோவம்மானை
கன்றையுதைகாலி கறக்குமோவம்மானை ஙய

ஒற்றியூர்தியாக ரொருபெண்பாற்சுந்தரரை
உற்றுநீசத்தியம்பண் ணென்றுளித்தாரம்மானை
உற்றுநீசத்தியம்பண் ணென்றுளித்தாராமாயின்
குற்றமுண்டோவன்பர்மேற் கோபமோவம்மானை
கோபமேதோமகிழ்வாய்க் கொண்டிருந்தாரம்மானை ஙக

அக்கரவம்பூண்டிருந்த வங்கயற்கண்ணம்மைபங்கர்
கைக்கொண்டுசெத்தகன்றைக் காவிவந்தாரம்மானை
கைக்கொண்டுசெத்தகன்றைக் காவிவந்தாராமாயின்
சொக்கர்மதுரைக்குந்தோட்டியோவம்மானை
தோட்டியென்றேகாமனையுஞ் சுட்டெரித்தாரம்மானை ஙஉ

ஆரவயல்சூழருணையண்ணாமலைநாதர்
பேருலகில்வண்ணாரப் பெண்கொண்டாரம்மானை
பேருலகில்வண்ணாரப்பெண்கொண்டாராமாயின்
சாரும்புடவையெல்லாந்தப்பினரேவம்மானை
தப்பினர்தாருவனத்தார்புடைவையமமானை ஙங

திருப்பாதிருப்புலியூர்ச்செல்வர்சிவக்கொழுந்தார்
கருப்பாஞ்சிலையானைக் காய்ந்தனர்காணம்மானை
கருப்பாஞ்சிலையானைக் காய்ந்தனரேயாமாயின்
ஒருத்திக்கிருவருடன்கலப்பேனம்மானை
கலவாரோகன்னிவனங் காவல்கொண்டாலம்மானை ஙச

மன்றாடியவெங்கண் மாமாசிலாமணியார்
நன்றான முல்லைக்குநாயகர்காணம்மானை
நன்றான முல்லைக்கு நாயகரேயாமாயின்
குன்றாமற்பெண்ணொங்கே கொண்டனர்காணம்மானை
கொண்டபெண்ணோநல்ல கொடியிடைச்சியம்மானை ௩௫

சுந்தரஞ்சேர்தென்குடந்தை சோமநாதப்பெருமான்
கந்தரிடமாமிதனைக் கைப்பிடித்தாரம்மானை
கந்தரிடமாமிதனைக் கைப்பிடித்தாராமாயின்
இந்தவுலகுதனுக் கேற்குமோவம்மானை
ஏற்குமென்றேணையின்மழு வேந்தினர்காணம்மானை. ௩௬

அட்டதிக்கென்கன்னிவனத் தாரப்பரைக்கடலில்
இட்டகற்றூணோடுகரை யேரவிட்டாரம்மானை
இட்டகற்றூணோடுகரை யேரவிட்டாராமாயின்
விட்டகற்றூணீரின் மிதக்குமோவம்மானை
மிதவாதோமுன்வனைந்துவில்லானுலம்மானை ௩௭

தக்கைபிடித்தரியத் தாயானவள்சமைக்க
வெந்தவிடக்குயந்து மீண்டதுகாணம்மானை
வெந்தவிடக்குயந்து மீண்டதுவேயாமாயின்
மைந்தனுறுப்பு மணத்ததோவம்மானை
மாதையரன்வல்லபத்தால் மணந்ததுகாணம்மானை ௩௮

காணொன்றாஞ்சிருக்கு கற்சாபங்கற்சாபம்
பாணந்தான்மண்டின்ற பாணங்காணம்மானை
பாணந்தான்மண்டின்ற பாணமேயாமாயின்
சேணார்புரமெரித்த சேவகமேதம்மானை
சேவகத்தைச்சொல்லச் சிரிப்பல்லோவம்மானை ௩௯

பொன்றிரணுஞ்சித்திரஞ்சூழ் பூம்புகலூர்தன்னில்வளர்
தந்திமுகன்பெதுவயிரன் சப்பாணியம்மானை
தந்திமுகன்பெறுவயிரன் சப்பாணியாமாயின்
இந்தவயிற்றுக் கிரையெங்கேவம்மானை
என்றல்லோவீச னிரக்கலுற்றானம்மானை ௪௰

தென்னாருபுகழ்படைத்த திருமுட்டத்தெம்பெருமான்
உள்ளநிலமெல்லாமுழுதுண்டாரம்மானை

உள்ளநிலமெல்லா முழுதுண்டாராமாயின்
கள்ளனிவனென்றுசொல்லிக் கட்டுவதேனம்மானை
கட்டாரோபோரிற் கதிர்மறைத்தாலம்மானை ௬௧

அடுத்ததிருக்காவிரிசூழணியரங்கரெப்போதும்
எடுத்ததிருக்கோயிலைவிட் டெழுந்திராரம்மானை
எடுத்ததிருக்கோயிலைவிட் டெழுந்திராராமாயின்
படுக்கையிலேவிடந்தீண்டிப்பட்டனரோவம்மானை
பட்டனரென்றல்லோ பருந்தெடுத்ததம்மானை ௬௨

மட்டுற்றசோலை மதுராபுரிச்சொக்கர்
பிட்டுக்குமண்சுமந்த பித்தர்காணம்மானை
பிட்டுக்குமண்சுமந்த பித்தரேயாமாயின்
ஒட்டத்தொழிலவர்க் குள்ளதோவம்மானை
உள்ளன்பிலாதவருக் கொட்டார்காணம்மானை ௬௩

நீண்மதிசூழாயவளர்நீலகண்டரேசுரனர்
சேணுயர்ந்தகீர்த்தித்தியாகர்காணம்மானை
சேணுயர்ந்தகீர்த்தித் தியாகரேயாமாயின்
காணக்கொடைக்கொடிதான் கட்டினரோவம்மானை
கையாற்சொன்னகொடியைக் கட்டினர்காணம்மானை ௬௪

அம்புலியூரென்னு மணிகொள்சிதம்பரத்தே
வெம்புலியொன்றெங்கானு மேவுங்காணம்மானை
வெம்புலியொன்றெங்கானு மேவுமேயாமாயின்
அம்பலத்தைதான்விட் டகலாதோவம்மானை
ஆட்டைவிட்டுவேங்கை யகலுமோவம்மானை ௬௫

புட்படியுநாரணன்போற் பூவைவேங்கடாசலன்வேள்
மட்படியில்வாழும வைத்தியன்காணம்மானை
மட்படியில்வாழுமவைத்தியனேயாமாயின்
கட்படுநோயதீரக் காணபானோவம்மானை
காண்பானிவனுங் கடைமருந்தாலம்மானை ௬௬

செல்லார்வலஞ்சுழியிற் செங்கழுநீர்பிள்ளையார்
எல்லார்க்குநல்லவரமீவார்காணம்மானை
எல்லார்க்குநல்லவர மீவரேயாமாயின்
தொல்லுலகிலுள்ளோர் துதியாரோவம்மானை
துதிக்கையவர்தமக்குச் சொந்தமன்றோவம்மானை ௬௭

தெங்குபுகழ்தென்மயிலைச் சிங்காரவேன்முருகர்
வேங்கைவனத்திலன்று வேட்டைவந்தாரம்மானை
வேங்கைவனத்திலன்று வேட்டைவந்தாராமாயின்
பாங்காகவேமுயன்மான் பற்றினரோவம்மானை
பற்றினரோமான்கற்றைப் பாரறியவம்மானை. ௪௮

[illegible]டவாறுசூழவரும் வாழ்மயிலின்வாகனனார்
விடமானெலும்புகொண்ட வேடன்மகனம்மானை
விடமானெலும்புகொண்ட வேடன்மகனாமாயின்
அடைவானவள்ளி யறியாளோவம்மானை
அம்மான்மகளறிந்தா லச்சமுண்டோவம்மானை. ௪௯

திருச்சிராப்பள்ளியான் செட்டிமகட்காவேடம்
தரிச்சுமருத்துவஞ்செய் காயானாரம்மானை
தரிச்சுமருத்துவஞ்செய் தாயானாராமாயின்
மருத்தெண்ணயர்க்கிங்ஙின் மணவிலையேயம்மானை
மட்டுவார்குழலிருந்தாள் மணமரிதோவம்மானை. ௫௰

நாடுந்திருச்சமபு நாதர்க்கிருப்பிடத்தில்
ஓடுஞ்சலம்பெருகி யூற்றெடுத்ததம்மானை
ஓடுஞ்சலம்பெருகி யூற்றெடுத்ததாமாயின்
நாடுமொருசிலந்தி நண்ணினதோவம்மானை
நவைதீரொருசிலந்தி நண்ணினதுண்டம்மானை. ௫௧

வண்ணரியகாஞ்சியில்வா ழேகாம்பரநாதர்
அண்ணறிருமேனியெங்கு மாகாசமம்மானை
அண்ணறிருமேனியெங்கு மாகாசமாமாயின்
வண்ண முலைமார்பின் வடுப்படுமோவம்மானை
மாவடியில்வாழ்பவர்க்கு வடுவரிதோவம்மானை. ௫௨

பூங்கொன்றைநாதன் புகழ்ச்சியேகம்பன்
சேங்கண்ணின்மீதேறுஞ் செல்வன்காணம்மானை
சேங்கண்ணின்மீதேறுஞ் செல்வனேயாமாயின்
மாங்கண்ணின்கீழிருக்க வந்ததேனம்மானை
வந்தல்லோவிவ்வாறு வடுபட்டதம்மானை. ௫௩

சேற்றான்மடையடைக்குஞ் சேவகனார்கூடலிலே
வேற்றாளாய்மண்சுமக்க வேண்டினார்காணம்மானை
வேற்றாளாய்மண்சுமக்க வேண்டினனேயாமாயின்

மாற்றானடித்த வடுவிலையோவம்மானை
மாவடியில்வாழ்பவர்க்கு வடுவரிதோவம்மானை ௫௪

எட்டுதிக்குள்ளோருமீ றைஞ்சுமெங்கள்சொக்கலிங்கம்
இட்டுகின்றவேகசந்த கிராகியேயாமாயின்
இட்டுகின்றவேகசந்த கிராகியேயாமாயின்
கொட்டிமகவானபல்காற் குழறுவதேனம்மானை
குழறுவோனைவாசாற்குக் கோளிழைத்தாலம்மானை ௫௫

பதுமலராழ்சகடுறைத்த பாரவடமலையர்
அதிகுலத்துதிலமகண்மே லாசைகொண்டாரம்மானை
அதிகுணத்துதிலமகண்மே லாசைகொண்டாராமாயின்
விதுமுகத்துமலர்மானை விட்டனரோவம்மானை
விடுவரோமேலானன் மேதினிக்குளம்மானை. ௫௬

மணஞ்சலியாமற்றினமு மாறுமற்றண்டலையார்
தினங்கீரைமாவடுவுந் தின்றுவந்தாரம்மானை
தினங்கீரைமாவடுவுந் தின்றுவந்தாராமாயின்
கணங்கொண்டுமெய்யினல் காணுதோவம்மானை
கண்டதுகாணெற்றியிலே கண்ணெதிச்சலம்மானை. ௫௭

தண்டாமரைத்தடஞ்சூழ் தண்டலையாரெப்பொழுதும
உண்டாரிளங்கீரை மாவடுவுமம்மானை
உண்டாரிளங்கீ ர மாவடுவுமாமாயின்
பண்டோதான்றின்று பழக்கமுண்டோவம்மானை
பழக்கமில்லைத்தாயானோர் பழக்கிவைத்தாரம்மானை. ௫௮

பொன்னேறுமார்பர் புகழ்சேர்திருவரங்கர்
எந்நேரமும்பாம்பி லேகிடப்பாரம்மானை
எந்நேரமும்பாம்பி லேகிடப்பாராமாயின்
என்னேதலைக்குவிட மேறுதோவம்மானை
ஏறுமோசெங்கருட னேறினாலம்மானை. ௫௯

எந்தவுலகும்பரவு மெங்கள்சொக்கலிங்கேசர்
சந்ததமுமமோனமன்றிற் றானடிப்பாரம்மானை
சந்ததமும்மோனமன்றிற் றானடிப்பாராமாயின்
அந்தவெள்ளிமன்றகனி லாடினதேனம்மானை
ஆடினார்காணமாற் றதிகமென்றேயம்மானை ௬௰

நேயமிகுமாயவ்வளர் நீலகண்டேச்சுரனார்
ஆயுமவர்க்கெல்லா மருண்மேகமம்மானை
ஆயுமவர்க்கெல்லா மருண்மேகமாமாயின்
காயமுழுதுங் கறுக்காதோவம்மானை
கண்டமட்டுந்தான்கறுப்பு காட்டினதேயம்மானை. ௬௧

மத்தமதிசூடி மயிலைவிருபாட்சிலிங்கர்
கத்தவடிவெல்லாஞ் சுடர்வடிவேயம்மானை
கத்தவடிவெல்லாஞ் சுடர்வடிவேயாமாயின்
மத்தகத்திற்றிங்கள் மயங்குமோவம்மானை
மயங்குமிருகண்ணாய் மருவுதலாலம்மானை. ௬௨

காரமருங்கண்டர் கயிலாயநாயகனார்
பாரறியக்கையிற் பணம்படைத்தாரம்மானை
பாரறியக்கையிற் பணம்படைத்தாராமாயின்
ஊர்தோறும்பிச்சைக் குழல்வதேனம்மானை
உழலாரோபங்காளிக் கொப்பித்தாலம்மானை. ௬௩

பையரவஞ்சூடு திருப்பட்டீச்சுரனார்
தையலாங்கங்கைதனைத்தரித்தாராமம்மானை
தையலாங்கங்கைதனைத்தரித்தாரேயாமாயின்
மெய்யிற்குளிர்வாதமேவாதோவம்மானை
மேவுமோவன்னிகையில்வீற்றிருந்தாலம்மானை. ௬௪

ஆனபனந்தாளழகிச்சயன்வகுத்த
மானத்தனம்வளர்ந்து வாய்த்ததுகாணம்மானை
மானத்தனம்வளர்ந்து வாய்த்ததேயாமாயின்
ஏனதனின்வட்டப்பாடிருக்கின்றதம்மானை
இடைகுறைந்தால்வட்டப்பாடில்லையோவம்மானை. ௬௫

பேரானபேரூரிற் பிள்ளையார்வேம்படியில்
சீராகவாழுஞ்சிவனைமைந்தனம்மானை
சீராகவாழுஞ்சிவனைமைந்தனுமாயின்
கூரானகொம்பொடிந்தகுற்றமேனம்மானை
ஓடிந்தல்லோபாரதமுழுதுண்டாச்சுதம்மானை. ௬௬

ஆண்டர்புகழ்பேரூரினாறுதத்தன்முன்னேன்
பெண்டுகொள்ளமாட்டாரிராமங்காணம்மானை

பெண்டுகொள்ளமாட்டப்பிரமமேயாமாயின்
கண்டவரெல்லாருக்குட்டக்கணக்குண்டோவம்மானை
குட்டுவார்தங்கள்குறைதீரவம்மானை. ௬௭

பொல்லாதபாவமெல்லாமபோக்குதிருப்போரூரில்
வல்லானிடத்திலுண்டோர்வாழானையம்மானை
வல்லானிடத்திலுண்டோவாழானையாமாயின்
நல்லான்குறத்திநடுங்காளோவம்மானை
நடுங்காமற்றானிருவர்நடுவிருந்தாரம்மானை. ௬௮

மண்டலமெல்லாம்புகழுமாபோரூர்வேலவனார்
பெண்டிரண்டுகொண்டபெருமானைகாணம்மானை
பெண்டிரண்டுகொண்டபெருமானேயாமாயின்
சண்டையிடாரோவவர்சதாகாலமம்மானை
இட்டல்லோபோரூரென்றேற்பட்டதம்மானை. ௬௯

பேசுபுகழ்போரூர்பேதைக்குறச்சிறுபெண்
ஓசைதனைக்கேட்டுவனத்தோடிவந்தாரம்மானை
ஓசைதனைக்கேட்டுவனத்தோடிவந்தாராமாயின்
ஆசையாயப்பெற்றதவனோமானம்மானை
அம்மான்மகளென்றேயறிந்துகொண்டாரம்மானை. ௭௰

வீசுபுகழ்போரூரில்வேலவர்முன்செய்தமணம்
காசுபணநேராகக்கலியாணமம்மானை
காசுபணநேராகக்கலியாணமாமாயின்
பேசரியவிந்திரனேன்பெண்கொடுத்தானம்மானை
கொடுத்தானேசூரன்குடிகெடுக்கவம்மானை. ௭௧

நாடிவந்தபேர்க்கெல்லாநலங்கொடுக்கும்போரூரா
பாடிகிரிநாதருக்குப்பண்பட்டாரம்மானை
பாடிகிரிநாதருக்குப்பண்பட்டாராமாயின்
ஆடினவரின்னமுவந்தாடாரோவம்மானை
ஆடுவார்பாடவறியார்காணம்மானை ௭௨

துள்ளிமயிலேறுந்துரைவேலன்போரூரில்
வள்ளுவர்தங்கச்சிதனைவைத்திருந்தாரம்மானை
வள்ளுவர்தங்கச்சிதனை வைத்திருந்தாராமாயின்
கொள்ளுங்குலங்கலங்கக்கூடுமோவம்மானை
கூடினதுந்தேடினதுங்கோடியுண்டோவம்மானை

நம்பர்திருநாகைகாசலிங்கராயனார்
அம்பொன்மலைவிடாமவர்ந்தனன்காணம்மானை
அம்பொன்மலைவிடாவமர்ந்தனரேயாமாயின்
அம்பலத்தினின்றுகூத்தாடுவதேனம்மானை
ஆடையணிபணிக்காவாடினர்காணம்மானை ௭௪

கற்றுணர்ந்தார்போற்றுங்கழுக்குன்றத்தீச்சுரனார்
உற்றமனைக்காலாலுதைத்தனர்காணம்மானை
உற்றமனைக்காலாலுதைத்தனரேயாமாயின்
பற்றியதோர்கால்வலியும்பட்டதோவம்மானை
பாடுமுயல்கன்வலியும்பட்டதுகாணம்மானை ௭௫

அப்பால்வயல்சூழணிவிரிஞ்சைவாழரனார்
இப்பாரில்வணிகனுயிரிரட்சித்தாரம்மானை
இப்பாரில்வணிகனுயிரிரட்சித்தாராமாயின்
தப்பாதெவர்க்குஞ்சகாயரேவம்மானை
சதாகாலமார்க்கசகாயர்காணம்மானை ௭௬

காடுத்திருக்கோவல்லூர்நாதர்தினமுமறைக்
காடுதனிற்றிரியுங்கள்ளர்காணம்மானை
காடுதனிற்றிரியுங்கள்ளரேயாமாயின்
மாடெடுக்கவாடெடுக்கமாட்டுவாரோவம்மானை
மாட்டாரோவம்புலியைத்திருந்தாலம்மானை ௭௭

சங்கரனார்பாதசகாயனார்சந்ததமும்
மங்கையுடன்கோவலலூர்மகிழ்ந்திருந்தாரம்மானை
மங்கையுடன்கோவலலூர்மகிழ்ந்திருந்தாராமாயின்
கங்கைநீர்சென்னின்மேற்கட்டுவதேனம்மானை
கட்டியல்லோவவர்தேகங்காய்ந்ததுகாணம்மானை ௭௮

மன்னுரையம்பட்டைவாழ்சந்திரசேகரனார்
என்னாளுமெண்ணிணைவெல்லாமுடிப்பாரம்மானை
என்னாளுமெண்ணினைவெல்லாமுடிப்பாராமாயின்
இன்னும்விவாகமவர்க்கேனில்லையம்மானை
இருப்பிடமில்லாற்குப்பெண்ணெவர்கொடுப்பாரம்மானை ௭௯

அத்தர்நெடுவாயிலருணசலேச்சுரனார்
சத்தமிகும்பெண்ணேகொண்டகந்தரன்காணம்மானை

கூத்தமிகும்பெண்கொண்டசுந்தரனேயாமாயின்
எய்த்தடம்புபாத்தியாயினைத்ததென்னவம்மானை
இசையின்னங்காணுதினைத்தகாணம்மானை ௮௰

வீறுளகோடைநகர்வோங்கியப்பர்க்கெப்பொழுது
நீறுமிஞ்செஞ்சடைமேனிமேற்றமம்மானை
நீராமிஞ்செஞ்சடையேனீறேற்றமாமாயின்
கூறுதுமேனிகுளிராதோவம்மானை
கோடைக்குமுன்னேகுளிருமோவம்மானை. ௮௧

ஆரூரில்வாழ்கின்றவாதி விடங்கப்பெருமான்
பேராரும்வாதம்பிணிக்காளம்மானை
பேராரும்வாதம்பிணிக்காளனுமாயின்
ஆரார்பிணிக்குமருந்தருந்தினரோவம்மானை
அருத்திற்பிணியறுமோவாழிநஞ்சாலம்மானை ௮௨

வெள்ளெருக்கம்பூசூடும்வேதபுரிநாதர்
வள்ளலமர்க்கெல்லாம்வாத்திகாணம்மானை
வள்ளலமர்க்கெல்லாம்வாத்தியேயாமாயின்
பிள்ளைகையிலுபதேசம்பெற்றதென்னவம்மானை
பெற்றாலும்பின்னாற்பிழைபொறுத்தாரம்மானை ௮௩

காலனையுங்காமனையுங்காட்சிசிறுத்தொண்டனிட-
பாலனையுங்கொன்றபழிக்காரனம்மானை
பாலனையுங்கொன்றபழிக்காரனுமாயின்
சாலவுயர்ந்தோர்முடியைச்சாய்க்காரோவம்மானை
சாய்த்தவரெல்லாம் பெரியவர்காணம்மானை ௮௪

நத்துலவுதென்மயிலை நாதர்திருவாலீசர்
சித்தசனையுற்றெரித்தசேவகர்காணம்மானை
சித்தசனையுற்றெரித்த சேவகரேயாமாயின்
அத்ததலைதீக்கொண்டதெவராற்றினர்காணம்மானை
ஆறுதலையுள்ளார்க்கரிதலவோவம்மானை ௮௫

மன்னுவெள்ளியம்பலமுமாசறுபொன்னம்பலமும்
என்னுடையவீசற்கிவையிரண்டுண்டம்மானை
என்னுடையவீசற்கிவையிரண்டுண்டாமாயின்
இன்னுமிருப்பம்பலமொன்றில்லையோவம்மானை
இரும்பம்பலமடியாரிதயங்காணம்மானை. ௮௬

காஞ்சிபுரம் -வித்வான்.

கச்சபாலஐயரவர்கள்பாடிய

கட்டளைக்கலிப்பா.

—*—*—

கந்தித்தாளையடுத்ததணிகங்கிணங்கான்றநித்திலக்கச்சிட்டுக்கைக ளாக, பந்தித்தாளைமருட்டு லைச்சியைப்பாரையாவுன்றன பாதத்திலே வந்து, வந்தித்தாளையினிக்கைவிடாமலேமஞ்சமீதிலிருத்திமகிழ்ச்சியா ய்ச், சந்தித்தாளையமேனிணஞ்சித்திரசக்ரமேவும் விநாயகதுயனே. அஎ

விருத்தம்.

திருக்கோலம்பாரதத்தைமருவவகழ்த்துங்காணுச் சிவனுக்கெம்ப ப்,பெருக்கோலம்பாரதத்தையகற்றெணமானேமத வேள்பிறங்கத்துணே டும: மருக்கோலம்பாரதத்தை மருவுமுணவையுமாற்ற மருவியுன்னைத் தெருக்கோலம்பாரதத்தைப் பொருவவைத்தான் விநாயகனுஞ் சீர்மை யோனே. அஅ

அஞ்சனத்தையணிவிழிமான் மயிலைவிநாயத்துரைமே லாசையா லே. கஞ்சனத்தையும்விடுத்தாணுை சமைத்துத்தருமினிய நலத்தநீம பால். மிஞ்சணத்தையும்வெறுத்தாளவன்குவளைத்தாரினையே வேண்டு கின்றாள், கஞ்சணத்தையலையிவ்வா றலையவமைத்தானெனில்யாங் கரு தலென்னே. அகூ

ஏத்தவளைக்காக்கவெனுங் கண்மயிலைவிநாயகவேளினிதியெல்லா ம், பூத்தவளைக்காத்தவளைப் பொடித்தவளைப்புணர்ந்தவளைப் போற்று மன்பன், கீத்தவளைச்செவிமடவார் பலகோடிசிலகோடி. சேர்ந்தமாதர் கோத்தவளைக் கரமடவாளிதுதெரியா தாசைகொண்டகொள்கையதே

இத்திக்கத்திரிபுதவினைபுலவோருளங்களிக்கத்தியாகமெங்குஞ்
சத்திக்கத்திரிதலிலாதளிக்கும்விநாயகமுகிலேதகைசேர்காது
குத்திக்கத்திரிபாகல்செ விபுனையாக்குழன் முடியாக்கோதை யின்பஞ்
சித்திக்கத்திரிதலினுற்பயனிலைசற்றேமனந்தான்சிர்மையோனே, கூக

ஆக-செய்யுள்-கூஅய.

நமச்சிவாயபுலவர்பாடிய.

விருத்தம்.

அவிசெட்டிவாக்குசுரர்க்கிறைநிகராய்வளமருவுமமரரேன்றே
தவிசெட்டிமரம்போலவளர்ந்திருப்போர்தமைப்பாடோக் தனிநற்கீசன்

கவிசெட்டிதிருவடியைபுகழ் வணிசனிசையுடனற்கவிஞர்தஞ்சைச்
செவிசெட்டியாளைடைந்தானமநகுறைவிட்டோமிஞ்சேர்கன்மானே. ௧

பாங்குயர்பளிக்குமேடைக் கொலுவிலேயாமாருதங் குருத்தியாகீமே பகர்விலாக்கற்றைபதடியாமுடிமெபரிருட்குழாக்குடைகரியா,ஓங்கியசெங் கருள்ளிடுங்கனலா வுயர்பெருப்பணிகொடும்புகையம்,உருவினிஎன்னு ங்கொல்லனென்பொன்னை யுருக்குமாறென்கொலோ வுரையாய்த்,தூங் கியவிழியுந் தாம்புடைக்கயிறுந் துட்புறசாம்பியற்குழலும், துவருடை த்துகிலுங் கவருடைக்கழியுந் தொறுவியருறிபடுகுடமும், தாங்கியகை யுமெய்யுமாய்நின்று தண்டிவளிபெயயுமாமுகிலே, தாண்டவராயபாண் டவர்தூதா தாழ்வில்சீரக்கோலாதிபனே. ௨

மெய்யாரப்புவிகாணப்பொதுவிலாட்டை
மிகவெடுத்தீருமையாளுக்கொருபங்கீந்தீர்
பையாரப்பணமெடுத்தீரையாநீர்தாம்
ப்பாறியகக்கத்தைமாலுக்கீந்தீர்
செய்யார்த்தடம்புடைசூழ்கருவைவாழுந்
திருக்களவீச்சுரரேதேவரீர்தாம்
கையாரமழுவெடுத்துக்காட்டினாலும்
களவும்மைக்கண்டேகாண் காண்பிப்பேனே ௩

மானபிடித்தீர்முயன்மிதித்திரெவருங்காண
மன்றுதலாடெடுத்தீர்மகத்துவங்க
ஊண்பெருத்தயானையைக்கொன்றுரித்தீரப்பால்
உரப்பானதலைக்கழிக்கு முவந்தீரையா
மீன்பொதிந்தவிழமடவாட் கொருமங்கீந்தீர்
மேலானவேடனெச்சின்மிகவேகொண்டீர்
கான்பொதந்தகாலத்திநாதாவும்மைக்
கழுக்கள்வந்துசுற்றுவதுங்காணத்தானே. ௪

பருப்பதங்களொவ்வொருதூண் பாவுக்கல்வளையாதபாரமேரு,கரி ப்படங்காப்போதிகைசீசெய்தபணிவிடையையென்ன சொல்வேனையா; தருப்பொலியுங்காகலமுத்திருளப்பசாமிநின்றுய்பாலுன்னைக், கருமப ணிமுன்றிருப்பணிக் கென்றருப்பணி ஞன்மருப்பொலியுங் கமலத் தேனே. ௫

சேதுபதிகாத்தமுத்துராமலிங்கதுரைராச்சியங்கமந்திரி
மாதுபதிமுத்திருளப்பன்கொடியவரிவேங்கைவளராதிக்கம்
கோதுறுபாமரன்காடுகெருணிகர்மும்மதக்கோல்யானைமற்றோர்
மோதுபெரும்புக்காடுகல்விமான்களுந்திரிந்தால்மோகந்தானே ௬

கட்டளைகலித்துறை,

ஞாலத்தவரும்புகழ்குடந்தாபுரிநாதனெங்கோன்
காலப்புயல்வண்ணன்கண்மலர்ச்சாத்தக்கருத்திலுன்னி
சீதத்தவனப்மடியானென்றியார்க்குந்தெரியவிட்ட
சூலக்குறியல்லவோகாமமயானெனச்சொல்லியதே. ௭

வியந்தநிசாசரனுமென்றுசந்திரனும்வெஞ்சனிக்குப்
பயந்தவனுமென்றுபானுவுமலந்துபணியச்செம்பொன்
நயந்தருசெல்வக்கழுகாசலமதனண்புவைத்துச்
செயந்தந்தான்மதியாதவரென்னைத்திரிந்தனரே. ௮

பொருகோட்டுவாரிநிலத்திற்குணங்கெட்டபூரியரைத்
தருகோட்டுக்கொம்பென்றுரைத்தென்பயனவருந்தண்டமிழ்நீர்
வருகோட்டுத்திங்கண்முடிக்கூத்தர்தில்லைவனத்திலவளர்
ஒருகோட்டுகற்பகமெல்லார்தருந்தன்னையுற்றவர்க்கே. ௯

வெறிவிலக்கல்.

அண்டுறைசோலைமலைப்பரிகாரிவந்தாலிவளுக்
கண்டுபடாதவிக்காமச்சுகம்விடுமாதலினல்
பண்டுபழகினர்போலந்தவேலனையிற்பாயசத்தைக்
கொண்டுவந்தீரிதிற்றோடர்பிறந்திடுங்கோதையரே ௰

படைத்தாமவேற்கண்ணிகண்ணீர்ப்பரவாகப்பாவைபொங்கி
உடைத்தாலடைத்தற்குபாயமுண்டோகரையூற்றிதமிழ்த்
தொடைத்தார்மௌலியார்க்கும்மாடுகட்டிச்சுமந்துசுமந்
தடைத்தாலடைபடச்சொக்கேயிதுவையையாறல்லவே. ௰௧

ஏழேழுசங்கத்துடனிருந்தாளென்றியம்புகின்றீர்
பாழேழைமையுற்றிடுமானிடரேசொக்கர்பண்பறியீர்
ஆழேழுலகத்துக்கப்பாலிருந்தவடிகளும்பர்
வாழேழுலகத்துக்கப்பப்பாலிருந்தமணிமுடியே ௰௨

காவொன்றுங்கைத்தலத்தண்ணலசெனலூரன்கனிந்துநம்மை
மாவென்றழைத்திட்டமோஇராமேவண்மையாணதமிழ்ப்

கவிசெட்டிதிருவடியைபுகழ் வணிசனிசையுடனற்கவிஞர்தஞ்சைக் செவிசெட்டியாலடைந்தானம தருகுறைவிட்டோடுஞ்சேர்கண்மானே. க

பாங்குயர்பளிங்குமேடைக் கொலலுலையாமாருதந் துருத்தியாகும் பகர்நிலாக்கற்றைபதடியாமுடும்பரிருட்குழாங்குடைகரியா,ஓங்கியசெங் கருள்ளிடுங்கனலா வுயர்பெருப்பணிகொடும்புகையம்,உருவினிளன்னு க்கொல்லனென்பொன்னை யுருக்குமாறென்கொலோ வுரையாய்த்,தூங் கியவிழியுந் தாம்புடைக்கயிறுந் தூம்புமுசாம்பியற்குழலும், துவருடை த்துகிலுங் கவருடைக்கழியுந் தொறுவியருறிபடுகுடமும், தாங்கியகை யுமெய்யுமாய்நின்று தண்ணளிபெயயுமாமுகிலே, தாண்டவராயபாண் டவர்தூதா தாழ்வில்சிரக்கோலாகிட்டனே. உ

மெய்யாரப்புவிகாணப்பொதுவிலாட்டை
மிகவெடுத்திருமையாளுக்கொருபங்கீந்தீர்
பையாரப்பணமெடுத்தீரையாநீர்தாம்
ப்பாரறியகக்கத்தைமாலுக்கீந்தீர்
செய்யார்த்தடம்புடைசூழ்கருணைவாழுந்
திருக்காளவீச்சுரரேதேவரீர்தாம்
கையாரமழுவெடுத்துக்காட்டினாலும்
களவும்மைக்கண்டேகான் காண்பிப்பேனே ௩

மான்பிடித்தீர்முயன்மிதித்தீரெவருங்காண
மன்றுதலாவெடுத்தீர்மகத்துவந்த
ஊன்பெருத்தயானையைக்கொன்றுரித்தீரப்பால்
உரப்பானதலைக்கறிக்குமுவந்தீரையா
மீன்பொதிந்தவிழுமடவாட் கொருமங்கீந்தீர்
மேலானவேடனெச்சின்மிகவேகொண்டீர
கான்பொதிந்தகாளத்திநாதாவும்மைக்
கழுக்கள்வந்துசுற்றுவதுங்காணத்தானே. ௪

பருப்பதங்களொவ்வொருதூண் பாவுக்கல்லவளையாதபாரமேரு,வரி ப்படங்காப்போதிகைகீசெய்தபணிவிடையையென்ன சொல்வேனையா; தருப்பொலியுங்காதலமுத்திருளப்பசாமிநின்றாய்பாலுன்னைக், கருமப ணிமுன்திருப்பணிக் கென்றாருப்பணி ஞண்மருப்பொலியுங் கமலத் தேனே. ௫

சேதுபதிகாத்தமுத்துராமலிங்கதுரைராச்சியங்கமந்திரி
மாதுபதிமுத்திருளப்பன்கொடியவரிவேங்கைவளராதிக்கம்
கோதுறுபாமரங்காடுகெருணீகர்முமமதக்கோல்யானைமற்றோர்
மோதுபெரும்புக்காடுகல்விமான்களுந்திரிந்தால்மோகத்தானே ௬

கட்டளைகலித்துறை,

ஞாலத்தவரும்புகழ்குடந்தாபுரிநாதனெங்கோன்
காலப்புயல்வண்ணன்கண்மலர்ச்சாத்தக்கருத்திலுன்னி
சீதத்தவனப்மடியானென்றியார்க்குத்தெரியவிட்ட
சூலக்குறியல்லவோகாமமயாதெனச்சொல்லியதே. ௭

வியந்தநிசாசரனுமென்றுசந்திரனும்வெஞ்சனிக்குப்
பயந்தவனுமென்றுபானுவுமலைந்துபணியச்செம்பொன்
நயந்தருசெல்வக்கழுகாசலமதுநண்புவைத்துச்
செயந்தந்தான்மதியாதவரென்னைத்திரிந்தனரே. ௮

பொருகோட்டுவாரிநிலத்திற்குணங்கெட்டபூரியரைத்
தருகோட்டுக்கொம்பென்றுரைத்தென்பயனவருந்தண்டமிழ்நீர்
வருகோட்டுத்திங்கண்முடிக்கூத்தர்தில்லைவனத்திலவளர்
ஒருகோட்டுகற்பகமெல்லாந்தருந்தன்னையுற்றவர்க்கே. ௯

வெறிவிலக்கல்.

வண்டுறைசோலைமலைப்பரிகாரிவந்தாலிவளுக்
கண்டுபடாதவிக்காமச்சுகம்விடுமாதலினல்
பண்டுபழகினர்போலந்தவேளையிற்பாயசத்தைக்
கொண்டுவந்தீரிதிற்றோடர்பிறந்திடுங்கோதையரே ௰

படைத்தாமவேற்கண்ணிகண்ணீர்ப்பரவாகப்பாவைபொங்கி
உடைத்தாலடைத்தற்குபாயமுண்டோகரையூற்றிதமிழ்த்
தொடைத்தார்மௌலியாற்சும்மாடுகட்டிச்சுமந்துசுமந்
தடைத்தாலடைபடச்சொக்கேயிதுவையையாறல்லவே. ௰௧

ஏழேழுசங்கத்துடனிருந்தாளென்றியம்புகின்றீர்
பாழேழமையுற்றிடுமோனிடரேசொக்கர்பண்பறியீர்
ஆழேழுலகத்துக்கப்பாலிருந்தவடிகளும்பர்
வாழேழுலகத்துக்கப்பப்பாலிருந்தமணிமுடியே ௰௨

காவொன்றுங்கைத்தலத்தண்ணலசெனலூரன்கனிந்துநம்மை
மாவென்றழைத்திட்டமோதிரமேவண்மையானதமிழ்ப்

பாவொன்றுஞ்சற்றுமறியாதபுல்லர்தம்பக்கலிற்போய்த்
தாவென்றுகையெடுத்தேற்காமலிட்டதடையிதுவே. ௰௩

தடக்கும்பகிலவுரிக்கொம்பசலப்பெருத்தந்திபட
கடக்குந்துரங்கத்துரைசீதக்காதிநன்னாடினல்
வடக்குக்குலக்கொங்கைமின்னேயவன்றெருவாயிலே
கிடக்குங்கவியும்பராசரரத்நகிரீடமுமே. ௰௪

பூமாதிருந்தென்னபுவிமாதிருந்தென்னபூதலத்தில்
நாமாதிருந்தென்னநாமிருந்தென்னநன்னாவலர்க்குக்
கோமானழகர்மால்சீதக்காதிகொடைமிகுந்த
சீமானிறந்திட்டபோதேபுலமையுஞ்செத்ததுவே, ௰௫

மாகத்தத்தும்புகழான்பகைவேந்தர்மகுடம்பொடி
ஆகத்தத்தும்பரியான்சீதக்காதியணிமலரின்
ஏகத்தத்தும்பியிசைபாடுமார்பனிலென்மகட்டுகோர்
மோகத்தத்துண்டென்றுசொன்னாரிலைமுன்மொழிந்தவரே, ௰௬

மைப்போதகமும்வளநாடுஞ்செந்தமிழ்வாணருக்கருள்
கைப்போதகமனையான்சீதக்காதியைக்காத்திருந்த
அப்போதரிந்திலமிப்பாழ்ப்பணத்தினருமையெல்லாம்
இப்போதரிந்தனமீயாதலோபரிடத்திற்சென்றே. ௰௭

கிட்டாதுபெண்குடிமார்க்கங்கணவன்கிழவனல்ல
பட்டாணிச்சேவகனல்லும்பகலுமப்பால்பிசக
ஒட்டான்பொய்யல்லமலைமேலிருக்குமுமக்குமிவள்
எட்டாதக்கொம்பிற்கனிகாணபரங்குன்றிருப்பவனே. ௰௮

மஞ்சுமஞ்சுங்கைப்பரராசசேகரமன்னன்வெற்பில்
பஞ்சுபஞ்சவபதம்பாவைநல்லீர்படையேன்பகழி
அஞ்சுமஞ்சுங்கல்லஞ்சுமஞ்சுங்கடலஞ்சுமக்கும்
நஞ்சுமஞ்சும்வெற்றிவேலாவுனதுநயனங்களே. ௰௯

வெண்பா.

பாரார்சொல்லாரார் பறவைக்குடங்காட்டமிற்
சீராருங்கிள்ளைமுதற் செப்பல்-ஆரா
அரம்பையாணந்தரங்களிம்பரங்களன்பன்
பிரம்பையாணந்தரங்கள்பேர்

பங்கயமுமேரிசனும் பாவையர்கையும்மணியும்
தங்களைசூழ்ந் தணிகையே-திங்களுறு தற்
செந்திலகத்தாள்புனிதன் செல்வனைகடற்கரைசேர்
செந்திலகத்தாள்புனிதன் சேர்ப்பு, ௨௧

சொல்வாரார்வள்ளியுடன் றேய்ந்தருணமுத்தையனுக்கு
வல்லாரார்மானையென மையறனே-வில்வாய்ந்த
தெள்ளிருக்கும்வேளோர் சிறுகாளுண்பானுமிசை
புள்ளிருக்கும்வேளூர் புகுந்து. ௨௨

கோலெடுத்துக்கோர்த்தூக்கன் கோப்பாண்டிமன்னன்வடி
வேலெடுத்துக்கோத்தூரத்தில் விட்டிலரே-சால்படுத்த
பூபாலனானாலும் போமோபுராதனத்திற்
கோபாலனான குணம்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

விதுவயம் பதியோசையைய பேரிகவிகையெனும்மதன்வில்லில்
வண்டேற்றினன், மதுவயம்புதிவேகமோடெய்து குவலயமீதுசைவை
க்கவென்னுள்ளநோ, குதுவயம் பதினாலும் புகழ்பெருங் குமுணன்க
ன்னன் கொடைகளைமாற்றிய, புதுவயம்பதி வேங்கடராயன் யாற்புக
லிவ்வேளைசிவிதன்றருள் கைப்பூவையே. ௨௩

ஆக செய்யுள் ௨௰௩.

சுப்பிரமணியப்புலவர்

வாரிட்சிவிம்மிப் புடைத்தறுகியிளகிமணி மார்பிடமெலாங்கவர்ந்து, வட்டமிட்டடியிட்டு நாளுக்கு நாண்மேல் வளர்ந்து பூரித்து முத்து, மாலையிட்டிருமார்ந்து பட்டவர்த்தன் யானை மத்தகத்தோடெதிர்த்து, வாதிட்டுமெல்லிகைப் பூச்செண்டினைத்தினம் வாட்டப்படுத்திவரையைப், போரிட்டுமைந்தர்கள் மனஞ்சூறையிட்டுமேற் பிளகித்து வச்சிராதநப், புதுச்செம்பினைக்கோ றமைக்கொண்டு பொன்னினைப் பொடியாவராவிமீதிற், பொட்டிட்டதென்னவேதேமற்படர்ந்து, செம்பொற்சரிகைவேலையிட்டுப், புனைதருரவிக்கையை யிழுக்கிக்கிழித்துப் புறப்பட்டுவாசனைப்பூந், தாரிட்டுவாவரப் பளபளப்பாகியுயர் தங்கக்கிணத்தையொத்துச், சந்தனம்புனுகுகஸ் தூரிகர்ப்பூரஞ் ஜவ்வாதுகுங்குமமணிந்து, சந்திரகாவிற்சேலை வல்வாட்டுக்குட்ட தும்பியண்ணுந்திடையினிற்தாங்காதெனக்கனத்தேங்கி மன்மதனுஞ்சலாமிட்டுநிற்கவுங்கான்சீரிட்டுநின்றுதன் தலைவணங்காமற்றிரண்டபூண்முலைகளுன்

றன், திருமார்பிலணையாலோ ரூசிமேலேதவஞ் செய்கின்ற தொக்மெ பொன்னுஞ், சிறுரோமரேகையாள வந்தாள் பராக்கென்று சேவிக்கு கிற்கிறன் பர், இவ்வங்க நாததுரை மெச்சும்ப்ரதானி சிவசுப்பிரக ண்ணியராசனே.

நையாண்டிப்புலவர்

விருத்தம்.

விற்கம்பத்தடியாலுமடியுண்டான் விண்ணவரைவேலைகொள்ளும்
நற்கம்பத்தடியாலுந் தூக்சுவசையானூர்கா தன்கோயில்
பொற்கம்பத்தடியினின்றுவன்மீகத்தானையுன்னிப்போற்றினோர்க்கு
சொர்க்கம்பத்தடியப்பான்மோட்சம்பத்தடியாகத்தோற்றுந்தானே

கட்டளைக்கலித்துறை.

செங்கைவரிச்சிலைதங்கமதைச்சம்புத்தீவுதன்னில்
எங்குவைத்தாலும்பள்ளிகொண்டான்றமிழ்கேவனென்றே
திங்களிரவிதினஞ்சுற்றிக்காக்கத்திரைசுருட்டுங்
கங்கைக்குழத்தரித்தே பொளிக்காணுமகாதலனே, க

மேலாடையின்றிச்சமைபுகுந்தாலிந்தமேதினியோர
நூலாயிரம்படித்தாலுமெண்ணார்நுவல்பசற்கடலோ
மாலானவாணிபொன்குடைகண்டுமகளைத்தந்தே
ஆலாலமீந்ததுதோலாடைசுற்றுமரன்றனக்கே உ

வள்ளிகொண்டான்மயிலேறிக்கொண்மதிபோலுமலை
வெள்ளிகொண்டான்விடையேறிக்கொண்டான்விண்ணவர்க்கமுதம்
துள்ளிகொண்டான்புள்ளிலேறிக்கொண்டான்சோபனஞ்சேர்
பள்ளிகொண்டான்புகழேறிக்கொண்டானென்றுபார்க்கவென்றே. ௩

எல்லீசு.

செந்தமிழ்ச்செல்வனுமோராயிரங்கலைச்சேடனும்யாழ்
சுந்தரத்தோடிசைவல்லலோனும்யாவருங்கோத்திரஞ்செய்
கந்தனைச்சொல்லுகவிராமச்சந்த்ரனைக்கண்டுவெட்கி
யந்தரவெற்பிழிபாதாளந்தேடியடங்கினரே. ௪

இராமச்சந்திரகவிராயர்

வணக்கம்வருஞ்சிலநேரம்குமரகண்ட
வலிப்புவருஞ்சிலநேரம்வல்லியச்செய்யக்

கணக்கவருஞ்சிலநேரம்வேட்டைநாய்போற்
கடிக்கவருஞ்சிலநேரங்கயவர்க்கெல்லாம்
இணக்கம்வருபடித்தமிழைப்பாடிப்பாடி
எத்தனைநாடிரிந்துதிரிந்துழல்வேனையா
குணக்கடலேயருட்கடலேயசுரரான
குரைகடலைவென்றபரங்குன்றுளானே. ௭

மாசற்றிடுதிருமேனியின்மருவுற்றதுபோல
மாரப்பயல்கணைதைத்திடவந்தெய்தன்னையோ
காசத்தனைபுண்ணானதுதட்டத்தனையளவாய்
கையத்தனையானால்மகன்மெய்யெத்தனைநேரமோ
வாசற்படிகடவாதவன்மனதெப்படியானால்
மதனன்சிலுகறியாதவன்மயலெப்படியானாள்
ஆசைப்படுவாரோபுருடரின்மேன்மடவார்கள்
அருணாசலராயர்தமிழறியும்பெருமானே. ௮

புல்லுகட்டும் விறகுஞ் சுமந்தபேர் பூர்வகாலத்துப் புண்ய வசத்தினால், நெல்லுக்கட்டும் பணக்கட்டுங் கண்டபின் நீலக்கல்லிற் கடுக்கனும்போடுவார், சொல்லுக்கட்டும் புலவரைக்கண்டக் காறாறிப்பாய்ந்துகதவையடைத்தெதிர்,மல்லுக்கட்டும்மடையரைப்பாடவோமலையச்சாரலில் வாழ்பெரியம்மையே. ௯

வெண்ணெய்க்கட்டியுஞ்சீனியுமுட்டலாம்
விக்கிக்கொள்வதற்கென்செய்யலாமொரு
பெண்ணைக்கட்டிக்கொடுத்திடலாமபிள்ளை
பெருவதற்குமுடன்படுவார்களோ
பண்ணைக்கட்டியமென்மொழியாளுந்தம்
படுக்கைவிட்டில்வந்தாளேயவனைக்
கண்ணைக்கட்டியணையாமலேன்விட்டீர்
கழனிசூழும்பழனியில்வேலரே. ௰

எதிலேவறியவர்க்குமினியகவிப்புலவருக்குமிரங்கியந்தப்
போதிலேதனங்கொடுக்குந்தஞ்சைநகர்க்குருவப்பமினைற்குக்
கோதிலேகிடந்துழலும்பலரிடத்திற்சென்றுதமிழ்கூறுவண்ணங்
காதிலேயொட்டிட்டுத்தாடையின்மேதக்கடுக்கன்றானிட்டானே ௰௧

வம்பிறைக்குங்கடம்பிறைக்கும் பெரும்பிறைக்கு நிகராகவளர்ந்தவொற்றைக் கொம்பிழைக்குந் தாதையராங் கடனைக்காரோணர் கொன்றையல்கார், அம்பிறைக்கும் விழிப்பாவை யாயர்குழல் கொல

வனுலையனலிற்காய்ந்த, செம்பிறைக்கும் வெண்புழைக்குங்கரும்பிறைக்கு மொருத்தனிதென்செய்வானே. ௰௨

மூலைகிலேயொளிந்திருந்தான்முக்கண்சாமி
மூதியகடற்போய்படுத்தான்முகுந்தசாமி
தாங்கமலப்பொகுட்டுறைத்தான்மலைநாற்சாமி
தடவரையிலுழன்றுனின்றான்றகபயன்சாமி
வாங்கியுண்ணவழிகாத்தான்வயிற்றுச்சாமி
வாணனுக்கிங்குதவுவாராமற்றோர்சாமி
ஓங்கியசீர்மயிலையிரபொன்னப்பசாமி
உதவியவேங்கடசாமியுசிதவேலை ௰௩

வஞ்சகத்திலொன்றானைத் துதிக்கைமிகத் திரண்டானைவணக்காருள்ளே, அஞ்சரணமூன்றானைமறைமொழிநால்வாயானையத்தனுகித்துஞ்சவிணர்க்கஞ்சானை சென்னியணியாறானைத் துகளெழானைச் செருசொன் மரைக்கெட்டானைப்பரங்கிரி வாழ்கற்பகத்தைச் சிந்தைச்செய்வாம்

மூன்றுவெண்பா,

சலமேதோசங்கத்தாபூணாரந்தாமே
கலைதாநரிபுங்கவன்மால்காணுப்-புலவுடைய
கங்காரசோணகலாமதியக்கோடீர
சங்காரசோணசலா ௰௪

சீரிலங்குமாடகூடவீதிவீறுதில்லையான்
திருவிக்குமார்பனெங்கடிருமலைக்குமுன்புபோய்
நீரிருந்துமாலைகேளுமவன்மறுத்துரைக்கிலென்
னெஞ்சுசொல்லும்வார்த்தையாகநீங்கள்சொல்லும் வண்டுகாண்
வாரியொனறுமாயிரண்டுமாலைமூன்றுநாலுவேத
மதியமைந்துகங்குலாறுமாரனேழுவாடை-எட்
டாரமொன்பதன்றில்பத்தடங்கலுமொருக்குமால்
அத்தனைக்கெலாமிலக்கெனுவியொன்றுகாணுமே ௰௫

ஓரானைவனத்தேதிருவெண்ணாவனிழற்கீழ்
உறையும்பெருமான்வீதியுலாவும்பவனித்தே
நேராக்கிடப்பேனவள்பறிபோனதுகேட்பேன்
நில்லெனறுதடுத்தால்வகைசொல்லென்றுமறிப்பேன்
பேரானையைவிட்டான்முலையீரானையைவிடுவேன்
பொழியம்புதொடுத்தாலிருவிழியம்புதொடுப்பேன்

தோரவழக்கிட்டால் வகைவாராலழக்கிடுவேன்
 தொலைக்கணைகொண்டேவலக்கவெல்ல பெருவேனே, ௧௭

அடல்கொண்டெழுசூலப்பயாரூர் பெருமானார்
 ஐயம்புரென்றேறபமதவாசலில்வந்தார்
கடுக்கும்பிடசென்றேபலிகொண்டேயெதிர்நின்றேன்
 கைவந்தனமென்றாரிதுகைவந்தனமென்றேன்
மடவன்னமரென்றாரிதுவல்லோதனமென்றேன்
 கொடுவந்தனமென்றாரிதுவல்லோதனமென்றான்
கொடுவதனமென்றாரிடகொடுவந்தனமென்றேன்
 கொள்ளாபலிசொல்லாரவர்கோட்பாடறியேனே ௧௮

வீமனுக்குமைந்தனார் வேதனுக்குமைந்தமரீசனுக்குக் காமனுக்குமைந்தனார் வீமன்தம்பி கந்தனுக்குமாமனார் காமன்றானே,மாமனுக்கு முன்றமையன்றந்தைகாலன் வையாத்திலிம்முறைமைவுயங்கலாலே-ராமனுக்குச்சீதை தங்கையாகவேண்டும் ராவணனுக்குத்தகப்பன் ராமன்றானே ௧௯

(வீமன் கருடனுக்கு இறைவனுகியதிருமால்)வேழங்கல் மைந்தன் இவன்)(காமன கற்பகத்துக் கரத்தனுகிய இந்திரன் மாமன் குதிரைக்கிறையவனுகிய நகுலன-தமயன்-தருமன்-தந்தை-இயமன்) இராசமன் இரவுக்கரசனுகியசந்திரன் இராவணன் இருள்பிறமுண்டயமன்மதன்,

வெவ்வன்பிள்ளைப் பிறைநோக்குக்கரும்பிள்ளைக்குறியாக்கும்வேதவென்னும், மண்பிள்ளை இரந்தாற்றுக்கிளிப்பிள்ளைமொழிப்பழிபெற்றுமடவார்களெல்லாம்,எண்பிள்ளையெனக்கவலோமொருபிள்ளையெளியேனெய்த்த,பெண்பிள்ளைபடுந்துயரம்பிள்ளைகாரெடுத்துப் போசுவாரே ௨௰

விறகுதறிகக்கறிநறுக்கவெண்சோற்றுப்புக்கடகுவைக்கப்
பிறகுபிளவுகிடைத்ததென்றாலாறுதப்பிளந்துகொள்ளப்
பறகு-றவென்றேசொறியப் பதமாயிருந்தபாக்குவெட்டி
இறகுழைத்துப்போவதுண்டோவெடுத்திடாயிற்கொடுப்பீரே ௨௧

கட்டளைக்கலித்துறை.

இரவலனேயுனக்கில்லாத் தென்னவிழமென்னை
பரவுணதிவதுசுவையற்ற தென்சொற்பான்மையென்ன
தரவுரைசெய்திடவென்றனதறிகொண்டுஞ்சாற்றிலன்யான்
வரதிருவேங்கடநாதாவென்றெனபொன்வழங்கினனே

இல்லாதென்ன திரு இதயமென்ன வேம் உணவேது கடன்க யற்றதென்ன நா சொக்பானையென்னதா இதுநிம்போக்தபொருள திருவேங்கடநாதாவெலபாம்

விருத்தம்.

கல்லாதவொருவனை நான் கற்றாயென்றேன்
காடேறியுமவனை நாடாள்வாயென்றேன்
பொல்லாதவொருவனை நானல்லாயென்றேன்
போர்முகத்தையறியானைப்புலியேயென்றேன்
மல்லாரும்புயமென்றேன் சூம்பற்றோளை
வலங்காதகையனை நானவல்லனென்றேன்
இல்லாதுசொன்னேனுக்கில்லையென்றான்
யானுமென்றன் குற்றத்தாலேகின்றேனே ௨௩

ஆவினையுழைமொழிபவில்லருங்கிழ
அகத்தியானமயநோவலடிமையதாவ
மாவீரம்போகுதென்றுவிளைகொண்டோட
வழியிலேகடன்காரர்மறித்துக்கொள்ளச்
சாவோலைகொண்டொருவனெதிரேசெல்லத்
தள்ளவொண்ணாவிருந்துவாசர்ப்பந்தீண்டக்
கோவேந்தருழுதுண்டகடமைகேட்க
குருக்களேதட்சணைகள்கொடுவென்றாரே ௨௪

கல்லைத்தான் மண்ணைத்தான் காய்ச்சித் தான்குடிக்கத்தான் கற்பித்தானா இல்லைத்தான் பொன்னைத்தானெனக்குத்தான்கொடுத்துத்தான் ரட்சித்தானா அல்லைத்தான் சொல்லித்தானாரைத் தானோவத் தானையோவெங்கும், பல்லைத்தான் திறக்கத்தான் பதுமத்தான் புவியுற்றான் பண்ணினானே ௨௫

வஞ்சகர்படைத்தலைந்த காலுற்புண்ணும்
வாசநெருமுட்டுண்ட தலையிற்புண்ணுந்
செஞ்சொல்லைநினைக்குருகுநெஞ்சிற்புண்ணுந்
தீருமென்றேசங்கரன்பாற் சேர்ந்தேனப்பா
கொஞ்சமல்லபிரம்படியின்புண்ணும்வேடன்
கொடுங்காலனுதைத்த புண்ணுங்கோபமாகப்
பஞ்சவரிலொருவன்வில்லா லடித்தபுண்ணும்
பாரென்றேகாட்டிநின்றான்பரமன்றானே. ௨௬

கள்ளிக்கேன் முள்வேலிக்கழுதைக்கேன்கடிவாளங் கறிப்பில்ல து, உள்ளிக்கேன் பரிமளங்க ளுவர்நிலத்துக்கேன் விதைகளொடித்து ப்போமோ, கள்ளிக்கேன்கோடாலி துடைப்பத்திற்கேன் சும்மாபோ கும், மள்ளிக்கேனை இவிரமுழவர்க்கு பூபனெனும்பட்டந்தாயே, ௨௭

கயக்காவிகா றுங்குழப்பிற்பிரசண்டா
காரார்கொடைசெங்கையாபோ தன்மைந்தர்
இயக்காகன்மார்பிற்செழும்புன்னையந்தார்
இப்போதுநீநல்கிலென்பேதைபாரில்
சயக்காயமேளம்புதையாதுழுந்துத்
தாமந்தூடர்சந்தனைப்பூசினுறும்
செயக்காதுபோ செகீக்குபொருக்கும்
இவென்னையீளாதுதிங்கட்கொழுந்தே ௨௮

சொன்னபன்னமாடைதந்தான் வீதியில் வெற்றிலை மடித்துச் சுருளுந்தந்தான், கன்னலின்போதிரந்தந்தான் சரப்பணிதந்தானிரட்டைக்கடுக்கன் றந்தான்: செங்கெல்விளையூர்ந்தான் பேர்தந்தான் மல்லையில்வாழ்கவந்தானுக்கட், கென்னைதந்தானென் றவர்கட்கெத்தனையும் வரந்தந்தானிபம்பத்தானே.

நடுவெழுத்தலங்காரம்.

அத்திரம்வேலாலயிராசிமொன்றிற்
சமைந்தபெயர்மூன்றினிடையக்கரத்தால்
மெத்தநடுக்கிற்றுணைவந்தடைந்தேனிந்து
விதனமகற்றிமற்றையெழுத்தோராதில்
பத்துடையானைத்தடிந்துபெண்ணுச்செய்து
பரிவினுகர்வோனிருந்தாள்பணிந்துபோற்றும்
இத்தகமேனெதெளியசிங்கன்றவதிம்ருன்றுஞ்
சிதாராயப்பரபலதியாகவானே.

அத்திரம்-பகழி-வேலாவலயம்-கடல்-இராசிகன்னி - இவற்றினடுவெழுத்துக்கடன் மற்றையெழுத்து-பழி-கல்-கனி-பழியால்-இராவணனைக்கொன்ற கல்லைப்பெண்ணாகச்செய்து சவரியினெச்சிலைத்தின்றவன் திருமால்.

கல்லாலயமாங்கேவழிமாங்கழுதைகசடர்பொதிசுமக்குங்
கடாவேவுழுதுபயிரிடக்காக்கட்டம்பன்றைக்கிடையாகும்

புல்லேறிசர்வாயனமாம்பொதியுஞ்சுமக்கும்பிணமெனிலோ
பூசிமுடித்துமறையோர்க்குப்பொருளேயீந்துபுகழெய்தும்
மல்லாகுட்டிச்சுவரெனிலோமாடுமுறைஞ்சுமறைவாகும்
மதியாத்துடைப்பந்தானெனிலோமாடகூடந்தனைவிளக்கும்
அல்லாதுஅத்தன்றனக்கிணைபாரையுரைப்பேன்புவிமீதில்
அவனைக்குடித்துக்கூறுபிடித்தவனுக்கவனேசரிதானே. ௯௰

வீரவண்டையப்ரதாபர்தியாகராசர்கமலைசூழ்
வீதிகணவெளிகண்டுவிந்தைகண்டுபந்தியாய்த்
தூரநின்றபூமாலைகொடுத்துநின்றகிள்ளைகாள்
துன்பமேயலாதுபாவிசுகம்பெற்றதில்லையால்
மாரனம்புபட்டகாயமாறுதில்லையிரவெல்லாம்
மங்கைமார்தொடுத்தசண்டைமாறுதில்லைபெண்செய்வேன்
ஆறிருந்துமுதவியில்லையென்றனைச்சம்பாழியுமோ
அதுவுமேலேவிதியைநொந்துமாவதில்லைகாணுமே. ௯௧

சத்தபங்கி.

திமிரமறுதபுலாதிகளே தருதேடரிதாய்மாறுஞ்
சொன்னமகாமால்வதமேலகமுஞ்சிறுமையின்மதியாலே
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள்கூடெனவேகூறுங்
குருபரகோபாலனேவிழியொடுகுறுகியேமிடிதீராய்
நமதுவிநாயகதேவசகோதரநாடொறுமேசேருங்
நவிமகள்சேர்வேடுவனேபுதுமணநறுமலர்புனைமார்பா
அமராபிரானருள்குஞ்சரிதோள்புணராடவனேமீறும்
மரகதவேலாயுதனேமுதுமறையறுமுகமுருகோனே. ௯௨

திமிரமறுதபுலாதிகளேதரு-தேடரிதாய்
மாறுஞ்சொன்ன மகாமாலைசமேதகமுறுசிறுமையின்மதியாலே
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள்-கூடெனவே
கூறுங்குருபரகோபாலனே-விழியொடுகுறுகியமிடிதீராய்
நமதுவிநாயகதேவசகோதரநாடொறுமே
சேருங்நவிமகள்சேர்வேடுவனே-புதுமணநறுமலர்புனைமார்பா
அமராபிரானருள்குஞ்சரிதோள்புணர்-ஆடவனே
மீறும்மரகதவேலாயுதனே-முதுமறைஅறுமுகமுருகோனே

நவபங்கி.

அரிமருகாகருணாலயனேதிட வாரணனேபோதன்
வரியுடையோர்சூழ்புனிதப்புலவா ரயிலமாபொற்கரனே

கரிமுகனையசகோதரனே படிகாரணனேநற்கு
கதியுறவேலானவனேநலமிகு கயிலையினற்குருவே
குரவலர்நீபமணிப்புயனே வடிகூரமுதேயோதுங்
குருமணிசேர்மார்பினனேயுலகருள் குயிலுதவுத்தமனே
மரகதமாமயில்வாகனனேகொடிவாரணனேகோதின்
மதியகமேவாழ் குமராகுலவியமயிலைமலைக்குகனே. ௫௫

அரிமருகாகருணாலயனே இட ஆரணனே
போதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதாபுலவடர் அயிலாம்பொற்கரனே
கரிமுகனையசகோதரனே படி காரணனே
நாதங்கதியுறவேலானவனேநலமிகு கயிலையனற்குருவே
குரவலர்நீபமணிப்புயனே வடி கூரமுதே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பினனேஉலகருள் குயிலுதவுத்தமனே
மரகதமாமயில்வாகனனே கொடி வாரணனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமராகுலவிய மயிலைமலைக்குகனே

சத்தமங்கியின்பிரிவு.

கட்டளைக்கலித்துறை

திமிரமறுநபுலாதிகளேதருதேடரிகாய்
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள்கூடெனவே
நமதுவிநாயகதேவசகோதரநாடொறுமே
அமரர்பிரானருள்சஞ்சரிதோள்புணராடவனே. ௧

கொச்சகம்.

தேடரிதாய்மாறுஞ்சொன்னமரகாமல்வசமே
கூடெனவேகூறுங்குருபரகோலாகலனே
காடொறுமேதேறும்நவிமகள்சேர்வேடுவனே
ஆடவனேமீறுமரகரவேலாயுதனே. ௨

கலிவிருத்தம்.

மாறுஞ்சொன்னமகாமல்வசமே, கூறுநகுருபரகோலாகலனே
தேறுந்நவிமகள்சேர்வேடுவனே, மீறுமரகரவேலாயுதனே. ௩

சிந்தடிவஞ்சிவிருத்தம்.

மதமூறுசிறுமையின்மதியாலே, விதியொடுகுறுகியமிடிதீராய்
புதுமணநறுமலர்புனைமார்பா, முதுமறையறுமுகமுருகோனே. ௪

குறளடிவஞ்சிவிருத்தம்.

சிறுமையின்மையின்மதியாலே குறுகியமிடிதீராய்
நறுமலர்புனைமார்பா, அறுமுகமுருகோனே. ௫

வெண்பா.

கேட்டரிதாய்மாறுஞ்செனனமகாமால்வசமே
நாடொறுமேமேதேறு நலிகள்சேர்-வேடுவனே
ஆடவினைமீறு மாகாமேவலாய்ந்தனே
கூடெனவேகூறுங்குரு. ௯

நவபங்கிபின்பிரிவு.

அருமருகாகருணாலயனே, கரிமுகனேயசகோதரனே
குரவலர்நீபமணிப்புயனே, மரகதமாமயில்வாகனனே, ௧

புலவாயிலமர்பொற்பரனே, கலமிகுகயிலைமலைக்குருவே
உலகருள்குயிலுதவுத்தமனே, குலவியமயிலைக்குகனே, ௨

கட்டளைக்கலித்துறை,

அரிமருகாகருணாலயனே திகழாரணனே
கரிமுகனேயசகோதரனேபடிகாரணனே
குரவலர்நீபமணிபுயனேவடிகூரமுதே
மரகதமாமயில்வாகனனேகொடிவாரணனே ௩

கொச்சகம்.

ஆரணனேபோதனரியிமையோர்சூழ்புனிதா
காரணனேநாதங்கதியுறவேவானவனே
கூரமுதேயோதுங்குருமணிசேர்மார்பினனே
வாரணனேகோதின்மதியகமேவாழ்குமரா. ௪

சந்த விருத்தம்.

போதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதாபுலவடராயிலமர்பொற்கரனே
நாதங்கதியுறவேவானவனே நலமிகுகயிலையனற்குருவே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பினனேயுலகருள்குயிலுதவுத்தமனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமரா குலவியமயிலைமலைக்குகனே. ௫

கலிவிருத்தம்.

போதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதா
நாதங்கதியுறவேவானவனே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பினனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமரா ௬

குறளடி வஞ்சிவிருத்தம்.

அயிலமர்பொற்கரனேகையிலையனற்குருவே
குயிலுதவுத்தமனே மயிலைமலைக்குகனே

கிடவாரணனே படிநாரணனே
வடிகூரமுதே கொடிவாரணனே. ௮

வெண்பா

ஆரணனேபோதன் னரியிமையோர்சூழ்புனிதர்
கூரமுதேயோதுங் குருமணிசேர் மார்பினனே
வாரணனேகோதின் மதியகமேவாழ்குமரா
காரணனேநாதன் கதி, ௯

ஆக செய்யுள்-௭௭௨

மதுரகவிராயர்,

வெண்பா,

துங்கவரைமார்பா துரைரங்கபூபதியே
இங்கோபுதுமை யியம்பக்கேள்-பங்கையக்கை
ஆயிழைக்குநான்குறுத லைந்துகுழையாறுமலை
மாயாவிழியேழா மதி, ௧

அந்திவெடிமுல்லை யரும்பெடுத்துநான்வந்தேன்
விந்தையதாகாயகற்கு மெல்லியளே-சுந்தரஞ்சேர்
செண்டுகட்டவேண்டுந் திருவிளக்கிலேதிரியைக்
கொண்டுவர்துபோட்டுக்கொளுத்து, ௨

சித்திரமாமண்டபங்க டென்றலவருசாளரங்கள்
பத்தியுலாவும் பளிக்குரைகள்-இத்தனைவிட்
டிக்குச்சிலையானிருப்பிடமென்றார்சொன்னா
ரிக்குச்சிலையானுக் கின்று, ௩

நீளத்திருந்துமுன்றாய் நீங்காநிழல்போல
காலைகதிருப்பாயோ நல்குரவே-காளத்தி
நின்றைக்கேசென்றக்கா னீயெங்கேநானெங்கே
இன்றைக்கேசற்றேயிரு, ௪

விருத்தம்

உலங்கொண்டமணிப்புயனேபிரம்பூரானந்தரங்கா வுன்பாற்செ
ல்ல, வலங்கொண்டகருடனையாமிடங்கொண்டோமெழினரையான் வ
லத்தேகண்டோம்,பொலங்கொண்டமணிமாடமீமிசையிற்புயறவழும்

புதுவையென்றார். கலங்கொண்டோநினைதூதைமுகங்கண்டோமினி
வேண்டுந்தனங்கண்டோமே,

இராமகவிராயர்.

சார்படைத்தகாதலைத்தான்றாரைதிருவேங்கடமளித்தகன்னாவெங்கும்
பேர்படைத்தயானைத்தரங்கமகிபாலாநின்பிறம்பூநாட்டி
னேரிழைக்குவிழியேழுமுலையாறுகாதைந்துநெற்றிநான்கு
பாரிடத்திலிப்புதுமைகண்டுவந்தேனீதன்பலனைப்பகர்ந்திடாயே. ௬

கொக்குப்பறக்கும்புறாபறக்குங்குருவிபறக்குங்குயில்பறக்கும்
நக்குப்பொறுக்கிகளுப்பறப்பாரோனேன்பரப்பேனாதிபனே
திக்குவிசயஞ்செலுத்தியுயர்செங்கோனடாத்துமாங்கநின்
பக்கமிருக்கவொருநாளும்பறவேன்பறவேன்பறவேனே. ௭

மூவொன்பலென்பதிலோர்பாளில்லைமொய்வனதிற்
றுவுந்தனிமிருகந்தானில்லை-நேரே
வளையாதகடையில்லைவாருறுகவிம்முழம்
முலையாளையான்முயங்குதற்கு ௮

சென்னபுரிவந்துசிவனாயினேனல்ல
அன்னைமதுகாணாதவனாகி மன்னுசிரங்
கைக்கொண்டலைரச்சேரமன்கட்டிச்சடைமுறுக்கு
மெய்கொண்டநீரணிந்துமே. ௯

தனம்பொன்பணம்படைக்கசம்பரியாய்ப்பின்னோர்
மூனம்பிச்சைகள்ளளிவழுட்டைகனம்பெற்ற
மீதுலத்தும்போற்றுகின்ற வேதாசலாநினைப்போல்
ஈறலத்துமார்கிலரேயென், ௰

சேரநாளெல்லாம்வெண்டிங்களாமேசேர்க்கால்
ஆராவமுதாமென்றாச்சரியம்-ஓராமல்
நாளிவாசைமேவகாசையன்றந்தருளுஞ்
சீனிவாசையன்மணந் செய்து, ௰௧

அஞ்சம்பினாலெய்துமன்னநடைக்கன்னிகையை
அஞ்சம்பினாலெய்து மப்பாவி-நெஞ்சமுறும்
காவிக்கணந்தார்கலைசைவேதாசலனை
காவிக்கணந்தார் கடந்து. ௰௨

விருத்தம்.

மதுமேவுகுவளையணிபுயனென்றேனே
மருவணஞ்சூழ்கலைசைநகர்மன்னென்றேனே
முதுநீதிதெய்வசிகாமணிமாலுக்கு
முத்தவொருமகனென்னநான்மொழிந்திட்டேனே
பதுமாசனத்திமகனென்பேர்சண்டை
பண்ணுகின்றானவனுற்பவித்துன்பத்தால்
இதுவேதாசலமென்றேனிதற்கென்னன்னை
ஏந்ததோளைத்தழுவிடுகின்றாளே. ௰௫

பூங்கமலன்கலைசைவேதாசலன் போலுருவமைக்கும் பொற்பிலா னென், றங்கபலர்சொற்கேட்டு வாண்மதியாளுரைக்க வடைந்தாளன்னேன், காங்குவனம்போயிருந்தானரனிடத்திற்சொலப்பித்தாய்ச்சுழலலுற்றான், ஏங்கியந்தத்திறங்கற்பா ணிவனுவில்வீற்றிருந்தா ளெழிற்கண்ணாளே.

ஆகசெய்யுள்-௭௮௪.

பொது.

புலவித்துவான்கள்பாடல்

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாப்பிட்டெனுஞ்சிறுதூப்பிட்டுக்காகமண்ணைச்சுமந்தே
ஆப்பிட்டுக்கொண்டடிபட்டசொக்கேசருக்காசைபட்டுச்
சேப்பிட்டுமையிட்டுப்பூமாலைகந்தந்திமிர்ந்துமஞ்சட்
காப்பிட்டுவாழ்க்கைப்பட்டாள்கூடல்வாழங்கயற்கண்ணியே. ௧

காமாகயக்கண்ணிசோபம்பொருளென்றன்கண்பணிநீர்
சீமான்கரத்திற்றுடைக்கரிதோசெகமேழுமெச்சும்
கோமானரகத்திற்குனிசிலைராயன்குகன்சிலம்பில்
மாமாவின்காலல்லவேமன்னவாவுன்மலர்க்கரமே. ௨

கைத்தலந்தன்னிற்பசும்பொன்வளையல்கலசலெனச்
சத்தமொலித்திடநூபுரம்பாதச்சதங்கைகொஞ்சத்
தத்திமியென்றுநடஞ்செய்சம்பீசர்தஞ்சந்நிதிப்பெண்
செத்தகுரங்கைத்தலைமேற்சுமந்துதிரிந்தனளே. ௩

பரிக்கொப்புபோலப் பகலான்சரிதைபசர்ந்திடினும்
உரிக்கம்பதாயினுமியார்கட்டுடனோடிச்சென்று
கரிக்கொம்புபோன்முலைநின்றாருக்கேவர்க்கன்னியர்கை
நரிக்கொம்புதானுமுண்டோவெங்கடாசலநாயகனே. ௪

கேளந்தநாளோயின்னைமந்தாமின்னையரைக்கிட்டிமத
வேள்வந்தபூசலிடமதிநாயவெருண்டெடாது
தாள்வந்துபற்றிமுன்வாய்புதைத்தேனின்றுதாழ்மைசொன்ன
நாளந்தநாளல்லவேயிந்தநாயகற்கே. ௫

சுற்றனவெக்கொம்புயதின்கேட்பனகண்டயன்றன்
உற்றனவொக்குமொருகற்காலன்பனவொன்னலரைச்
செற்றனவொக்குஞ்சிறுநகைசெய்வன்றீயர்செய்யப்
பெற்றனபெற்றியெண்ணுன்மறப்பானெம்பெருங்குன்றனே ௬

பக்குவமாகக்கவிநூறுசெய்துபரிசுபெற
மூக்காணம்மெதிற்பல்காலுமட்டோட்டுமுயனறிடினும்
அக்கடபோவேனுமேலோபறைப்பாடியலுத்துலக்க
குக்கனையாண்டருளவில்லவனைத்தக்குயிலனையே. ௭

பொல்லாமதப்பயலெங்கோரமுஞ்செய்யும்போருமென்னைக்
கொல்லாமறுகொல்லுமதியுங்கடலுங்குயிலுமிவை
எல்லாம்தொலைந்ததெனவெண்ணினைபாவியிப்போதுன்மனம்
கல்லாயிருக்குமென்றெவ்வளவேனுமுன்கண்டிலனே. ௮

காலையுபாதிமலஞ்சலமாமன்றிக்கட்டுச்சியிற்
சாலாவுபாதிபசிதாகமாகுமூற்சஞ்சிதமாம்
மாலையுபாதிதுயில்காமமாபிவைமாற்றிவிட்டே
ஆலமுகந்தருளம்பலவாவெனையாண்டருளே. ௯

காலடிவன்றுவராமேயிப்பாலோடந்தபெருங்
காலடிமேலடிமாணடியேகட்டிரவிற்பட்டுமே
பாலடிகிலவெனைனையுண்டோனரங்கன்பனிவரையில்
வேலடிமுளனுக்குபாயமிட்டேகுமவிழைவுநன்றே. ௰

புலியைக்கொடுத்துப்பசுவாங்கியோர்புலிபூங்குழலாள்
புலியைபசுதின்னவிட்டுப்புலியைத்திணதகற்றிப்
புலியையரைத்தப்பலகாரஞ்செய்துபொருந்துமுகப்
புலியைகசன்னிப்புடன்சாதுவைத்தாடன்புருடனுக்கே. ௰௧

(புலி-வேங்கை-பொன்) (புலி-மயிர்சாந்து) புலி-புல் (புலி-வரி-நெல்) முசப்புலி-முசுத்தாமரை) (சாறு-திருவிழா)

வேளாமழகன் றுரைசிதக்காதியென்விட்டிலொரு
நாளாகிலும்வரக்காணகிலேனெய்தகாளுமவன்
தோளாலணையுஞ்சுகவாலிபத்தைத்துணிக்கவொரு
மாளப்பிறந்தனையேமைந்தனேயென்னவாயுனக்கே. ௯௨

கடந்தவொளருகன்னிமகராசகேசரிநாட்டிற்கொங்கைக்
குடந்தானசையவொயிலாயதாகண்டுகொற்றவரும்
தொடர்ந்தார்சந்யாசிகள்யோகம்விட்டார்சுந்தசைவரெல்லாம்
மடந்தானடைத்துச்சிவபூசையுங்கட்டிவைத்தனரே. ௯௩

காலாகலேதெரியே கம்பாணர்நன்னாட்டில்வளர்
சேலாகக்கண்கள்படைத்தபெண்ணேநின்றிசமூழ்வயி
றாலாகவுமல்குற்பாம்பாகவிவ்வணையிற்றுயிசை
மாலாகயான்பள்ளிகொள்ளவந்தேனுன்றன்மாளிகைக்கே. ௯௪

ஆரவிந்தகண்பஞ்சுதன்றம்பிமைத்துனனண்ணன்கையில்
வரமூர்த்தியாயுதம்பூண்டவன்காணுமறநங்கவனே
பரமன்றிகிரியையேந்தியமைந்தனபகைவன்பெற்றபை
உரமென்றெடுத்தவன்மாற்றான்றன்சேவகனொண்டொடியே ௯௫

சங்கரன்றேவிதமையன்மனைவிதனக்குமுன்னும்
மங்கையரேறியவாகனக்காணுமற்றெங்கவளோ
கொங்கைகளீரைந்துடையளாயிக்கவலயத்தில்
எங்குந்திரியுமயிரவரூர்தியென்றேகினையே ௯௬

மாத்தானைப்பித்தனைமாடேறுவானைமதகரித்தோல்
போர்த்தானைவேதப்பொடிபூசுவானையிப்பூதலத்தென்
ஆத்தானுடனைதிர்த்தம்பலத்தேயென்றுமாடிநிற்கும்
கூத்தாடிப்பையனுக்கோமகளேமயல்கொண்டனையே ௯௭

கானவர்தான்றினைசெய்தகாரோகணேகண்டல்லவோ
கோனமர்வண்டினைகாள்கிளிகாலசெழுங்கானைவிட்டுப்
போனவன்றானல்லவோநெடுங்காணிப்புனமல்லவோ
நானன்றானல்லவோசொல்லவேண்டுநதிக்கண்டதே ௯௮

தாரானனெங்கடிருவின்னைறச்சேடன்சயிலத்தின்பால்
நீரார்முகிற்குழற்பெண்பேதையைவிட்டுப்பிரிந்தால்

சீராமனில்லையமுதில்லைபஞ்சனைச்செல்வனில்லை
காரார்பொழில்வளர்காழிப்பிரானில்லைகாப்பதற்கே. ௰௯

அம்பளவெவ்வளவவ்வளவேவிழிபார்த்தகொவ்வைச்
செம்பளமெவ்வளவவ்வளவேயிதழ்சீர்கொள்வஞ்சிக்
கொம்பளவெவ்வளவவ்வளவேயிடைகூறெலுமிச்
சம்பளவெவ்வளவவ்வளவேதனத்தையலுக்கே. உ௰

நச்சணிகண்டத்திராரூர்த்தியாகர்நளினவெற்பில்
கச்சணிபூரமுலைமாதேயிதுவென்னகாரணமோ
அச்சுதனாரத்திரண்டாமெழுத்திலரையெழுத்தில்
வச்சிரபாணிமனையாள்பகைவந்துலாய்த்ததுவே. உக

அச்சுதன்-அரி-இரண்டாமெழுத்து-ரி-அகில்-அரையெழுத்து
பாதிரி வஜ்ஜிரபாணி-மனைவி-சசி-சந்திரன், (பகை-பாம்பு)

போரேபொழுதுவருமோமதியம்புரண்டெனக்கம்
வேமோமதன்சரங்கைக்குமேதைத்தபுண்வழியிற்
பூமேவுதென்றல்மிகுமேயெனபெண்புகுதிபோய்விடுமே
கோமேதகப்படுமலைமழுவாபள்ளிகொண்டவனே. உஉ

பாலினுமின்சொற்குயிலினுமென்மொழிப்பாவைநல்லாண்
மேலினுங்காமன்கரந்துக்குமேடைமேவுங்கடம்விட்
டாலினும்வேலைநடுவினும்பாம்பினுமாத்துரத்துந்
தோலினுங்கண்வளர்வாய்மழுவாபள்ளிகொண்டவனே உ௩

பெய்யினுநல்லவரீனம்பொருளுயிர்வீழ்தொடக்கஞ்
செய்யினுமானக்கவரியுபர்சிற்றினக்காயவர்
வையினும்வாழ்வர்ககரையகாதுமசிருமொக்கச்
கொய்யினும்பின்செலுமேமழுவாபள்ளிகொண்டவனே உ௪

மாலாக்கியென்னைப்பெருவயகாக்கியென்மார்பின்முலை
மூலாக்கிபங்கம்பகரம்பாக்கிபப்பாவையரை
மேலாக்கிச்சுக்குவிளக்கெண்ணெயாக்கியென்மேனியெக்கும்
தோலாக்கவோமகனேபிள்ளையாய்வந்துதோன்றினையே உ௫

சதுராயிருந்ததாதியாபிவன்மதன்சற்பனைசெய்
தெதிராளியாபைங்கணையவவானத்திருந்துகனல்
மதிவாரிவீசுவினைமறந்துமதிமயங்கிப்
பதினயிரங்கொட்டைப்பாக்காயிருந்தனள்பைங்கொடியே உ௬

பதினயிரங்கொட்டைப்பாக்கு அட்டணம

அன்பட்டதிக்கெங்கும்போற்றுங்கெசோட்டுக்கதிபதியாய்
பொன்பட்டஞ்சூடும்ரகுநாதபூபலிப்பூகலைக்கே
தின்பட்டமேபட்டசீயேதுரைராற்றிந்நிலத்தோர்
தன்பட்டமென்பட்டந்தோலாவடிப்புந்தப்பட்டமே ௨௭

சேமன்புதல்வன்செழுக்குறைவேலன்செழுங்கிரியில்
காமன்பாகவன்கரிமூந்துமாகிளங்கைவலவா
பூமன்கனையுமதியுமிவ்வாடையும்பூசலிட
மாமன்றமையன்றகப்பனென்றேவஞ்சிவாடுவனே ௨௮

(சோமன்-இடபவாகனன்)காமன்-கரி-இந்திரனார்தியாகிய மேக
ம்-மான்-நகுலன்-அவன்தமையன்-தருமன்

சூலேறிச்சங்கைமடைவார்சடையுந்துறைக்கொதுங்கி
வேலேறுங்கண்ணியர்கைக்கொள்ளநீர்புக்குமீண்டுமுழுச்
சாலேறிமுக்தந்தனைவிஞ்ஞுசனையனூரனம்பால்
மாவேறுவான்பரிமாவேறினடி மாமயிலே ௨௯

பாட்டுக்குபாத்திரகல்லோரைப்பாடிப்பதம்பெறலாம்
மோட்டுக்குலாமரைப்பாடிலென்னமுழலதண்டமுண்டோ
வீட்டுக்குச்சேற்றுக்கண்டோவெள்ளாளர்க்கொருவெற்றிலையோ
வட்டுக்குச்சேதங்கண்டால்வெள்ளாளவசிப்பவனே ௩௰

கெலிக்கும்சிங்கத்தம்பானைக்குமவெற்றிக்கெருடனுக்கும்
வலிக்குறசிங்கியாவுக்குநணடுக்குமவன்கவிக்கும்
புலிக்குஞ்செம்மானுக்குநரிக்குமுடர்க்கும்பூனைக்குவீட்
டெலிக்குஞ்சங்காத்தமுண்டோவெள்ளாளவசிப்பவனே

கலங்காதவீரியராணுலும்போகின்றகாலம்வந்தால்
கலங்கமில்லெல்லமாட்டுவரோவிந்தரணிலத்தில்
கலங்காணுக்கோட்டைபதிலேழ்கலைபத்துத்தானிருந்தும்
இலங்காபுரிகின்றதேதாவெள்ளாளவசிப்பவனே

எரிக்குமதிச்சடையண்ணுமலைபொழிற்கிரியில்
பரிக்கின்றபூவைமதிக்கப்பொருளந்தப்பாதத்திஞல்
பொறிக்கண்பிசாசுக்கொக்கனைத்தூவிப்பொரிபொரித்துக்
கொறிக்கின்றபாலையிலெப்படியாயினள்கோமளமே ௩௩

திரைகடலோடித்திரவியந்தேடென்றுசெப்புமௌவை
உரைபழுதன்றெனச்சோர்ந்தநாள்கழிக்குன்றத்தோமடமான்
அரைபனிநீர்ச்சந்தனங்கொண்டுபொங்கியாற்றியபின்
இரைகடல்போய்வாவெதனைநாளென்றெழுந்தனளே ௩௪

மேகம்பிறைசிலைவேல்குமிழ்வள்ளைவெண்முத்தந்தொண்டை
பூகம்பசுங்கணைதேனுமிங்காந்தள்பொற்பாவிலைநூல்
நாகங்கதலியவன்வாரணன்னனிலாமுண்டு
மாகம்பொழிற்றிருத்தில்லையிலேயொருவல்லியிலே ௩௫

இலக்கத்தையேசல்லமுகத்தையேசித்தென்கரத்தில்
வளர்ந்தத்தையாதுமுணர்ந்திலையேமயிலாகிமனங்
களர்ந்தத்தையேயென்றிருவரங்கேசர்க்குசாற்றச்சொன்னால்
அளர்ந்தத்தையேயளந்தாய்பின்னையாதுமளந்திலையே ௩௬

ஆயத்துறையிற்பிரந்தவங்கந்தணர்பாற்குடித்து
மாயக்கணவெவசையிடகதேவளர்வண்ணறெறுநாள்
ஏயப்புலவரிடத்தெட்டிநாள்செட்டியேயென்றுபின்
போயக்கசாலைபுகுந்தவள்காணந்தப்பொய்மகனே ௩௭

பூச்சிலைகன்னற்கைச்சேஷ சைலந்த்ரபொருப்பிடத்தே
காச்சியபாலைக்குடிபோவென்றனந்தக்காரிகையும்
பேச்சிலெத்தூககள்ளிபின்கைராமற்சமுனசெரணைதாய்
வாய்ச்சுதென்றேநடந்தாள்பாலையாவனந்தனிலே ௩௮

தோப்பிடுவாரில்லைதென்கலைராமற்கருங்குயில்தாய்க்
காப்பிடுவாரில்லைகாமன்வராமற்கருங்குயில்வாய்க்
காப்பிடுவாரில்லைதென்னரங்கேசர்க்கபயமென்று
கூப்பிடுவாரில்லையேவண்கோவென்குறைசொலலியே ௩௯

அணியார்கடுக்கைநறுந்துபைகங்கையறுகுடனே
பணியார்சடாடவிக்கச்சாலைநாதர்பணிவரையில்
தணியாதமாமதப்பேய்பிடித்தாடுமித்தையலுக்கு
மணியாட்டினல்விடுமோசொல்லுவீரிந்தமாநிலத்தே ௪௰

பாதாதிகேசமுகலாயிவளைப்படைத்தகமலர்
வேதாமாங்குல்வெளிவைப்பனோவிரிபூதலத்துள்
ஆதாரமின்றியிரண்டிரசேந்தாநிற்குமோ
ஏதாகிலுஞ்சுற்றமில்லாதிராதிடையேந்திழைக்கே ௪௧

குணமிருந்தாலுங்குலமிருந்தாலுங்கொழுந்தமிழின்
மணமிருந்தாலுமதியிருந்தாலும்பவழத்திவங்
கணமிருந்தாலுமோர்காசம்பெறாதுசிங்காரவரைப்
பணமிருந்தாலவர்க்கெல்லாருமஞ்சலிபண்ணுவரே ௪௨

உரக்கத்திலேகடப்பான் சக்கரபாணியுயர்ந்தகும்ப
கரத்திலேகடப்பானகுறு மாமுனிகன்னியர்கள்
விரகத்திலேகிடப்பானகாமராஜன்மிருந்தவெழு
காகத்திலேகிடப்பான்கொழுமூர்முத்துநாகப்பனே. ௪௩

சேய்க்கரியுண்டசிவன்மேலன்பற்றவன்சீசியவன்
வாய்க்கறியாதவிடக்கானதுமில்லைமலர்க்கறியுங்
காய்க்கறியென்பதும்வேண்டான்சப்பாரங்களைக்கவிட்ட
நாய்க்கறியும்புசிப்பான்கொழுமூர்முத்துநாகப்பனே. ௪௪

தருங்கிரானகரன்செல்வநாளுந்தழைக்கும்புல்லூர்ப்
பெருவயனூடுதனிலெல்லைப்போலோர்பிடாரன்வந்தே
ஓருகுடங்கொண்டொருபாம்பாட்டினிவ்வுலகினுள்ளோ
இருகுடங்கொண்டரைப்பாடுவதென்னவேந்திழையே, ௪௫

தேனாட்டுமுல்லைத்தொடைரகுநந்தன்செழித்தபுகழ்
பூநாட்டுமன்னர்தொழாமலிரார்மணிப்பூணணிந்த
வானாட்டரர்ப்பையர்மண்ணாட்டரசர்மனத்தினுக்குக்
கானாட்டுவரின்கைகாட்டுமதேலினைக்கண்டுகொண்டே. ௪௬

ஞாயிறுபோய்விழிக்திங்கள்வந்தெய்திடகன்னியசெல்
வாயனல்தூவப்புதனம்புகாயகல்வியாழம்வர
மேயிருவெள்ளிக்கலைசோரநானுன்னைம்பெருதற்குத்
தாய்சனியாகுனளோரகுநாததளசிங்கமே, ௪௭

ஆடிநாகஞ்சரோருகப்பானுநல்லம்புலியும்
சூடியநாதர்நயனமுமாலயபினுசொற் - னுவல்
பாடியபாலனுமாய்வந்தால்வெண்பணிலவயல்
கோடியகோன்சிவந்தான்றிருமார்பிற்குளிதொங்கலே. ௪௮

சிவந்தான்மலை-மதனையும்-கடலையும்-அடங்கி இவனைப்பிறைப்பி
த்தமையின் பரமசிவன் கண்ணையுந்திருமாலம்மையும்-சம்பந்தசிவாமி
களையும் ஒத்தது.

முருகார்முளரியுமுள்ளியுமுண்டசமூரியாம்
பொரிகாரிரும்புங்கனகமும்பொன்பொரித்தாரகையும்
குருகாருங்கொண்டையுமீனனல்போலென்குரிசிலுக்கு
வருகாந்தவேதந்தமங்கையுநானுமடந்தையரே. ௪௯

கரைகோட்டிளங்கன்றுகன்வனநாடுநயந்தளிப்பன்
விரையுட்டிதார்ப்புயன் வெற்பிழமன்னன்றேவிரும்பிக்

கைச்சூடுங்கொண்டு கனகரும்பச்சூடும்
மூக்கூடுங்கொண்டான் முறிபாதோ-மைக்குழலீர்
வேய்க்காற்றினால்விளங்கும் வீராகந்திமாநகரில்
ஈக்காற்றுக்காற்றா விடை. ௰௩

வையகமபுகழு மயிராயிரமெடுத்துக்
கையிலொருமாமலரைக் காணாமல்-வையகத்தில்
செங்கண்மாலீசன் திருவடிக்கெண்ணாயிரமாத்
தங்கண்மலர்சாற்றினா னான். ௰௪

பாம்புசேர்தோளிணையான் பாளையத்துமாமாரி
சாம்பசிவன்றன்னடியைச் சாராரை-வேம்பின்
இலையையுடுத்தியவ ரீமானம்போக்கித்
தலையில்விளக்கேற்றிவைப்பா டான். ௰௫

அட்டமியிலோதினா லாசானுக்காகாது
சிட்டருக்குப்பன்னான்கு தீதாகும்-கொட்டவுவா
வித்தைக்குநாசமாம் வெய்யபிரதமையில்
பித்தரும்பேசார் பிழை. ௰௬

ஆயிரம்பாக்கன்னமுலையென்னடைக்கலவிபதி
னாயிரம்பாக்கானுன் னாசையினால்-தீயிரங்கி
வந்தாளவேண்டு மலைப்பழனிவேலவனே
சந்தானவேறில்லை தான. ௰௭

(ஆயிரம்பாக்கு கலசம்) (பதினாயிரம்பாக்கு அம்மணம்)

புறப்பித்தோன்வித்தைதனைப் பேணிக்கொடுத்தோன்
சிறப்பினுபதேசஞ்செய்தோன்-அரப்பெயரி
பஞ்சத்திலன்னமபகர்ந்தோன்பயந்தீர்த்தோன்
ளஞ்சாப்பிதாக்களென் னெண். ௰௮

காணக்கடன்தில்லைக்கார்வண்ணன் றானுமால்
நாணக்குழன்மடவீர் காணுமால்-ஆனக்கால்
தன்கையிற்சங்காழி தாமிருக்கப்பேசுவதேன்
னென்கையிற்சங்காழி யின்று. ௰௯

கட்டியடிப்போர்க்குங் கண்மீதிலேற்றுவர்க்கும்
எட்டியடிப்போர்க்கும் மீவரே-திட்டமுடன்
பாடுவோர்க்கீயாவரே பல்லுதிரத்தாடையினிற்
போடுவார்க்கீவார் பொருள் ௨௰

செய்யாள்கணவா செகராஜசேகரா
ஐயாவடகலைக் காரியா-துய்யா

குடஞ்சுட்டுப்போனகோபாலாமுத்து
வடஞ்சுட்டுக்கண்டுயிலாண்மான் ௨௧

உன்றன்மகளை யொறுப்பதற்குக்காரணமென்
என்றன்மகனியல்புகேள்-குன்றாச்
சிராப்பளியனேறிவருஞ்சேவின்மணியோசை
இராப்பளியுங்கொள்ளாளிவள் ௨௨

நீறுருஞ்செஞ்சடைமேனீறுநம்பாம்பணிந்து
நீறுரிலேவந்தனீதியோ-நேரே
யாடவரஞ்சாடப்பலியிடெனவந்தால்
இடரவரஞ்சாளோயிவள். ௨௩

பாலைப்பொருந்துதலால் வல்லரவம்பற்றுதலால்
மாலையடுத்தகெடுவானுறலால் சோலைதிகழ்
உம்பர்பூசித்தருளுமொற்றியூரன்வரையில்
அம்புலியுநன்கருடனும். ௨௪

அம்மயிலேயேறி யடியேனிடர்தீர
இம்மையிலேவந்தென்னையீடேற்றி-மும்மையிலே
எந்தபாவஞ்செய்தேனந்தப்பாவந்தீரத்
கந்தப்பரவந்திப்போகா. ௨௫

எழுதரிதுமுன்னமேயெழுதியபின்னத்தைப்
பழுதறவாசிப்பரிது பண்பா-முழுதுமதைக்
கற்பரிதுநற்பயனைக்காண்பரிதுகண்டாக்கால்
நிற்பரிதுதானங்கில்லை. ௨௬

ஏறேறுநீரேறுமெண்ணிலுயிர்க்குயிராம்
பாரேறுங்காலாற்படியளக்கும்-வீறேறும்
அன்னங்காணீசனரியயனுந்தாமன்று
துன்னும்புகழ்மாரியப்பாசொல். ௨௭

கோடுதிக்குங்கும்பமுலைக்கோதைபரைக்கூடவென்றால்
மாடுதின்னியென்னைமறுக்கானே-மாடுதின்னி
தன்பொழுதும்போச்சுதேதன்னந்தனித்திருந்த
என்பொழுதும்போச்சுதேயென ௨௮

மாடுதின்னி-வைக்கோலாற்செய்தமருள்

செஞ்சடைத்தவேட்கையெல்லாநீங்கியிருவிழியும்
பஞ்சடைந்துள்ளாவிட்டுமுன்னே-செஞ்சடையில்

வெள்ளாறேவெங்காளும்வேள்விப்புகையாறு
கள்ளாறுவெண்ணெங்கவில். ௧௦

மூவாகவிமுன்சோழனுக்குநூறு
காவலர்மாணிக்கநவகாலிதெட்டோவதுசீர்
நாதனசிவாலயங்களாற்கற்றல்கூட
ஒருவருமாயிரத்தெட்டோர் ௧௧

காலெழுத்துப்பூடுகேவேகரம்பிருக்கும்
காலுந்தலைபுங்கடைச்சாதி-மேலாக
ஒட்டிமுதலெழுத்துமோதுமூன்றும்மெழுத்தும்
விட்டபரமனுக்குவீதி. (புகையிலை-புலை-கைலை,

முனிதட்டுமுட்டுக்குமுன்னீரனக்கும்
கலியுதிர்க்குங்கவ்வுகாய்க்காக்கும்-தனிவழிக்குப்
பக்கிரமதாக்சம்பயக்கீரக்சம்பாமடிக்கும்
கைத்தலத்திற்றண்டுருக்கக்கால் ௧௨

பகலொன்றெறுங்கிரணம்பாய்ப்புறைவயெச்சம்
மிகமேலுறுசுகற்றூம்வின்னின்-முகிலதனால்
பெய்யுமழைத்தடுக்குமப்பொழுதுமாமொருவர்
கையிற்குடையிருந்தக்கால் ௧௩

வந்தவனைக்கையாதுவாய்மூக்கற்றுந்தருள்வாய்
கொந்தயலோக்கையாதுவாலையா-சந்துவனே
கோடையிற்கேருபிலாசைகக்குந்ரியுனத்
தாரையிடத்தானேயறிந்து ௧௪

அறிந்துதவிப்பாரையருள்கோசையான்மேல்
செறிந்துதவிப்பாரைத்திருத்தும்-நிறைந்துறைந்த
வைகுந்தனூர்வாடமடமன்னேகொள்ளைவிகர்
வைகுந்தனூர்வாய்மடுத்து ௧௫

மடுக்குஞ்சரமழைக்கும் வான்கோசைமாலே
விடுக்குஞ்சரமழைக்கும்மலாய்-முடிக்கும்
அகங்கலைபுஞ்சங்காடுந்தேனையான்வாம்
அகங்கலையமுஞ்சங்கமலர் ௧௬

அலரோதிமத்தாவறைமேகாசைமாலே
அலரோதிமதராவடிக்கும்அலரோதி

நந்தனகத்தானுறவே நண்ணிநின்றானடைந்தேன்
உந்தனகத்தானுறவேயோர்ந்து. ௩௭

ஓர்ந்தண்டளாயானு முத்தமற்கோசையனே
சண்டந்தண்டளாய னு மிந்திரையும்-சேர்ந்திலகு
தூயத்திருக்கருப்பா தோற்றியடியேனுடைய
மாயத்திருக்கருப்பாய் வந்து. ௩௮

ஆகும்போதாகு மனைத்துமதிவொழிந்து
போகும்போதெல்லாமும்போகுமே-வேக
நவசாரம்பட்டார்போ னலிந்துமடநெஞ்சே
அவசரப்பட்டாலாகுமா ௩௯

சல்லடக்கண்ணாகித் தளர்ந்தாளருள்புரிவாய்
மல்லடையுங்கேசநகர் வைகுந்தா-கல்லடையும்
பாந்தாளினாதேர்காலன் பாணம்வருத்துதலால்
மாந்தாளிரைத்தேர்காலன் மார்பு. ௪௰

சாரங்கமேனிக் கருணைக்கடலான்
சிரங்கநாதரோ செல்வரே-சீரங்கே
அள்ளியுண்டவெண்ணெய்க்கா லம்மையடிப்பாளென்று
பள்ளிகொண்டாற்போமோ பயம். ௪௧

படைப்பானுங்காப்பானும் பார்க்கிலருணேசன்
படைப்பானயனென்னல் பாவம்-படைக்கிலயன்
ஐந்துதலையிலொன்றை யானறுத்தபோதிலவன்
தன்தலையைப்பண்ணறியான் றான். ௪௨

காறுங்கடப்பு நடையுடையும்பாவனையும்
வீறுமுனக்கேன்பழனிவேலவா-ஆறுதனில்
வெட்டுண்டானுஞ்சலையன் வெண்ணெய்தனையேதிருடிக்
கட்டுண்டானுங்களம்மான்காண். ௪௩

நாதுமதுரை துவலாநடையிடைமுன்
ஓதுகின்றமுவெழுத்து மாக்குமே-நீதி
செகராசசேகரன்வாழ் சிங்கையெனுஞ்செல்வ
நகராயிழையார் நகை. (நா-து-து-முத்து.) ௪௪

பூங்கோதைமாதர் புனைகின்றமுத்தாரம்
வாங்கோங்குடிக்கு வடுவென்றே-நாங்கள்

மூலைக்கோடணிவதெல்லா முக்கண்ணன்சென்னித்
தலைக்கோடுபட்டதழும்பு. ௩௫

இவ்வனையுமாக்கிரங்குவோர்நாமில்லை
ஐயனையுங்காத்தவனுதலினுல்-மையவரைசொல்
வானிரங்குமுத்துகிருஷ்ணமன்னனமதுதொண்டை
வானிரங்குவானென்றான் மான். ௩௬

வாரிதாளஞ்சொரிய மாலையினாடுருவிச்
சேரனமர்காடவரு சேர்ந்ததே-மூரிமகன்
அம்பொடலைகின்ற வாயிழைக்குநீகுதிரைக்
கொம்போகுலோத்துங்கா கூறு. ௩௭

தேமிருக்குமாந்தளிரைச் செந்திலமென்றும்
பூமுருக்கைசயத்தீப் பொறியென்றும்-காமிருக்கு
மாய்ப்படுமேயென்றெண்ணி வாடிமனந்தளர்ந்து
கூப்பிடுமேயந்தக் குயில். ௩௮

காமனார்வீட்டினிலே கள்ளன்புகுந்தானே
சோமனரைப்பாம்பு சூழ்ந்ததோ-மாமாந்தன்
தீப்பட்டுவேகுதே தியாகேசர்நன்னாட்டில்
கூப்பிட்டதேயந்தக் குயில். ௩௯

செந்தமிழோருய்யவன்பு செய்யவந்தசோழவள்ளல்
சந்ததமுஞ்சோரநாடாழ்குயிலே-மந்தனைசெய்
ஐங்கரனைவேலவனை யன்றழற்கண்வந்தவனைச்
சங்கரனைவாசுகியைத் தான். ௪௰

கருப்புவில்லை முறிக்க ஐங்கரனையும், கடலையடக்க வேலவனையும்சந்திரனைத் தேய்க்க வீரபத்திரனையும், மன்மதனை யெரிக்க சங்கரனையும்தென்றலையுண்ணவ சுகியையும் வந்தனைசெய்,

முக்கண்ணன்வாழ்வெற்பை முறித்துவரியிட்டக்கால்
முக்கணனைக்கப்பில்விழ மோதாதோ-முக்கணன்றன்
வேணிககர்கரமாமலர்வைத் தேகினன்மெல்லியறே
சாணிற்குலைந்தான் றலை. ௪௧

முக்கணன்வாழ்வெற்பு-மேரு-காற்று, முக்கணன்-தேங்காய் முக்கணன் - வேணிக்கமலர்-தாழம்பூசாணிற்குறைந்தான் - நட்டச்செடி.

சேலைகரேமதுரைசிர்ச்செழியனேசெழியன்
சாலைநிலுள்ளோரே சங்கத்தார்சிலைகும்
கம்பாலதேவன் கடம்பவனவாசர்
தம்பாரிமீனாட்சித்தாய். ௫௨

மங்கையர்கள்யோனியிலை வைத்திருக்குமாசைதனைப்
பங்குசெய்துநூற்றிலொரு பங்கெடுத்துக்-கங்கைமதி
வேணியரன்பாதார விந்தத்தில்வைத்தாக்கால்
காணலாங்காணுக் கதி. ௫௩

தூர்ச்சனரும்பொன்னுந் துடியுந்துரகதமும்
அர்ச்சமறமுன்னிற்கு மாயிழையும்-கச்சரவும்
கண்டித்தவெள்ளைக் கரும்புமிளநீரும்
தண்டித்தார்க்கல்லோ சயம். ௫௪

புட்டவல்பட்டாணி பொரிதேன்குழலப்பம்
பட்டவிழுந்தோசைவடையுடனே-சட்டமுடன்
ஐயாமற்சோறுகறியுண்டையாயடைக்கும்
வாயாநமசிவாயா. ௫௫

குச்சிலியமாதர் குயமுங்குவலயத்தோர்
மெச்சுதமிழ்மாதர் வன்முலையும்-சிச்சீ
தெலுங்கமடமாதர் சிங்கார்க்கொங்கைக்
கலிங்கமெனவேசொற்-கவி. ௫௬

இங்கிருக்கவென்றலையனெட்டானிவ்விடம்விட்
டங்கிருக்கவென்றலையனெட்டான்-எங்குவைத்துப்
பேணுவேனிவ்வுடலைப் பித்தாபிறைசூடும்
தாணுவேசொக்கநாதா. ௫௭

கொள்ளிதலைபொன்னின்மேவமகிழ்வீடாகி
பிள்ளைகளோபுத்திசொல்லும்பிள்ளைகளாய்-தெள்ளுமுகம்
வாடாவடிவுடையான்மனையாளானக்கால்
ஆடாரோவொற்றியப்பனூர். ௫௮

அடியார்க்கெளியன் சிற்றம்பலவன்கொற்றம்
குடியார்க்கெழுதியகைச்சீட்டுப் படியின்மிசைப்
பெற்றான்சாம்பானுக்குப் பேதமறத்தீட்சைசெய்து
முத்திக்கொடுக்க முறை. ௫௯

பரமரகசியத்தைப் பாமரனலாயால்
இரவுபகலெங்கேரமின்றில்-குரனேறியக்
கூப்பிட்டுக்காணுமோ கோளமடநெஞ்சேமால்
பூப்பிட்டுக்காணும்பொருள். ௯௰

காஞ்சனக்கென்றன்கொடியகாமவிகாரமெலாம்
போக்கறிவித்தாலுனக்குப் புண்ணியமாம்-சேர்ந்தோடும்
கேளிபடவாடுந் திரைக்கடலேபைந்தனகை
வாளிபடவாடு மனம். ௯௧

கம்பனென்றுங்கும்பனென்றுங்காளியொட்டக்கூத்தனென்றும்
கும்பமுனியென்றும்பேர்கொள்வரோ-அம்புவியில்
மன்னுவளர்புதுவைசூழ் வாழ்குடந்தையாரியப்பன்
ஆங்காணிலேயிருந்தாக்கால். ௯௨

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூமன்றிருக்கண்டிபந்தகன்கோவல்புரமதிகை
மாமணப்பறிபல்சலந்தரன்விற்குடிமாவழுவூர்
காமன்கொறுக்கைகமன்கட வூரிற்றக்காசினிக்குள்
தேமன்னுகொன்றைச்சடையானையொருதிட்டசேவகமே. ௯௩

கொச்சகம்.

மெய்ச்சரசமாக விளையாடும்வேளையிலே
கைச்சரணமென்றதல்லாற் கைச்சரசமென்றேனோ
அச்சனகியார்மீதி லாசைகொண்டராவணனைத்
தச்சுருவவாளிதொட்ட தாமோதரேந்திரனே. ௯௪

மீன்பார்த்துவிண்பார்த்து வேளையும்பார்த்தாள்வரவு
தான்பார்த்தெனைப்போற் சரிப்பார்க்குமெண்குருகே
மான்பார்த்துவாளிதொட்ட மால்சிவநாராயணனை
நான்பார்த்துமாதர் நகைபார்த்திருந்தேனே. ௯௫

முல்லைமலையாய்க்கொடுத்து மோகமதனெய்யவந்த
வில்லைவிலவிலையாய்நறிக்கி மெல்லமெல்லத்தாராயோ
இல்லைநில்லையென்றுசொல்லி யேற்கவருமபாவலர்கள்
தொல்லைதவிர்க்குங்காந்தைச் சுப்பிரமணியபூபதியே. ௯௬

ஆயிரங்கண்ணுமத னம்புமேலம்புவிட
வீயிரங்குசெந்தே ளிருவினங்கமானேனே
தாயிரங்கவேணைபெண்க டாயிரங்கவாணிரங்க
பேயிருக்கும்வாயா விசயரகுநாயகனே. ௯௭

கன்னலெனுஞ்சிறுகுருவிக்கனமழைக்காற்றுமல்
மின்னலெனும் புழுவெடுத்துவிராக்கேசற்றுங்கார்காலம்
மன்னவனுந்தென்மதுரைமாநலிவாணனைப்பிரிந்திங்
கென்னையிணைப்பென்னவிருப்பென்னநகைப்பின்னுழுமே. ௬௮

ஆகசெய்யுள் - ௬௱௮.

விருத்தம்.

கைத்தலத்தழற்கணிச்சிவைத்திடப்புறத்தொருத்தி
கட்கடைப்படைக்கிளைத்திறமேல்ராம்
முத்தலைப்படைக்கரத்தமத்தாசிற்சண்பக்குணிற்கு
மூக்கணக்கருக்கொருத்தர்மொழியாரோ
கித்திலத்தினைப்பதிந்தசச்சறுத்தடிக்கனைத்து
நிற்குமற்புதத்தினிடையேவேள
அத்தரத்தினைத்தொடுத்துவிட்டுநெட்டயிற்கணைத்த
லக்கணுற்றிடச்செய்விக்குமதுதானே. ௧

கரும்பாலையிணையடித்துபணிநீர்தேக்கிக்
கதலிபலாக்கனியதனுல்வரம்புகட்டும்
திருப்பாலைவாழிசர்பவனியாடுந்
தெருவிற்பால்விலைபசர்சிற்றிடைச்சியாரே
அருட்பாலோபொருட்பாலோகாமப்பாலோ
ஆழிதனைகடைந்தெடுத்தவமுதப்பாலோ
இருப்பாலைமணப்படைத்தீர்தில்லீரசொல்லீர்
எந்தப்பால்விற்கவந்திரிபம்புவீரே ௨

பூப்பார்த்துப்புகழ்பார்த்துப்பொருள்பார்த்துக்
கவிதைசொல்லும்புலவோர்தங்கள்
நாப்பார்த்துக்கொடைகொடுகதுநல்லதம்பி
தந்தசொக்கநாதாவென்றாய்
காப்பாற்றமுடியாதுகையிலொருகாசுமில்லை
கடனென்றாலும்
பாப்பாத்திசோரிவாளிருநதாலுமறங்கமதப்
பயலொட்டேனே. ௩

கெட்டசாறுதவிடுகஞ்சிகிருமியுண்டமாவறைக்
கீரைவேர்தெளிந்தமோர்முறிந்தயாருக்கிண்டிமா

இட்டசோறுகொழியனுப்பிடாதபுற்கையாயினும்
எய்துமன்புடாகனுங்கவின்பமாயிருக்குமே
பட்டபாகுபசுவினெய்பருப்புமுக்கனிக்குழாய்
பாளிதங்கடாளிதங்கள்பண்ணியாரவகையுடன்
அட்டபாற்குழம்புகன்னலமுதமோடமுதவினும்
அன்பினோடளித்திடாதவசனமென்னவசனமே. ௪

தாங்கவடகயிலாயமுதலாமைந்து
துளுவொன்றுதொண்டைவளநாட்டெண்ணான்கு
நடுநாட்டிருபத்திரண்டுபொன்னித்
தலநூற்றுத்தொண்ணூறுமலைநாட்டொன்று
கொங்கேழுசிங்களத்திலிரண்டுவையைக்
குளிர்தமிழ்நாட்டீரேழுமேலாஞ்சூலச்
செங்கையார்தலமிருநூற்றெழுபானென்னில்
தென்பாகங்கயிலாயந்திருக்குற்றாலம். ௫

ஓதுமைந்திலொன்றிலைந்திலொன்றமன்னவன்பிதா
ஊர்திதொட்டவேருன்மீதிலுற்றசாபநிருபனார்
தாதுகொண்டகாளிமாலைசூடிகம்பிதம்பிசேய்
தன்குடைப்பினைவன்மற்றலைக்கிரீடதுவசனார்
காதனண்டன்றந்தைபாகன்பின்வன்பகைச்சுமைக்
கலையெடுத்தகையரையர்கதிபெறத்தவஞ்செய்தோன்
றாதைகொண்டுவந்தசிலைவதிந்தபதியினான்
சிரமரிந்தவன்கொள்பாரிசேரிலாலுறைந்ததே ௬

ஓதும - ஐந்துபஞ்சபூதம் - அதிலொன்று - நிலம் - அதில் - ஐந்து ஐந்திணை - அதிலொன்று - குறிஞ்சி - அதற்குமன்னவன் - முருகன் - அவன் பிதாசிவன் - அவனூர்தி - இடபம் - அதற்கேழ் - விருச்சிகம் - அதன் மீதிலுற்றசாபம் - தனுசு - அதையுடைநிருபன் - இராமன் - அவன் - தம்பி - பனமாலை சூடியபலராமன் - அவன் தம்பி கிருஷ்ணன் - அவன் சேய் - மன்மதன் - அவன் குடை - திங்கள் - அதற்குப்பின் ஐவன் - சனி - அவன் கிரீடம் அதைக்கொடியாகவுடையவன் - துரியோதனன் - அவன் நண்பன் - கர்ன்னன் - அவன் தந்தை சூரியன் - அவன் பாகன் - அருணன், அவன் பின்னவன் - கருடன் - அவன் பகை - ஆதிசேடன் - அவன் சுமை பூமி - அதன் கலைகடல் - அதையெடுத்தகையர் - அகஸ்தியர் - அவரையர் - பிரமதேவர் - அவர் கதிபெறக் தவஞ்செய்தோன் - அனுமான் - அவன் றாதை - வாயு - அவன் கொண்டுவந்தசிலை மேருசிகரங்கள் - அவைகளைப்பதியாக வுடையன - இராவணன் - அவன் சிரமரிந்தவன் திருமால் - அவன் கொளபாரி இலக்கு

யீ-அவள்சேர்யில்-தாமரைப்பூ-ஆலுறைந்து ஆலமரத்தின்கீழிருந்தது (இஃதுபொருண்மேற் பிரிக்கக்கலைவன் ஆலின்கீழ்வைத்த அலர்க்குறி யைக்கண்டு பாங்கிதலைவிக்குணர்த்தியது)

தொடுத்தமுத்தமிழக் ககத்தியனெனவே தோன்றிப்புவளச்சே ரையர்கோன், சொலக்கணப்புலவ னிலக்கண கவியைத் துதித்தகங்க ளித்திடுங்களியேம், மடத்தினிற்புகுத் துமதுத்திறந்தவனோ வடித்தக ட்குடித்துநின்றவனோ, வடித்தகட்குடித்துக் குதட்டிநின்றவனோ மய க்கியுட் டியக்கமுற்றவனோ, கடுக்கினையிடற்றி லொடுக்கியிட்டவனோ கையிலேசிலம்பையிட்டவனோ, களத்தநூற்கொடியைநாவிட்டவனோ கண்ணிலே குழையை யிட்டவனோ, முடுக்கியவயிற்றி லாழியிட்டவ னோ முகத்திருபதக்கமிட்டவனோ, முளைத்ததோ ளொருபான சதங் கையிட்டவனோ முழுப்பட்டவர்க்கலாதில்லையே.

கடுவிஷம்-சிலம்பு-மலை-நூற்கொடி-வாணிகண்குழைகட்செவிஆ ழி-கடல்இருபதக்கம்-இருபதுகண்ஒருபான்-சதங்கை-ஆயிரங்கை.

தேமதுாகவிவிரகன்றெவ்வைவருபெருமான்
செல்வச்சயகரர்தானைத்தினம்வணங்குகளியேம்
யாமதுவுண்டாலுமதுமக்கடிமையவர்போல்
எமைமயக்குமோமயக்காதினியியம்பக்கேளீர்
வீமன்மகயத்தியனேகுபேரன்மகன்புதனே
வீருணைமுகனொருவன்விரும்புமகன்குகனே
காமன்மகன்சயந்தனவேதன்மகன்சிவனே
காலன்பாற்பிறந்தமகன்கடந்துளானே. அ

வீமன்-பிரமன்-குபேரன்-சந்திரன்-வீருணைமுகன்-வீருன் - ஐம் முகன்-காமன்-இந்திரன்-வே, முங்கில்-கால்-காற்று.

சந்தப்பாவிருத்தப்பாகலிப்பாவெண்பா
தாழிசைப்பாகொச்சகப்பாத்தனிப்பாவுக்கும்
விந்தையப்பாவாகிடகிரந்தப்பாவும்
வெல்லப்பாவதுபோலவிகடப்பாவும்
எந்தப்பாவுரைத்திடினுமொருபேதில்லா
ஏதப்பாவிக்குநினதிணைப்பாதத்தைக்
கந்தப்பாமுருகப்பாபோரிவாழ்வே,
கையப்பாமெய்ப்பாகாட்டப்பாவே. ௯

ஆதிசிவன்செத்தானோ வுமைசெத்தாளோ
ஐங்கரனுஞ்செத்தானோ வரிசெத்தானோ
வேதியனுஞ்செத்தானோ நீசெத்தாயோ
வெட்டவெளியானந்தம்வெறும்பாழாச்சோ
நாதியற்றுப்போனையோ வழிகாட்டாயோ
நாயேனுக்கிரங்கிவந்து நலந்தாராயோ
பாதிவழிதனிலேதிப்படுத்துவாயோ
பாதகா திருச்செந்தூர்ப்பதியுள்ளானே. ௫

நீருஞ்சுமந்தேன் பிறகெடுத்தேனித்தஞ்சுமந்தேன்சாணங்கம்
நிகழவடிபட்டுகைப்பட்டேனின்றன்வையைக்காளாக
ஆருப்பிரும்பார்த்தகிலுறித்தேனழகுமேனிகரிக்கோலம்
ஆனதுனக்கல்லவோவுன்னடியாருனக்குச்சரியானேன்
காரும்விரும்பும்கம்பனிந்தவனே கருணைப்பெருங்கடலே
கமலத்தயன்மால்காணுதகாலகாலா வென்றுயரந்
தீரும்படி தண்ணருள்புரிவாய்சிவனேயமரர்க்கொருவிருந்தே
தேவேதெய்வமறைப்பொருளே திகழுங்கடவூர்ச்சேவகனே. ௧௪

காளமேகப்புலவர்பாடியது.

ஏறிகட்டியகொட்டிலரங்கமே யீரிரண்டு முகன்வாயிலாய, மாறு கண்ணப்பனைவாய்மடைப்பள்ளியே வாய்த்தவேளடை திருவாலவாதனமே, வீறுசோதித்தொண்டனில்லாருந்தி வேட்டகற்கறி காய்க்கின்ற தோட்டமே, நாறுபூம்பொழில் சூழ்தில்லை யம்பல நாரிபாகற்கு நாடகசாலையே.

கடுவெழுத்தலங்காரம்.

திருமால்வாகனநாவாயிராசியொன்று
சினைதெவிட்டார்மாதலன்கோகிலமில்வேழின்
உருவாமோரெழுத்திடுவெனக்குச்செய்தான்
உகந்துபதினொன்கன்னியுந்தானேகொண்டான்
ஒருபாகத்திருத்தினனைகயிலேற்றான்
ஒருமதனைத்தனுமனக்களித்தானுண்டான்பூண்டான்
பரிவாயொண்கரத்தலைத்தானுகந்தானிந்தப்
பைம்பொழிற்றில்லையுளாடும்பரமன்றானே.

திருமால்வாகனம்-நாகாரி நாவாய்-கலகம்-இராசி-கன்னி [illegible]
வடுவெதட்டார் - ஆரார்-மாதுலன்-மாமன்-கோகிலம் - பல்லி - [illegible]

ள-கடுவெழுத்துகள் காலன்வாராமல்-இவற்றினனையவெழுத்துகளின்
பயன் காரி-உமை, (கம-கபாலம்) (கனி-பழம் (கடு-விஷம்) ஆர் ஆத்தி)
(மான்) பலிபிச்சை)

கூற்றுவனைவின்மதனையரக்கர்கோனைக்
கூவிளவைக்குஞ்சரத்தைக்கயிஞ்சிமூன்றை
ஏற்றுலகின்புறவுருவமாளத்தோள்க
ளிறவெறிப்பனிமைப்பெணைவெருவலேவைக்
காற்றெருமாலையைத்தால்விறலாற்கற்றைக்
கதிர்முடியாற்காதலத்தாற்கனையாற்பின்னும்
மாற்றுரியவுதைத்தெரித்துரித்துச்சூடி
உரித்தெரித்தானவனென்னையுடையகோவே
பொன்னோவலரக்கனை நூற்றுவரைக்காவைப்
பொருசிலையைக்கணைகடலைப்பொன்னைநீன்ற
கன்மதற்காய்க்கூராக்காயைவ்வருக்காய்காதல்
நட்பினுக்காய்ச்சாணிக்காய்கடலைக்காக
மண்ணுகருல்வடிக்கனையால்வளைபாற்புள்ளால
வயக்குநேதான்வலியால்வானரங்களாலும
உன்னுடம்பிறிச்சிறங்கொண்டமரில்வீழ்த்தி
முதலோடுங்கொண்டிருந்தடைத்தமேகூரானே.

இந்துமுடிக்குஞ்சடையானரிக்குந்தொண்டைவளநாட்டிற்
சிந்துபடிக்கக்கவிபடிக்கத்தெரியாமடவாயுன்றனுக்குக்
கெந்தப்பொடியேன்பூமுடியேன்கிறவாய்நரைத்துமுகத்திரைந்தும்
இந்தமுறுக்கேன்விருப்பேனெடுப்பேனின்னைக்கெடுப்பேனே

ஏழானையடித்தபுலிதனையடித்தான்வீரசேனனென்றேகாட்டில்
வாழாமற்சிறுபுலிகளிப்புலியொடெலிப்புலியாய்வடிவங்கொண்டு
பாழாக்கிக்காடெல்லாம்பாதவிக்கவுங்கரடுப்படியில்வந்து
கூழாவெயிற்றினிற்போம்பொழுதுகுணம்போகாமற்குழறுந்தானே

கட்டளைக்கலித்துறை.

காவென்றுஞ்சிந்தாமணியென்றுசொல்லியென்கையிலள்ளித்
தாவென்றுகேட்கத்தரித்திரம்பின்னுமுன்றுதள்ளியென்னைப்
போவென்றுரைக்கவுகாணலங்கேயென்னைபோவதிங்கு
வாவென்றழைக்கவும்வந்தேன்பிராவியமேலக்கந்தனே

கொச்சகம்

காவென்றுபேர்படைத்தாய்க்கணத்துறம்போது
நீவொன்றுபேர்படைத்தாகெடுந்தரையில்வந்ததற்பின்

வாரென்றுமென்முலையாராச்சியர்கைவந்ததற்பின்
மோரென்றுபேர்படைத்தாய்முப்பேரும்பெற்றாயே

மூன்றுளநீரளக்குமுடிமன்னர்க்கார்த்திருக்குமுனிகளென்னை
ஞானமலேற்றுவிக்குமாதரைச்சொற்கேட்பிக்குமடக்குமாட்டைப்
பண்ணுகததலைதருக்கும்பாரைச்சொற் யேட்டிவிக்குமபடிப்புண்டாக்கு
ம,என்னுளங்கிழவருக்கோரிடும்பாக்குநடைகொடுக்குமென்கைகோலே

கருங்கலைசெங்கலைதங்கான்றிருக்காய்கடையிற்சுற்றி
வருநகிக்குடவைக்குந்தாட்டிங்கும்கொத்திடுமாய்வதல்லாஸ்
காந்தைகளாண்டிலொருக்கால்வருவதுகண்டிருந்தும்
அரும்புகருங்கொத்துக்குழ்வந்தார்பிழைப்பதரிதென்பரே.

சங்கையிலாமதன்விடுத்தபகழிதைத்தபுண்வருந்தந்தன்னைநோக்கி
க், கொங்கையையொத்திடங்கொடுத்துக் குங்குமச்சாந்தமபற்றுங் குளி
ரப்பூசிச், செங்கனிலாயிதழ்மருந்து முள்ளுக்கேகொடுத்தெனக்குச்செ
ய்ததன்றி, மங்கையரேயிங்கிரவி தெர்க்குவடக் குதித்திடினு மறந்தி
டேனே.

ஏமிராவோரியென்பாளெந்துண்டிவஸ்தியென்பாள்
தாமிராச்சொன்னதெல்லாந்தலைகடைதெரிந்ததில்லை
போமிராச்சூழுஞ்சோலைபொருங்கொண்டைதிம்மிகையில்
காமிராப்பட்டபாடுகமன்கையிற்பாடுதானே.

சுந்தரகவிராயர்-விருத்தம்

ஒருகோட்டுக்கலைமுனியுமொளிதிகழும்புலியாடையுடுத்தகோவும்
மருமலர்வாழ்த்திசைமுகனுமவாணவர்களுயகனுமயிடன்றானும
கரியநிறத்திருமாலும்வாலியும்பராசனுபேகாமநமபால்
பெருமையிழந்தனரென்றார்சிறுமனிதர்க்கெப்படியோபேசுங்காலே,

வாசவனும்பிரர்நகைக்கவுடலாறுனொருவனாவடிவமானான்
தேசுபுகழ்கலைமதியுமுடலிழந்தான்மலர்வேதன்சிரமொன்றற்றான்
ஈசனுறல்விழிதிரந்தானிராவணசுந்தோபசுந்தரிறந்தார்மண்மேல்
காசினிப்புன்மானிடரோ மோகசாகரமதனைக்கடக்கவல்லார்

வணங்கியொருகாணமுடமாகியேகண்ணின்றிச்செவியிழந்து
வணங்குநெடுவாலுமறுப்புண்டுமென்றமுதுகில்வயிறொட்டி
அணங்கு வியமெலிவெய்தியகல்வாயோடுகழுத்தேந்திச்
சுணங்கன்முடுவல்பின்சென்றால்யாரைக்காமென்றுயர்செய்யான்,

கட்டிமலைநிருப்பிலைவைத்தாற் றலைவலிபோமோவந்தக் கதைபோலா
ட்டுக், குட்டியிதென்னடிச்சியேகெட்டிமைபித்தியன் பள்ளிக்கொண்டா

பாம்பின், பெட்டியினுங் கைவிடுவ னுண்டையும் பாய்ச்சிவேனன்றுய்ப்பிலமாய்சாயக், கட்டுவனிஃதல்லாதாறுதேமதன் விடும்பகழியறுப்புண்டானே.

மரமதுமரத்திலேறி மரமதைத்தோளில்வைத்து
மரமதுமரத்தைக்கண்டு மரத்தினுன்மரத்தைக்குத்தி
மரமதுவழியேசென்று வன்மனைக்கேகும்போது
மரமதுகண்டமாதர் மரமுடன்மரமெடுத்தார், ௨௮

இராமசாமிக்கவிராயர் பாடியது.

மாலைதனைப் புனைந்தாலு மலரணையிற்படுத்தாலுமருவாபன்னீர், சாலமுறத்தெளித்தாலு மெவ்வளவேனுங்குளிர விலை யென்செய்வேன், கோலமுறுமணவியிலே கிளைகளொடு சுகம்படைத்துக்குலாவுமெங்கள், சோலைதனைச்சேராமற் காமவிடாய்தணியாதே தோகைமாரே.

பாலநிகர்மொழிமாதே யென்னிடத்தில்பூரணமாய் பச்சம்வைத்துக், காலமுகிலனையகரன் மணவியில்வாழ் சோலையெனுங் கன்னன்பாற்போய், மாலைகேண்மறுத்தாலென் மனதைக் கேண்மறுக்கின்மதன் வாராவண்ணம், ஓலைகேண் மறுத்தக்காற் கிள்ளாக்குக் கேள்வேறொன்றோதிடாயே.

அரக்கனலையிலங்கையை வென்றோன் மருகன்றணிகேசனன்பர் பாணஞ், சிரக்கனலையாமலுனைக் காப்பனென்றனையடித்தே மொழியே மாலை, வரக்கனலைமதிவீசப்படுமோவல் வேனிதனில் வாதுக்கேம், துரக்கனலைமதப்பயலேன் றனங்குனிக்கத்தகுமோ சொற்றுகைநீயே.

என்னையவரறமறந்தும்யானவரைமிகநினைந்திங்கிருந்துவாட
முன்னைவிதிப்படிதானோமுற்பிறப்பிற்செயதவினைமுடிந்தவாறோ
கன்னனெங்களபிராமன்வரதுங்கராமனியற்காசிநாட்டில்
அன்னவயற்குருகினங்காடணித்திருக்கமுடியாதென்றறைகுவீரோ. ௩௨

தன்மனைபிரதமாகித் தன்மகன்வலவனாக்கித்
தன்மகன்பேரனோடு தனக்குமைத்துனன்காலாகித்
தன்னனைநாரியாக்கித் தானுமோரம்புமானான்
தன்மனமிடங்கொண்டெய்த்த சங்கரன்றனக்குமாயன். ௩௩

முன்னொருவூரின்பேராமுதலெழுத்தில்லாவிட்டாம்
கன்னகர்மன்னர்பேராநடுவெழுத்தில்லாவிட்டாவ்
கன்னமாமிருகத்தின்பேர்கடையெழுத்தில்லாவிட்டால்
உன்னியதேனின்பேராமூரின்பேர்விளம்புவீரே. ௩௪

மதுரை-துரை-மரை-மது.

மதுரைமுத்துக் குமரதொண்டன் றமிழ் போலக்கவிமதுரம்பொழியப்பாடும, சதுராருணவேடோவெனவிரிஞ்சன்வினவினல் சேடனுன்றனென்றுனேர், பரமெனினுந்தோன்றுமயன் மால்கொண்டு தடலவிழ்ந்தாமபதுமனைசேறி, மதமுறுநாவைப்பிளந்து காதறுத்து மண்சுமக்கவைத்திட்டானே. ௩௫

மதுகரித்தையிகழ்ந்துகுயில்வடிவேலர்தமையழைத்துவாரா னென்றே, இதைமறைத்துச் சென்றதென்ன விண்ணமுங் காணேன்தனுக்கிரக்கமேது, சதமிதெனவளர்த் தெடுத்ததாய்க்குதவா தார்க்குதவுதத்தையேநீ, முதுமணரசேர்க் குமரர்தமையழைத்துவாமதப்பயலைமுடிக்கத்தானே. ௩௬

குருமூர்த்தமாய்வந்து வினையொழித்து முத்திதனைக்கொடுக்கத்தியாகர், ஒருமூர்த்தியல்லாமன் மன்றமொரு மூர்த்திகளுண்டோ நெஞ்சே, திரிமூர்த்தி யென் பார்க ளவரவர்வாகன மேறிச் சேனிற்கும்மாய், திரிமூர்த்தியல்லாமலொருமூர்த்தியுங்கதியிற் சேர்த்திடாரே ௩௭

இருக்கோல மீடுங்கலையைத்தெய்வசிகாமணி முகில்வந்திணங்கானாளில், உருக்கோலவடிவானுன்மைந்தனு மைத்துனனுமிதமோய்விலாமல், மருககோலஞ் செய்வதினும் வடவலைச் சொரிவதினு மயக்கமுற்றுத், திருக்கோலங்கொண்டமகடயங்குகின்றுன்மயங்குகின்றுன் றிணமுந்தானே. ௩௮

முந்தனத்தை தூதுவிட்டேன் வரவுமில்லைமதராஜன் முனிந்தே வில்லால், எந்த னக்கிலக்காக மலர்வாளி யென்கிறு னினியென்செய்தேன், கந்தனத்தையகலாத பூம்பாவை வேலப்பணகையாற்பூசுஞ், சந்தனத்தைசவ்வாதை நினைந்துமன துருகுதடிதையலாளே. ௩௯

வெறிவிலக்கல்.

குருத்துக்கதலிபசுந்தேனையள்ளிக்குரங்குரட்டிக்
கருத்திக்களிக்குங்குருங்குடிவாழ்தருமண்ணல்வெற்பிற்
பருத்திப்பொதிககிட்ட தீப்போலக்காமம்படைத்தவிந்த
ஒருத்திக்கொருவன்பகையோகடுச்சொல்லுமூரவரே. ௪௰

தொட்டிக்கலைசுப்பிரமணியதம்பிரான்வெண்பா

வல்லவகுலத்திருக்குமன்னவாவாசமலி
நல்லவகுலத்திருக்கு நாதனே-மெல்ல
வடிவாளைக்கொண்டமணவாளாகணிச்சி
வடிவாளைக்கொண்டெனிடர்மாற்று.

(குளத்திருக்குநெற்றிக்கண்)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பொன்முகநோக்கிநின்றன் முகநோக்குமுன்போயினளென்
றுன்னிடவீழ்ந்தனள்கை தொடவுந்தனளுன் னுடனே
பின்னும்புணர்ந்திட முன்னதிலற்றிடபெற்றபிறப்
பொன்னலமென்றனளேரகத்தான்மலையிரங்கொடியே. ௪௨

ஒட்டக்கூத்தர்.

தற்கோலிப்பாசப்பூதற்கேதட்டாமற்சாலைக்கேகிற்பீர்
முற்கோலிக்கோலிப்பூசித்தேமுட்டாமற்சேவித்தேகிற்பீர்
வற்றேறுகெட்டடைப்பாரச்சேனைமைப்பூதத்தேறித்தாவிப்போய்
நெற்றூனுற்றூலைப்பாகிற்சேர்நெய்யத்தானத்தானேத்யானித்தே. ௪௩

புகழேந்தி,

விக்காவுக்காவித்தாவிப்போய்விட்டாணட்டார்கட்டேர்புக்கார்
இக்காயத்தாசைப்பாடுற்றேயிற்றேடிப்போய்வைப்பீர்கிற்பீர்
அக்காடப்பேய்தொக்காடச்சூழப்பாடதீவெப்பாடப்பூண்
நெக்காடக்கானத்தாடப்போநெய்த்தானத்தானேத்யானித்தே. ௪௪

ஆக-செய்யுள்-௯௫௨.

இப்பதிப்பிலநூதனமாகச்சேர்த்த

பலவித்துவான்கள்பாடியபாடல்.

கலித்துறை,

நீத்தாவறிஞர்பிணியாளர்கல்விநெறியறியார்
பூத்தாரமஞ்சிவிருந்தொளிப்பார்பொருட்கேசிவிகை
யூர்ந்தேசுமைசுமந்துணபோரிவர்களுயிரிருந்து
வீந்தாரிவரைவர்காண்செழியாதிருவேங்கடமே. ௧

கொடுத்தாவிகாக்கின்றகாவேரிவெற்றிக்குறைந்திடினு
மடுத்தோண்டிநீருண்ணுவாராதுபோலிந்தமாநிலத்தி
லடுத்தாரைரட்சிக்குந்தாவெண்பார்க்கடையாளம்பிச்சை
யெடுத்தாகிலுங்கொடுப்பார்வெணேநாவலிருப்பவனே. ௨

வெண்பா.

மாமிக்கோர்மாமியுண்டுவாணருக்கோர்வாணருண்டு
சாமிக்குமேற்றகப்பன்சாமியுண்டு-பூமிக்குள்
எல்லாந்தெரிந்தவருமில்லைதெரியாதவரு
மல்லாமற்கண்டவர்களார். ௩

ஆங்காலமெய்வருத்தவேண்டாமதுவன்றித்
தேங்காய்க்கிளநீர்போற்சேருமே-போங்காலை

காட்டானைதின்றகனியதுபோலாகுமே
தேட்டாளன்றேடுந்தனம், ௪

சொல்லிச்செய்யார்பெரியோர்சொல்லிசெய்வார்சிறியோர்
சொல்லியுஞ்செய்யாதவர்கசடர்-சொலலுங்கால்
குலமாலைவேற்கட்குறிப்பறிந்துபார்க்கிற்
பலமாநற்பாதிரியைப்பார். ௫

கலித்துறை.

முற்றாக்கிலலையும்வாசமுமுளனாமுனையுமெவர்
சற்றாகிலுஞ்செய்துனவத்ததுண்டோவன்புஞ்சர்க்குணமும
பெற்றார்புறவிக்குன்ங்கானதுகண்டுபேதையர்கள்
கற்றால்வராதுகண்டாய்கச்சிமாநகர்காவலனே. ௬

வெண்பா.

மிக்குப்பெருகியுமிகுனல்பாய்ந்தாலும்
உப்பொழிதல்செல்லாவொளிகடல்பால்-மிக்க
இனநலநன்குடையராயினுமென்று
மனநலமாகவாங்கீழ். ௭

உடைப்பெருஞ்செல்வத்துயர்ந்தபெருமை
அடக்கமுநெஞ்சத்தினுடு-நடக்கையின்
ஒள்ளியனல்லான்மேல்வைத்தல்குரங்கின்கைக்
கொள்ளிகொடுத்துவிடல். ௮

சத்துவம்புத்திவித்தைச்சதுர்விதார்த்தங்களான
இத்தனைவிதமுஞ்செல்வமில்லையேவில்லையாகும
சத்துவம்புத்திவித்தைச்சதுர்விதார்த்தங்களான
இத்தனைவிதமுஞ்செல்வமெய்திடிலெய்துமென்றே. ௯

கதிரவனிலையேற்கண்ணிற்காண்பனமறையுமாபோல்
நிதியமொன்றிலையேலியார்க்குநீதிமான்ஞானபோதம்
துதிபெறுகீர்த்தியாண்மைச்சூழ்ச்சிமந்திரவிசாரம்
கதிரபிமானமெல்லாந்தன்னிலைமறைந்துபோமால் ௰

கலித்துறை,

பாலுக்குச்சக்கரையில்லையென்பார்க்கும்பருக்கையுற்ற
கூழுக்குப்போடவுப்பில்லையென்பார்க்குங்குதித்தைத்த
காலுக்குத்தோற்செருப்பில்லையென்பார்க்குங்கனகதண்டு
மேலுக்குப்பஞ்சணையிலலையென்பார்க்கும்விசனமொன்றே. ௰௧

மேவுமென்போகம்விளம்பில்பெண்ணுண்டவியன்கலன்பாற
ருவியம்போசனம்தாம்பூலம்வீசுகந்தமன்றி
னுவெழிற்பாட்டலர்மெல்லணையாமிவ்வெண்ணமைந்த
வாவிக்கடவுளருட்பாழிபெற்றவரசிடமே. ௰௨

வெண்பா.

எண்கோவைமேகலைக்காஞ்சியிருகோவை
கண்கோல்கலாபமிருபத்தொன்றுபண்கோள
பருமம்பதின்மூன்றுமுப்பத்திரண்டு
விரிசிகையென்றுணரப்பாற்று. ௰௩

மன்னவன்குணங்கொடிகெணவருத்தலுங்கற்குத்
துன்னு பங்கொடியடுத்தகொம்பதனையேசூழும்
கன்னிமாதருமன்னருந்தங்களைக்காத்தே
பண்ணுமிங்கிதஞ்செயுமவர்பாற்செய்வார்பரிவு ௰௪

பாவிகளகத்தைப்போலுமபலவிரதியர்கள்போலும்
ஓவருசகாயர்போலுமுறைமுறைசுற்றம்போலும்
மேவுவரவரைச்சேரின்மேன்மையரேனுமுய்யா
பூவையுமுயலுமுன்னோர்ப்பூனையைச்சேர்ந்தவரே ௰௫

வேந்தருங்கொடுந்தீயும்வெவ்விடம்பொழிபகுவாய்
பாந்தளுஞ்சரியாதலினன்னவன்பக்கல்
போந்துநண்புகொண்டடவிசீபுறக்குமாறென்னும்
மோந்திடும்படிக்கடிப்பதுமன்னர்தம்முறைமே, ௰௬

ஒருவருக்கமுதளித்தானுண்பனேலுலகமாளு
மிருவருக்கமுதளித்தாலிந்திரன்பதவிசேர்வார்
மருவியபூசைசெய்துவந்தவரிளப்பையாற்றில
இருமடவன்னதானஞ்சிவாலயமாகுந்தானே. ௰௭

வெண்பா.

அருக்கனையுஞ்சோமனையுமைம்மூன்றுநாளதனிற்
பெருக்கவரவந்தீண்டிற்பேசுங்கால்-செருக்களத்தின்
மன்னர்மடிவார்மடிவாரேயாமாகில்
அன்னமரிதாய்விடும். ௰௮

பரிதியும்பஞ்சமாகிற்பார்மதிவெள்ளமாகுங்
குரிதியுங்கூச்சலாகும் கொடும்புதன்காற்றதாகும்
பெருத்ததோர்வியாழம்வெள்ளிப்போகமேரவியில்கிற்றிங்
கருத்ததோர்சனியுமாகிற்கலகமும்பற்றுமே. ௰௯

வெண்பா.

கல்லாடர்செய்பனுவல்கல்லாடம்நூறுநூல்
வல்லார்சங்கத்திலவர்தருளிச்-சொல்லடா
மாமதுரையீசர்மனமுவந்துகேட்டுமுடித்
தாமசைத்தார்நூறுதரம். ௨௰

இடுகோட்டுமங்கையெலும்பிற்புரண்மால்
சுடுகாட்டிலாடுவார்சுட்டினெடுகாட்டுஞ்
சம்பந்தாயென்புநின்பாறங்காக்கிக்கொண்டிலனே
கும்பந்தானென்னுமுலைக்கொம்பு. ௨௧

கலித்துறை.

அரியெச்சில்போலவாவெசசிலுமஞ்சரியெச்சிலும்
எரியெச்சிலேழுமுனியெச்சிலுமபோர்வேந்திழையாள்
கரியெச்சில்போன்றனள்விக்கிரமச்சோழன்கனைத்தகன்றின்
புரியெசசிலுண்டபுயல்வண்ணனைச்சிற்புரந்தரனே. ௨௨

வாக்குமனமுடையானென்னுர்தமணிமுடிநீ
ராக்குந்திறமையிருங்கோளன்வெற்பிலயனடுக்கம்
போக்கும்புனிதனுங்கந்தனுமாலும்புரந்தரனும்
நாக்குங்கழுத்துந்தலையுமில்லான்பகைகாணல்லவே ௨௩

காயுங்கடுஞ்சுரமீதமென்றுகாட்டியதையுஞ்சொன்ன
வாயும்பகையெழும்பாலையிலேமணிமாமகுடம்
தோயும்புகழ்ச்சிச்சுந்தரபாண்டியன்றோகைவெற்பில்
தாயுந்தமருமில்லானிங்ஙனேனின்றதார்குழலே. ௨௪

ஆகசெய்யுள்-௯௱௯

——*)[*](*——

கடிகைமுத்துப்புலவர்பாடிய.

மடக்கு

கருப்பஞ்சிலையுமோர்கரமே-கண்டேனானுஞ்சுகரமே
காமப்பயலுமூர்க்கரமே-கணையைத்தொடுப்பான்சீக்கிரமே
வருத்தம்புரியாரனேகரமே-வல்லார்மடவார்நிசகரமே
மாமால்வெங்கடேசரெட்டன்வருவான்வருவானென்றிருந்தே.

திருந்துபடிக்குமனோகரமேசெய்நாணினித்திவாகரமே
இனியில்வருவாயெனக்கரமேதெரியவுதித்தான்சக்கரமே
பொருத்தந்தருகண்ணுகரமேபோர்வெட்சிலைவீசாகரமே
பூவைமருஞ்சேகரமேபுகழ்ந்தேன்ரத்தினகரமே ௧

கையான்முகத்தைத்துமலர்க்கண்ணாலெனையும்பார்த்துமலர்
காலால்வண்டுகுடைந்தமலர்க்கனியையெனதுருழம்கணிக்க
மெய்யாணைதயேகடவியென்றன்மேலேயிலங்குமுண்டைமையெல்லாம்
வெவ்வேறுகக்களைக்கதனைமீட்டுநிறையாத்தரித்துமங்கை
கையாவிடையத்துகிலாலேநன்றாய்ப்பொதித்துமனைபுகுதும்பி
நகைத்தான்வெங்கடேசுரெட்டன்னானுமகிழ்ந்தவனைப்பார்த்தேன்
கையார்விழியார்தமைக்கலவிவகையாலுருக்கிவசப்படுத்தும்
மார்க்கமவனுக்கல்லாமல்மாரன்றனக்கும்வாராதே. ௨

தலைவனைச்சேர்ந்தவகைக்குங் கடலுக்குஞ்சிலேடை

மடிமேலேந்திமலர்வாய்த்தேன்வழங்கித்தனம்பார்த்துகிரும்
வைக்கத்தனமேகசக்குமென்று வணியாய்முத்தம் பலகொடுக்கக்
கொடியினிடை கால்விசைத்தெழும்பிக் கொள்கப்பலைப்பாயசைக்கவந்
து, கூடவரைச்சேரமனுந்தோயக் கொட்டுயிர்தம கொப்புளிக்கப்
படியையளந்தகாலாற்பாறைமிதித்துமடமாதைப்
பார்த்துமுனியேதிதுவெனவே பகர்ந்தோன்வெங்கடேசுரெட்டன்
துடியுமுனையுமடைத்தவெற்றித் துறையைச்சேர்ந்தவிதம்போல
தோற்றுங்கடலோகானுணக்குச்சொல்லிக்காட்டவேண்டாமே. ௩

அப்புறத்தொதுக்கடிக்கும் அத்தொழிற்கொருப்படுத்தி
அக்கணத்திற்றிரண்டைக்குள் அப்படுத்தெழுப்பி
இப்புறத்திழுத்தொருந்திஎப்படிச்சமத்திகட்டி
இத்தனைக்குமுத்தரித்ததிப்படிக்கெனப்படப்பை
குப்புறக்கிடத்துமவித்தைகுற்றமற்றவித்தைகுத்து
மெய்ப்புறத்தொழிற்பயிற்றிவெங்கடேசுரெட்டமன்
குத்தெனச்சொலச்சொல்லிக்கொடுத்துரைத்தடுத்தடுத்து
கிடியுமட்டுமனுபவித்தவித்தைகல்லவித்தையே ௪

ஒருகரத்தில்விடவிலைப்பினஉபரிவிக்கைமுதனடத்தி
உதிசெலுத்தங்கரிகரத்தில்உரகனுக்கிமணியணைத்து
மருவியுப்பமமுதுடைத்துவரவெழுப்பியதிலெனக்கு
வலுமயக்கம்வரவிரித்தமலரணைக்குள்விழவுயர்த்தும்

இருதொடைக்குளவளிருக்கவனைமலர்த்திமுலைகவர்ந்தும்
இதழ்சுவைத்துமொருதரந்திலஇருவருக்குமனம்ருசிக்க
விருதுகட்டியனுபவித்தவெங்கடேசுரெட்டமன்
விரகதாபமதுதணித்தவேளைநல்லவேளையே ௫

தந்திதங்கலங்கவெண்டகதரங்கமென்றுசங்கு
தந்திடமபுரித்தனைந்தந்திரந்தெரிந்திசைந்து
பந்தெழும்புகின்றதெனறுபந்திகொண்டெழும்பவுஞ்சு
பந்தெழுமசுகம்பொருந்துபக்கயங்களும்பகர்ந்து
வந்துவந்திருந்தகொங்கைமந்தரங்குலுங்கவண்டு
மண்டுகொண்டைகொண்டலென்றுவந்தொதுங்குசண்டைகண்டு
விந்தைவிந்தையென்றியம்பிவெங்கடேசுரெட்டமன்
விரகதாபமதுதணித்தவேளைநல்லவேளையே ௬

மடியில்வைத்துமுலைபிடித்துவலியமுத்தமிடமுகத்தில்
வதனம்வைத்துமகனவிர்ந்தவகைபிறக்கவனுரைத்து
முடியுறைக்ககமழுந்திமுதுகினிற்கைபடவணைத்து
நெடியபுட்களகுரலெழுப்பிநிலைதரித்தவிழிமிமைக்க
நினைவுமற்றபரவசத்தினிறைவணக்குவரவயங்கி
முறுகிமெத்தவிறுகிவெட்கமுழுதுவிட்டுமெலவசைத்து
விடியுமட்டுமனுபவித்தவெங்கடேசுரெட்டமன்
விரககாபமதுதணித்தவேளைநல்லவேளையே. ௭

மடக்கு,

சுரதஞ்செயவேகடிதடலுஞ்சுரதந்தனையேதொட்டதுமீ
சுரதந்திரமாமதனையுமீசுரதந்திமென்றெண்ணேனே
சரசஞ்சொலியேநகைத்ததுமிஞ்சரசந்தானேமுற்றதுபூச்
சரசம்பிரமவேளெடுத்தசரசஞ்சலமுந்தவிர்ந்தேனே
கரகஞ்சமுமென்முலையான்கரகந்தொடும்போதிலநங்
கரகந்தையும்போய்விட்டதரகரகந்திருவமணமிதுவே
அரவந்தருகுரன்முழங்கஅரவந்தனிமேல்கடித்தமுகில்
ஆம்பல்வெங்கடேசுரெட்டன்அநுபோகந்தைத்தொடுத்தானே. ௮

மடக்கு.

சேலையுரிந்தான்கடிக்குவிழச்சோலையுருட்டிப்பார்க்கையிலே
செவ்வாயிதழைக்கொடுத்தானென்செவ்வாயீவிப்பற்பதித்தேன்
மாலைசரிந்தபிடரினுக்குன்மாலையமைந்தபிறைபோல
வைத்தானகத்தைத்தேவனியுஞ்சுவைத்தகையிதென்றுரைத்தேன்

காலைப்பிடிப்பினிலிருக்குமொருக்காலைகையாலிங்கனைத்த
கட்டியணைக்கக்கொடுத்துவகைக்கட்டிசொல்லவுமனமவருமோ
வேலையெடுத்ததிரைக்கடலே வேலையெடுத்தமுருகனைப்போல்
வெங்கடேசுரெட்டனென்னை மேவ்ச்சமயம்வாய்த்ததுவே ௯

மடக்கு.

கலசமுலையைத்தொட்டணையுங்கலசமதியாமெனிற்பிடித்துக்
கசக்குமுலைக்காமனையுமபருகக் கசக்குமெனவுநினையாதே
சலவையுரிவேனுயர்க்கபுயா சலவையினுநான்விடுவேனோ
சாவாதுவழித்துக்கழுத்தினிற்பூசலாதுவரைநேரிதழ்பருகு
புலவிதனையேநினைப்பதுநான்புலவிதலைவோர்சமயமென்றே
புகழ்சேர்வெங்கடேசுரெட்டபூபாவுனைநேசனினைத்தேன்
நிலைவானதுவுக்குளிவர்தாநிலவாசமும்வந்தடிக்கவுமநான்
நினைப்பாயலிலேமருவவுநீ நினைப்பாயலிலையெனநேனே ௰

கனவில்மருமன்னவனென்னைதுகையைப்பிடித்துமடியில்வைத்துக்
காற்போற்குழலைக்கோதியவன்கையனைமுதுகைத்தடவியுமென்
மனதுகுளிரமுன்புகருளவழங்கியவனேபின்புமுத்தம
வழங்கித்தலையைவளைத்ததராமாறிச்சுனைத்தான்வகைக்காரன்

சனகன்மதனைமணம்பொருந்துந்தாமோதரன்மோவிருபுயமுஞ்
சாதிவகைக்கணமலருஞ்சந்தரோ தயம்போற்றிருமுகமும்
எனதுவிழியிற்குளிரவுங்கண்டிருந்தேன்வெங்கடேசுரெட்ட
மேந்தரன்கலவிதனைக்கடலேயின்னம்புகல்வேன்கேட்பாயே ௰௧

ஆழியிடத்திலிருந்தாளென்றனுமுமைப்பமகிழ்ந்துகனை
ஆழிகொடுத்தானதனுடனே அதிகவிலைமுத்தங்கொடுத்தான்
ஊழிகாலம்வாழியெனவுரைக்கத்தாதியெமைப்புரக்கும்
உரவோன்வெங்கடேசுரெட்டன் உகந்துபெருமானமுங்கொடுத்தா

சூழியானையென்றமுலைத்துணைமேலேற்றிமூரகமெனத்
தொனிக்குஞ்சிலம்புமலம்பவளைதுகிலுஞ்சரிக்க மனைக்குள்வந்தேன்
வாழியெனவேனானிருந்தேன்மாரப்பயலும்புறம்போமுன்
மையலொழித்துகண்பொருந்திமன்னனுலாவவுங்கண்டேன் ௰௨

மடக்கு.

கடலேயுன்போல்வந்தவளைக்கண்டேன் மகிழ்ந்தேன் வார்த்தையுங்கற
கண்டேயுரைப்பதெல்லாங்கேண்டேயெனவுங்கண்டேனே
உடலேன்பசந்தாயென்றுளார்உடலேன்பசந்தாயுரைக்கவெனக்
கொருவரிலாதவாறென்றேன்உள்ளதெனவேதலையசைத்துத்

இடமேபுகன்றருள்புளிபுரந்தசெயமால்வெங்கடேசுரெட்ட
திரனகொலுவிற்செல்லுமென்செய்தியுரைத்துன்பவனிகண்ட
தடமென்முலைமார்பொருதுமாதர்தம்மிலொருத்தியதுமினிப்பெண்
தாமங்கொடுக்கவேண்டுமென்றருள்சாமிகருத்துமிசைந்தானே ௧

மடக்கு.

காமனிவனேயென்னிலவன்கண்ணீராறுவெங்கடேசுரெட்டன்
காளைவேலனென்னிலவன்கண்ணீராறுங்கலக்கிருப்பான்
பூமன்னவரைநிகருரையாய்ப்பூமான்வெங்கடேசுரெட்டன்
புகழ்சேரெட்டப்புரக்கழைக்கப்புருகூதனைப்போல்வரக்கண்டே
சோமன்றனக்குமாமனேயதனைவாயிருக்குமாமனையே
சூழும்புளிகருள்வளைபட்டேடாடித்தேன்மதனைவளைபட்டேன்
ஆமன்மதன்சேர்வைப்பறையேஆரமணிசேர்வைப்பறையே
ஆழமிலையாய்ப்பழிலேயேஅன்னையாலும்பயமிலையே ௰௪

கடலுக்குந்தலைவிக்குஞ்சிலேடை-மடக்கு

கச்சங்கவடங்காக்கொங்கைக்கும்பசலைபொருந்தியளங்
கைககுமபடிக்குமிருக்குமடல்கைக்குக்கரிக்கவெண்ணிமதி
உச்சம்பார்க்குமடவார்கள்உள்ளங்கவரக்காமனைப்போல் (வேல
உதித்தோன்வெங்கடேசுரெட்டன்உலாவப்பார்த்தேன் பெருங்கட
அச்சங்கூறிமுன்னிடத்தில்அச்சக்கூறமென்னிடத்தில்
அம்பாசலசவாய்சீயுமதன்அம்பாலாசையுமெனக்குண்டே
மச்சங்கடவாதுனையுங்காமச்சங்கடவாதெனக்குமுண்டாம்
வங்காரதுமுனக்கெனக்கும்வணங்காரகுஞ்சிலதியார். ௰௫

வருந்துஞ்சனகிமகம்பார்ந்தவிறிவிற்யலத்தைப்பின்பார்த்து
மணக்கோலஞ்செயிருந்தவன்வேள்மணக் கோலஞ்செய் தனைப்பா
ரான். இருந்துவளையும்போச்செனவேதெரிவைமாதர்மயலாகுஞ்
செயவேள்வெங்கடேசுரெட்டதீரனிளசைக்கடற்றுறைவாய்
இருந்ததிடனுகைக்காவேஎன்னைத்திடனுகைக்காவே
ஏற்றதாலத்திடந்தூரேஏகுந்தாலத்திட்டதூரே
பொருந்துமணலில்வாயக்கிட்டேபொருப்பேனே தாய்வாய்க்கிட்டே
புதிதாமதியாகந்தினமேபொருகாமதியாகந்தினமே ௧௬

மடக்கு.

காரியனையகொடைக்குமுகாரிதமிழ்பாரட்டுமவிப
காரிபதியோசனையாலுங்காரியகருமமபகர்வோன்

வேரிதனசத்திருமாதை விழியுளிருத்திப்பதையனைத்தும்
வென்றோன்வெங்கிடேசுரெட்டன்மேவு மிசைக்கக்கடைக்கரைவாய்
வாரிமுகட்டிமலமுகலமேவனையோர்ன தவுமெழுகலமே
வந்தால்வருமீசுரப்பாரேமேயலெனக்குஞ்சுறப்பாறே
நீசினுறுமீன்புலவேவகெடுகோட்டாச்செலுமோ நான்புலவே
நெய்தற்றடருங்கொடியாரேநேயரனைமார்கொடியாரே ௰௭

மடக்கு.

கனத்துப்புடைத்துப்பருத்துவிம்மிக்காம்பிரண்டுகணைகறுத்துக்
காமன்மகுடம்போற்பரந்துகச்சுக்கடங்கார்க்கனதனத்தார்
மனத்துக்கிசைந்தவடிவழகன்மதவேள் வெங்கடேசுரெட்டன்
வைகைதியும்வைப்பாறும் வந்துபெருங்கடற்றுறையே
உனக்குளேவாசஞ்சலமே உள்ளத்துளவாசஞ்சலமே
ஒழியாதுப்புமயக்கமேஉண்டேதுப்புமயக்கமே
சினத்துமோதுவரியாரேதெரிந்துமோதுவரியாரே
வேணுக்கோடமலைத்தேனேசித்தங்கோடுமலைத்தேனே ௰௮

பாட்டைத்தலைவன் குணத்துக்குஞ்சிலேடை.

தரியவமுதம்பழகுமதிதெரிந்தவாசம்பிரியாமம்
நீரத்திடறுநீங்காமற்செழிக்கவாய்மைகெடாமல்
வரிசைபுரிந்துதமிழ்புனையவந்தோன்வெங்கடேசுரெட்டன்
மனதுநிறையுங்குணம்போல வளருமபெரியகடற்றுறைவாய்
பெரியமீனேசினக்கயலேபெண்பால்வருமெனக்கயலே
பெருகுந்திரையிற்சொல்லீரேபிழைக்கத்தூதுசொல்லீரே
அரியின்மனையேமுடலையே அமைந்தாரெவருமுடலையே
அரனுர்க்குரித்தாங்கணைக்கூடே அணைகேன்மார்தாங்கணைக்கூடே

ஆக-செய்யுள் ௯௯௫.

*பின்முடுகுவெண்பாவும்வெண்டுறையும்.

கல்விக்குஞானக் கருத்துண்டாங்காயமுறும்
தொல்வினைக்கொள்லாந் தொலையுமே-வில்லைத்
தனிற்புயற்றிருக்கணத தன்வச்சிரகுபுபத்தோர்
கற்பகத்தினைத்துதித்தக்கால். ௧

சிந்தாகுலந்தீருஞ்செய்கருமங்கைகூடும்
சந்தானமென்றுந்தழைத்தேறும் பைந்தாமற்
றுளவயத்தானைமலைப்பானையுளித்தானைமகத்
தானைமுகத்தானைநினைந்தால் ௨

செல்வம்பெறலாஞ்செழித்தபுகழ்சேரலாம்
வில்வமபுனைவார்விரிஞ்சோர்-புல்லுமதன்
கோனைமுடித்தரிமயக்கோதையிடத்தார்கமலத்
தாளைமனத்துநினைத்தக்கால். ௩

அண்டர்தமக்கரசாமன்புயர்சொம்பாம்
மண்டருணர்தம்முயிர்க்கு வன்னியாம பண்டுதிறற்
கஞ்சனஞ்சிக்கடம்பணிக்தொழுக்துகந்துசூரை
மிஞ்சிசெஞ்சுறிங்கொழுந்தவேல் ௪

ஆதரவாயென்னருகிலஞ்சலென்றுவந்துநின்று
போதரவுசெய்யுமெப்போமோ ஓதுதமிழ்
சந்தமுந்தலங்கிர்கஞ்செறிந்துநன்குயர்த்துதங்கு
விந்தைகொண்டிலங்குசெந்திற்வேல். ௫

இங்கிதமாநல்வாழ்வெமக்குமுயற்பகல்செய்
சங்கடமால்வேலைதனிக்குமே பொங்குமுறத்
தற்பரற்கனுக்கிரகித்திடக்கருத்தனித்தமத்த
வெற்பினைத்துளைத்தவுக்ரவேல். ௬

நிட்டும்வினைகளறுத்தின்பமுறவேயெனது
பாட்டுக்குகந்தருளபாலிக்குமே நாட்டமிகும
மண்டலங்கலங்கசண்டர்கண்டர்துண்டர்பிரண்டராவி
விண்டொடுங்கமண்டியுண்டவேல் ௭

உன்னவினிதாயிருக்குமோக்குசெல்வமும்பெருக்கும்
நன்னலருணைக்கொடுகாட்டோறும் பண்ணும்
சகடமுனைநெருடுகமலசரசக்கருணையதிமருகன்
விகடகரியிளிளையமுருகன்வேல். ௮

ஊழ்வினையைப்போக்குமேயுள்ளொளியைக்காட்டுமே
வாழ்வதற்கோர்வித்தாய்வளருமே தாழ்வார்
தடபடவென்பதிக் கடலதினமுடிமிசை
விடவதிபொடி செய்யும்வேல். ௯

ஓராறுசென்னியொருமூருகாவெனறளவில்
தீராதவல்வினைநோய்தீருமே போராடிக்

கொக்கரித்துவெற்படர்ந்துக்கொக்கரக்கனைத்துணித்த
விக்ரமத்திருக்கரத்துவேல ௰

கந்தாகடம்பாகயிலாயமலையான்
மைந்தாச்சுவாமிவடிவேலா சந்தக்
குறமகளாசைகொள்கணவா குருபரனேகுமரா
ஆறுமுகவாபழனியின்வேலா. ௰௧

அன்பர்பயங்கெடுக்குமத்திகிரியைத்துணைக்குப்
இன்பவல்லிகண்ணுக்கெதிருகும்-மின்பரந்த
வாகுதோளிலேறிமிவாகுசாரியோடியாடி
வேகசூரன்மார்பிளந்தவேலை. ௰௨

அஞ்சிமயல்சகியாதங்குமுருகிநின்ற
வஞ்சியைச்சேர்தென்றணிகைவள்ளலே-பஞ்சமலர்
அங்கனுக்குங்கிரணத்தந்திமதிக்குங்கடலுக்
குங்குழலுக்குங்குயிலுக்கும். ௰௩

வாங்குசிலைநுதலார்மாயக்கலவியிலே
ஏங்கிமனமேயிளையாதே-மாங்கனிக்காய்த்
தமபியொக்கசண்டையிட்டுத்தந்தையைச்சுற்றந்தவொற்றைக்
கொம்பனைச்சற்றன்புவைத்துகூறு. ௰௪

தாமரைப்பூந்தேனை யுண்டு தாதனைந்துவண்டுமிர்ந்து
காமயஞ்செய்வாவிகள் சூழ்கந்தாசிவ மாமலைவாழ்
பூவையரங்கந்தங்கம பூகமிலங்குங்கண்டங்
காவையரங்கஞ்சங்கண காண். ௰௫

வந்துமழைபொழியும்வானே வெஞ்சூர்தடிந்த
கந்தர்திருவிழாக்காலத்தில் தொந்தரையா
நீர்த்துளியையீற்றிவிடனேர்த்தியலமாற்றிவிடு
கீர்த்திவருதாட்டனமொருகேல். ௰௬

போற்றுவார்வல்வினையைப்போக்குமேலர்கொண்
டேற்றுவாரைக்கயிலையேற்றுமே தோற்றறிய
சந்தங்குஞ்செஞ்சொற்சங்கம் பொங்குஞ்செந்திற்
கந்தன்செம்பொன்றண்டைக்கால். ௰௭

ஆறுமுகமென்றளவிலச்சவிர்க்குமே
வேறுவினைவந்தால் விலக்குமே-கூறுபுகழ்

மாரியொத்தகுரூரபத்மனைமார்பிளக்கவேயெடுத்து
வீரசத்திரான்மிகுந்தவேல. ௰௮

வேலகவிராலிமலே வீரா வணக்கொருபெண
மாலாகியேநின்றுவாடுகின்றாள் நீலனை
உற்பலக்கயற்கணிச்சியுத்தரிடச்சமர்த்தி
அற்பசிற்றுடைக்கொடிச்சியாள் ௰௯

கந்தனென்றும வேலனென்றுங் காணமயில்வீரனென்றும்
செந்தனென்றுமேற்புலவீர் செப்புகிறீர் மூக்கவிளங்
கூனற்பிறைசூடச்சிவனுக்குபதேசித்தருள்
ஞானக்குருவேடப்புலே. ௨௰

பன்னிரண்டுதோளா டரங்குன்றுவெப்பொழுதும்
என்னிரண்டுதோண்மீதிலேயிருப்பாய் பொன்னின்
கதிர்முடியப்பாகுகிடக்கனவரையப்பாபழனிக்
கதிபதியப்பா குமரப்பா. ௨௧

கோகாதோவேலாநீ நோக்குமடவானுக்காப்
போகாவனந்தேடிப்போனுக்கால் வாகாத்
தினைநினைந்திட்டுனைவணங்கித் திரியுமன்பர்க்கருள்செயும்பொற்
கனகதண்டைச்சிறுசதங்கைக்கால். ௨௨

வாரீர்பழனிவடி வேலரேகடம்பைத்
தாரீரென் சிந்தையினிற்றானுறையீர் சோரீர்நீர்
கன்றுகஞ்சுபிஞ்சுமஞ்சு கஞ்சனுஞ்சிவந்துபொங்க
என்றனங்களுங்கசங்கவே. ௨௩

மேகநிறமான்மருக வீறுதணிகேசவிது
வாகடினமேவுமிவளாவியருள் வாகுவனே
நத்தத்தத்திறபற்றிநச்சுப்பைகுடத்து
நிர்த்தத்திற்கிச்சித்த நீர். ௨௪

பூவைக்குநண்ணுபகற்போதுகமதாமெலிந்தாள்
வாவிக்கவின்றணிகைவாழ்குமரா பாவிமதன்
அம்புரம்புகுந்தலேக்க வம்பகந்தணந்தெறிக்க
வெம்பிவெஞ்சமுக்கிகைக்கவே. ௨௫

அம்பிறைக்குவைந்துமலரம்பிறைக்குநொந்துமிக
அம்பிறைக்குங்கண்ணுட்கருள் புரிவாய் நம்புதணி

கைக்கிரிக்குருநற்றசித்ரனைச்சடைத்தனக்குறத்தி
யைக்களித்தனைத்தவத்தனையே. ௨௬

என்னிடத்திலேகுமராவெண்ணுந்தபேக்ஷமா
உன்னிடத்திற்கொண்டமயற்கெதாயோதன்னிரவு
சொல்லாப்பகட்டுமொனகளைசெல்லாப்புரட்டு
பொல்லாப்பரத்தைவஞ்சிபோல். ௨௭

செங்கமலக்கண்கலங்கிச்சிந்தைநொந்திராமுழுதும்
வெங்கலைச்சுருஞ்செங்கலைச்குப்வேலேலோனே அநங்கன்றன்
பூங்கணைமெத்தைத்துமபூங்கொடிசத்திப்பட்டுத்
தாங்கணைமெத்தைதைத்துத்தான், ௨௮

சங்கநிதியோகமவாழ்சண்முகனே நின்யோக
மங்கையெழின்மேனிகளமவன்னவருங்குகோல செங்கண்
கந்தந்தங்கந்தகமபந்தந்தந்தம
பந்தந்தர்தண்கஞ்சம்பார். ௨௯

நீமருவவர்முருகாசித்திலங்களுஞ்சிந்தக்
காமருதேன்பூட்டிநெடுங்கன்னல்வளைத்-தேமதனன்
வண்டுவாரக்கண்டுளதிமதியும்பரிபோய்
வண்டுவாயபுலம்புவான். ௩௰

நூறுமுகம்மாய்ப்புகழ்ந்து நூறுயிரர்போதம்
வேறுமுகம்பார்த்திருக்கவேண்டாமே. ஆறுமுகச்
சுத்தனைசித்தத்துகைத்துச்சொற்றமிழ்ச்சித்ரக்கவிக்குட்
கத்தனைச்சற்றுநித்தக்கால். ௩௧

பங்கயக்கண்வேலவனைபைந்தொடியாபட்டிநித
மங்கிமிகவும்வளர்ந்துவாடுகிறாள்செங்கைமலர்
அன்னநடைமின்னலொளிசின்னவிடைவன்னமுலை
கன்னன்மொழிமன்னுமிவள்காண. ௩௨

எத்திக்கும்போற்றுமிவளையெழிற்குமரா
இத்திக்குநிலைகனிவாயத்தேனூறன்-முத்தமிட்டுச்
சித்திரைச்செப்புதனத்தைச்சிக்கெனக்காட்டிப்பிடித்துச்
சித்தமொத்துப்பொற்பதத்திற்சேர். ௩௩

வேலவர்தாநேற்றணைக்கவிந்தையைகானேதுசொல்வேன்
கோலவடமோசைபிடக்கொம்பனையே-சேலழுடன்

கட்டிமுத்தமிட்டணைத்துக் கட்டிமைக்கணைச்சுவைத்து
மெட்டிணைப்பதத்திலிட்டுமேல். ௩௪

வேலவனேநின்கலவிவிந்தையர்க்கேற்றமங்கை
கோலதரிக்கணசுழற்றிக்கொஞ்சுகிளி போலமுலைக்
கச்சுக்குட் சிக்கச்சொக்கப் பொற்சுட்டிக்கட்டிப்
பச்சைப்பொட்டிட்டத்தைப்பார். ௩௫

ஏவிழியார்மூரணிலாக்கண்டுகருங்
காவிமுகையவிழுங்காஞ்சியே மேவலரூர்ச்
சக்கரக்கரக்குதைக்கக்கணைக்கிலக்கெனக்கொள்
நக்கரக்கரக்கணக்கர்நாடு. ௩௬

நாலாநாள்சேர்ந்தணைந்தநன்னயத்தையெண்ணிமெத்த
மாலாநாள வேலவனேமாரனெய்யும் கோலாலே
வண்டுகுடியானகுழல் வஞ்சியெனமோபயந்து
வண்டுகுடியான்மருவவா. ௩௭

வானுதித்தமாமதிக்கும் வாரிவிட்டவேள்கணைக்கும்
மீனுதித்தவாரிதிக்குமேனினிக்குள் நாணொருத்தி
சிந்தைவாடிநொந்தசேதிசெங்கைவேலர்பங்கிலோடி
மந்தமாருதஞ்சொலோதுமா. ௩௮

செந்தழல்போல்வீசுநினிச்சேர்ந்தணைவாய்வேலவனே
கந்தமலர்சோலைவண்டுங் கார்க்குயிலுந் தொந்தமுடன்
பாடுதுவம்புந்தும்புமபார்மதனுந்துமவந்துஞ்
சாடுதுவம்புந்துமபிந்தா. ௩௯

வாகந்தாவல்லவென்றூல்வாகந்தாராஇலுந்தா
சோகந்தாமீறிவளைத்தோய்ந்திடவேநாகஞ்சேர்
மாலையிந்துசோலைவண்டுமாரனம்புசூழநொந்திவ்
வேழைநெஞ்சமேகலங்கினள், ௪௰

பாகாருமுன்சொல்வள்ளிபாகாதேவேந்தனருள்
வாகனகுஞ்சரிவிவாகநீயேகாவல்
என்றுநம்பு வென்றனொந்தசிந்தையன்புபொங்கவந்து
நின்றுகொண்டிரங்குகந்தனே. ௪௧

வாதாவுன்னுலுநடவாதாவோராறிரண்டு
காதாவுஞ்சித்தமிரங்காதா-நீதாவென்

சிந்தைக்கிசைந்தபடிசெஞ்சொற்கிரங்கியருள்
கந்தப்ரசண்டமுருகா ௬௨

வந்தனையாவென்றுதுயர்மாற்றிமனவேட்கையெல்லாம்
வந்தனையாத்தந்தருளுமாதவா-பந்தனைய
கொங்கைகுறமங்கையொடுகுஞ்சரிபுயந்தழுவு
கங்கையுமைதந்திடுகுகா. ௬௩

அந்தணர்கள்போற்றுமருந்தணிகைவாழ்குமரா
வந்துகலந்துமருவாநான்-பைந்தொடிக்கி
மேல்படுத்தமுத்தங்கள்வேல்படப்பொரிந்துதென்றற்
கால்படச்சரிந்ததெனபண்காண. ௬௪

மெத்தமயலாகிமெலிந்தயர்ந்துவாடுகிறாள்
சித்தமுவந்தாண்டருளுஞ்செவ்வேளே. இத்தலத்தில்
கண்டுமொழிகண்டஞ்சுங்கங்குல்குழல்கண்டஞ்சும
வண்டுவிழிகண்டஞ்சுமான். ௬௫

இருபுறமுங்காவேரியோர்மாலையாச்சூழ
திருவரங்காவெங்கள்குலதேவா-வெருவ
எரிபுரிந்துவிழிசிவந்தயமனிருண்டவுருவுகொண்டு
வரவுகண்டுதிகிரிகொண்டுவா. ௬௬

ஒருத்திமிகமயல்கொண்டுன்சமுகம்வந்தாள்
திருத்தியணையென்றவலைசெப்பி யுரைத்திடுணற்
செப்பமுலைச்சொற்பகழிகொத்தவிழிச் சித்திரவிற்
பொற்புருவத்துப்பதரத்தான். ௬௭

பாலாழிநீங்கியிந்தப்பார்தனிலோர்கள்ளனுக்கா
மாலாழிசங்கொளித்துவந்தருளக் காலாழி
அன்றணைதக்கடித்திழுக்கவங்கவற்களித்தமுத்தி
இன்றளிக்கவென்றனுக்குநீ ௬௮

பாரோர்புகழவரும்பங்குனியுத்திரத்தில்
ஆரு வீதியணுகினர்-நேரே
பணர்ச்சர்ப்பந்தரித்துப்பொற்பதத்திற்கிண்கிணிச்சத்தங்
கிணுக்குக்கிண்கிணுக்கென்னவே. ௬௯

திருவுளவாயிற்பதியிற்சேவேறுமீசா
மருவுளகொன்றைத்தார்வழங்கில்.வெருவுளதோ

சங்கமுமஞ்சிமுழங்கிடாதுத்துங்கமும்மொழிந்திடாது
திங்களும்மறிடாதுதேர் ௫௰

செங்கயலோநீலவண்டோசித்தசன்கைநீதவண்டோ
பங்கயமோமால்வளருமபாற்கடலோ-தங்கமலி
வச்சிரநகைச்சிரவின்மெச்சபுரு
வச்சினவிடைச்சிவிழியார் ௫௧

உன்மனதுமென்மனதுமோர்மனதாயொன்றிடினே
மன்மனதுமம்பிலெடுக்கமாட்டானே நன்மதியோய்
குன்றடர்ந்துபந்தைவென்றுகொம்படைந்துமபிகுன்ற
வென்றடைந்தகொங்கைமங்கையே. ௫௨

நித்தமுநினைத்திரவினித்திரையுமற்றுருகி
சித்தயனெடுத்தவருடிக்கணைதைத்துருகி
மெத்தமயலுற்றபிரமித்துதலைசுற்றுதடி
தத்தையொருமுத்தமருதா. ௫௩

வேலோகடலோவிடமோகருவண்டோ
சேலோகணையோசிறுவாளோ.கோலமுடன
தண்டக்கித்துண்டுருளத்தக்கிவிழக்குத்துமுலை
கண்டங்கிங்காரிகடைக்கண் ௫௪

நீலமோவேலோநெடுங்கயலோவாரிதிசேர்
ஆலமோவம்புயமோவெங்கணையோ நீலநிற
வாவிச்சோலைக்கருகில்வந்துபுனலாடுகின்ற
காவிச்சேக்காரிக்கண். ௫௫

சேலோகணையோபிணையோநற்றென்னவன்கை
வேலோநமனோமிளிர்வண்டோ தாலப்
பளபளென்றஒளிமிகுந்துயவளமிஞ்சிநகைபுனைந்த
களபகுமபமுலைபடர்ந்தைகண் ௫௬

முக்கனியிதழ்கொட்டாமுற்கதிணையிற்குமரா
விக்கனைரமிககவினியித்தமுது சர்க்கரைடு
சிக்கிலைகசகுதுரிசிக்கலையுத்திக்கிவத்தில்
அக்கரைபரக்குமட்டா ௫௭

ஆரார்பொறுப்பார்சொல்லாநித்தாவஞ்சிமன்னு
சேராபராசசேகரா நேரே

சினத்துவட்டமிட்டுசெப்பணைத்துதித்தபொற்
றனத்திலிட்டமுத்துவெக்கைதான். ௫௮

இந்நேரமேயவளையின்பமணமேபுரிவாய்
தன்னேரருணைசலதுரையேமன்னுமதன்
பூவினம்பையேவிநின்று போர்செய்கின்றதான்மெலிந்து
காவியங்கண்ணாள்கலங்கினாள். ௫௯

கோங்கினைநம்போகுமிழியோபொற்பந்தோ
ஓங்குவரையோவொளிர்செப்போ-மாங்குயிலின்
மன்னுமொழிபின்னனடைமின்னலிடையென்னவரு
கன்னிவளர்சின்னமுலைகள். ௬௰

இத்தலத்தோர்போற்றுமிறைவனேதஞ்சைநகர்
வித்தகனேசிவாசிமேந்தேகேள்-சித்தசன்றன்
சமரிலங்கக்குழலுநத்தஞ்சதிருறும்பெண்டிருமுகஞ்செங்
கமலமுஞ்சந்திரனுமஞ்சுங்காண். ௬௧

பூமிதனிற்போகம்புனிதாசிவாசிமன்னா
காமியின்மேனின்றுபதைகண்டதுகேள் காமனவன்
மாகரமுங்கோகையாநமாமதியும்பாலனமும்
சாகரமுங்கோகிலமுந்தாம். ௬௨

மண்டலத்தோர்பேசுகின்றமாகேசிவாசிமன்னா
கண்டஞ்சுங்கன்னிதனங்கைத்தாளம்-செண்டேசியின்
கும்பம்புயங்கிரீடங்குஞ்சரங்கும்பைமேரு
பம்பரஞ்சிரந்தகுதுடார் ௬௩

மாதங்கவதகிறற்குவட்டமளித்தோனுதவும்
மாதங்கவத்திரற்பின்வந்தகுகா-மாதங்கங்
தங்கங்கம்பும்போந்துங்கண்கஞ்சங்கண்டம்
பங்கந்தங்குஞ்சங்கம்பார். ௬௪

கடுமொழிசேர்சூதைவென்றகந்தாவிம்மாதின்
நடுமொழிகளங்கண்முறுநற்றாள்-ஒடுசேரத்
தந்தஞ்சுங்கண்டஞ்சுஞ்சங்கஞ்சும்வண்டஞ்சும்
பந்தஞ்சும்பஞ்சும்பார் ௬௫

என்றுவடிவேலிளங்குமரனைக்கண்டாள்
அன்றுமுதற்சோரமனவாகியே-இன்றுறும்

திக்கிளைத்துச்சொக்கிவட்குத்திக்கிவிப்பக்கத்தடுத்துச்
கக்கெடுத்துக்கட்டிவைத்துது. ௬௬

என்னைச்சொல்வாரலலதென்னைவிதித்தகுகண
றன்னைச்சொல்வாரிலையித்தாரணியில்-நன்னி
தனைமறந்தாளெனைமறந்தாடுயிறந்தாளணைபொருந்தாள்
எனைமறந்தாளுனைமறந்தாளென்று. ௬௭

அன்றயன்மால்காணு வடிமுடிணயக்காண்பதற்குத்
தென்றிசைக்கோனென்ன தவஞ் செய்தானோ-வென்றிகழ்
ஆடரவாளரசீறணிதோயரவாநிரைநாளாமதுமனுளா
தோடவிர்காதா மாகடவூராசொல். ௬௮

தென்றலுலவுந்திருக்கடவூரெம்பெருமாள்
மன்றலதசெறிந்தேமதவூரும்-கொண்டைக்காப் [குந்தும்
பொன்பறவுந் தீண்கொங்கையிரண்டும் புணமடகொந் துன்பமி
அன்புதிரண்டும்பெண்கொடிநெஞ்சஞ்சும் ௬௯

பாலனுக்காவென்றுபகடேறிவந்தெதிர்த்த
காலனுக்குக்காலாகடவூரா மேலோர்
கரும்புகொண்டக்கெதிர்ந்து வந்தங்கணன்பெருஞ்செஞ்சரங்கண்
சன்மநூண்டுநெஞ்சங்கலந்துமென்றனமான் ௭௰

தொண்டருடன்கூடித்துதித்திரண்டுகண்ணாரக்
கண்டுதொழுவேனோகடவூரா-பண்டோர்
அழுதிருஞ்சிறுகடத்தன்றெழுமுனக்கண்பனைமருட்டும்
சமனையெற்றும்பரிபுரச்செந்தாள். ௭௧

என்றுதொழுவேனெனியேனளிமுரலு
கொன்றையணிதென்கடவூர்க்கோமானே-துன்றும்
கனற்பொரிக்கப்பகற்றிஆற்றுக்கறுத்ததெற்குத்திசைக் குளுகரத்
தனைச்சினத்துட்டுதைத்தபத்மத்தாள். ௭௨

பற்றிப்பணிந்துபரவவரந்தருவாய்
கற்றைச்சடையாகவூரா-வெற்றிநெடுங்
கொண்டலொக்குங்கண்டசத்தங்கொண்டெடுத்தங்கருக்குஞ்
சண்டனைக்கண்டன்றுதைக்குந்தாள். ௭௩

ஆற்றுமோநெஞ்சத்தடங்குமோகொண்டமையல்
கூற்றுதைத்தென்கடவூர்க்கோமானே-மாற்று

கும்பமுலைத்திங்களுதற்கொந்தளக் கொம்பைவெறுத்
தம்புதொடுத்தங்கசன்விட்டால். ௭௪

காணப்பெற்றேமிரண்டுகண்ணாரக்கண்டன்பு
பூணப்பெற்றேமேமனபேசாதே-சேணியிற்
புரப்புரம்புரிந்திடும்புரந்தரன்தரும்
பயம்பரந்தருஞ்சிதம்பரம். ௭௫

கண்டேன்சிதம்பரத்தைக்கண்குளிரமெய்ஞ்ஞானங்
கொண்டேன்சிவாயவென்றுகும்பிட்டேன்-வண்டேகேள்
நீண்டசெம்பொற்காண்டகும்பிற் பூண்டசெங்கைபாண்டரங்கத்
தாண்டவன்றன் பூஞ்சறங்கைத்தாள். ௭௬

தேரோடும்வீதியெலாஞ்செங்கயலுஞ்சங்கினமும்
நீரோடுலாவிவருநெல்லையே சாரோடும்
கந்தரத்தரந்தரத்தர்கந்தரத்தரந்தரத்தர்
கந்தரத்தரத்தரத்தர்காப்பு. ௭௭

வல்லாளசண்டாவடுகாதாசுவர்க்க
வல்லாளகண்டமயல்கொண்டு-பொல்லாத
சித்தசன்சரத்தினொந்துதிர்த்தகண்ணன்முத்துடன்கை
நத்திழந்திடத்தயங்கினாள். ௭௮

பூவனைமேனாட்டம் பொருந்தாதிருப்பவனைக்
காவடுகாதாதென்கால்சிறித்-தாவிவர
இக்குவுலிநற்கணைக ளிக்கணமெடுக்கவதி
அக்கினிதரக்கவலையாய். ௭௯

தாண்டவாவென்று தருளந்தனியிருந்தென்
ஆண்டவாவந்தென்னை யாளென்றுமீண்டுமதன்
தொட்டகஞ்சம்பிற்கிரங்குஞ் சொற்றனர்ந்தென்றத்தையங்கம்
சுட்டவெண்டிங்கட்குடைக்தஞ்சம். ௮௰

பந்தளவுகந்தகளபந்தனையணிந்தமுலை
கொந்தளகபந்தமுமிகுந்தமுகில்-அந்தமுன
தந்தனமெலிந்தவிடைதந்தவரிவுந்தரளம்
எந்தநகரிந்தமயிலே ௮௧

தேசமதனிற்பேசுந்தேவாசிவாசிமன்னு
வாசமலர்மாலையணிமார்பாநீ-நேசமொடு

காடுமடமாதுமதனூலூதியாலுநக
பாடுமடவாளையன்னவா. ௮௨

பாராதனிற்பேசும் பரனேசிவாசிமன்று
சீரமைந்தார் கொங்கைச் சித்திரங்கண்-டேரமர்க்கும்
பங்கயங்கிண்ணஞ்சிலம்பம் பங்கிதங்குஞ்செங்குடங்கம்
பங்கயந்தண்டெடங்குமஞ்சம்பார், ௮௩

சித்தசனுல்வாடுகிறேன் சேர்ந்தணையவேளையிது
வித்தைசெய்ய வேண்டாங்காண் வேலவனே-நித்தயம்
படிக்குத்தணித்துப் படுத்துத்தவித்துப்
துடித்துத்திகைத்திப்படி. ௮௪

எய்யவந்தகாமாவுன் கிடக்கிடமில்லை
உய்யவந்தாளென்றெனுநிறவானுன்-செய்யமலத்
தேனைவிடுபூவை முடிதின்றுவிதிகைக்கரும்பை
மீனையொருசாக வில். ௮௫

வேலனைவேளூர் வினைதீர்த்தவனுதவும்
பாலனைசேனு பதிவேளை-சீலனே
கோங்கரும்பிற்கொங்குகொங்கைக்கூந்தல்கொண்டற்காந்தளம்
பூங்கரும்பிற்காங்கடமயிற்பூ. ௮௬

சுடுமோவிளங்தென்றல் தோகையின்மேலம்பு
படுமோமெய்வாதைப்படுமோ-மடவூரா
நீரணக்கார்வேணிநம்பா நீலகண்டாமேனியின்பால்
ஆரணங்கார்காலசங்கரா. ௮௭

பேதையேன்காணப்பெறுவதெந்நாள்வேலவர்கோன்
தாதையேன்செம்பொற் சபாநாதா-மாதவத்துச்
சாத்துலங்கண்காடேத்தவும்பிந் நாபபுயங்கம்போற்றவுந்தித்
தாத்தேயென்றுங்கூக்கிடுஞ்செங்கால். ௮௮

எல்லாருநன்றாயிருக்கட்டுமேதினிக்குள்
வில்லாருந்தென்பழனிவேலோனே பொல்லாத
பாதகப்பரத்தைவைத்த பாசமெத்தமூற்றுமத்தைப்
பேதகப்படுத்திவிட்ட பேர், ௮௯

வையம்புகழ்பழனி வாசன்குமாரன்மூரு
[illegible]

மதியமூன்றுவளைகமூன்று மதனனம்புபடவுமூன்று
மதிமரந்து மிகவருந்துவாள் ௯௰

வேலாவிராலிமலை வித்தகாநின்மீதில்
மாலாகவேயொருபெண் மையல்கொண்டாள் மேலான
வட்டமிட்டபொற்றனத்தி வச்சிரபதக்கமொய்த்த
கட்டிழைக்குறச்சிறுக்கிகாண். ௯௧

மையுமனையும் வனப்புமிழந்தாண்மனது
செய்யும்விதமென்ன சித்தவேள் எய்யும்
தனிச்சரத்தை படுப்பதற்குத் திருத்தணிக்கர்த்தனுக்கெதிர்க்கக்
கணத்தினிற்புக்குரைத்திடத்திக்கார் ௯௨

வைத்திடவேளாவி மருமத்தினஞ்சமபால்
எத்திறமுரிதைக்காமீசரே நத்துதிர்த்த
மூத்தூரத்தினத்தைவைத் திழத்தவத்திரைத்தடிற்ற
மத்தகத்தினத்திமெத்த மால் ௯௩

பாகாகாவின்சொலுடைப்பங்கொடிமேற்கோபமென்ன
வாகாமதன்கணையால்வாடுகிறாள் சீழாகி
காககரிலேநிதமும் வானவர்கடேவர்பணி
கானளினமானவடுகா. ௯௪

அம்புலிமீயூர் தன்னையடைமின்பணிகள்
அம்புலியூர்விணனுலகையாள்வீர்கள் அம்பொரு
கத்தினயனத்திலகுகைத்தலவனிர்க்கரிய
கத்தினியனத்தியிடத்தான் ௯௫

வாடுகிறானின்மாலை வாங்கக்கிளியொன்று
தேடுகிறானின்மாலைவாங்கக்கிளியொன்று
அனகனம்புசொரியவிந்துவனலைமொண்டுவிசிறவெம்பி
மனதுகொந்துகலையிழந்தமான் ௯௬

நீரோதிருவழகர் நீரோகாயமுகில்
நீரோதிருமலைமேனின்றருள்வோர் நீரோ
வளர்ந்தசெம்பங்தங்கள்கொண்டெழுந்துமண்டலங்கள்பண்
டளந்துகொண்டடங்கலுண்டமால் ௯௭

சித்திரமாங்கூடற்றிருவரங்கப்பெருமாள்
மெத்தெனவேபஞ்சணைக்குண்மேவியாள்

செங்கையுமசங்கும்பொருந் துந்திங்களுமெங்குந்தயங்கும்
கொங்கையெங்குங்குங்குமந்தங்கும ௪௮

காராயிணரோராமயத்திரரே
காராமபகூமெய்த்தக்காளியன்மேல் நீரோமுன்
தொக்கண கதிக்கண தொந்திமிதிமிந்திமிதி
நக்கண கவென்றேடினர் ௪௯

உறுகின்ளை மாமொழியீரொற்றித்தியாகர்
சிறுபிள்ளையோவிண்செருக்கோ பெறுகியதோ
தொக்கண கதிக்கணதிதொந்திமிதிந்திமிதி
நக்கண கவென்றேடினர். ௫

பூமாலை பாமாலைபூண்டைசட்டைநாயகமே
மாமாலைமின்கொண்டுவாடியனலாமாலை
இந்தாலும்வந்தாலுமின்றூன்மெலிந்தோடி
வந்தாளகந்தாளுவாய். ௫௧

மீனக்கொடியானே மின்னையணைவதற்குத்
தானெனவேந்த தயாபரனேவுனையவர்
கென்னபலனென்னகடையென்னவிடையென்னவிதழ்க்
கன்னலெனுந்தன் னுமிதழா ௫௨

ஆலமோவேலோவலைகடலோவம்புயமோ
நீலமோமாரனெடுங்கணையோ சாலச்
சிறுத்தவிடைபறுத்தமுலை சிவந்தவிதழ்வெளுத்தநகை
கருத்தகுழலொருத்திகடைக்கண் ௫௩

நீரோசிதம்பரனர் நம்மகிழியோதென்புலியூர்
நீரோசுடலைக்குனித்தனர் நீரோ
சுடத்தகளிற்றினைக்கறுத்துமப்பிடித்திழுத்
தடாத்தறுத்துரித்துடுத்தவர் ௫௪

போற்றுவார்வல்வினையைப்போக்குமேபூமலர்கொண்
டேற்றுவாரைக்கயிலைக்கேற்றுமே சாற்றவிளங்
கந்தந்துங்குஞ்செஞ்சொற்கந்தப்பொங்குஞ்செந்திற்
கந்தன்செம்பொன்றண்டைக்கால் ௫௫

வன்மத்தைநின்மனதில்வையாதேபாவியேம்
சன்மத்தைநீக்கிகரையேற்றாய் சென்மத்து

ஞமலையுண் ஞமலுமின்ஞர்நலையுண் ஞமலுமண்
ஞமலையுண ஞமலையம்மா ௯௰௬

மேகங்கவிந்ததுபோன் மேலெழுந்தகாலனைக்கண்
டாகந்தளர்ந்துநெஞ்சமஞ்சாமுன்மாடகவூர்ப்
பூதநாதவேதகீதாபுவிதா தாதேடுபாதா
மாதுபாகா காலகாலாவா ௯௰௭

ஆர்செய்தவஞ்சனைவா றுமுகவேலுமலர்த்
தாரீரதுற்றதென்ன கர்ப்பனையோ பாரதனில்ச்
சூதுகற்றசக்களத்தி தோதகத்திபச்சிலைகளுள்
ஓதுசெப்படக்குவித்தையோ ௯௰௮

கச்சிக்கச்சாலைக் கடவுளடியை துதித்தால்
இச்சிக்கச்சாலையிளாளின்பமோர்-மெசசிக்க
நித்தநித்தம்விர்த்தியுற்றங்கிட்களத்தைபெற்றமுத்தர்
பத்தியைசித்தத்தளிக்கும்பார் ௯௰௯

அன்னைவடிவம்மைபோற்றி யந்தரியைச்சிந்தித்தால்
பின்னைவடியம்மையுற்றுமபேதுறா முன்னைவினைப்
பந்தமுந்தவிர்ந்துமேவுசந்தமுந்தவிர்ந்துஞான
சிந்தையுந்தணிந்திடாதோர் ௱

என்றுடுங்காமிசரின்பதடிவைத்துதிக்க
அன்றும்வினைவிட்டகலுமேகுன்றுமல்
தொங்கிடடதோதறிகிடதோதரிகிட
தொங்கிட்டத்தாதரிகிடதா ௧௱௧

திருமுடுகுவெண்பா.

திங்கடும்மைகொன்றையுஞ் சிறந்தணிந்துகொன்றுநின்ற
அங்கியம்பகண்பயந்தவண்பகந்தா தங்கமென்னும்
தேகத்தேனேகுவர்செய்கட்டோனேபனிரு
வாகுற்றேனேபெருமானே. ௧௱௨

கன்னிமுககன்னிலவு கன்னலிதழின்னலவு
பன்னுநகைபன்னமுற் பன்னிருகைமன்னவனின்
மூன்னயிலையன்னவிழி மின்னலிடையின்னுசடை
அன்னநடையின்னவறியாய் ௧௱௩

உக்கிரியுக்ரகடலுட்கவடவெட்போடுயர்
கக்ரகிரிக்கப்பாலுகதாண்டுமெ விக்ரமவை
வேண்மூருகன்கந்தன விசாகன்குகனகரிய
மான்மருகனேறுமயில். ௧௰௪

கந்தனந்திமிர்ந்தகொங்கை சந்ததம்பசந்திங்கு
வானங்கடம்மையுந்தவங்கொழுந்துசிந்தைதங்கு
நேசபாசமோபொலாது நீநிலாவிலேலருலாவ
வாசல்ாமூலாசவேலவா. ௧௰௫

வாமமேவுசிதராசிவார்ச்சகேயமோக
காமமாகிசோபமானகாமிவாம் காமமேவு
கொங்கைபங்குமணைப்பம்புகொண்டைகொணடல்வண்டகந்து
செங்கைபங்கையங்கண்வண்டுசேர்.

வெண்பா.

அங்கியாணூர்தியானவிருமதிக்கும்
தங்குபன்றியையிரணடுந்தங்கிடவேயெங்கும்
உரைக்குங்காணமைந்தற் கொருவநவுற்ற
துரைகருத்துரையேநீசொல். ௧௰௬

அங்கியூர்த்திஆடு இத்திரைஅரணூர்த்திஇடபம்வைகாசிபன்றி வராகன்.

இத்தையனையவருவில்லான்விடும்போதே
வைத்தசுன்ரயோதடுக்கமாட்டாதே கொத்துலவும்
அங்கமுகக்காத்துறைசை யம்பசவாணன்புயத்துக்
செங்குவளைத்தாரிணையேதேடு. ௧௰௭

இத்தையல்லையபோதேவு புஷபாணம்தகர்ஆடு.

ஆக செய்யுள் தூாயக.

கடிகியமுத்துப்புலவர்பாடிய.

விருத்தம.

காமடியச்சக்கரந்தொட்டெய்தவெங்கடேசரெட்டன்கமலப்பூவீ
காமடிதொட்டானுலும்வரவழைப்பார் காணெணக்கணமார்சேவ
காமடிபட்டுடிபேரிவாரியாமிவளையெவர்கப்பாரொகன் [ளே.
காமடிவிட்டிறங்காதே பேதையினவேற்கனைத்தொடுத்தார் காமவே

கன்றுதொட்டிக்கனியுகுத்த கீர்த்திவெங்கடேசரெட்டா கமலக்
கண்ணு, கன்றுதொட்டதத்தனையுங் கைநெகிழ்ந்த தநியாசோகலையுஞ்
சோர்ந்த, கன்றுதொட்ட நவிக் கையெல்லாங் காமனம்புகிழித்ததுபா
கருத்துந்தானே, கன்றுதொட்டுப் பட்டசிட்டுப் போனமெலிந்து வா
டுவதுங்கண்டிலாயே. ௨

வளவனைநேராகவிசைவளர்த்தவெங்கடேசுரெட்டமன் மருவாநா
ளில், வளவனைமாரையும வெறுத்தாண மாரனும பூங்கணையேவ வரு
ந்தியேய. வளமனையே நினைத்திருந்தான் மடலெழுதவறியாளாய் மருங்
கிலெழுலேது, வளவனையாடையுமிழ்ந்தாள்வண்டிறங்கான் கண்டசெய்தி
வழுத்துவீரே. ௩

பாரப்பாவருமையறிபிள்ளைவெங்கடேசுரெட்டாபகரக்கேண்மோ
பாரப்பாமொழிவிழியாணியேறி வறுங்களிற்றைபார்த்தாளாங் கொம்
பாகப்பாமதிக்கவராவென்றுளமமதியதிக்கப்பயந்தேயீச
பாகப்பாவையினுகமானுளயானின்றெடுத்தபாவைதானே ௪

கருக்கோட்டையாலும்வெங்கடேசுரெட்டமேகதரனென்னைக் க
லந்தபோகக், கருக்கோட்டையாலுமடிசகியேமுன்போலின்னுங் காம
னுந்த; கருக்கோட்டைநிகர்மீசை முறுக்கிவரக்காணிலவுங் கக்குன்மா
வைக், கருக்கோட்டையம்பிணியும் பறிவெருட்டு தலைவாசல் கடக்கத்
தானே. ௫

சந்தானமேநிகர்க்குமாரமுத்துசமிசகோதர்வான்பொன்னே
சந்தானமேருவெனநிரைந்தகிமாரெட்டனைத்தழுவாவாயா
சந்தானமேதரிக்கக்கூடிதிலையவன்மருக்கிற்சகியேநீபோம்
சந்தானயேலேறியுபறிசெய்தாற்றீருமடிதனக்குத்தானே, ௬

திருமாலையமபுதொட்டதில்லைமாரனம்புவிக்குட்டிடவானமுல்லைத்
திருமாலையமபுயஞ்சூழ்குமாரவெட்டமனைச்சேரசெய்தாலுள்ள
திருமாலையந்தெளிந்துசுபசோடனம்பொருந்திச்சிவனைநேசித்
திருமாலையக்தொறும்போயுனைநினைததுதெரிசிப்பேன்றிருமின்னுளேன

மாதங்கங்கோடிநிலவரைகதுளொலிக்காலுமந்தவருயேகம்ப
மாதங்கக்கோடிவிடச்சென்றடிக்குமுயர்தரிக்குமாசிவாரா
மாதங்கக்கோடிகலுங்கடலொலிக்கென்செய்வளினிவந்துசேர்வாய்
மாதங்கக்கோடிதமிழ்க்குதவுமலசுவப்பமதிமந்திரிநீயே. ௮

தமிட்டானுவம்பெருக்கிவங்கெதிர்த்தவேண்மூராசுசததங்காது
தமிட்டராவெணப்புலம்பிசிறுபேதைவிரதமதுதணியவேமுத்
தமிட்டாமதிமுகத்தின்மூகவமூந்தவேயுணரச்சமயம்வணர்
தமிட்டாதநீங்கெதரியுமெங்களேட்டேடாஇராமகிபாதமிழரேறே. ௯

பாதுசத்துருத்தாயர்பாயன்மிசைப்பூவைமும்பணைப்பிலே
காத்துவசப்பாவிமலர்தூற்றுவானுற்றுவனேகாட்டிலேமு
மாத்துவசத்தொருகணையாலெய்தவெங்கடேசுரெட்டன்மழிவகாளிம்
பிரத்துவசக்குரங்கெனவேதனித்திருந்துமுடியாதசாற்றினேனே ௰

நிலமாதுதிலகனெனுங்களிளமைவெங்கடேசுரெட்ட நினைப்பாத்தப
லமாதுவதனமும்பொற்பசலைகொண்டாயமகளேபெண்மடையாமேகங்
குலமாதுரங்க மென்றகிள்ளையுந்தென்மாரன்வருங்குறியைப்பார்த்துச்
சொலமாது குலுங்கையிலே தொடுவளையுந் தோற்று நின்ற தணிவு
தானே. ௰௧

கலக்கடமானத்தொளியை முழக்கமணமலைந்தடையார் கால்சாய்
தோடப், பெலக்கடமாககளிற்றைக் கடந்தும்வெங்கடேசுரெட்டன்
பிணையலீந்தான், சிலக்காரும்பமரக்குயிலே யொடுக்குகடற் றொனியக
டக்குதென்றற்றேரை, விலக்கடமா மதப்பயலேதலைக்கடைவாசலைக்க
டக்க வெருட்டுவேனே, ௰௨

திருக்கரங்கம் வருக்கவயில செலுத்துபடையான் கமலச்சேக்கை
யாமா, தருங்கரங்கம்பயிற்றுதுறை யிளசை வெங்கடேசுரெட்டனை ற
ழுவானாலும், அருங்காங்கமபுரக்கிடமம்புலியும வெம்புலிபோலாச்சே
கண்டாம், உருக்கரங்கம் பாந்துடைக்க வுருக்காமம்பிறந்தானென் று
ருகுவாளே. ௰௩

பொரகலக்க முற்றவருக்கிரங்கும் வெங்கடேசுரெட்டன் புயங்க
ண்டாண்மேல், உரக்கலக்கமற்றகணை மதன்விடுத்தா றென்னசெய்வா
ளோகோகிண்ணைச், சரக்கலக்கம் மியன்கடைந்த செப்பலத்தானே திர
ண்டதனத்தினூடே, வரக்கலக்கண்ணீருகுத்தாள் வண்டினங்காள் க
ண்டசெய்திவழுத்துவீரே. ௰௪

இத்தரமே சத்துணிவாரென் வஞ்சகிமென்றால்வேளம் புத்திர
மேவத்தனமேபண்படுமே யென்புகல்வேன்புலவோர்க்கே யோதத்தா
மேகத்தினையாயத்தழைக்க வெங்கடேசுரெட்டன்றழுவினாலே துத்த
ரமேதித்தனையுமுன்னாலே விளைந்ததன்றோரொருநிலாவே. ௰௫

கொட்டமிடு மருமலர்களிட்டகற் கோட்டைகன்னைத்துங் கொ
த்தினா, வட்டமிடும்படுகுலநீனைட்டதராசேந்திர னென்னைமருவா

காதுட்டமதன்கணை துளைத்த துளைவழியே தென்றல்வந்துசுவைத்துத்
தள்ளி. விட்டவெறுங் கூட்டையினிச்சுட்டதனு லென்னபயன் வெண்
ணிலாவே. ௰௬

புவிக்காதிபதியிளசைபுரந்தவெங் கடேசரெட்டன்புலவோர்சொல்
லும், கவிக்காதி வள்ளலைக்கண்டாசை கொண்டாளுக்கமுதைக் கரை
த்துப்பால்வார்த், துவிக்காதில்வளவேனுமபுகட்சகியே முகத்தைத்து
டைதண்ணீரு, தவிக்காதிதேசுக்கா ளுலும்வைத் துதிவளராமத்தை
கைக்குத்தானே, ௰௭

பொருவாசிக்கொருகுல னிலசைவெங்கடேசுரெட்டன் புயங்க
ண்டாயோ, இருவாசிக்கெனக்கலையையுடுத்துவணி திருத்துவளையெங்
கேதடு, மருவாசிக்குங்குழலை முடியுனக்குத் தரிப்பிடந்தான் மகளே
சிச்சி, தெருவாசிக் கினதுமவன் கைம்மருந்தான்மெய்மறந்து திரிகின்
ருயே. ௰௮

பொரவிசையஞ்செலுத்த வெங்கடேசு ரெட்ட மேந்திரன்மேற்
புதுமால்கொண்டேன், சரவிசையங்கசமாரன் கருப்புவில்லை வளைத்து
வலக்கையாலெய்யும், சரவிசையங்கத்தில் வந்துதைத்துருவி யப்புறம்
போஞ்சகிக்கமாட்டேன், இரவிசையம் புகுந்தொளித்தா னிளங்குயில்
காணீருமெனக்கிரங்குவீரே. ௰௯

புடவிகடகடெனவுடைபடவடவைசிதறவருபொருத்தார்ச்சிறும
கடவிகடகளிற்றுதயனிளசைவெங்கடேசுரெட்டன்றருவானமுல்லை
அடவிகடவுனதுகுடைவலமதயமேகவணிலத்தேரை
கடவிகடமிமிர்முடிகதொடுபரிதியுதயமிதோநான்கண்டேனே. ௨௰

கற்றனமின்னுவ கென்சொன்முனியென்றுனயனம்பாற் கலங்கித்
தாபம். உற்றனமின்னுமுதங் கசந்தனையா ராதநெஞ்சே யணங்தோர்ச
கங்கை, லற்றனமின்னுளுகவுமிளசை வெங்கடேசுரெட்டனியநோக்கம்
பெற்றன மின்னுமையின்றே டொழிந்த தயன்மாதரந்த பேசார்
தாமே. ௨௰௧

ஆளுக்கே யழகனெங்களின வெங்கடேசு ரெட்டனன்பை யீசன்
தாடுக்கேவிருந்திட்டா னென்னலர்கள் யெங்குருதித் தசையைக் செ
ங்கை, வாளுக்கேவிருந்திட்டாள் வாதாராரலயெல்லாமலர்க்கை. வா
ளி, வேளுக்கேவிருந்திட்டான் வெண்மதிக்கே பெண்மதியை விருந்தி
ட்டானே. ௨௰௨

அனங்கலக்கனக்கெதரியான்சிறுபேனதவிரகமிவட்கு இனைமயோ!
மனங்கலங்கப்பக்கமில்லேபுன்னேயல்லியா தவிருஞல்லார ரதாலே
இனங்கலங்கானீ றுருகதுக்கே சுகிலிருள் பரிணிதூ ரண்டகும்மத்
தனங் கலக்க வருணபுரிவா விரைசை வெங்கடேசுரெட்ட தமிழ்க்கோ
மானே. உ...

எனக்குடைக்கையான வெங்கடேசுரெட்டனருகி லுறைத்திருக்கி
லைத்துக், கனக்குடைக்கபசீரவெவினைத் தழுவா தமடைக்குலைவைய்
சகிடச்சொலபேனா, உனக்குடம் பொலாக்கசக்கும்பாலனமுள் கசக்கு
மதகுற்றமகொல்கை, கனக்குடங்கா மெதாலிகேட்குமதன்படையும் வக்
கினிக்கைகலக்குமானே உ...

மாலேமணிமுடிகரித்தமருவலர்கள்சேனைதனேமடியத்தாக்கும்
கோலமதகளிற்றிடமளிசைவெங்கடேசுரெட்டன்கூடாகாளில்
பாலனத்திவலேயருக்தான்றிறிபாட்கு மதிக்குமென்னையகையோமேனி
கேலேகவெக்கலத்தைவிட்டேயெழுக்கலேக்ககாகமெனமெலிகின்றுளே()

ஓங்கியராமாமதியா தவன்போலவரவுமிடையுடையுந்தன்றுல்
நீங்கியராமாரசத்தால்வருக்துலகுமிரங்கநேமியாத
பாங்கியராமாவெனக்கண் பார்த்துமருவாய்கலந்தன்படக்கையரன்மான்
வாங்கியராமாபூமாவிளசைவெங்கடேசுரெட்டன்மன்னரேறே உ...

கனத்துவரைபொற்புடைக்கொங்கைமங்கை கொண்டமையால்
கண்டுகந்தா, வனத்துவரைச் சென்றமலர் கொய்திவனேயெய்கவந்தா
ன்வந்தானப்போ, துனைத்து வரைப்புனத்திதவு சொல்லாரைத்தாங்கி
யவர்த்தருவேண்டிச், சனத்துவரையாக்கும் வெங்கடேசுரெட்டவே
ந்திரனே தனமிங்கேதே.

தரும்பலிக்குமருவலரை தாக்கும் வெங்கடேசுரெட்டசாமிமாலே
வருபலிக்குகினேத்தபடிக்கிப்போதுதப்பாதுவலத்திருக்க
திரும்பலிக்குாலேப்பார்க்கிற் செயமடிபெணவேணமதனன் செங்கையா
லெய்துருபலிக்குமென்னையரு ககமாவான வாயன்னதிட்டக்தானே

மின்னமருகொடியனேயசின்னமரங்கொடியமுலேவிம்மானுள்
முன்னமருபெடுத்துமகன்றன்னமாக்கொடுக்கவெருமோகமாகி
அங்கமருக்தென்னினுமீதென்னமருக தென்னவின்ணுதயர்கின்றுளே
சொக்கமருந்தமிழ்ப்புலவர்க்குதவும்வெங்கடேசுரெட்டகருணமாலே

சடங்கலாகட ஙிளமாக்களிலே முத்தப்பொரியற் சகிக்குமாவல
மடங்கலானே யைப்பாயும் வா துபோற்சேருதென்றல் வருமாசொர்ண

குடங்கைபோமதிக்கைநான்னமராருசேர்காலருவார்கூடியுக்கம், தொடக்கலாம்பஞரிகொண்டருஞ்வெங்கடேசுரெட்டசுருணமாலே. ௰௧

இருவிருக்கு மணிமார்ப விரிஞ்சவெங்கடேசுரெட்டிரனென்னே, மருவிருக்குமணிகனவவெனச்சேராதாண்மோசமயக்கத்தான்மேல், விருவிருக்கு மணிவஞபுமேவலேயுந்சேர்ந்திடுமேன்மேலுந்தேன்பால், அருவிருக்கு மணியனுங்காக் துந்தாணமெனவருங்கண்ணருவிதானே. ௰௨

குருவடியையணங்கும்வெங்கடேசுரெட்டமேந்திரன்முன் கூசாமற்போய், இருவடிவெல்லாம்பாரு வினையைமீட்டனுராக மிசைத்தனைகர், தருவடிதெள்ளமுதுகவ ரசமொர்முரும் படிபடிசவ்வாதுபூசி, மருவடிபெண்ணேயினிமேன் மகராசியாய்ச்சுகித்து வாழ்குவாயே.

கன்னியுன்றன்மேற்பிரியமையாவற்றோரையிவள் கண்டாள்மூன்று, மன்னர்தனிலேபொருவன் பெயரையடிக்கடிவழுத்து வாளனத்தைத், தென்னவன்றன்மாலேயென்றுன் மதியையதிற்கடையெழுத்தாய்த்திர்த்தாலேயா, நன்னயகுணகரகுமாரவெட்ட ராஜேந்திர நளினமாலே. ௰௪

பொன்னிலங்கைராவணனை வென்றிவிடை யாட்களகம் புளகக்கொங்கை, தென்னனைநேராயிருக்குந் சொல்வார்த்தை கண்டுபயந்தேன்மகரவிற், பன்னிவடிவூர்கனிகம்பம்பரம்பையாகுமிவட் பரிந்துசேர்வாய், சொன்னமொழி தவறுகுமறுவெட்ட ராஜேந்த்ர சுகுணமாலே. ௰௫

மெலக்கணக்காப் பொருந்துவோ மெனவேலே மணங்குறிக்கும்வேலேபார்த்து, இலக்கணக்காமன்னைம் புகுந்துகுந்தாப்பாயவென்மேனிரைத்தாலொண்ணிச், சொலக்கணக்காகவழக்கான னறிந்தவளாகெரிந்தவளா துயரமெல்லாம், இலக்கணக்காரிகைதேர்ந்த குமாரவெட்டபூபதிபாலியம்புவாயே. ௰௬

அனைத்தசந்தனம்பொருந்தா வமளியின்மேற் கண்டுயிலாளரக்கன்மெனவே, நிரைக்கசந்தனம பாலேதுடைக்க மருகப்பன்வரகினையானனே, இரைத்தசந்தனம்பசலேக் காற்றுமென்றுமோபரவை யிடத்திலேசென, றுரைத்தசந்தனம் பாருக்குள்ளிலேயோதிவாகரனு ரொளிக்கின்றுமே. ௰௭

அரம்பைஞ்சேர்ந்திளவாழைக் குருத்தைவிரித்ததிற்கிடத்தவதுவுதருடா, கரம்பயக்கள்ளாதெழுந்து தரையில்விழுந்தாளதனைக்கண்டு

தாய்மார், சரமியங்குதேர்வினையோ வெனதூக்கிற் கையைவைத்தா:
சத்பவாய்மைக்.கிரமியங்கிளுவை மருதப்பாணுக்குச் செய்திசொல்லி
த் தெளிவிப்பீரே. ௮௯

திரிக்கலரிகலைபடக்குக்கிளுவைமருதப்பசெபசிங்கமென்னைப்
பொருந்துலரிதாயிருந்தாம்பூத்தானஞ்செய்பாரோபோர்வேளையா
வருந்தலரிகுளையலரிமாவலரிபூவலரிமாதர்கீழ்பால்
இருந்தலரிவாராமுன் னிரவிதனின்மதியமவந்தா லென்செய்வாளே

வரைதூற்றுநெடுங்காட்டு வழிப்புலவோராலையாமல் வளர்த்ததா
ய்போல், உரைத்தூற்றுமலைபுரந்த தங்கமருதபங்கமரு தப்பனொரு
நாளுஞ்சேரான், கரைத்தூற்றுநரும்பாலு மனமுமெவண்டேன் த
ளைக்கண்டலோமா, தரைத்தூற்றுமெனவிடுத்துத் தாய்க்கிழவிகூடகி
ன்று சலஞ்செய்தாளே. ௯௰

செருக்காக்குமதப்புலியே திருமலைவேலப்பாநின் செவ்வாயூறல்,
அருந்தாக்குமரிக்கமுகங் ககப்பாகுமனைவேண்டாளையோவாழைக்,
குருத்தாக்கும்கைவிரித்துக் குடத்தினுநருசூடன்றெழுந்து கொள்
ளான்காமக், கருத்தாக்குமுகநாதன் கங்குல்வாககண்டுமுனைக் கண்டி
லாளே. ௯௧

எடுத்துவரிமுறத்தினிலிட் டிறைத்சகுறிபாரிக்கமெதன வெண்ண
த்தந்த,வடுத்தவரிகழக்கேறு மெனக்கனிவாய் மெடுத்துறுஞ்சுமாதை
ப்பாடு, படுத்துவரிம்மாதரொன் றூர்சொல்பவரார் வலத்திலங்கைப்ப
திமேற்சென்று, கடுத்துவரிதனைப்பொறுத் திருமலைவேலப்பனிகைக்
கண்டிலானே. ௯௨

பொருந்தமாங்கச்சாத்துக் கல்லாமல்புலிக்கும் புறம்போவென்
னை, இருந்தமாஞ்சித மொழியாழப்பாடுபட முறையோவெமதுகாணி
கருந், தமருமெனையனியே யென்னளியேயாச்சியர்தங் கலையைவாரி
ந், குருமாங்குழைத்தோறுந் திருமலைவேலப்பனிடங் கூறுவாயே.

திருகலகுவாய்ப்பறந்து சிறகொடுக்கியிருந்துகடற் சோலைவாரிக்,
குருகுதலகுவளையொதுக்குங் கூடலில்வாழ்திருமலைமேல் கொலுவினி
போய், இருகலகுகலைமொழியா ளித்தனைமாலாறுளென் றிசைந்தெய
ன்னம். பருகலகுவளைத்தாரையாகிலுங் கேட்டாளெனச் சோபஞ்
சொன்மானே. ௯௩

சருக்கரையமுதுகனிதேன் கலந்ததமிழ்முனிகேர்வான் றறியா
ர்பெண்டீர், கருக்கரையமுனிவிசய கிரிவேளைச் சின்னேபகனவாறு

சைப், பெருக்கரையவளலவென் றலைக்கேறிமயக்கினது பித்தமூர்ச் சைத், திருக்கலசவுடதமெமு கரைத்துமெல்லப்புகட்டமுது செலுத் தென்றாளே. ௪௫

பொருவதற்குச்சிலைக்காமன் வருமுனமே மதுரையிற்போய்ப் பொறிவணடூர்கள், செருவதற்குப்புகல்விசயன் றிருமலைநரேந்த்ரன்வ ரச் செய்வீரங்கு, வருவதற்குத்தாமதித்தான் மாலையொன்றுகேளங்க மாலைதானுந், தருவதற்குமதியானேன் மையலையாயினுந்திரும்பத் தர ச்செய்வாயே. ௪௬

தெந்தனம்பேசுங் கொழுந்தகயல்கொள்ளுஞ் சேல்விழியீர், திர ண்டமேருபந்தனம்போற்றனமுடையீ ரின்சொலுரையா லுரைக்கும் படிநீர்கேண்மின், எந்தனுஞ்சேராத வெங்கடேசுரெட்டன்தனையழை க்க வெழுந்துபோன, சந்தனஞ்சும்மா வந்தாற்பூசலாமெனக்கு மதன் றனக்குத்தானே, ௪௭

விருத்தப்பாகலித்துறையும் வெண்பாவுங்கொச்சகமும் விரிவாச் சொல்லக், கருத்தப்பாவெனதுமகள் காமனரவிந்தமலர்க், கணையாநெ ஞ்சில், இருத்தப்பாலனம்வெருத்தா ளணையுமவள்சகிசனையு மேக ருணி, வருத்தப்பாத்திரமளவே யணைத்திடுமால் திருமலைமேலவரி சைமாலே. ௪௮

வீறுதரமேவல்வரைவென்ற வெங்கடேசுரெட்டன் மேவனேண் டி., நூறுதரமாகவண்டத் தூதுவிட்டாளனமருந்தா ளுறைந்தாள்கண் ணீர், ஆறுதரமேற்பாய வணங்கள் பூவாளிமுலை யானையூடே, ஏறுதர மாச்செவியைத் துளைக்குதென்றே யோலமிட்டாளெனச்சொல்மாதே

இக்கோடிவளைப்பனென விருகோடியிளம்பிறைக்கீர் வெழுந்து வானில், முக்கோடிவளைப்பமதனற் கோடிகணைதொடுத்தான் முன் னிற்பாவோ, கொக்கோடியிரையெடுக்கு மிளைகைநகர்செழிக்கவருங் குமுறுவெட்டுத் திக்கோடிபுகழ்படர்ந்த வடமலையாகடமலைமுன்செ ன்றமாலே. ௫௰

கெஞ்சுமாதங்கமுகம்பார்த்திருக்குதிருபலைவேற்கிரியினனீர்
அஞ்சுமாதஞ்சுமன்றுபெற்றபலன்கிடைத்ததெனக்காறுமாதங்
கஞ்சுமாதந்தனைப்பெற்றிழந்தோர்போற்றிருந்துகலங்குமேழை
நெஞ்சுமாதம்பனுக்குநேர்ந்தொருவன்பின்றொடர்ந்துசேர்கின்றாளே

திடக்குவடக்கடக்களிற்றான் கப்பளவல்லக்கர்குலன் தெற்குப்பூர் வ, குடக்குவடகடற்காசன் மலைபாண்டிராசன்முல்லை கொடுவெந்தன்

ணை, மடக்குவடக்கணசெய்வண் மதப்பயலேயுனக்கினி யொவ்வாது பேரி, அடக்குவடக்கயமீதின் சடக்குநடக்காதினிமேலறிந்துபாரே,

இலக்காரமணியாள்கண் ணிமைபொருந்தாண் மன்வதனுசெய்தபுணணில், கலக்காரம்பெய்தவெனக் கதிர்மதியுஞ்சுழன்றெறிப்பக் கனன்றுவென்றே, சொலக்காரம்மியமாக விலக்கணநாற்கவிபுலமைத்தொண்ணூலோர்க்கும், மலக்காரமருள்விசய கிரிவேலாஞ்சின்னப்பதிச்செவ்வேட்கே. ௫௩

இப்பளப்பாறையிற் படுக்கச்சொல்லுகிறீர் செடிமறைவோவில்லைச்சூழ, உப்பளப்பாலையுமர்ச்சுக்கணவன்று வெகுகோபியும்மைக்கண்டால், கொப்பளப்பார்க்கினும்பார்ப்பன பேனைப்பார்ப்பினும்பார்ப்பன் குணமில்லாத, தப்பளப்பாவிருக்குதையா கிளுவை மருதப்பமன்னுதமிழ்க்கோமானே, ௫௪

கட்டளைக்கலிப்பா.

ஆரசந்திணைத்துமண்டிண்டுலாளருவருத்துவிருவிருப்பாகியே
ஊரசமதாவிற்பாதிச்சென்றுதேயுறங்கிலாணமகட்கென்செயுமேனையா
தீரசந்திரகாவியிடக்கயாசிங்கவுத்தண்டனேரண
வீரசந்திரகிரிநகராதிபாவெங்கடேசுரவெட்டமராசனே. ௫௫

தடக்கயத்தலரெல்லாமெடுத்துவேள்சமரச்சோலையில்வந்தானெனவதை, அடக்கயத்தையுந்தாயாகொன்றால்வெறி யாட்டுத்தாணிவளாசையைத்தீர்க்குமா, கடக்கயத்தடையார் புலிகைக்கொண்டுகட்டுஞ்சந்திரகாவிடாலெனும், இடக்கயத்தன்னிலை காட்டுமாமண்டலேசுரா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௫௬

கலக்கைவாளியையார்தடுப்பார் தென்றற்காற்றுக்காற்றுவளோமடவார்வசை, சொலக்கைவாய்பொத்தி மெய்சோர்ந்திருக்கவுந் தோகைமோசம் தொலையாதுபாரையா, உலக்கைவாரியடிக்குஞ்சடாசலத்துதயனேகனைபொன்றின்மாமாத், திலக்கைவாலியைப்பார்த்தெய்தாமண்டலேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௫௭

குரங்கிக்காய்ந்திள தென்றலுமன்றிலும் கோபங்கொண்டதனைமாகரேதுசெய், வரங்கிக்காபொரவாவென்றழைப்பார் மறுத்துப்பேசவும்வாயிலைமாங்குயில், அரங்கிக்காலென் றிருந்திசைபாடவு மாற்றமோமயலாற்றுத பேதைக்கே, இரங்கக்காவிகரமார்க்கா செகமண்டலேசுரா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே, ௫௮

தாணவாரதனமுலைபாலுக்குக்காணவாவெண்டளப்பத்திலேமையல்
ஆனவாறுமறியாளிவள்கண்ணீரானவாறுமறியார்மின்னாரன்றோ

வானவர்கண்டலா இயாவானவாவளவாமதுராபுரி
மீனவாவிசையாமீனசேதனுவெங்கடேசுர வெட்டமராசனே. ௫௯

துரையத்தந்தி மலைமுலைமேல்வைத்துக் கோயுநாளெந்த நாளோவிரக
த்தை, விரையத்தந்திவளவுஞ்செப்பாவிந்தவில்லியக்கென்னசொல்
லியுந்தேற்றுவேன் தாமைத்தந்தி மைமயேந்துமேகம் போற்றணிந்த
கொம்புபடத்தன் னுழலைப்பாவந் திரையத்தந்தி நடாத்திய மாமண்ட
லேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௬௰

அந்திராதனமுன்மேலென்றூற்பகலடக்குமோமையனுனுமையாநீ
வந்திராமனம் பேதைக்குவேம்பு வச்ராயுதம் போல்வந்துதைக்குமே
முந்திராமனம் பசனுண்டவாரிதிமுனிக்கமேசகியாமேனியிலாசவாழ், இ
ந்திராமனுவேந்தரசெகமண்டலேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே.

கொடிக்கத்தக்தும் மலையுமடக்கி நெற்குறியும்பார்த்துக் குணம்
பார்த்துப்பாத்திந்தப், படிக்கததக்துவனேசோரச்சேருமென் பாவை
க்குணபாலனம்வேண்டுங்காண், அடிக்கந தக்துகளையும் பரப்பி முக
ண்டகூடமுகடுமெபடிரெமை, வெடிக்கத்தும்பரியா திருமலைவேனு ரா
ஜவிவேககுலேசனே, ௬௨

பூசத்தந்திமுலையும்புண்ணுக்கினி போதும்போதும் புழுகுஞ்சவ்
வாதுமா, காசத்தந்திமதியுஞ்சுடுமென்ற சுரமப்பேய் கொண்டகள்ளிக்
கென்சொல்லுவேன், மாசத்தந்திசையெல்லா வதிரவே மந்தரத்தை
மவப்பிட்டிடித்தனி விசத்தந்திடாத்துந்திருமலை வேனுராச விவேக
குலேசனே. ௬௩

ஓராரவுண்டுமிழுமதிப்பிள்ளையூராரவுமங்காமபெண்பிள்ளைமால்,
கூரயாவுகணைகொட்டான்மதன்கும்பாசிகொழிப்பதுமுத்தபாம்,
சூராவிதுடிப்பத்துடிபடத் திண்டுணைக்காசலத்தாணடிக்கக்கண்டிடு
ம, வீராகராமதிருமலைவேனுராஜவிவேககுலேசனே. ௬௪

சங்கராவையகமும்பழிக்குமந்தாயர் தூற்றிலெல்லும் பேதைநேய
முடை, அங்காரவையழைக்குங்கழைகருப லனங்கனேயழைக்கு மெ
ன்றெங்குயால், கங்கராவை யடர்வதுபோலொரு கைக்கடாசலங்கால்
சாயாத்தாக்கிய வெங்காரவையிடறுந்திருமலைவேனுராசவிவேககுலே
சனே. ௬௫

சந்தனத்தைவிடுக்குமுன்னே வில்வசந் தனத்தையளைப் பகைத்
தேய்வன், சந்தனத்தைதுளைக்குது பாலுஞ் சந்தனத்தையு மப்படி

செய்தமே சந்தனத்தையண் திணிபுயாசலத்தாருகே வண்டமிழ்க் கவி ஞோர்தவம் சந்தானத்தைத்துசங்கட்டி யிந்தருடந்தரனே முத்திமந்திரி கமேரந்தமே. ௬௭

பூரிக்குஞ்சரமாவா ரமர்கொங்கைபூவைதாங்கிப்பொருதத்தொ லிக்கடல், பேரிகளும்சரபும்பாலுங்கென்றற்கும் பெயருமயக் குற்று ருகக்கண்டாங்குவேள், நேரிழைக்கும் சரமுங்கொண்டுவந்து போற்றி றைந்திட்டானினுவந்துசேர்மத, மாரிக்குஞ்சரமீதாகு மிந்திராறன்யரா யவசுப்பநூபனே, ௬௭

நகத்துவாரயிலொக்கண்ணி கொங்கைக் கணையவாரறத்தை வழி த்தென்றல், புகத்துவாரஞ் செய்யாலங்கவேளம்பைப் பொருக்கவாம் புபக்கண்ணிகந்துசேர், சகத்துவாரஞ் செயுந் தென்னிளசை ராசது துவாரத்துக்கோர்மந்தரியாய்வந்த சகத்துவாரஞ்செயுந்தென்னிளசை ராசதுவாரத்துக்கோர் மந்தரியாய்வந்த மகத்துவாரஞ்சிறு வசலைநர வாகனுநம்வசுவப்பசிரனே. ௬௮

கருத்தவாவிலேயாள் கரணுய்வருங்காமனுலுடல்வாடதின்றின்பத் தை, அருத்தவாவிலேயாயினிப்பேதையோவாயிதாங்கரிதாகுமையானை பார், திருத்தவாவிலேயாத்தண்ணைகல்கியசெந்தமிழ்க்கூத்தியாகாதிணைப் புலால் மருக்தவாவிலேயாரயில்வேற்கராவான்யராயவசுவப்பதீபனே,

நேற்றிருந்த நிலவுமந்நேர மென்னினைவிருந்ததினைப்புமிளந் தெ ன்றற் காற்றிருந்த சுகமுன்னுணையென் கருத்திருந்ததும் யாதென்று சொல்லுவேன், சேற்றிருந்தசெந் தாமரைப்பூவின்மேய்திருவிருந்தது போலச்சிம்மாசனம், வீற்றிருந்ததுறையே திருமலையேலுராசவிவேக குலேசனே. ௭௰

திருதராக வனைதந்தசுந்துலிங்நோத்தே மதனேரியவூர்திவேல், வ ருதராகவனந்தந்தமங்கையை மநவுகாய்மலர் மஞ்சத்திமைமீதிலே, வி ருதராகவனந்தந்தளஞ்செறுவேந்தன் ராவணன் சென்னியத் திந்திட ப் பொருதராகவனந்தளஞ்செய் பூவனே வெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ர னே. ௭௧

தடக்கடக்கயலோ விடமோ விழிதாமறைக் குமிழோ கிமிழோ திர ண்டிடக்கடகுடமாமுலை மாமகனெய்யவாடியிருகுதல்பாறையா, உட க்கடக்குக்ரமாங்கும் பகன்னனையுதித்தவிந்திரசித்தைச் செயங்கொண் ட, திடக்கடக்கயந்தாதமனேகராசீதராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே

உரைக்கத்தத்துவ பொருளாகிய ஒருவன்கைவில்லுக் கொட்பா யிவள்கொங்கை, தரைக்கத்தத்துவ சக்கரன்போரிது பட்டுண்டோ வத்துமூட்டுதல்பார்க்கிலால், தரைக்கந்துவளையுமெழும்பிப் பூச்சக்ர வாளத்தைத்தாக்கில்கடல்கடந், திரைக்கத்தத்துவ யப்பரியாமண்ட லேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௭௫

விகடத்தாதிமதிகாயமாரவேள்விடுத்தவத்திரந்தைத் தூடுருவியென் மகடத்தந்தி வலையாகுங்கடபுனல்வடித்துத்தந் திசைவெறுப்பாவட ளோ,சகடத்தந்திப் பரித்திரள்கூட்டியசத்துருத்திரட்டைக்குககதிட கதிரும், தடத்தந்திக்கு தயாசெய்தாய் பூதர வெங்கடேசரெட்டேந்த் ரனே,

பருதியாக வசமாசமூர்மதி பணைவெக்காளம் வெடியாமலரம்பு, வி ருதியாக மகன்வச்ரமாயி வையின் பொறுத்திடுமோ சேர்திருவருட், கொதிருயாகமகவாசகங் கற்றோற்குற்பனுவெங்களப்பணவேண்மைந தா, வருதியாகமகமேருநேர்செல்லவன்யராயவசுவப்பதூயனே. ௭௫

பண்ணைப்பம்பரமனைமூணுமலைபாற்றுப்பம் பாஞ்சேர்ந்து மயல் கொடுவண்ணப்பங்கர மாங்குயமீறிமேலவிருப்பம் பரக்கண்ணினட் டேரையா, தண்ணப்பம்பாவைசூழ் பதியாசருங்கப்பம்பரந்தேகொடு வந்தடி, விண்ணப்பம்பரமென்றேதொழுஞ்செகவீராமகுமாரவெட் டேந்த்ரனே. ௭௬

உன்னகாவடிப் பூம்பழியாண இபம்புகளா வடிபாலைபருந்தென வென்ன, காவடிவேண்டா மென்றேநிறுமேலதுக்காவடியங்காமற்சே ருவாய், அன்னக்காவடியாம்கழு காசலத்தாதிககாவடியைத்திறம்பூடு க, வின்னக்காவடிவேலாவென்றுஞ் செகவீராமகுமாரவெட்டேந் த்ரனே. ௭௭

ஆரிச்சந்தரயம்படிப்பார் மதனைலட்சந்தனந் தனக்குண்டாகியேபி னும், தேரிச்சந்தனமேசொலுவாயெனச் செப்பிச்சந்தனக்கைதனைச் சேரு ஈ'', பூரிச்சந்தனம் விம்மியமாதரைப்புலம்பச்சந்தனதாகவுளத இல்லை, வேயுச்சந்தனமாபகத்தாம் செகவீராமகுமரா வெட்டேந் திரனே. ௭௮

சம்புதைக்குங்கருங்காலன் போற்கங்குல் சாரவேலையொலிக்கப் பய ந்துநோக், கம்புதைக்கு மென்பிள்ளைமேலினிக் காமராசனெடுத்துத் தொடுத்திடும், அம்புதைக்குமுன்மேயணைந்தவிவளாவிதக்குமிப்பூவி ஷிருக்கும்கம், பும்புதைக்குனிதியென்வாய்த்த மெமடுவணியாவெங் கடேசுரெட்டேந்திரனே. ௭௯

கட்டளைக்கலித்துறை

மாகாணிவேந்தர்க்குமேலான பெரியசுவாமி
மாதானைமேல்வரக்கண்டனள்கண்டு மயங்கியுஞ்சும்
மாதாநாயைவாரக்காணேனெனது வளவுக்குளம்
மாதானைபோச்சென்றுவந்தாளினிச்செலவாயில்லையே. ௮௰

அச்சங்கபாணியகம்போற்றிச்செந்தமிழ்க் கன்பியற்றி
அச்சநகமேவுந்திருமலைராய னணைந்திலனென்
அச்சங்கலாமதிக்கென்றிருந்தேனெந்த னுக்கதைநூல்
அச்சங்கமாகத்துளைத்தான்மதப்பய லம்புகொண்டே. ௮௧

அத்திக்குலைதயன்றிருமலைவேலப்ப னன்புசொல்ல
தித்திக்குந்தயன்கருத்தென்னமோமதி சென்றுகுணக்
குத்திக்குதைபன்கதிர்காட்டுமோவிரு கொங்கையின்மேல்
தத்திக்குளநயமட்டேறுதுகாமன் சரங்கள்தைத்தே. ௮௨

கல்வளைகுண்டிவள்ளைகைவளைபோனதுங் காரிகையார்
சொல்வளைக்குந்தத்தாம்போலத்தைப்பதுஞ்சொல்பவரார்
கல்வளைக்குஞ்சரியாஞ்செவிச்சானகிநாண்பணைய
மெல்வளைக்குஞ்சிலையானேதிருமலை வேலப்பனே. ௮௩

முடிக்குமருப்புக்குசையாப்பைங்கூந்தலம்முகிமகள்
பிடிக்குமருப்புக்கில்லவேயெதிர்பேசுமொன்றோர்
குடிக்குமருப்புக்கடலேற்றுவித்துக் கொடிமதிலபாய்ந்
திடிக்குமருப்புக்களிற்றுணிளகையி லெட்டமனே. ௮௪

தடத்தத்தளிச்சிதுநாணப்பூட்டி மாராசந்தனமு
கடத்தத்தளித்தலைகொற்றுட்குக்கோற்று கடாசலத்தை
நடத்தத்தளிக்குட்பதைத்துக்கிடக்குமொன்றோர்கண்முறை
இடத்தத்தளிக்கப்பொருமவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே ௮௫

செல்லுக்குமல்லுக்குநேரோதியங்கலைச் சித்தசவேள்
மல்லுக்கிணையிலையல்லிக்கிணைசந்த மாகணுஞ்சொன்
முல்லைக்குமானுக்குமாந்தளிருக்குமிம்மூன்றினுக்கும்
பல்லக்குமேல்வருமுன்றுமெட்டேந்திர பாண்டியனே ௮௬

(முல்லை-பல்) (மான்-கண்) (மாந்தளிர்-மேனி)

களம்வளைக்குக்களவுசெய்தோன்வஞ்ச கப்பிணைவேல்
துவளவளைக்குஞ்சிலையான்மருப்ப துங்கனவரான்ற

தவளைலைக்குக்கடையிலொரில்லைசந்தசொல
அவளைவளைக்கும்பிடப்படுமோகண்ணளிக்குலமே. அ௭

இந்திரச்செல்வன்றுரைபூவிக்காசப்பளிங்கிவள்பால்
வந்திலனின்னமும்மவள்கணையால்கண்வளர்ச்சிமு
கந்திரள்சானுவில்வைத்தருமகாரகர்க்கடக
சந்திரயோகங்களாமடவீர்கணிகந்திடமே. அஅ

வெஞ்சக்கமரந்துளைக்குந்திருபலைவேலுவங்கால்
வஞ்சக்தமரப்பனுக்குரஞ்சேனன்னைவாய்க்குரஞ்சென்
னெஞ்சந்தாங்கசம்போரவெல்லுவனீயுமன்னை
அஞ்சத்தமரஞ்செய்வாயோவலைசெறியம்பரமே. அ௯

வெண்பா.

புக்தியின்பேர்குள்ளாய்வேள்பொற்றொடிக்கிமுன்வந்து
சத்யப்பேர்மீதுசரந்தொடுத்தான்-நித்தம்
குருபகப்பராவுமனுகூலாபொன்மாது
மருவும்வெங்கடேசுரெட்டமா. ௯௰

புத்தி-மதி-சந்திரன்-சத்தியம்-மெய்-தேகம்.

அத்தினையூர்ப்பசுப்பேராக்கிச்சினங்கடித்துச்
சித்தனென்மேற்சமரஞ்செய்தானே-முத்தமிழ்க்கெந்
நாளும்பசுங்கனகநல்கிமுதல்வள்ளலென
வாழும்வெங்கடேசுரெட்டமா. ௯௧

அத்தி-சமுத்திரம்-ஊர்ப்பசு-நகரா-அது-முரசு.

மன்னன்வெங்கடேசுரெட்டமாதிதிபாற்றூதுரைத்துக்
கன்னிதார்வாங்கிமரக்காண்கிலனே-மின்னுபசுஞ்
சொன்னவடவாயிலக்குந்தோகைரதிகணவன்
கன்னல்வினைத்தெய்யுங்கணை. ௨௯

கனை சாங்கிலேன்

தண்ணாமூலபாஷிகவிஸ்தாரன்வெங்கடேசுரெட்ட
புண்ணியவான்வந்துபுணராதாள்-உன்னமுது
பாமனத்தைகையேகுமட்டலைப்புவிட்டாள்பால்கொடுத்த
வீமத்தைபேரெடுத்தாண்மின். ௪௫

வப்பு-கச்சு அதுகசத்தல்-வீமன்-பிரமன் அவன்-அத்தை - சந்தி அ
வீவாந்தி.

தண்டமிழ்தேருத்தமதயாளுவெங்கடேசுரெட்ட
மண்டலிகன்கூவிமருவாதாள்-செண்டு

முலைமாணுட்கின்னமுதுகொடுக்கவாட்டுத்
தலையாணுண்மான்மயக்கத்தால். ௬௪

ஆட்டுத்தலை-வேண்டாமென்று-உரைக்கிறதலை.

வெள்ளுகமிழுக்கருடியாகி வெங்கடேசுரெட்ட
வள்ளன்மேலாசைகொண்டமாணுண்மேல்-துள்ளும்
கயவாளிவேட்குவரிகைமுரசனுப்பல்
கயவாளியேவாணுநாண். ௬௫

கயவாளி-இசைச்சொல்-அதற்கு-இழிந்தோனென்னும்-பொருள்.

கொங்கைகருப்பகோணமாகூந்தலுமோகூடலா
தங்குமவிழியம்டாசமுத்திரமா-பைங்கனக
பெருவெங்கடேசுரெட்டமேந்தராயிவள்கபியும்
குருடையாணூரிடையதாம், ௬௬

கொங்கை-கும்பவட்டம்-கூந்தல்-கூடு-அம்பு-தார்-டனே-மாலைவெ
ர்-வருகு-அது-ஓர்கொடி

மெய்யன்வெங்கடேசுரெட்டவேங்கண்பாம்சக்குரைத்துத்
தையல்கண்ணிவாங்கிக்கரவிலேய-கையதினூற்
றுண்டித்தானென்றுமென்றுதுப்பினுன்மாமனையும்
கண்டித்தாளச்சமற்றுன்காண். ௬௭

விலை-கருப்புயில்லை.

பூத்தூக்கிஉண்டவனைப்போந்தேறிக்கொண்டவனை
மாத்தூக்கியைத்தூக்கிவந்தானே-சேர்த்திதரும்
பொன்னுபரணபுயசயிலாதென்னிளசை
மன்னுகுமாரவெட்டமா, ௬௮

பூத்தூக்கி-ஆதிசேடன்-உண்டவன் - அவனுலுண்ணப்பட்டகாற்று அதையேறிக்கொண்டவன்-மன்மதன் - மாத்தூக்கி - இலக்குமியைத் தாங்குந்தாமரை.

கற்றமிழ்வாணர்க்குநிதிகல்குவெங்கடேசுரெட்ட
கொற்றவன்குரான்றியான்கோயிலின்முன்-உற்றகொடிக்
காலைவிட்டப்பாலேநீங்காததுமுன்றுண்டுபட
வேலையிட்டதேதுவிடு. ௬௯

அரண-கொடிகால்-பரமசிவன்-துசஸ்தம்பம்-அதை-நீங்காதது இட பம்-அதன்முன்னிராகிடேடட்-அது-ஆடு.

கன்னன்வெங்கடேசுரெட்டகாண்டிபன்மென்மாப்பாக
சன்னதங்கொண்டாட்குழல்லைத்தாரல்லாதென்ன செய்தி

ஐயன்முன் பூமுனை னட்சரமுற்றதைத்தெரிக்
செய்யும்பேறென்ன செய்யும் ங

தையலென்னுஞ் சொல்லுக்கு முன்-பூமுன்-அட்சரம்-அது உற்ற
புதையல்-அதைக்கட்டுவது-மை-ஆடு. [து

கண்டுபரிதூண்டிடச் சாலிவெங்கடேசுரெட்ட
பாண்டியன்மேலாசைகொண்டபைங்கொடியே வேண்டியே
ஒன்றிரண்டாய்போகவொருக்கணையிங்கேன்கொணர்ந்தீர்
பின்றுயரங்கென்னசெய்யும்விடும். (ஒரு ஆடு) ஙக

கல்விக்கரைக்கண்டகும்பாம்பன்வெங்கடேசுரெட்ட
வில்விசயன்றென்னிளைசவெற்பிடத்திற்-சொல்வதென
கட்செவியுமம்புலியுங்கங்கையுமோர்வெம்புலியிற்
பட்சமுறவைத்தார்பதி. ஙஉ

கட்செவி-அரவு - அம்புலி-இந்து-கங்கை-அம்-இன்றென்றுஞ்சே
ரின் அரியிந் தம-புலி-வேங்கைமரம் (வேங்கைமரத்தின் மீது-தாமரை
மலரிருந்தது.)

சங்கநிதியெனத்தழைக்கு வெங்கடேசுரெட்ட
சிங்கமிளைசச்செழுகிரியில்-அங்குகண்டேன்
மாலிலத்தைமுற்றவொருவள்ளலுவாதியந்தந்
தானிருப்பதேந்திகிற்கத்தான். ஙரு

மால்-மலம்-முல்லை-வள்ளல்-பாரி-நடு- அப்பாரியென்னும்-சொல்லி
ன்நடுவில்-ஆதியென்னுஞ்சொல்லின்-அந்தம்-கடையெழுத்தாகிய-தி
இருப்பது-பாதிரி- பாதிரிமரத்தின்மேல்-முல்லை-மலரிருந்தது.

தாலமுற்றும்வாழ்த்துமிந்த்ர தாருவெங்கடேசுரெட்ட
வாலக்ருஷ்ணவிம்பன மணிவரையின்-மேலு
மருக்கமழுநன்மாவனையிமொருசந்தி
இருக்கவதிர் கண்டுகொண்டேனின்று. ஙச

மாமனை-இலக்குமியின் - வீடாகியதாமரை-சந்தி-மூக்கில்-மூக்கின்
மேல்தாமரைமலரிருந்தது.

தங்கள்குலதிடமெச்சாரணிபோக்கொண்டாடும்
எங்கள்வெங்கடேசுரெட்டமேந்திரன்வெற்பியில்-செங்கனி
உண்ட தடனவளின்றாதினாதுசேர்ந்தவன்மேர்
கொண்டநிர்ச்சேரற்கண்டேன்குறி. ஙரு

அரியுண்டது-பூமி - அது-கு-அவனாதினது-சங்கு-அதனை-இவ்விரண்டுஞ்சேர்ந்தது-குவளை-அவன்பேர்-விண்டு-ஆது மூங்கில் (மூங்கிலின்மேற் குவளை மலரிருக்கறது)

அழகியசக்கதேவிக்கனந்தம் பணியால்
விழைவிக்குமாரவெட்டவேங்கே-பழகுமொரு
கூந்தல்சளமல்குல்படுசொன்னேன்கனகம்
ஏந்துதனமாந்தளிர்மெய்யார். ௯௬

சக்கு-கண் ஏவு-பாணம்-இக்கு-மொழி-அல் - கூந்தல்-நந்தம்-சளம் பணி-அல்குல்-ஆல்-அகநி-கனகம் தனம் மாந்தளிர்-மெய்.

ஏகாம்பரரிடப்பேரில்லாத தாழ்வுசொல்லப்
போகாதுவேறு புகலிலையேபாகார்ந்த
சந்தமதுரத்தமிழுக்கத்தமனை
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா. ௯௭

ஏகாம்பரிடம்-கஞ்சி

திரைக்கலங்கிச்சைகயலென்பகோவிருபத்தேழன்
னரைக்கலக்கிச்சையமேலகம்-உரைக்கவொண்ணு
தத்தமபாகண்டாவரசர்சிரோத்தமனை
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா ௯௮

திரை-கடல்-கலை-அதிற்றோன்றும்-சந்திரன் - கையலிருப்பதேழு அவன்மனைவிகள்-இருபத்தேழு-நட்சத்திரங்கள்.

சென்றலர்ந்தார்சேர்முத்திருளப்பூபதியான்
மன்றலர்ந்தார்வாங்கிவருமாவும்-குன்றமுலை
ஏழாயிரம்பண்ணையில்லுடம்புவாடாதே
ஏழாயிரம்பண்ணையில் ௯௯

ஏழாய்-பெண்ணே - இரு-அம்பு-அண்ணையில்-மதன்பாணம்-பொருந்துவதனால் ஏழாயிரபண்ணை ஓரூர்

கூன்கலைநிலாவின்குளிர்ச்சிபெருக்காதுகல்வி
மான்கலையில்லாமன்மாதருமா-தேன்கலையச்
சந்தநறுங்காவின்மந்திதாவுமிளசைநகர்
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா. ௱

கொச்சகம்.

நீகாதுவிராநெருப்பாமிவட்குவிலக்
காகாவிதுராகதப்புரிவார்கன்னியர்கள்

ாகாவிதுராமராமாதிமாரசேர
தேகாவிதுரா திருமலைவேலேந்திரனே. ௧௧௧

அங்காவிந்தாராவணைவதுகண்டின்பமொரு
பங்காவித்தாராபதியேயென்றேங்குவளோ
துங்காவித்தாரா துணைமுலையாராசைகொள்ளும்
செங்காவித்தாரா திருமலைவேலேந்திரனே. ௧௧௨

ஆக செய்யுள்-௧௨௫.

நாகூர்முத்துப்புலவர்பாடிய

கட்டளைக் கலிப்பா.

தனதனுகநடாத்தியடர்ந்தபூச்சரத்தைதவாங்கித்தனத்திற்றொடுக்கும் தனதனுகதவிலாமின்போன்மெய்ய சந்தசந்துசந்தேசொலென்றனை மின், தனதனுதனத்தொம்மெனப்பையி னிர்த்தம் புரிந்தசரணசரோருகா, தனதனுகவளரும் பாதாபவுத்தாரனே வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௧

கனகனங்கம்பிளந்தளிர்கொத்தளகங்களந் திருக்காளமின்மேன்மற்ற கனகனங்கம்பளந்தலைகண்டு கொணடைக்குளேவினன் சேராத்தெனகொலோ, கனகனங்கம் பளசோத்திரா வருட்காதலன்றனைக் காத்தடிமைகொண்ட, கனகனநம்பிளந்த நாசிங்ககாகுத்தா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௨

கடகரிக்குமதனைவர்செயுங்காயந்தேர்தளரேவளவன்னையார் கடகரிக்குமரிவாழ்க வேலன்முன் கட்டினுரதி லெனனுரதி லென்றுமொனனுர்க்குவி, கடகரிக்குருவிக்கன்றுகண்ணருள்கர்த்தாதா தாவிரியைத்துதிநேமகா, கடகரிகருநிருபாவிளைசைவாழ்கருணை மாலவெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே. ௩

தந்தப்பாமிகவூர்மருங்கம்பிருகாரையாமிந்ரமகைமின்னார்கந்தம் தந்தப்பாதுகனற்றவாம்புவேடாமெனளிக்கச்சரமுலைதாசா தந்தப்பாதுகவிப்பட்டம்வாலியைத்தாக்கியேய வண்றம்பிச்குத்தந்து தந்தந்தம்பாதுகை தம்பிக்குநல்கிய தாருவேவெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே. ௪

கனதனத்தனகாவலிறைலர்தக்கனிக்குமாமலையாமிடைமின்னினும்
சினதனத்துயாற்கூபரிதரிதெய்வனுடல்குற்றிநவயனைகுவாய

மனதனக் கனபானடை தமிழ்பகர்வாணர்க்கீந்துமகிழும்ப்ரதாபனே
தனதனக்தனென்றுடுவோருடங்கிவாழ்வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இந்தக்காவனங்கற்கோர்கவிக்கையாவிருந்து கரந்துதியாதெனன்ன
செய்குவேன், பந்தக்காவனமம்மைகண்டப்பி யெப்படி யங்கேகுவன்
யாங்கியென்றுள் கவி, சிந்தைக்காவனரந்திரசோமதியாகசாக்குண பர
கமனோகரா, சந்தக்காவனசூழிளசைப்பதித்தானமாலவெங்கடேசுரெ
ட்டேந்த்ரனே. ௬

இருபந்தமெனும்பொற்பமீயாகா மென்னசொல்லாதிக்கெக்கு மடங்கி
வன், சொருபந்தாதசிவிகையிலவந்தனள் சொந்தககவுவந்தனை வாய்
சுடர், தருபந்தந்தமணிவெற்புப்பெற்பிறருந்துலங்கித்தனை சமபுமீவா
ர்க்கெல்லாம், நிருபந்தந்தமனதின்படிக்கருணைசமேன வெங்கடேசுரெ
ட்டேந்த்ரனே. ௭

தாகலாதனங்கண்சமர்க்கோலஞ்சமைந்து டாணமெய்தான் பூவலவா
கரகலா தனகும்பம் பெருக்குயாகன்னியேயனைக் கண்பாரென்றுள
புரமோ வாகலாகனன்மார்க்கசிலாக்கியமாவசந் தகியாவமோகய பிர
கலாதனன் புள்ளாத்திருந்தருள பெருக்குமாசுவெங்கடேசுரெட்டேந்
த்ரனே. ௮

மாகமந்திரணம்போ லிருந்தனைமலைக்கொப்பாக வளர்த்தது மாரன்
கைச்சூத மந்திரமேவோருகமாமதி சோர்ந்துதாணிந்த வேந்துறை வாரு
மோ போதமந்திர சக்கினியைக் கல்விப்பொழிலிற்றவும் புகழ்க்கழு
காசலமேவா தமந்திரமெய்க்குகனைத்தொழும் வெங்கடேசுரெட்டேந்த்
ரனே. ௯

வருதுகட்டுமுட்டெல்லாங்கடந்துபூவாளியேள்கயவாழிமுரசும்
திருதுகட்டுவெசனமல்மலைக்கெதன்றலாதகொடுத்தேனாகூடாத்தியே
பொருதுகட்டுவரணத்திற்காடதுப்பூக்கொடுத்தனைச்சந்திரகாவிடால்
விருதுகட்டுமதிபாவிளைசைவாழ்வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரவசீகரனே.

தந்துசந்துகந்தாகந்தணிக்குமீர்ந்துடமருங்குநனமல்குற்றையிலேயழு
ந்து, கந்துகந்தாண-போழ்திலுன்மோகத்தா துயராழிலென்னிதை வ
ந்தேன், வந்துநந்துகந்தாகழுகாசலவாசகாமனை வாழ்த்துமுனைபாக
டுன், கந்துகந்தாகபுட்டுங்கடசலவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௧௧

அம்பரக்கரையானைராகியநாதர்முன்பு நடைவேண்டிச்செல்கிலென்
அம்பாக்கரையாயனிப்பதனதுருவிலாமதன் யுக்தத்துக்கென்செய்வே
அம்பாக்கரையானதிற்பரளயமன்றிங்கி யடர்ந்திலங்காபுரி
வம்பாக்கரையாசகத்காலவென்றமாதவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே ௰௩

அத்தன்கண்ணுக்குத்தோற்றான்றன் மாதலாலப்பிசுமாதிக்குத்தோ
ற்றானவனமகர, எத்தன்மாமனெபன்றந்தமையனென்றேசொல்லோ
ன்கணையெய்யாமலெய்கிறான், கத்தன்பூவுலகெழையுமேலொரு கவி
மைகீழலிற் காத்தருளும்பரி, சுத்தன்மன்னுங்கயமர வெட்டேந்தரன்
சோதராவெங்கடேசரெட்டேந்தரனே. ௰௪

உமையராசிகையூநுப்பிரான்வள ரோங்கநெருந்தனத்தாளுனைம
கிழ்ந், துமயராசியமாய்க்கூட்டிவாவென்று சொல்லியென்னையன்பாவ
விடுத்தாள்பொன்னூர், சமைராசிற்சொரூபாவெனறீகரைத்தன் வெக
யாற்றெழுதுங்கன்னைவிடணம், கடையராசியராயருள் வல்லவாபுசபூர
கரா வெங்கடேசுரட்டெந்த்ரனே. ௰௫

சங்ககாதரளங்கால்கழுக்கா தன்கழுத்திணையென்றாட்குன்றாரின்று
துங்ககாதரமசஞ்செய்யிலைத் தோகைசேகதச மாரன்வருத்துவான்
அங்ககாதரநீஞாதுசெல்லென்ற வாரியாரணவீரியப்ரதாபனே
வெங்கதாராவிமாசெயதரா வெங்கடேசுரவெட்டம்புயனே. ௰௫

பூவலாரைமுதலான சற்பங்கள்புரிந்துவிட்டை வசித்திருந்தாலுமென்
ஆவலாரையும்விட்டுவிடாதந்த வரிபிர்ம்மாதிகளாலுந்தானென்
மாவலாரைமலரதிறுலெய்யின் மங்கையுள்ளமயங்காதிருக்குமோ
மேவலாரையடக்கிஜயப்பெற்றவிசயனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே

அஞ்சக்கஞ்சனங்கைபாலனந்தசோக மேவவட்டாவிடுகுழுதஞ்
சஞ்சகனமெல்லாங்கரைத்திருதனத்தைந்த நிலத்தடவரையாக்கமான்
மூஞ்சக்கஞ்சந்தாழக்குலுக்குமெய்ய மின்னமேவிவிரகந்தணித்திடாய்
வஞ்சகக்கஞ்சனகத்தைத்துணித்த வாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்தி
ரனே. ௰௭

கந்தரப்புயருஞ் சடையார்பனைக்காயன்வந்து கணையெவவேமுன்னாள்
அந்தரம்புயலின் பேர்மிகுத்தனனணை யின்மீரணைவா யணைவாய்பர
தந்தரப்புயங்கப்பணிமீது தெய்வதகென்றுமுஞ்சரணம்புயாதிட
மேதாப்புயபாரசெய்தரவா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௰௮

அந்தராசலவன் பன்றிபோற் றகையார் பரிக்கவளர்க்கிசைந்தெய்தா
லின், பந்தராசலனைப் பயந்தாள் வெறுப்பாயுரைக்கிற் பலரென்சொல்
லாருல, கந்தராசலவ்வூரின்வாய்மறைக்க உலைமூடியுண்டாகொண்ட,
காதல்தீர்மந்தரா சலவாகாசெயதராவாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்தி
ரனே. ௰௯

முனைசனங்கையிகன் னிறுந்துறமுற்றும் வெர்தவன்வந்திகள்செய்
யவே, இனசனங்கைக்குகஞ்சிகட்டுதர்சலைசேர்ந்திருக்கலும்பின்னவே
இனசனங்கையதுகொட்டிக்கொட்டி வந்தேசமேவமயன்மீசுரமாகுது
வனசனங்கைமருவும் புயாசலாவாசவா வெங்கடேசுரட்டேந்திரனே ()

மடங்குமாதங்கரேக்காற் சமைத்திட்டபாரக்கொங்கைக்குறியுஞ்ச
பந்தான், சடங்குமாதங்கழிக்கமுன்னடுது சமையங்கட்டித்தழுவா
விடிலலவா, அடங்குமாதங்கள் சித்தமெனபக்கிய மணையவேண்டுமு
ன்னுண்மூலமென்னவே, தொடங்குமாதங்கமுன்வந்த மாத்வாதுங்க
னே வெங்கடேசுரட்டேந்திரனே. ௨௧

வாசககாந்கண் மலர்க்கையினு லனைவாரிப் பன்னீரொடு சங்கணம்,
பூபக்காந்தல்பொருலெயர்ந்துவாய் புலம்பத்தாமழும் வெம்பமின்னார்
களும், ஏசக்காந்த மூரைக்கிலென்செய்துவா ளெய்துவாய் குறமாது
கெய்வானைக்கோர், நேசக்காந்தருள் பெற்றுவாழ்மனு நீதனேவெங்க
டேசுரெட்டேந்திரனே. ௨௨

வந்துவாரணவையநடத்தி சிலைவளைத்து சித்தன்மாரன்கணையேசிவ
ப்புதந்து, வாரளவும் பிதிர்த்திடக்குடைந்து கொங்கைக்குடக்கைப்
பேமயமே, கந்துவாரமதாக்கிவிட்டாலிந்தக் கன்னிபென்செய்துவாள்
காணகவயினால், சிந்துவாரமதிலனைகண்டவாசிகரா வெங்கடேசுரெட்
டேந்திரனே. ௨௩

அரிகிராவணக்காலடைத்துந் தொனியமருந்தில்லை யனதமுனியுன்
னவும், கரிசிராகவணக்கவலப் பகலோன்வருங்காலமானதெக்காலமெ
னறுடரும், பரிசிராமுழிளோ பகுடாரிபோரிவில வத்துக்கரதூதை,
திரிசிராவிழவோர்பாணந் தொட்டவாசீதரா வெங்கடேசுரெட்டேந்தி
ரனே. ௨௪

கொடுக்கவத்திரம் வேளது தானிந்த தோகைபெய்யத் துனைத்துல
ருவமேவ, கடுக்கவந் திரணமேல விழுமீயெனக் கலங்குவாட்குன்ன
கலிற்றகுவாம, இதிகசண்வந்திரந்தா வெனறணழுக்க வந்திடக்கை

த்திசிரிக்கிலாயிட்டவா, உடுக்கவத்திரமில்லாதவர்க்கரு ளுத்தமாவெங்கடேசுரெட் டேந்த்ரனே. ௨௫

சீதமாரம்பனங்கன்றெட்டான் றனத்தினைத்தலைத்துத் தடாரிக்குதக்கம்ப, சூதமாரம்பம்ராமா ராமாவெனச் சொல்லுமேவன் சந்துசொல்லவிம்மாசர்க்குள், நீதமாரம்பலாதி செய்பவாரெங்கன் னேமக்காமந்தணி நலமொணவே, போதமாரம்பஞ்செய்ய முன்வந்தவா போகனே வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௨௬

பூசங்கத்தனத்திற் பொரிந்தகுபொருக்கெழும்பி யிப்பூவைத்தண்மாலுக்கே, நீசுகந்தத்தடங்கலின்றி ந்ரகேமன்செய் திவள்காமன்தணித்திடாய், தேசுகந்தந்தராவணன் செய்தலை சிக்கெனக்கொண்டுவாவென்றிலக்குமற், காசுகந்தந்தராமர் பெருமபுகழா காரவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே ௨௭

பொருப்புக்குஞ்சரியாகப் புடைத்தெழும்பூண்முலைக் கன்னிமீதேசமர்செயத், தருப்புக்குஞ் சரியோரிகமெய் யெங்கணுந் துலைக்குமாரன் வளைக்கவலன்செங்கைக், கருப்புக்குஞ்சரியா மழற்றுத் திங்கட்குடைக் குங்கலக்குவளோமன், விருப்புக்குஞ்சரி காந்தற்குவைத்தவினனேவெங்கடேசுரெட் டேந்த்ரனே. ௨௮

அடிதங்கச்சியிவளென்னமோ தெரியாதுசிந்தை யயருகிறாளிந்தா, பிடிதங்கச்சிவிசைகபிலிருந்தாநம்பிள்ளைதான் கிளிப்பிள்ளையல்லோமயல், கொடிதங்கச்சிப்பரிபோறசென்றேவாக் கூரென்றாளிகல் கொண்டோரமாகண்டு, தடிதங்கச்சிமையப்புயங்கொட்டு முத்துங்கனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௨௯

அரகதக்கைதமதன் சிக்கைதன்னில் வைத்தம் பரக்கைதயடித்தார்பரித்துமே, துரகதத்தைநடத்தியம்பாலுமென் றுவதனத்தைத் துலைத்துவிட்டான்கொண்ட, விரககத்தையெவர் தணிப்பார்மவர் மெத்தைமீதினில் வைத்தணைவாய்மணி, மரகதத்தையணியும் புயாசலாசவாவெங்கடேசுரெட் டேந்த்ரனே. ௩௰

அனங்கனம்பனந்தந் தொடமெம்பசந்த சந்துவடுவ தல்லாவிடைக்கிரு, தனங்கனம் பனங்காணிருக்குநற் றலத்தின் பேர்க்கொடிதாங்காதுபெற்றதாய், மனங்கனப்பனம்பின்பே மிகுத்தந்த மாதர்சொல்லும் வசைக்கிலக்காகிய, மினங்கனம்பணஞ் சேர்குக மாயினான் வெங்கடேசுரெட் டேந்த்ரனே.

மாதவாவினமட்டலர் நின்புயமாலைபாலைடகற்றுவதாசனை, மாத வாவினன்சொல்லுந் துரகதவனை வாகையடக்குவதார் மலச், சீதவா விளந்தங்கத்ரமெனனுஞ் செல்விக்கோர் மொழிசொல்லி யணைந்தி டாய்போதவாவிளங்காத தருணமாதவா போசனை வெங்கடேசுரெ ட்டேந்த்ரனே. ௯௨

இருதனங்களுக்குச்சிலைபோற் புடைதெழுந்து விம்பி யிறுமாந்தி டசயல், விருதனங்களுக்குச்சிலை வாங்கிமா விசைகொண்டுருவிப்பாய வாளியாற், பொருதனங்களிலர்க்க முன்னூனமால் பூண்டிருக்கச் செய்தான்றவிவ்வணர்க்கு, வருதனங் களிவாய்த் தருமன்னவா வாச வா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௯௩

என்னிலங்குச்சலராசராகுநக் கேற்றகாமவரிங்கே வருகப்போமு ன்னிலங்கு நங்காரியம்யாவது மொழியென்றுள்ளைபைங் கிளிதான் மரு வுவாய், கன்னிலங்கு வளையத்திலிதென காட்டுந் தென்கருக் கோட் டைக்கதிபனே, பொன்னிலங்கு மணிமார்பனே இளபோசனே வெ ங்கடேசுரெட் டேந்த்ரனே, ௯௪

ஆரகராசலங்கொண்டபுண்டோன் முலைபானைவிம்மவத்திற் றென் றுலைவே, ஊரகராசலவன் குளிராகனாலு குலுக்கிருளங்க மாரற்கிம் மோதருங். கரகராசலாசியகாமயராகனைப் புணவர்வாய்மூலமென்ற தோக், இரகராமலங்காத்த சக்ரேஸ்வரா சீதராவெங்கடேசுரெட்டே ந்த்ரனே. ௯௫

கஞ்சரஞ்சப் பெடைபோலுமென்ன கலந்தாளிரு கண்ணணையா னது பஞ்சரஞ்சர்க்கனை வட்டுளாமுலைப்பருபக்தி லறுபதந்தான் றெட்டான், வெஞ்சாஞ்சப்பிரமஞ்சகோளகை மீதிருந் தந்தமின்னு னைமேவுவாம், வஞ்சரஞ்சப்பொருஞ்செய் தோர்த்தண்டவாசவா வெ ஙகடேசுரெட் டேந்த்ரனே. ௯௬

மாரனுக்குமகனுகவந்தகாலனுக்கு பெற்றவளர்த்தவட்குங் கலை ச்சோனுக்கு மிளந்தார்கருஞ்சி மெய்சோர்ந்து வாடினள் சேர்த்த ணைவாயினி, தாமனுக்குமுனியருமை செட்ட தருமனுக்குங் குமாரமு த்தேகதிர, பூமனுக்குஞ் சகோதரனை திடபோசனை வெங்கடேசு ரெட் டேந்திரனே. ௯௭

என்னவாவிதூரசியமா கடையேனுமாமகள்காவொடு காண்மிகப்பி ன்னவாவிதூராவணனுவரா பிரமனிப்படி செப்பிர னென்றார்கள் வா

ய், கொன்னவாவிது ராகத்தென்றிசை குடிபுகக்கையிக்கோதண்டம் வாங்கியே, மன்னவாவிது ராபுகழாகரா வாசவாவெங்கடேசுரெட்டே ந்த்ரனே. ௩௮

சொலங்கக்காகொண்ட மோகத்தினல்வருஞ்சோபதாபந் துலைக வென்றுட்டிமே, விலங்ககாமசரத்தாலும் பூந்தளிக மெய்யினைத்தன னல்லாமலொப்பிலா-கலங்கக்காரிகைக் காரிமேவவிங் காணுமோநல்லநா யடையார்மனம், மலங்கக்கால்கொண் டடர்பரிமேல்வரும் வாசவாவெ ங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௩௯

சரந்தராதரக்கண்டா மதன்விடுத்தானென துகுழந்தை தனியே யெமால், பரந்தராதாளக்கச் சிறுக்கும்பொற்பார் பயோதராபாரத்தை த்தாங்கவே, உரந்தராதரவம்போற்று வண்மறுங்கொழுன்ளம் வசியா யணைந்திடாய், புரந்தராதரணிக்கதிபாசெய பூதராவெங்கடேசுரெட் டேந்த்ரனே. ௪௰

பிலிச்குசாவங்களைக் கொத்திப்பிடித்துத் தாக்கப்பெருப்பசையி ன்றிக்கா, லாலிக்குஞ்சாபஞ்சிங்கமீது சென்றடிப்போல் வந்தடிக்குது தாயென்ற, நீலிக்குஞ்சரசப் பேச்சுமாச்சிவணிணைவுங் காணுங்கணவு மிங்கேயாரு, வாலிக்குஞ்சர மேவியராகவா வாசவாவெங்கடேசுரெ ட்டேந்த்ரனே. ௪௧

அராவுக்கேகணையேசெவியன்பர தல்லலைப் பற்றணைக்கேமின்று ருவம், பராவுக்கேகணை யேகுழலாக்கிசு பண்ணுக்கேகொந்த பெண் ணுசகோரங்கியின், திராவுக்கேகணை மேற்சென்றுருந்துகல் லின்பலீலை செய்தனபய்மருவுவாய், மராவுக்கேகணை யேவியவா வாசவாவெங்க டேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௪௨

அல்லிமாலை மருதங்கிளியை மின்னுரை காவலைத்தானையதா க்கிவிட், டெல்லைமாலையும்விட் டடர்ந்தேறிகொணிருக்கு மாலையத்துட் புகுந்தேதன்னை, வில்லைமாலை வளைத்துவளைத்தய்யை விட்டுவேண் மட்டுமீறினன்மேவுவாய், குல்லைமாலையணிமாலைப் போற்றியகுமுண னேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௪௩

தடிக்கவில்லைமுலைதிரண்டேமகள் சமையவில்லைமணந் தான்கு முகுமென, றடிக்கவில்லைபொடிபுனு கத்தாசேர்க்கணியவிழ்முலையதற் குழுனமாரன்சேர், முடிக்கவில்லைவளைதகாற்குழந்தைதான் மோச ந்தாங்கவுமுற்றுதொணுர்தடி, தடிக்கவிலலைவளைக்குமகோரவுத்து கனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௪௪

மஞ்சலக்கணங் கன்புறவேகட்டி மருவுசற்குண வாளைத்திருக்குநான், அஞ்சலக்கணலார்க்கே தெரியதினுலுவேலா வடக்காதிராசகதவன். கெஞ்சலக்கணப் பெற்றியின்வெண்ணெயாகிலவிலவர்துகாவிசெய்வாயையா, பஞ்சலக்கணமுத்தமிழாதர பாலிகாவெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே. ௪௫

சத்திக்கும்பணிக்கை யிருன்பெற்றதனையன் போர்க்குணியையமின்னுமாச். சுமத்திக்கும்பணியாய் கிலைத்துச் சாமரிபெய்யவென்மானிரைநாலுரைக், கத்திகரும்பணிசேர்க்கதுங்காண்கிலான் காதல்தீரவிப்போதனைவாயையா, எத்திகரும்வணிவேந்தா மகாமண்டலேசுராவெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே. ௪௬

தனதுமெய்க்கு மலரணையாது தழலிறைக்குந்தனக்கமையாலிடை, மினதுமெய்க்குந் துவளுமிம்மானக்கு மேன்கைக்கும்வெருயிச்சகாணுண்மை. சொனதுமெய்க்குமாரன்பொற்பதாம்புயந் தொழுகெழும்பன்குமாரெட்டபாண்டியன், மனதுமெய்க்குமுயிர்த்துணைவாபுகழ்வாசவாவெங்கடேசரெட்டேந்திரனே, ௪௭

இட்டங்கட்டி யாரேயல்லாது வேறில்லை சிந்தையிலெல்லாஞ்சுவாமிய, திட்டங்கட்டிய பாஞ்சியாஞ்செய்து சிதாமஞ்சக்திற்சேர்வாய்தினஞ்சட்ட, வட்டங்கட்டியக்கக்குடிக்கின்ற ராவணனையென்றன்புவைத்தவன் நமயிக்குப், பட்டங்கட்டியராமா கவாசபாதிதம்வெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே. ௪௮

பருதியாளம்பிராறுபெருங் கோபாக்கினியிஞ்சி வருவதுபோன்மதி, வருதியானதற்காற்றேனென் றுனையோ மலடிருக்குபெற்றேனிந்தப்பிள்ளையை, ஒருதிமானமதுக்குள் தீபம்போலுதித்து மோகத்துக்குள்ளாகினுனையா, குருதியான்மறவர்தவசபுகழ் கொற்றவாவெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே. ௪௯

அம்பமாமுனி வாய்முலைக்கண்ணேச் சல்லடைக்கன்றுக் வளாங்கனெய்யச் சொர்ண, விம்பமாமுனிருக்கபடிக்கில்லைமேனிமாசலேக்யாயியிவனையா, கம்பமாமுனி தம்பெனைவந்துகற் கறந்தவாவெருகோத்தியதாந்தமிழ்க், கும்பமாமுனிபோல்வந்துதித்தவா கொற்றவாவெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே. ௫௰

ஆகசெய்யுள்-௫௰.

இராமநாதபுரம் சமஸ்தானம்.

மானேஜரவர்களாகிய

பொன்னுசாமிதேவர்மேற்

சந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதர்பாடிய

வெண்பா.

திருமடக்குத்தன்னிறமாஞ் செய்யும்புயமும்
பொருமுகட்டுப்பொன்னைம புயமும்-தருபொன்னு
சாமிவள்ளன்மாலைதந்தான் றன்கமலவாணைநற்
சாமிவண்ணமாலைதரா தானே. (நிறம்)-மார்பு) ௧

இய்யூர்தகர வெடுத்ததிருமான்மருகன்
மையூர்குமரன் மலரடிக்கு-மெய்யூர்
மனைதுணைதயளித்தபொன்னு சாமிக்குமானே
அன்னத்தைமறந்தாளென்னைற, (இய்யூர்தகரம்-திகிரி) ௨

வெறிவிலக்கல்

ஆடிமாதப்பவனி புயத்தாரன்றியே
ஆடிமாசும்பார்கண்ணீர் மாற்றி-நீடுமயல்
பேர்க்குமோவன்னாய் புலவாமிடியைக்கொடையான்
நீக்குபொன்னுசாமி நிருபன். ௩

பின்முடுகுவெண்பா.

பொன்னூரம்பூணும் புகழ்பொன்னுசாமிவள்ளல்
தன்னுநாள்ராமன் றுயாபுரியார்புரிவான்-மன்னனிதேன்
நற்கரும்புமற்சுரும்நற்கரும்புங்கைகொளும்வேள்
நற்கரும்புன் னுப்ககவெய்வனே. ௪

அளகைப்பொறித்தகொடி யண்ணைவடிபோற்றும்
அளகைக்கோனும் பொன்னுசாமி-துளிமதுத்தார்
அந்தான்மதனடங்கத் தண்மதியந்தானடுங்க
இந்தாவிந்தாமுகத்தாயிது. ௫

புறங்காட்டல்-கட்டளைக்கலித்துறை.

செவ்வேரிகழ்தான் யாமலர்ச்சேவடி சிந்தைசெய்யும்
தெவ்வேரிகல்பொன்னு சாமிபூபாலனை சீககிரிவாய்
வெவ்வேறினமணி மேவமுகக்கட நீர்மறைத்து
உவ்வேரினமத கவ்விளைக்காட்டலென் றேணெடொடியே. ௬

உவ்வேறினமத-முதுகு.

லைக்காரிருந்தருதேனுசிந்தாமணிகன்னன்கார்த்தி
னைக்கார்திகைவாய்கொடையோன்பொன்னுசாமிமடச்
லைக்கார்வரையிற்பவனிவந்தான்கண்டுமால்கொள்காரி
னைக்கார்துணைபுரிவாரிறவாதுகருணைசெய்தே. ௭

கலிப்பா.

என்றுகண்டவிந்துவைப்போலிவன்முகந்தேசார்ந்தாளம்மா
என்றுகண்டணைப்பாலுமெனவயிலாலென்கண்ணே
என்றுகண்டங்கம்மவழைத்திடுமாயர்க்கிளிக்கே
என்றுகண்டன்வீர்கடுப்பாயெழில்பொன்னுசாமிமன்னா. ௮

வாராக்கொங்கைமிசைமருவும்பொன்னுசாமிவள்ளல்
வாராராவெல்லாமதியுமுலாந்தென்றலன்றில்
வாரார்கலியொலியும்வருத்தமெனவேந்தனள்சொல்
வாராநீயல்லாலம்மன்னர்பெருமான்றனக்கே. ௯

போதம்படனேமதியாளிற்பூந்துயிரொன்
வாதம்புரிதூயராலவாடுமிவளைப்புரப்பாய்
போதம்புரமெரித்தோர்க்கோதும்வேள்பொற்கமல
பாதம்புனைபொன்னுசாமியெனும்பார்த்திபனே. ௰

கட்டளைக்கலிப்பா.

அச்சம்போற் புலவரை மதித்திடுமண்ணலே பொருமங்கசன்றா
ளியாம், கச்சுப்போதுதூரக கத்துரந்தனைஞுணும் பூணுந்துகிலு மிவட
னங், கச்சுப்போனதுங் காணுன்முகவைவாழ் காவலாவள கேசவிபன்
கண்டுங், கைச்சுப்போனது முண்டிலள்கொண்டைசேர் கண்ணியைப்
புரப்பாய்பொன்னுசாமியே. ௰௧

அத்திகத்தவடுத்துக் கராவினையட்ட வாழி நெடுமான்மருகனைற்,
சத்திகத்தன்சந்தரசலச்செந்தூர் வாழ்காரு காரிவலாரிமக ளைகைப்ப
த்திமுகத்திக்குறத்திமணாளனைப்பணியுனம் பொன்னுசாமி வதிபனைக்
கித்திகைத் தருமென் மொழிகூற நீ சேடிச்செய்திடு வாம்மடக்கிள்ளை
யே. ௰௨

ஆரம்பூணும் வரைத்துப மீதிலே பணங்கமேவடன் மலர்க்கணை
தூவவே, ஆரம பூணுண்டு சிலுந்துயிலுநல்லமன்னகழங்கம்மடக் கில
லையும், ஆரம்பூணுந்துறந்துமெய்சேர்ந்தனள் ளவளைக் காத்திடுவைத
ளேவதுன்பாரமே, ஆரம்பூணுடை நற்குத்தவீரனே மண்ணவேபொ
ன்னுசாமிகுபேரனே. ௰௩

எங்குந்தம் புகழோங்கவனித்தமூவேழு வள்ளல்களுமிதணீகை யால், தங்குந்தங்குயிவற்கே புகழெனச்சாற்றுஞ் சற்குணனும்பொ ன்னுசாமியா, தங்கமேற்கொடு யோந்தவனோர்தினஞ் சாரும் வீதி யிற்கண்டார்மயல்கொடு,. சங்குந்தங்கலையுந்தரியாதுந்தளர்ந்துகாண டிக தாமிழந்தார்களே.

மட்டுத்தார்க்கணையான்மதன்மாதிலை வருத்தத்தாதாண்மனகொங் குமயங்கிப்பொற், கட்டுத்தார்புரவிக்கொரு வீரநின்கருத்துத்தா னி ரக்கிப்புயமேவுபூ மொட்டுத்தார்தரவாங்கி வரச்சொன்னாள் முத்தத் தார் நிறைபொக்கமுறுவலாள், கட்டுத்தார்னுலாயாம லருளரிச் சந்திர னே பொன்னுசாமி நரேந்திரனே.

பாலனத்தை விடுத்துநின் கண்ணிவள் மாலனத்தை விடுத்தன ள் வேணிகோ, பாலனத்தையுடையோன் மருமகன்கோபாலனத்தை யல்பாகனருள்பரன்,பாலனத்தை யணிநாயகி வள்ளிகோ பாதபற்பம் பணிபொன்னுசாமிநீ, பாலனத்தைப் புரிசிலைமாரனம்பரால் வழுத்தப் படாமலிப் பாவையே.

விருத்தம்.

மானேசரந்தொடுத்தமகனங்கம்விழித்தெரித்தோன்மான்மருகோ
மானேசாதவர்பரவும்பரனன்பனேசேதுபதிமன்னன்வாயில்
மானேசரம்பொன்னுசாமிவள்ளலென்னையவர்மருவாநல்ல
மானேசராகும்வகைநீபுரிந்தாலிவ்வுலகில்வாழ்வேமன்னே. கஎ

கொச்சகக்கலிப்பா.

சுரர்க்கோர்சுவையமுதைத் தூநெடுமாலீந்தனன்பூ
சுரர்க்கோராறுசுவைசேர் தூவமுதையீந்தனைநீ
மண்டலத்தின்மூன்றடிமண்வாவிரந்தான்றினர்கள
மண்டலத்திற்றரவுமாநிதிசொரிந்தனைநீ.

இதுதரவு * எனவாங்குதனிச்சொல்.

சக்கரத்தானிருதர்களைத்தான்றுணித்தானரணனுஞ்
சக்கரத்தானுட்பகையைத்தான்றுணிந்தாய்நீசபையில்
எல்லார்வளைக்காடையீந்தபிமானங்காத்தான்
எல்லார்க்குநீயாடையீந்தபிமானங்காத்தாய்

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

கல்லாரேழ் கவர்ந்தாருராயணாதிறன
கல்லாரணிசங்கினீநானிலத்தில்

இணை மூன்றுந் தாழிசை.

வான்றருவெனவேவழங்குகொடையோய்
மீன்வருகண்ணினள்விழைவெனுமுவகை
உண்டுகளித்தேதெவ்வளியவளைசோரக்
கண்டுபோலனமுங்கொண்டிடவளைமேற்
கண்டுயிலாதுதொன்டைதாய்துடிப்பக்
காவினீர்வாரவோவியம்போன்றனள்
கருப்புக்கழையைக்குழைத்துத்தென்றனி
அருப்புக்கணையைவிடுத்தனனங்கவேள்
வெம்புலியேறெனவிண்மிசையூர்தரும்
அம்புலியோவியலாவிமேற்றுவின
ஞோவலுமென்றலுங்காவுறுகுயிலும்
தணிணின்றிசைத்தும்பெண்ணைமுழாறிலும்
சந்தகமுடற்றும்வெந்துயர்தணிப்பாய்
தன்னயவிராமநாதபுரம்வாழ்
பொன்னுசாமியெனும்பூபதியே.

ஆக செய்யுள் 1231.

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

தனிப்பாடற்றிரட்டு - செய்யுளகராதி.

தனிப்பாடற்றிரட்டு-செய்யுளகராதி-

முற்றுப்பெற்றது.